

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำและพฤติกรรม

กล้าแสดงออกในชั้นเรียน ของนักเรียนไทยกะโซ่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการสอน

โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

ปริญญานิพนธ์

ของ

ชัยไฉ่ ไครบุตร

25 ก.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

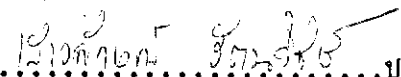
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มีนาคม 2535

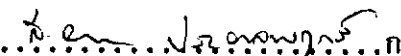
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

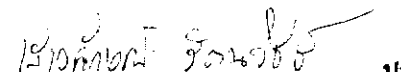
..........ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

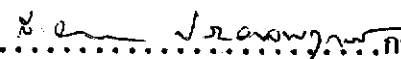
..........กรรมการ

(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

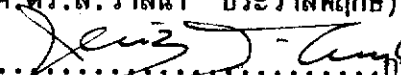
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

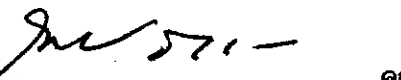
..........กรรมการ

(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รศ.หทัย ตันหยง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่..๔..เดือนมีนาคม พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำ
เป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์
ดร.ส.วาสนา ประवालพุกษ์ และโดยเฉพาะ รองศาสตราจารย์ทศย์ ตันหยง ที่ได้ให้
คำปรึกษาและกำลังใจตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา หาสิตะพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
จันทิมา พรหมโชติกุล รองศาสตราจารย์จรรย์ สุวดี รองศาสตราจารย์วรณี
โสมประยูร และรองศาสตราจารย์กรรณิการ์ พวงเกษม ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญท่านอื่น ๆ ที่ได้
กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ใหญ่ คณะครู อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย์
อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์จิตนาพร อากาศเมฆ และเพื่อนร่วมรุ่นนิสิตปริญญาโท
เอกการประถมศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา

ประการสุดท้ายขอขอบคุณทุก ๆ ท่านที่ไม่อาจระบุนามไว้ได้ทั้งหมด ที่ได้มีส่วนช่วยเหลือ
จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แก่ดวงวิญญาณ ของคุณพ่อสีลา
ไครบุตร และขอมอบ เป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณแม่เทิน ไครบุตร ครู อาจารย์ ตลอดจน
ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้มีส่วนในการวางรากฐานและสนับสนุนทางการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

ชัยไฉ่ ไครบุตร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	8
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	9
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	9
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	10
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยกะเหรี่ยง	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	23
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำ	36
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	43
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก	61
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	67
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	79
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	80
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	80
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	81
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	82
	แบบแผนการทดลอง และการดำเนินการทดลอง	90

การวิเคราะห์ข้อมูล	93
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	93
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	98
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	98
การวิเคราะห์ข้อมูล	98
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	99
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	102
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	102
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	102
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	103
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	105
อภิปรายผล	105
ข้อเสนอแนะ	109
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก	122
ประวัติย่อของผู้วิจัย	402

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน	88
2 แบบแผนการวิจัย	90
3 การจัดตารางเวลาการทดลองใน 1 สัปดาห์	92
4 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอน ภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ	99
5 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอน ภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ	100
6 เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับ การสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ	101

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แผนภูมิกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง	47
2	ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2	51
3	ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบ 2 ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 - 4	52
4	แผนภูมิไดอะแกรม	54

บทนำ

ภาษามีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์มาก เพราะมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ชนแต่ละชาติใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกราชของชาติอันเก่าแก่ มีการสืบทอดเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมภาษาจากบรรพบุรุษมาเป็นระยะเวลายาวนาน นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นเอกภาพของชาติอีกด้วย จึงเป็นหน้าที่ของคนไทยที่จะรักษาภาษาไทยให้คงอยู่คู่กับประเทศสืบไป

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำรัสในที่ประชุมของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ ดังนี้

...ภาษาไทยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่นในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศมีภาษาของตนเอง แต่ว่าเขาก็ไม่แข็งแรง เขาต้องพยายามหาหนทางที่จะสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้...

(สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ. 2529 : 2 ; อ้างอิงมาจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. 2505 : 179 - 180)

ภาษาไทยนอกจากจะเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และแสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติแล้ว ยังเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ทั้งปวง ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่พระราชทานเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 เนื่องในงานสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ภาษาไทยกับการพัฒนาชาติ ณ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความตอนหนึ่งว่า

...ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมากในการถ่ายทอด วัฒนธรรม และส่งเสริม
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาติ ผู้รู้ภาษาไทยดี การเรียนรู้วิชาอื่นก็จะ
เข้าใจดีไปด้วย หากอ่านเข้าใจและรู้เรื่องก็สามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ รวมทั้ง
แสวงหาความรู้รอบตัวด้วย...

(ไทยรัฐ. 13 พฤศจิกายน 2530 : 9)

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยปัจจุบัน นอกจากจะคำนึงถึงเอกลักษณ์ วัฒนธรรม
และเอกภาพของชาติแล้ว ควรคำนึงถึงความต้องการของคนไทยทุกคนด้วย เพราะภาษาไทยเป็น
วิชาที่มีความสำคัญในการสื่อสารเพื่อการดำรงชีวิต และเป็นกุญแจสำคัญในการที่จะช่วยให้เด็กเรียน
ประสบความสำเร็จในการเรียน เพื่อแสวงหาความรู้ให้ลึกซึ้งในวิชาการต่าง ๆ การเรียนวิชา
ภาษาไทยในเบื้องต้นจนเกิดความชำนาญถึงขั้นใช้การได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งการฟัง การพูด
การอ่าน และการเขียนแก่คนในชาติทุกคนจึงจำเป็นอย่างยิ่ง

หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ได้เล็งเห็นความจำเป็นดังกล่าว จึงได้จัดให้มี
การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยไว้ในกลุ่มทักษะ อันเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มประสบการณ์
อื่น ๆ โดยเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะ 4 ประการ คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะ
การอ่าน และทักษะการเขียน จนสามารถใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสาร ความคิด
ความเข้าใจและแสวงหาความรู้ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมแก่วัย และระดับชั้น เพื่อประโยชน์
ในการดำรงชีวิตให้เกิดความสุขในสังคมได้ (สุโขทัยธรรมาธิราช. 2526 : 23)

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา ทักษะการอ่านนับว่ามีความสำคัญและ
จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปูพื้นฐานที่ถูกต้องและดีพอให้แก่เด็กเรียน เพราะจะเป็นเครื่องมือที่จะนำ
ไปสู่การเรียนรู้ในวิชาอื่น และการหาประสบการณ์เพิ่มเติมจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์
หนังสือเรียน วารสาร ป้ายประกาศ ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวัน
อย่างมาก บันลือ พดุกะวัน กล่าวว่า การสอนอ่านเป็นกิจกรรมหลักที่สำคัญเป็นอันดับแรกของ
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งปวง เพราะจะเป็นตัวเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้ในกระบวนการ
วิชาทั้งหลายในหลักสูตร (บันลือ พดุกะวัน. 2531 : 3)

จะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในโรงเรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ต้องอาศัยพื้นฐานการอ่านเป็นสำคัญ อาจจะกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนทุกระดับ โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นรากฐานของการอ่านระดับสูงต่อไป ควรที่ครูผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องจะให้ความสำคัญ เอาใจใส่ต่อการพัฒนาทักษะ การอ่านอย่างแท้จริง

การเขียนเป็นทักษะที่แสดงออกแทนคำพูด ซึ่งนับว่าจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตอีกทักษะหนึ่ง เพราะเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดความรู้สึกรักคิดของผู้เขียนให้คนอื่นรับรู้ ตลอดจนบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ มิให้สูญหาย เราใช้ประโยชน์จากการเขียนในชีวิตประจำวันหลายอย่าง เช่น การเขียนจดหมาย การจดบันทึก การทำสัญญาต่าง ๆ การเขียนในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นเขียนข้อความ ประโยค กลุ่มคำ วลี จะต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี หากเขียนไม่ถูกต้อง จะทำให้ผู้สื่อและผู้รับไม่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกัน

เพ็ญศิริ ชูติกุล กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่มีความยุ่งยากซับซ้อนยิ่งกว่าทักษะอื่นใดในกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา เพราะต้องอาศัยการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างอวัยวะหลายส่วนของร่างกายทั้งทางสมอง มือ และสายตา (เพ็ญศิริ ชูติกุล, 2525 - 2526 : 70) นอกจากนี้ สนม ครุฑเมือง ยังกล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้เกิดขึ้นได้ โดยอาศัยทักษะการฟังและการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญ (สนม ครุฑเมือง, 2528 : 233) จะเห็นได้ว่าการเขียนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ควรได้รับการปลูกฝังและฝึกฝนตั้งแต่เด็ก การพัฒนาทักษะการเขียนต้องกระทำควบคู่กันไปกับทักษะการอ่านด้วย เพราะนักเรียนจะเขียนได้ดี ก็มักจะจำรูปแบบมาจากสิ่งที่ตนเองได้อ่าน

ปัจจุบัน การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนในบางท้องถิ่นยังไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ในระดับที่น่าพอใจนัก โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือนักเรียนส่วนใหญ่พูดภาษาถิ่นในชีวิตประจำวันและไม่ค่อยจะมีโอกาสใช้ภาษาไทยภาคกลางมากนัก นอกจากที่โรงเรียน ทำให้การพัฒนาทักษะทางภาษา ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ ประพาศน์ พงุทธิประภา และคนอื่น ๆ ได้ทำการศึกษาปัญหาของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเรียนการสอนภาษาไทยกลาง เมื่อปี พ.ศ. 2525 โดยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ใน

การเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กในกรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวมในด้านต่อไปนี้

1. การฟังคำในภาษาไทยกลาง
2. การฟังวลีและประโยคในภาษาไทยกลาง
3. ความเข้าใจศัพท์และสำนวนที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2

4. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและตีความประโยคภาษาไทยกลาง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครมีผลสัมฤทธิ์ในการใช้ภาษาและเข้าใจภาษาไทย สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาก และจากการเปรียบเทียบในด้านอื่น ๆ ทั้ง 4 ประการ นี้ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสามารถน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร ทั้ง ๆ ที่ภาษาไทยที่ใช้แบบทดสอบนั้น เป็นคำและรูปประโยคในหนังสือเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดใช้ทั่วประเทศ และกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้เรียนมาแล้ว (ประพาศน์ พงษ์ทิระภา และคนอื่น ๆ. 2525) จากผลงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดับประถมศึกษาตอนต้น ยังไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยเท่าที่ควร ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากความแตกต่างของการใช้ภาษานั้นเอง

จังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีชนพื้นเมืองอยู่หลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้ภาษาพูดและมีวัฒนธรรมแตกต่างกันออกไปในแต่ละท้องถิ่น เช่น กลุ่มชนที่พูดภาษาย้อ มีมากในอำเภอเมืองสกลนคร กลุ่มชนที่พูดภาษาผู้ไท มีมากในอำเภวาริชภูมิ กลุ่มชนที่พูดภาษาไย้ย มีมากในอำเภอนวนนิวาส และอำเภออากาศอำนวย และกลุ่มชนที่พูดภาษากะโซ่มีมากในอำเภอกุสุมาลย์ เป็นต้น ดังนั้นชนพื้นเมืองในจังหวัดสกลนคร จึงใช้ภาษาพูดอยู่หลายภาษาในแต่ละกลุ่มชนของตน

จากรายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของจังหวัดสกลนคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2523 - 2529 สรุปได้ว่าคุณภาพของนักเรียนในจังหวัดสกลนคร ทุกกลุ่มประสบการณืเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับประเทศจะต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกครั้ง ยกเว้นปีการศึกษา 2529 ที่ผลการประเมินกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับ

ประเทศ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร. 2531 : 6) และจากผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศปีการศึกษา 2530 ของกองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนจังหวัดสกลนคร ในปีการศึกษา 2530 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 56.8 ลดลงจากปีการศึกษา 2529 ร้อยละ 3.17 จำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่น่าพอใจ ร้อยละ 66 ลดลงจากปีการศึกษา 2529 ร้อยละ 8 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2530 : 28)

จากผลการประเมินดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าคุณภาพทางการศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจเท่าที่ควรและมีแนวโน้มลดลงโดยเฉพาะการเรียนภาษาไทยซึ่งนักเรียนประสบปัญหาในการใช้ภาษาค่อนข้างมาก ปัญหาดังกล่าวขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ และที่สำคัญน่าจะเป็นผลมาจากการใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวันของนักเรียนนั่นเอง

ภาษากะไข่ เป็นภาษาถิ่นภาษาหนึ่งของจังหวัดสกลนครที่ใช้พูดกันเฉพาะในกลุ่มชนพื้นเมืองชาวไทยกะไข่เท่านั้น มีแต่ภาษาพูดไม่มีภาษาเขียนหรือตัวอักษร ภาษาดังกล่าวมีลักษณะคล้ายภาษาเขมรและภาษาส่วย ชาวไทยกะไข่จะออกเสียงตัว ร และควบกกล้า ร ล ชัดเจนมาก การออกเสียงคำต่าง ๆ มักจะมีเสียง "หึ่ง ๆ" ที่หน้าคำ อาจจะเป็นเสียง "อะ" "อ้ง" หรือ "อัน" อยู่หน้าแต่สั้นและเบามาก คำที่มีเสียง "ล" สะกดจะออกเสียงคล้าย "แอล" สะกดในภาษาอังกฤษและสระเอียมักจะลากเสียงยาวเป็น "เอีย-อา" ปัจจุบันภาษากะไข่ใช้พูดกันโดยส่วนใหญ่ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร

อำเภอกุสุมาลย์นับว่ามีปัญหาในการสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับหนึ่งของจังหวัดซึ่งประชาชนโดยส่วนใหญ่พูดภาษากะไข่ในชีวิตประจำวัน จากผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับอำเภอ ในปีการศึกษา 2530 พบว่า นักเรียนในอำเภอกุสุมาลย์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำที่สุดของจังหวัด คือปีการศึกษาดังกล่าว ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 55.95 เท่านั้น ลดลงจากปีการศึกษา 2529 ร้อยละ 14.93 จำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่น่าพอใจ ร้อยละ 55.95 ลดลงจากปีการศึกษา 2529 ร้อยละ 15.07 (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร. 2531 : 62 - 67) จะเห็นได้ว่าคุณภาพในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในเขตอำเภอกุสุมาลย์ ซึ่งพูดภาษากะไข่เป็นส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับต่ำและมีแนวโน้มลดลงควรที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะหาทางแก้ไข

สาเหตุของปัญหาดังกล่าวน่าจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ครู นักเรียน หลักสูตร สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาของเด็ก สาเหตุของปัญหาดังกล่าวที่น่าสนใจ อย่างหนึ่งก็คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัจจุบัน ครูยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลางไม่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ครูยังสอนให้เด็กอ่านคำให้ได้ก่อนสอนความหมายของคำ ทำให้ขัดต่อพัฒนาการในการเรียนรู้ ของเด็ก อันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมา ข้อบกพร่องดังกล่าว จำเป็นที่จะต้องหาวิธีการแก้ไข โดยหาแนวทางปรับปรุงวิธีการสอนภาษาไทยใหม่ ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก และน่าจะเป็นวิธีสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนการเรียนรู้ภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters หรือ CLE) เป็นวิธีการสอนแนวใหม่ที่ได้รับการปรับปรุง และพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน และครูผู้สอนภาษาจากประเทศออสเตรเลีย โดยนำมาทดลองใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กับนักเรียนชาวพื้นเมืองที่มีปัญหาทางภาษา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา วิธีการสอนดังกล่าวยึดแนวการสอนแบบธรรมชาติและการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยเริ่มสอนจากความหมายโดยรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบส่วนย่อยของภาษา อันได้แก่ ตัวอักษร พยัญชนะ สระ การสะกดคำ ไวยากรณ์ ฯลฯ เป้าหมายการสอนจะเน้นความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนในบริบทต่าง ๆ อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ

การพัฒนาทักษะทางภาษา จะเริ่มจากการอ่านไปสู่ทักษะอื่นในลักษณะการสอนทักษะสัมพันธ์ อันประกอบด้วย การฟัง การพูด และการเขียน ซึ่งยึดหลักการและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Approach) โดยเน้นกระบวนการอ่านและการรับรู้การอ่านของมนุษย์เป็นพื้นฐานสำคัญ แนวทฤษฎีอื่น ๆ เช่น ภาษาศาสตร์ทางสังคมวิทยา (Socio-Linguistic Approach) จะได้รับการพิจารณาด้วย โดยเฉพาะในเรื่องของการใช้ภาษาและวัฒนธรรมแต่ละชุมชนในสังคมเป็นหลัก

วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เน้นการพัฒนาการอ่านเป็นจุดเริ่มโดยใช้บทเรียนหรือหนังสือเรียนที่แต่งขึ้นอย่างมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) แก่ผู้เรียน โดยพิจารณาจากหลักสูตรซึ่งเน้นขอบเขตของการใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์ทางสังคม หรือในบริบทต่าง ๆ บทเรียนหรือหนังสือเรียน

จึงจำเป็นต้องพัฒนาตามหลักการใช้ภาษาของผู้เรียน ในบริบทต่าง ๆ ที่สำคัญตามวัยและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น นอกจากนี้การพิจารณาความสัมพันธ์ของวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรถือว่าเป็นประเด็นสำคัญในการพัฒนาบทเรียนหรือหนังสือเรียนของนักเรียนด้วย

เทคนิคการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาได้รับการพัฒนาโดยปรับจากนวัตกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับกระบวนการทางการอ่านของผู้เรียนอย่างครบวงจรโดยคำนึงถึงความหมายของการอ่านอย่างแท้จริงนั่นคือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และกระบวนการเรียนการสอน องค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านอื่น ๆ อันได้แก่ ความสนใจ ประสบการณ์เดิม (Schema) และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ (Recall) เป็นสิ่งที่สำคัญที่ผู้สอนจำเป็นต้องฝึกให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินและคุ้นเคยกับองค์ประกอบของกระบวนการอ่านเหล่านี้ เพื่อจะพัฒนาไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านคือ การจับใจความ แปลความ ตีความ และขยายความต่อไปได้

เทคนิคการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้รับการพัฒนาเป็นขั้นตอนทั้งหมด 5 ขั้นตอนตามหลักการดังกล่าว โดยมีได้เน้นเพียงนวัตกรรมหรือการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เข้าใจผู้เรียนในการเรียนเพียงอย่างเดียว แต่จุดมุ่งหมายสำคัญของการพัฒนาเทคนิคการสอนวิธีนี้ คือ การสร้างความคุ้นเคยและความเคยชินแก่ผู้เรียนในกระบวนการอ่านและการรับรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านและทักษะอื่น ๆ ทางภาษาได้อย่างสมบูรณ์ต่อไป เทคนิควิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้รับการพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งแตกต่างกันออกไป

ในประเทศไทย ได้เริ่มมีการทดลองวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ณ ศูนย์การอ่านของโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทั้งวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 และวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่พุทธศักราช 2527 เป็นต้นมา ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการอ่านและการเขียนพร้อมทั้งพัฒนาทักษะการฟัง การพูดดีขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ความสนใจในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นมากอย่างเป็นที่น่าพอใจ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.

ปัจจุบันนี้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาได้มีการทดลองสอนวิชาภาษาไทย ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล เป็นต้นไป โดยทดลองในพื้นที่ที่นักเรียนใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ปรากฏว่าวิธีการสอนดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพทุกทักษะ และส่งผลต่อกลุ่มประสบการณ์วิชาอื่นด้วย ดังนั้นวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงน่าจะเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในเขตอำเภอ กุสุมาลย์ ซึ่งใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและวิธีการสอนดังกล่าวยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน เราจึง อันจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้น มีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนแตกต่างกันไปบ้างจากการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำและพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตอำเภอ กุสุมาลย์ จังหวัดสกลนครที่พูดภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติตามแผนการสอนในคู่มือครูของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ให้เหมาะสมกับนักเรียนในท้องถิ่นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไทยกะไข่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนไทยกะไข่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะไข่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการนำวิธีการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปใช้สอนนักเรียนไทยกะไข่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เป็นแนวทางสำหรับครู ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษาในเทศก์ และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการนำวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ภาษาและวัฒนธรรมของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นอื่น

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนไทยกะไข่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย์ อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนพูดภาษากะไข่ร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 128 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่พูดภาษากะไข่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย์ อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จำนวนนักเรียน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน และกลุ่มควบคุม 25 คน
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 111 คาบ คาบละ 20 นาที โดยทำการทดลองสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละ 3 คาบ รวมเวลาทดลองทั้งหมด 8 สัปดาห์
4. เนื้อเรื่องที่นำมาใช้ในการทดลองเป็นเนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยใช้คำใหม่ที่มีอยู่ในคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะบทเรียนที่ 7 - 10 มาแต่งเป็นเรื่องราวซึ่งความคิดรวบยอดของแต่ละเรื่องจะสอดคล้องกับความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องในแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แล้วจัดทำเป็นรูปเล่ม มี 3 ประเภท ดังนี้
 - 4.1 ประเภทนิยาย นิทาน จำนวน 2 เล่ม ได้แก่ เรื่อง "เพื่อนรัก" เน้นคุณธรรมเกี่ยวกับการคบเพื่อนที่ดี และเรื่อง "สุดสาครผจญภัย" เน้นคุณธรรมเกี่ยวกับการอย่าไว้ว่างใจคนอื่น โดยไม่คิดให้รอบคอบ

4.2 ประเภทสารคดี จำนวน 1 เล่ม ได้แก่ เรื่อง "พ่อขุนของเรา" เน้นให้เห็นคุณค่าของผู้ที่ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ

4.3 ประเภทวิธีการ จำนวน 1 เล่ม ได้แก่ เรื่อง "ลูกเสือ" เน้นให้รักการทำงาน

5. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธี ดังนี้

5.1.1 วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

5.1.2 วิธีการสอนปกติ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความเข้าใจในการอ่าน

5.2.2 ความสามารถในการเขียนคำ

5.2.3 พฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ และวิเคราะห์จากเรื่องราวที่อ่านได้ ซึ่งวัดจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ความสามารถในการเขียนคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำใหม่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งวัดจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. คำใหม่ หมายถึง คำที่มีอยู่ในแบบเรียนภาษาไทยเล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เฉพาะบทเรียนที่ 7 - 10 ซึ่งกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เรียน คำเหล่านี้ ครูผู้สอนจะศึกษาได้จากคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1

4. ภาษากะใช้ หมายถึง ภาษาถิ่นของชนพื้นเมืองกลุ่มหนึ่งในอำเภอสุเมสาลัย จังหวัด สกลนคร ที่ใช้พูดจาสื่อสารกันภายในกลุ่มของตนเองเท่านั้น มีแต่ภาษาพูดไม่มีภาษาเขียนหรือตัวอักษร ภาษากะใช้ มีลักษณะคล้ายภาษาเขมรและภาษาส่วย

5. นักเรียนกะใช้ หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2532 ในอำเภอสุเมสาลัย จังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองและพูดภาษากะใช้ในชีวิตประจำวัน

6. วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง กิจกรรมการสอนภาษาไทยตามรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยเน้นการสอนจากความหมายโดยรวมไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา การเรียนการสอนจะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากประสบการณ์ในการใช้ภาษาของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการทางภาษาทุก ๆ ทักษะ ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่านและการเขียน ขั้นตอนการสอน (รูปแบบที่ 2) มีดังนี้

6.1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปราย และสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู ทาโคอะแกรมสรุปความ

6.2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียน และอภิปรายร่วมกัน

6.3 เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม / เขียนเรื่องของตนเองในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย

6.4 อภิปราย และสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนขึ้นในข้อ 6.3

6.5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำ และเสริมทักษะทางภาษา

7. วิธีสอนปกติ หมายถึง กิจกรรมการสอนภาษาไทยตามแนวการสอนในคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

8. พฤติกรรมกล้าแสดงออกในที่เรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนด้วยการกระทำ และคำพูดที่เหมาะสมร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในที่เรียนตามสิทธิแห่งตนและไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น ซึ่งวัดจากแบบสังเกตพฤติกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ครูประจำชั้นจำนวน 2 คน เป็นผู้สังเกต

พฤติกรรมดังกล่าว แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

8.1 การกล้าแสดงออก ได้แก่

8.1.1 ยกมืออาสาทำงานหรือทำกิจกรรม เช่น เขียนกระดานดำ แสดงบทบาทสมมุติ ฯลฯ

- 8.1.2 ทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน
- 8.1.3 พูด ริเริ่ม หรืออธิบายให้ครูฟัง
- 8.1.4 พูด ริเริ่ม หรืออธิบายให้เพื่อนฟัง
- 8.1.5 สบตาครู หรือเพื่อนขณะพูด
- 8.1.6 ตอบคำถามครู โดยไม่แสดงอาการประหม่าอาย
- 8.1.7 ชักถามครู เมื่อมีข้อสงสัยที่ตนเองไม่เข้าใจ

8.2 การเป็นตัวของตัวเอง

- 8.2.1 แสดงความคิดเห็น สำนวน เมื่อมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้อื่น
- 8.2.2 แสดงความคิดเห็นของตนเองต่อผู้อื่น แม้ความคิดเห็นนั้นจะขัดแย้ง

กับผู้อื่น

- 8.2.3 ปฏิบัติงานตามลำพังได้

8.3 การแสดงลักษณะผู้นำ

- 8.3.1 นำเพื่อนทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้
- 8.3.2 ริเริ่มทำกิจกรรมก่อนคนอื่นเมื่อครูเปิดโอกาส
- 8.3.3 เพื่อนให้ความเชื่อถือและคล้อยตามขณะปฏิบัติกิจกรรม

8.4 การไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น

- 8.4.1 ไม่พูดจาก้าวร้าวผู้อื่น
- 8.4.2 ไม่พูดแทรก ขณะที่ครูกำลังให้เพื่อนพูด
- 8.4.3 ไม่แย่งชิงสิ่งของจากเพื่อน
- 8.4.4 ไม่ก่อกวนขณะเพื่อนกำลังทำงาน

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำวิจัย ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยกะเหรี่ยง
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนคำ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน
6. การวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 การวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 การวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยกะเหรี่ยง

ประวัติความเป็นมาของชาวไทยกะเหรี่ยง

ประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสกลนครนั้น เป็นชนพื้นเมืองเผ่าต่าง ๆ ที่มีประเพณี วัฒนธรรม และภาษาพูดที่แตกต่างกัน แต่มีความใกล้เคียงกันในบางประเพณี ซึ่งพอแยกได้ดังต่อไปนี้

1. ชาวย้อ มีมากในอำเภอเมืองสกลนคร
2. ชาวผู้ไทย หรือภูไท มีมากในอำเภวาริชภูมิ อำเภอพรรณานิคม
3. ชาวกะเลิง มีมากในอำเภอเมืองสกลนคร อำเภอกุดบาก
4. ชาวโซ้ย มีมากในอำเภออากาศอำนวย อำเภอานานิवास
5. ชาวกะโซ้ มีมากในอำเภอกุสุมาลย์

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 1)

ชาวกะไข่ เป็นชนพื้นเมือง เผ่าหนึ่งที่มีความเป็นมา ประเพณี วัฒนธรรม และภาษาพูดที่น่าสนใจอย่างยิ่ง อาศัยอยู่ทั่วไปในเขตภาคอีสานตอนบน (อีสานเหนือ) เช่น สกลนคร นครพนม กาฬสินธุ์ เป็นต้น ชาวกะไข่ เป็นกลุ่มชนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีประวัติความเป็นมาอย่างต่อเนื่อง และมีรูปแบบวัฒนธรรมที่ค่อนข้างจะเด่นชัดกว่าอีกหลาย ๆ กลุ่มชน ในจังหวัดสกลนคร โดยเฉพาะในอำเภอกุสุมาลย์ ซึ่งเป็นอำเภอที่มีชาวกะไข่อาศัยอยู่มากที่สุด จนถึงขนาดได้มีการจัดตั้งให้มี "ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไทยไข่" ขึ้น (พศ บุตรรัตน์. 2531 : 55)

ถิ่นเดิมของชาวกะไข่นั้นอยู่ในเขตประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทางซ้ายของลำน้ำโขง บริเวณเมืองอุ เมืองบัว เมืองวัง เมืองภูวา และเมืองมหาชัย อพยพมาอยู่ในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2358 ซึ่งครั้งนั้น ชาวผู้ไทยและชาวกะไข่ได้อพยพเข้ามาพร้อมกัน ชาวผู้ไทยมีหัวโง่งกลางเป็นผู้นำ ส่วนชาวกะไข่มีเพี้ยเมืองสูงเป็นผู้นำ โดยเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเมืองสกลนคร เมืองนครพนม และในปีเดียวกัน พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้อภัยบ้าน กุสุมาลย์ เป็นเมืองกุสุมาลย์มณฑลและให้เพี้ยเมืองสูงเป็นหลวงอรัญธาดา เป็นเจ้าเมืองคนแรก ดังนั้นชาวกะไข่ส่วนใหญ่จึงอาศัยอยู่ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ มาจนถึงปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 1 - 2)

นอกจากชาวกะไข่ซึ่งอาศัยอยู่ในอำเภอกุสุมาลย์ และบางส่วนของอำเภอเมือง จังหวัดสกลนครแล้วยังมีชาวกะไข่อาศัยอยู่กระจัดกระจายในจังหวัดต่าง ๆ ได้แก่

1. จังหวัดนครพนม มีอยู่ในอำเภอท่าอุเทน อำเภอศรีสงคราม อำเภอบ้านแพง อำเภอเมือง อำเภอปลาปาก และอำเภอนาแก
2. จังหวัดมุกดาหาร มีอยู่ในอำเภอเมือง อำเภอกำแพงธิ อำเภอดอนตาล และอำเภอดงหลวง
3. จังหวัดกาฬสินธุ์ มีอยู่ในอำเภอเขาวง อำเภอกุสินารายณ์ และอำเภอสมเด็จ
4. จังหวัดหนองคาย มีอยู่ในอำเภอโซ่พิสัย
5. จังหวัดชลบุรี มีอยู่ในอำเภอพนัสนิคม
6. จังหวัดปราจีนบุรี มีอยู่ในอำเภออรัญประเทศ

(เอกวิทย์ จิโนวัฒน์. 2526 : 73 - 74)

ลักษณะชาติพันธุ์

ชาวกะไข่โดยลักษณะของการจัดกลุ่มชาติพันธุ์ของมนุษย์แล้ว ถือว่าเป็นกลุ่มมองโกลอยด์ ตระกูลออสโตรเอเชียติก มอญเขมร (สุวัฒน์ วรางค์รัตน์. 2524 : 21) โดยทั่วไปชาวกะไข่ มีรูปร่างค่อนข้างอ้วน เตี้ย ความสูงโดยเฉลี่ยประมาณ 1.40 เมตร ถึง 1.60 เมตร ใบหน้า รูปไข่ จมูกเล็กไม่โด่ง ริมฝีปากมีสีคล้ำ นัยน์ตาขาว จะมีสีไปค่อนข้างเหลือง ผิวค่อนข้างคล้ำ ผู้ชายนิยมสักขาให้สวย ผู้หญิงสักลวดลายบริเวณเอวและท้อง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัจจุบันชาวกะไข่ นิยมสักลายตามร่างกายน้อยลง และบางพื้นที่ ก็ไม่นิยมกระทำอีกแล้ว (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 2)

ภาษากะไข่

ชาวกะไข่มีภาษาพูดเป็นของตนเองซึ่งเป็นภาษาในตระกูล มอญ - เขมร คำที่ใช้พูด เป็นคำที่จดจำมาเรื่อย ๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากชาวกะไข่ไม่มีตัวอักษรใช้ในการเขียน ทองคุณ หงส์พันธ์ กล่าวไว้ว่า

...เดิมนั้นชาวไข่มีตัวอักษรเหมือนกันแต่เขียนไว้บนหนังควายแห้ง เมื่อไม่มีกับข้าวก็มักจะ เจียนหนังควายแห้งมา "จี่" ไฟกิน จนในที่สุดหนังควายแห้งก็หมด ตัวอักษรไข่ก็หายไปด้วย ประการฉะนี้ ลักษณะภาษาไข่คล้ายภาษาเขมร และส่วย พวกไข่ออกเสียงตัว ร และ ควบคล้าย ร, ล ชัดเจนมาก การออกเสียงคำต่าง ๆ มักจะมีเสียง "หึ่ง ๆ" ที่หน้าคำ อาจจะเป็นเสียง "อ" "อัง" หรือ "อัน" อยู่หน้าแต่สั้นและเบามาก คำที่มีเสียง "ล" สะกดจะออกเสียงคล้ายตัว "แอล" สะกดในภาษาอังกฤษ และสระเอี้ยมักจะลากเสียง ยาวเป็น เอี้ย - อา ...

(ทองคุณ หงส์พันธ์. 2522 : 12)

ปัจจุบันชาวกะไข่ได้นิยมใช้ภาษาพื้นเมือง และภาษาไทยกลางแทนภาษากะไข่กันบ้างแล้ว ตัวอย่างคำและประโยคของภาษากะไข่ มีดังต่อไปนี้

การนับ

ภาษาไทย

ศูนย์
หนึ่ง
สอง
สาม
สี่
ห้า
หก
เจ็ด
แปด
เก้า
สิบ
ยี่สิบ
ห้าสิบ
แปดสิบ
หนึ่งร้อย

ภาษากะไข่

ซูน
มวย
บาล
ไป
ปุน
ซิง
ตาบค
ตาปุน
ตา - กวาน
ตะเคะ
มะจิด
บาลจิด
ซิงจิด
ตากวนจิด
มวยกุล่า

เครือญาติ

ปู่
ย่า
ตา
ยาย

เปี้ยะเอื้อะ
เปี้ยะเอื้อะ
เปี้ยะนาย
เปี้ยะนาย

ภาษาไทยภาษากะเหรี่ยง

พ่อ

เบ๊ยะ

แม่

เบ๊ะ

พี่ชาย

อ้าย

พี่สาว

เอี้ย

น้องชาย

แซมขาว

น้องสาว

แซมกะมุล

ลูกชาย

กอนระก้อง

ลูกสาว

กอนระไป หรือกอนกะมุล

ร่างกาย

หัว

เปร่อ (อ่าน ร ควบกล้า)

ผม

ชกเปร่อ

หน้าผาก

อะเลี้ยก

คิ้ว

คิ้วมัด

ตา

มัด

หู

กะตุล

จมูก

มู

แก้ม

ตะแมง

ปาก

โป๊ะ

ฟัน

จะแนง

คอ

ตะกอง

บ่า

สะว้าก

หน้าอก

อะเทีย

ภาษาไทย

หลัง
ท้อง
เอว
ขา
เข่า
แข้ง
เท้า
นิ้วเท้า
แขน
มือ
นิ้วมือ
เล็บมือ

ภาษากะใช้

โกลง (อ่าน ล ควบกล้ำ)
ปุง
อิกึง
ลู
ละเกิล
ลอง
ยึง
กะคอยยึง
แปลง (อ่าน ล ควบกล้ำ)
อะที่
กะคอยอะที่
จะ - แหละ - อะ - ที่

เครื่องนุ่งห่ม

เสื้อ
กางเกง
เข็มขัด
รองเท้า
ถุงเท้า
ผ้าเช็ดหน้า
ผ้าเช็ดตัว
หมวก
ผ้าห่ม

สะลก
โฆง
สะเอว
เกิบ
โสบยึง
เปร-มน(เปร อ่าน ร ควบกล้ำ)
เบรจู้คไค
โมก
เยอ

ภาษาไทย

หมอน

เสื่อ

มุ้ง

เสื่อกันหนาว

เสื่อกันฝน

ภาษากะไข่

อะ - ไกล (อ่าน ล สะกด)

จะปวก

มุง

สะลกอะตังสะเงด

สะลกอะตังเมีย

อาหาร

ข้าวสารเหนียว

ข้าวสารเจ้า

ข้าวเหนียวสุก (ข้าวเหนียว)

ข้าวเจ้าสุก (ข้าวสวย)

แกง

แกงไก่

เนื้อ

แกงเนื้อ

ปิ้งเนื้อ

ปิ้งปลา

ลาบปลา

ลาบเนื้อ

ไข่ไก่

ไข่เป็ด

ไข่ต้มแดง

อะ - เชอะ

อะเชอะละเล็

อะวะจิ้น

อะวะเล็

อะจิ้น

อะจิ้น - หวาย (อ่าน ร ควบกล้ำ)

แซ็ค

อะจิ้นแซ็ค

อั้งแซ็ค

อั้งเขียะ

เลียบเขียะ

เลียบแซ็ค

จะแลลหวาย

จะแลลเพีย

จะแลลอะเซา

สรพนาม - กริยา

เขา	อะไป
ผม จัน	ฮิ
เรา	ไฮ
คุณ	ไม
ใคร	อะ - เมอะ
นอน	ปัด
ยืน	ตะยั้ง
พูด	ระโว
ดื่ม	งวด
วิ่ง	ตะลุ
กิน	เจียะ
ร้องไห้	เงี่ยม
หัวเราะ	จิจัง
นั่ง	ตะกู
เดิน	ตะยะ
ฟัง	ตะมึง
คลาน	กะปัด
กราบ	ปู้บ
ไหว้	กูเกี
รัก	ฮัก

สุภาษิต

วานรได้แก้ว หมาได้ของดี

จีเรียกบั่นนอ อะจอบั่นกุด

มือใครยาวสาวได้สาวเอา

อะตึบุด จีบูดบาไล

ให้ทุกข์แก่ท่านทุกข์นั้นถึงตัว

อีโชนเนาคับจักมุด อีโชนเนาจุกจักเฮียน

หงส์คู่หงส์ กาคู่กา

อาเรียงชมอาเรียง กลอชมกลอ (กลอ - ชม - กลม)

คนล้มอย่าข้าม

หกเซอจีจั้ง รังเซอะเอน

ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้

กอนเพี้ยมาออนคลกเดอะ (ออน - คลก - เดอะ)

มือถือสาก ปากถือศีล

พญาระไวกะโตพระ ระนะต๊ะกะโตยัก

ค้ำนไค้อายอด

กลองแลดี ชูชีแลเป็น (กลอง อ่าณ ล ควบกล้ำ)

ลูกไม้ไม่หล่นไกลต้น

ปะโลอะลงมะฮอนตระเียงตาเนม

อย่าทำดีสิ้นมือยาว

สุตะยังอะแกร์ อ้าแปรงกุดี

สนทนา

พูดกับนักเรียนยากใหม่

ระไวตั้งระแนและนุฮะ

ครูต้องพูดทั้งภาษาใช้และภาษาไทย

ครูตองระไวโทรเนือยไทยเนือย

นานเท่าไรเด็กจึงรู้จักภาษาไทย

คุณฮ่าวเมาะระแนจึงตั้งภาษาไทย

ประมาณ 3 - 4 เดือน นักเรียนจึงรู้

เตอะไปบนไซระแนจึงตั้ง

เด็กอยู่ในโรงเรียนพูดภาษาอะไร

ระแนเอ็ดตั้งโรงเรียนระไวภาษากันโตร

เด็กอยู่ในโรงเรียนพูดภาษาใช้

ระแนเอ็ดตั้งโรงเรียนระไวม้งโทรยิ

(โทร อ่าน ร ควบกล้ำ)

เป็นอย่างไรสบายดีหรือ

บ้านเนวเมาะเราะฮอฮะ

อยู่บ้านทำงานหาเงินอย่างไร

เอ็ดตั้งวันจ้วยเจียสะเมาะ

อยู่บ้านทำงานเลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่

เอ็ดตั้งวันตะตะลึง เขียนเทีย เขียนทรวย

(อ่าน ร ควบกล้ำ)

ที่บ้านไม่ได้ทำสวนครัวหรือ

ตั้งดงบ่เป็นตะสวนบ่ดฮะ

ที่บ้านทำสวนครัวบ้างนิดหน่อย

ตั้งดงตะสวนบ่บิ

เป็นใจสูง อยู่บ้านกับใคร

บ้านเขาเมาะอะแจะ เอ็ดตั้งอะเมอะ

ทุกวันนี้อยู่กับลูกหลาน

จันอโน เอ็ดตั้งกอนตั้งเจา

ลูกหลานทานาเสร็จแล้วทำอะไร

กอนเจาตะตะลึงเจอ ๆ ตะกันใคร

ลูกหลานทานาเสร็จแล้วไปหารับจ้างขุดดิน

กอนเจาตะตะลึงเจอ ๆ อะไ้วัยบิ่คูกแต่็ก

ลูกของคุณเรียนหนังสือเก่งไหม

กอนไมเรียนหนังสือเก่งเอ็ดฮะ

ลูกเรียนไม่เก่งเท่าไร

กอนเรียนไม่เก่งฮาวเมาะ

ฯลฯ

คำและประโยคเหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างส่วนหนึ่งของภาษากะใช้เท่านั้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 16 - 29) จะเห็นได้ว่าชาวไทยกะใช้เป็นชนพื้นเมืองที่มีภาษาพูดและวัฒนธรรมแตกต่างไปจากชนกลุ่มใหญ่ของประเทศมาก

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

ฮิลเดรท กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่แปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นให้เกิดความรู้ความเข้าใจ (Hildreth. 1958 : 2)

ลาโด กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องตามที่ปรากฏ การตีความและการให้ข้อคิดเห็น (Lado. 1964 : 14)

บุช และฮิบเนอร์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าเป็นกระบวนการคิด หัวใจสำคัญของการอ่าน คือการที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้ผู้อ่านได้ความหมายจากน้าสัญลักษณ์ที่อ่านไปสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของตน ซึ่งทำให้เกิดมโนภาพขึ้นในใจของผู้อ่าน (Bush and Huebner. 1970 : 4)

แฮร์ริส และสมิท อธิบายตามความหมายเกี่ยวกับการอ่านได้ว่า เป็นรูปแบบของการสื่อความหมายแลกเปลี่ยนความคิด และข่าวสารความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน นั่นคือผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษด้วยภาษาที่เป็นไปตามลักษณะของการเขียนแต่ละคน และผู้อ่านก็พยายามอ่านเอาความหมายที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ความสามารถในการรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านขึ้นกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน (Harris and Smith. 1976 : 14)

เดอชองค์ สรุปจากทัศนคติของการอ่านว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ในการถอดรหัสความหมายของคำจากผู้เขียนให้เข้าถึงจิตใจของผู้อ่านได้ (Dechant. 1982 : 5)

ชาวล แพร์ตกุล กล่าวว่า การอ่านคือ การทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งเป็นพื้นฐานของปัญหา และของคุณภาพสมองที่พิสดารขึ้นอื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้นไป ซึ่งประกอบด้วย

การแปลความ (Translation) คือการแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือรูปแบบใหม่

การตีความ (Interpretation) คือการเก็บความเดิมมาเรียบเรียงใหม่เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ขึ้นมาแล้วเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์กับส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ย่อเรื่องจนเป็นข้อสรุปได้

การขยายความ (Extrapolation) คือการอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้างลึก หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น (ชาวล แพร์ตกุล. 2518 : 228 - 240)

บันลือ พฤกษ์วัน ก็ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ตรงกันคือ การอ่านเป็นกระบวนการให้การแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้ออกมาเป็นคำพูดหรือความคิดอย่างมีเหตุผล (บันลือ พฤกษ์วัน. 2521 : 80)

อัญชลี แจ่มเจริญ กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผลและเข้าใจความหมาย ตลอดจนการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีไปใช้ประโยชน์ (อัญชลี แจ่มเจริญ. 2526 : 82)

กิตติยวดี บุญเชื้อ กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะ ภาครับ อันนำไปสู่ความคิดเช่นเดียวกับการฟัง การอ่านเป็นเสมือนกุญแจวิเศษที่ไขไปสู่ปัญหามานาประการและยิ่งกว่านั้นในแง่จิตวิทยา ก็ถือว่าการอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้กระบวนการอันซับซ้อน ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายของภาษาพูดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียน (กิตติยวดี บุญเชื้อ.

2530 : 77)

จากความหมายการอ่านดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง กระบวนการทางสมองในการแปลสัญลักษณ์ ถอดความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน เพื่อให้เข้าใจความคิดของผู้เขียน ซึ่งต้องอาศัยทักษะ การวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ โดยผ่านกระบวนการคิด และหัวใจสำคัญในการอ่าน คือ เข้าใจความหมายจากสิ่งที่อ่าน และพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดไปใช้ประโยชน์ด้วย

จุดมุ่งหมายในการอ่าน

แฮร์ริส ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการคือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

(Harris. 1956 : 12)

มิลเลอร์ ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ (Scannig or Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป (Exploratory

Reading)

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)

6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical Reading)

(Miller. 1972 : 52)

อัมพร สุขเกษม ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ใกล้เคียงกับ แฮร์ริส คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงใจหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานทางการอ่านพอสมควร และต้องมีการจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการบันทึกไว้ และบางที่ต้องอาศัยการท่องด้วย
3. อ่านเพื่อเสริมความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ตั้งปัญหาถามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาให้ตัวเอง จะเป็นการช่วยเสริมความคิดได้เป็นอย่างดี (อัมพร สุขเกษม. 2520 : 5 - 6)

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายการอ่านนั้น อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลิน ซึ่งทั้งสามอย่างนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความเข้าใจ เพราะความเข้าใจเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความรู้ ความคิดและความบันเทิงได้ตามจุดมุ่งหมาย

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เพราะการอ่านจะช่วยพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความคิด และช่วยให้ผู้อ่านสามารถรอบรู้ ทนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

ระบุปะนี นาคทรพร และประภาศรี สีหอาไพ ได้กล่าวว่า การอ่านจะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้น เพราะกิจกรรมการเรียนรู้ต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น ทางด้านอาชีพ การอ่านก็ช่วยให้หาความรู้ที่ได้จากการอ่าน พัฒนาอาชีพของตนให้เจริญก้าวหน้า นอกจากนั้น การอ่านยังช่วยให้คนเกิดความคิดลึกซึ้งและกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับของสังคมอีกด้วย (ระบุปะนี นาคทรพร และประภาศรี สีหอาไพ. 2520 : 12)

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ก่อให้เกิดความคิดความฉลาดรอบรู้ทันต่อเหตุการณ์ การอ่านยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินอีกด้วย (วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. 2522 : 134)

จวีลักษ์ บุษยะกาญจน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็น และให้ประโยชน์แก่มนุษย์ทุกด้านทุกโอกาสทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของเราให้เพิ่มพูนขึ้น (จวีลักษ์ . บุษยะกาญจน. 2522 : 16)

จวีวรรณ คูหาภินันท์ ได้สรุปถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือจะทำให้ นักเรียนมีความเฉลียวฉลาด ความรู้กว้างขวางทันสมัย มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักค้นคว้าด้วยตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้นักเรียนจะรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ไม่เหงาเพราะมีหนังสือเป็นเพื่อน (จวีวรรณ คูหาภินันท์. 2527 : 24)

จากความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าการอ่านมีความสำคัญมากเพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เกิดความคิด ช่วยพัฒนาอาชีพการงาน และมีความรู้กว้างขวางทันสมัย

ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน จัดได้ว่าเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดในการอ่าน การอ่านสิ่งใดก็ตาม ถ้าอ่านไม่เข้าใจถือได้ว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์

เวนโรท์ กล่าวว่า ผู้อ่านที่อ่านแล้วเข้าใจได้จะต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. เก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ
2. เลือกอ่านแต่หัวข้อสำคัญ
3. ตีความของใจความสำคัญและแนวความคิดในเรื่องได้
4. สรุปเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
5. สรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
6. เชื่อมโยงความรู้ที่ได้มากับประสบการณ์

(Wainwright. 1972 : 36 - 38)

คัลแมน และคนอื่น ๆ ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Factaul Level) หมายถึง ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้

2. ระดับความเข้าใจ ขั้นตีความ (Interpretation Level) คือความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความและแปลความหมายจากเรื่องที่ได้

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation Level) คือความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่ผ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาตัดสิน (Dallman and others. 1974 : 166)

ชวาล แพร์ตกุล ได้กล่าวถึง ความหมาย ของความเข้าใจทางการอ่านว่า ความเข้าใจ คือความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่าง สมเหตุสมผล ความเข้าใจเป็นสมรรถภาพขั้นต้นชนิดแรกของตัวปัญญา เป็นความพยายามของสมองที่จะคิดแปลง ปรับปรุงความรู้ให้มีรูปลักษณะใหม่ เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่แปลกออกไป แต่ยังมีอะไรบางอย่างคล้ายคลึงของเดิมอยู่บ้าง ความเข้าใจสามารถแสดงออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ (Translation) คือการแปลเรื่องราวหรือข้อความเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่

2. การตีความ (Interpretation) คือการเก็บความคิดเดิมมาบันทึกใหม่ การจัดเนื้อเรื่องใหม่เป็นการมองในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ย่นย่อจนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือการขยายความคิดให้กว้างไกล โดยอาศัยความสัมพันธ์กับสถานการณ์เดิมที่ได้รับในตอนต้น (ชวาล แพร์ตกุล. 2520 : 134)

องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจทางการอ่าน

เบอร์ตัน ได้กล่าวถึงความสามารถและทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน

1. ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. การจับความคิดสำคัญได้

4. การจับความคิดสำคัญได้
5. การแยกประเภทได้ สรุปความได้ และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

(Burton.1959 : 321)

บุช และเฮบเนอร์ ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าต้องประกอบด้วย

1. การตีความของตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์ที่เขียนไว้
2. การจับความหมายได้
3. การซึมซาบหรือเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนเสนอโดยตลอด
4. กระบวนการคิดหาเหตุผลและค้นหาความหมาย

(Bush and Huebner.1970 : 97)

บอนด์ และทิงเกอร์ กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมีพื้นฐานมาจาก

1. การเข้าใจความหมายของคำ เป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจความหมายของศัพท์ชัดเจนและกว้างขวาง ย่อมช่วยให้เข้าใจประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้ดี
2. การเข้าใจหน่วยความคิด เพื่อเข้าใจประโยค เด็กต้องอ่านเป็นหน่วยความคิดคือ แบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายของคำที่ต่อเนื่องเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ จะทำให้อุปสรรคต่อความเข้าใจในแต่ละประโยค
3. การเข้าใจประโยค คือการเอาหน่วยความคิดย่อยมาสัมพันธ์กันจนได้ความเข้าใจประโยค
4. การเข้าใจตอน คือ ความสามารถที่จะนำประโยคแต่ละประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน จึงอ่านได้เข้าใจดีขึ้น
5. การเข้าใจเรื่องราว คือจะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ในแต่ละตอน

(Bond and Thinker. 1975 : 234 - 235)

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความเรื่องราวที่อ่านได้ ซึ่งเด็กจะมีความสามารถได้ดังกล่าวนี้นี้ เด็กจะต้องมีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ และเข้าใจประโยคด้วย

ความมุ่งหมายในการสอนอ่านขั้นประถมศึกษา

การอ่านหนังสือให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัยทักษะและวิธีการหลายอย่าง ประกอบกัน จะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ เข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความของเรื่องที่อ่าน ได้ และมีวิจารณญาณในการอ่าน ซึ่งทักษะเหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝนด้วยวิธีการที่เหมาะสมด้วย ความสำคัญของการอ่านดังกล่าว หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกระทรวง ศึกษาธิการ จึงกำหนดวัตถุประสงค์การสอนภาษาไทยด้านการอ่าน สรุปได้ดังนี้

1. อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่วรวดเร็ว
2. อ่านจับใจความได้และเข้าใจได้ถูกต้อง
3. อ่านได้โดยไม่ต้องอ่านย้อนหน้าย้อนหลัง
4. เข้าใจความสัมพันธ์ในเนื้อเรื่อง รวบรวมละเอียด สามารถขยายความได้
5. ตอบคำถามเรื่องเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
6. วิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้
7. เข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ในเรื่องที่อ่านได้
8. อ่านในใจได้โดยไม่ทำปากขมุขมิบ
9. เข้าใจจุดประสงค์และเจตคติของผู้เขียนได้

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 32 - 54)

ประเทิน มหาพันธ์ ได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา จานเนกเป็น 3 ข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
2. การพัฒนาทักษะเบื้องต้นของการอ่าน
3. ปลุกฝังนิสัยและความสนใจในการอ่านของบุคคล

(ประเทิน มหาพันธ์. 2530 : 186)

อย่างไรก็ตามจุดประสงค์ในการอ่านในระดับประถมศึกษา ก็คือให้ผู้เรียนเรียนด้วยความ สนุกสนาน สามารถอ่านได้เข้าใจคำศัพท์และเนื้อเรื่องด้วย ตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ในการ เรียนภาษา รักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าจนคิดเป็นนิสัย

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่าน

คาร์รอลล์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านมีหลักการสำคัญควรยึด 3 ประการคือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคงถาวร ในการเรียนอ่านนั้นถ้าพึ่งแต่การฝึกอ่านอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนอ่านหรือจำคำได้ ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้าช่วย ครูควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการใช้การเสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันของเด็ก แต่เกิดหลังจากการที่เด็กได้ลองผิดลองถูกมาหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า "กิน" มาก่อนแล้วมาพบคำว่า "บิน" เด็กก็จะอ่านคำว่า "กิน" แต่เมื่อได้รับการสอนหรือได้ลองสะกดดูเป็นประสบการณ์แก่เด็กเด็กก็จะอ่านคำว่า "บิน" ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเปียเจต์ เปียเจต์ กล่าวว่า ความรู้ คือประสบการณ์ที่ได้รับ การสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต กล่าวคือเมื่อเด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้ว ได้ผลลัพธ์ออกมา ก็จะเก็บสะสมไว้ในตัว เมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีก เด็กจะคาดหวังกันว่าผลลัพธ์ควรจะออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อย ๆ ประสมประสาน

(Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

(Carroll. 1964 : 118)

บันลือ พุทธะวัน กล่าวว่าทฤษฎีการเรียนอ่านมี 3 ลักษณะคือ

1. Basal Reader's Approach ได้แก่ การอ่านภาพ คิดเดาความหมายของภาพ อ่านคำประกอบภาพ เริ่มอ่านคำและประโยค ตามหลักการนี้ก็เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในภาษาภาพ (Pictographs)

2. Synthetic Method ได้แก่ การอ่านผสมคำ โดยใช้สัญลักษณ์แทนเสียง เขียนเสียง วิเคราะห์เสียง เรียนอ่านจากการฟังเสียงสะกดคำ และผันตามเสียง ตามหลักการนี้ก็เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในภาษาเสียง (Phonographs)

3. Experience Approach ได้แก่ การอ่านโดยอาศัยประสบการณ์ สามารถจดจำอ่านภาพในสิ่งแวดล้อม อ่านแผนภูมิประสบการณ์เปรียบเทียบ และสร้างมโนทัศน์จากการอ่าน ตาม

หลักการนี้ก็เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในภาษาที่เกิดจากความนึกคิด (Ideographs) นั้นเอง (บันลือ พฤษะวัน. 2523 : 90 - 94)

จากทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านจะเห็นได้ว่าการสอนอ่านจะต้องคำนึงถึงหลักการเรียนรู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาอย่างมาก ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรจะมีความรู้ทางจิตวิทยาและวิธีการสอนที่ถูกต้อง การสอนอ่านจึงจะบรรลุผล

การสอนอ่าน

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดค่าพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,200 คำ คำทุกคำที่นำมาสอนอ่านไม่ว่าจะเป็นคำพื้นฐานหรือคำอื่น ๆ ล้วนเป็นคำที่มีความหมาย และสอดคล้องกับสภาพชีวิตประจำวันของนักเรียนทั้งนั้น วิธีการสอนอ่านที่เสนอแนะไว้ในคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มี ดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านในใจ

ทักษะการอ่านในใจนี้นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการอ่าน เพราะเป็นการอ่านที่แท้จริงในชีวิตประจำวัน จึงเริ่มฝึกฝนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในช่วงแรก ๆ ยังไม่มุ่งให้อ่านได้ดีหรือสมบูรณ์ตามที่ต้องการ เริ่มด้วยการเน้นลักษณะการอ่านในใจที่ดี การใช้สายตา กิริยาท่าทางการมีสมาธิและความตั้งใจ นอกจากนี้ยังได้ฝึกกระบวนการอ่านในใจใน เช่น การเข้าใจความหมายของคำ รู้จักค้นหาวรรคอ่านความหมายของคำหรือเดาคำที่ไม่รู้ และยังสามารถอ่านจับความได้ นอกจากนี้ ยังฝึกให้รู้จักหาความหมายที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ในการตั้งคำถาม ตอบคำถามหรือสนทนา เป็นต้น ในขั้นที่สูงขึ้นมาระดับ ป.3 - 4 เน้นความสามารถในการอ่านอย่างรวดเร็วและการจับใจความตลอดจนการวิจารณ์เรื่องได้ดีขึ้น

การสอนตามคู่มือนี้ ได้เสนอแนะให้มีการอ่านในใจก่อนการอ่านออกเสียง ทั้งนี้ เพราะนอกจากต้องการจะเน้นการฝึกทักษะในการอ่านในใจแล้ว ยังมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนอ่านได้เร็วและสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ดี การอ่านในใจครูควรจะสอนคำใหม่ให้นักเรียนรู้ความหมายและอ่านออกเสียงถูกต้องก่อน หรือจะสอนคำใหม่หลังจากให้อ่านในใจและถามเนื้อเรื่อง จับใจความก็ได้ เพราะแม้จะอ่านบางคำไม่ถูกหรือไม่รู้ความหมาย ก็ฝึกให้เดาเรื่องราว หรือค้นคว้าตนเอง

ได้อีกด้วย การฝึกในระยะ ป 1. - 4 คงจะได้ผลไม่สมบูรณ์ตามหลักการ แต่เมื่อฝึกไปจนถึง ป.6 ก็คาดว่าจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้

1.1 การสอนอ่านเพื่อจับใจความ

การอ่านชนิดนี้เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่าเป็นเรื่องอะไร เป็นเรื่องอะไรที่สำคัญตรงไหน และหมายความว่าอย่างไร มีข้อความอะไรบ้างนี่คือ

1.1.1 ผู้อ่านต้องมีความสนใจและมีสมาธิอย่างแท้จริง

1.1.2 ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความรู้ในการอ่าน อันได้แก่ การรู้คำศัพท์และความหมาย การมีความรู้ในรายละเอียดบางอย่างที่กล่าวไว้ในเนื้อเรื่อง เพื่อการตีความหมาย ข้อความได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ขั้นตอนในการอ่านจับใจความที่นักเรียนควรจะได้ฝึก

1. อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นว่าด้วยเรื่องอะไรบ้าง จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

2. อ่านให้ละเอียด ทาความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน

3. อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจในข้อความ บางตอนให้แน่นอนและถูกต้อง

4. ตอบคำถามสั้น ๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจ

5. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตัวเอง

ครูควรนำข้อความต่าง ๆ มาให้ฝึกค้นหาใจความสำคัญบ่อย ๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นพบด้วยตนเอง ความสำคัญของข้อความมักจะอยู่ในบรรทัดแรก ๆ หรือบรรทัดท้าย ๆ ของย่อหน้า (ช่วงข้อความเริ่มแต่ย่อหน้าหนึ่งถึงบรรทัดสุดท้าย ก่อนที่มีการย่อหน้าบรรทัดต่อไป)

1.2 การสอนให้คิด

การสอนภาษาไทยนอกจากจะฝึกทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนแล้ว ควรได้ฝึกอ่านความคิดควบคู่กันไปด้วย การฝึกให้รู้จักคิดและเป็นคนช่างคิด ย่อมจะช่วยให้สติปัญญา แตกฉานการส่งเสริมให้รู้จักคิดในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นนี้ ไม่มีวิธีใดดีไปกว่าการใช้วิธีการกระตุ้น

ให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อาจใช้วิธีตั้งคำถามจากข้อความที่อ่านหรือสิ่งที่ให้ฟังหรือพูด คำถามเหล่านี้จะเป็นไปได้หลายลักษณะ เช่น ถามในเชิงให้ออกความเห็น ในเชิงขัดแย้ง ฯลฯ หรือฝึกให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง เป็นต้น วิธีเหล่านี้จะเป็นการบังคับให้คิดโดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว

เรื่องที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการส่งเสริมให้รู้จักคิด คือบรรยากาศการเรียนในห้องเรียน ควรเป็นประชาธิปไตย ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และให้นักเรียนได้มีโอกาสตัดสินใจด้วยตนเองหรือกลุ่มของตนเอง โดยมีครูพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำตามวาระอันควร

1.3 การสอนหนังสือเรียน

ให้ความสำคัญการสอนตามแนวของคู่มือการสอนภาษาไทย ซึ่งได้จัดให้สัมพันธ์และสอดคล้องกันดีแล้ว หนังสือเรียนเป็นสื่อการเรียนชนิดหนึ่งในการสอนภาษาไทยที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

การสอนแจกลูก

นักเรียนได้พื้นฐานการแจกลูกมาแล้วตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 สำหรับในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ยังคงให้ฝึกการแจกลูก สะกดคำ และการผันอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการทบทวนหลักการอ่านคำ ให้เกิดความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยเฉพาะคำพื้นฐานที่กำหนด ในขั้นนี้ เป็นคำที่ยากมากกว่าขั้นที่ผ่านมา ถ้านักเรียนสามารถจับหลักเกณฑ์การอ่านคำได้แล้ว จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการอ่านมากขึ้น แต่ถ้ายังไม่คล่องก็ควรฝึกบ่อย ๆ ครูควรระมัดระวังการใช้เวลาในการฝึก ถ้านานเกินไปนักเรียนอาจเกิดการเบื่อหน่ายได้

การสอนคำใหม่

ในบทเรียนแต่ละบทจะมีคำใหม่ประมาณ 60 คำ ก่อนสอนอ่านในหนังสือเรียน ครูควรสอนคำใหม่ก่อน ตามที่เสนอแนะไว้ในคู่มือการสอนภาษาไทย นักเรียนควรอ่าน และรู้ความหมายของคำใหม่ก่อนจึงจะอ่านบทเรียนได้คล่องและเข้าใจเรื่องราวได้ดี วิธีสอนคำใหม่ได้เสนอแนะไว้หลายวิธี คำใดถ้าอ่านไม่ได้ควรใช้วิธีสอนแจกลูก สะกดคำ หรือผันอักษร อุปกรณ์การสอน

คำใหม่ เช่น บัตรคำ แถบเลื่อนคำหรือของเลื่อนคำ ฯลฯ ครูควรนำมาใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมเพื่อไม่ให้เด็กเรียนเบื่อหน่าย อนึ่งในการสอนอ่านและสอนความหมายของคำใหม่นั้น ควรสอนไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้ควรให้ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำใหม่ด้วยจะทำให้มีความเข้าใจยิ่งขึ้น

การฝึกจากแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนได้จัดไว้เพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านตลอดจนการใช้ภาษา ได้นำความรู้จากการแจกลูกสะกดคำมาใช้ รวมทั้งบททวนการอ่านคำหรือใช้คำใหม่ในรูปคำอื่น ๆ ถ้านักเรียนสามารถอ่านได้เป็นคำเป็นประโยค ก็ให้อ่านโดยไม่ต้องใช้วิธีแจกลูกหรือสะกดคำ แต่ถ้าพบว่านักเรียนลืมหลักเกณฑ์การแจกลูก หรือยังนำมาใช้ไม่ได้ดี จะใช้วิธีฝึกอ่านแบบแจกลูกด้วยก็ได้

2. การสอนอ่านออกเสียง มีข้อควรคำนึงดังนี้

2.1 การอ่านร้อยแก้ว

การฝึกอ่านออกเสียง มีข้อควรคำนึงดังนี้

2.1.1 อ่านชัดเจน ฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะทุกตัวให้ชัดเจนโดยเฉพาะการออกเสียงตัว ร ล และคำควบกล้ำ ร ล ว เป็นต้น

2.1.2 อ่านถูกต้อง สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ไม่อ่านตกหล่น หรือเพิ่มเติมขึ้นมา

2.1.3 อ่านคล่อง รู้จักการกวาดสายตาอ่านล่วงหน้าไปก่อนและออกเสียงตามภายหลัง เพื่อให้อ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก

2.1.4 การเว้นจังหวะและวรรคตอนที่ถูกต้อง รู้จักการเน้นคำและแบ่งวรรคตอน หยุดออกเสียงในที่ควรหยุด ถ้าหยุดผิดจะทำให้ข้อความนั้นมีความหมายผิดไปจากเดิม ควรฝึกนักเรียนระมัดระวังให้มากในเรื่องนี้

2.1.5 น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง เป็นแบบคำพูดหรือคำบรรยาย

2.1.6 ทำท่างในการอ่าน เน้นการจับหนังสือที่ถูกต้อง การวางระยะห่างจากสายตา การมองผู้ฟัง รวมทั้งทำขึ้นทั้งดงามน่าดู

2.1.6.1 ทำท่างในการอ่าน

2.1.6.1.1 ให้นั่งหรือยืนอย่างสบาย (ที่นั่งสูงพอเหมาะ นั่งตัวตรงหรือโค้งไปทางหน้าเล็กน้อย)

2.1.6.1.2 จับหนังสือถูกต้อง เบื้อง่าย

2.1.6.1.3 แสงสว่างพอเหมาะ แสงต้องเข้าทางด้านซ้ายก่อนไปข้างหลัง

2.1.6.1.4 ระยะหนังสือห่างจากสายตาประมาณ 15 นิ้ว

2.1.6.1.5 หน้าหนังสือเอียงเข้าหาตัวเล็กน้อย

2.2 การอ่านบทร้อยกรอง

เริ่มต้นด้วยการฝึกอ่านคำคล้องจองตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 - 2 อ่านเพื่อหาคำสัมผัส และฝึกฝนการเขียนคำคล้องจอง 2 คำ 3 คำ และมากกว่านั้นตามลำดับ ส่วนชั้นประถมปีที่ 3 - 4 เพิ่มการฝึกการอ่านกลอน 8 การฝึกในขั้นนี้ให้เน้นการฝึกอ่านทำนองเสนาะ โดยมีจุดมุ่งหมายให้เด็กได้อ่านไพเราะและความงามของภาษา ที่เกิดจากทำนองการสัมผัสคำและสัทนามภาษา เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนวรรณคดี (กรมวิชาการ. 2528 : 9 - 12)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำ

ความหมายของการเขียนคำ

เยอร์เบอร์กรีน และจอร์เกสเซ็น ได้ให้ความหมายของการเขียนคำว่า หมายถึงความสามารถในการเขียนคำต่าง ๆ โดยเรียงพยัญชนะ สระ ได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากคำต่าง ๆ มีระดับความยากง่ายต่างกัน โอกาสที่บุคคลที่จะได้รับความสำเร็จในการเขียนคำจึงแตกต่างกัน (Gerberich Green and Jorgensen. 1962 : 25)

สุนันทา ไสร์จจ ได้ให้ความหมายของการเขียนคำไว้ว่า คือการเรียงพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ ในการเขียนคำต่าง ๆ อย่างถูกต้อง (สุนันทา ไสร์จจ, 2511 : 5)

ประยูรธ วัชรศิษฐ์ กล่าวว่า การเขียนคำ หมายถึง การฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้อง
และรวดเร็ว ไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาสาขาใดก็ตาม เด็กจะอ่านคำหรือประโยคนั้นได้ และเมื่ออ่าน
ได้ก็ต้องเขียนได้ด้วย (ประยูรธ วัชรศิษฐ์, 2516 : 98)

สรุปได้ว่า การเขียนคำ คือความสามารถในการเขียนคำเรียงตามลำดับพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ ตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

แบบของการสอนเขียน

บันลือ พุกกะวัน ได้จำแนกการสอนเขียนไว้ 5 แบบด้วยกัน คือ

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้มุ่งใช้ความคิดเด่นของภาษา
ไทยที่มีเสียงคงที่ และใช้ความสัมพันธ์ของการฝึกอ่านแบบสะกดตัวกับการเขียนมาใช้ประโยชน์
ได้อย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น ครูบอกคำที่ให้เขียน มานี้ เด็กไล่สะกดคำพร้อมกัน มออา-มา-
นออี-นี่ มานี้ การสอนเขียนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความสัมพันธ์ระหว่างคำอ่านกับ
การเขียนให้เป็นประโยชน์เพราะเสียงพาไปอย่างกลมกลืนกันดี
2. การสอนเขียนให้เห็นรูปคำก่อน การสอนเขียนแบบนี้มุ่งให้เด็กฝึกเขียนคำใหม่ใน
บทเรียนให้แม่นยำยิ่งขึ้น และยังมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยค ซึ่งจะช่วยให้เกิด
ประโยชน์ที่เด็กผู้เรียนได้เห็นรูปแบบของประโยคในการใช้คำนั้น ๆ นอกเหนือจากการแปล
ความหมายเฉพาะคำนั้นเท่านั้น โดยมีวิธีการสอนดังนี้ ครูเขียนเป็นประโยค แล้ววงเล็บคำใหม่
ในบทเรียนดังนี้ "นายอำเภอเป็น (ข้าราชการ) ในอำเภอ" ให้นักเรียนอ่านเป็นประโยคก่อน
แล้วจึงให้อ่านคำในวงเล็บแบบสะกดตัว แล้วลบในวงเล็บออกเป็นบางส่วนหรือออกทั้งหมด แล้วให้
นักเรียนอ่าน แล้วจึงให้นักเรียนคัดลอกข้อความในวงเล็บให้ถูกต้อง
3. การฝึกไล่สะกดคำในขณะที่ครูเขียนหรือนักเรียนเขียนข้อความบนกระดานคำหรือ
ทำแผนภูมิประสมการณ โดยครูเขียนข้อความลงบนกระดานหรือแผนภูมิ นักเรียนก็ไล่สะกดตัวไป
ทีละคำ ๆ โดยที่ครูเขียนไปตามที่นักเรียนไล่สะกด เสร็จแล้วจึงให้นักเรียนอ่าน แล้วจึงคัดลอก
ลงในสมุด

4. การเขียนโดยใช้บันทึกแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูทำแถบประโยคที่เลื่อนได้ โดยให้นักเรียนอ่านประโยค แล้วค่อย ๆ ปิดประโยคจนหมด นักเรียนจึงเขียนประโยคนั้นลงไป วิธีสอนเขียนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็ว สัมพันธ์กับการกวาดสายตาไปด้วย

5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีเขียนที่นิยมใช้กันมานานและยังใช้ได้ดีจนปัจจุบัน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอ ๆ ใช้เป็นกิจกรรมในการสอนเขียนสลับกันไปกับแบบอื่น ๆ เพื่อล่อใจไม่ให้เด็กเบื่อการสอนเขียนตามคำบอกจึงเป็นการฝึกสมาธิและความจำจากการฟังพร้อมทั้งฝึกเขียนข้อความตามคำสั่ง

(บันลือ พฤชวัน. 2522 : 170 - 174)

จุดมุ่งหมายและความสำคัญของการสอนเขียนคำ

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ๓ อยุธยา ได้สรุปถึงการสอนการเขียนคำในชั้นประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กเขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้
2. เพื่อให้เด็กรู้จักเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้คำต่าง ๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น
4. เพื่อให้เด็กค้นคว้า และคิดคำใหม่ ๆ ตามที่เด็กต้องการ

(รองรัตน์ อิศรภักดีและเทือก กุสุมา ๓ อยุธยา. 2516 : 132)

วรรณ แก้วแพรก ได้สรุปจุดมุ่งหมายการสอนเขียนคำในชั้นประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่พอเหมาะกับวัย และระดับชั้นของนักเรียนได้ถูกต้องรวดเร็ว และสะอาดเรียบร้อย
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการใช้คำตามสมควรกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน

4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้คำ สนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำและใช้คำได้ถูกต้องดีขั้นตามวัยและระดับชั้นของนักเรียน

(วรรณ แก้วแพรก, 2526 : 21)

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเขียนคำเพื่อให้เด็กเขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง เป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับสูงต่อไป

ลำดับขั้นในการสอนเขียนคำ

จึง ได้กล่าวถึงการฝึกให้นักเรียนเขียนคำ มีขั้นตอน 6 ขั้น ดังนี้

1. ตรวจสอบ (Examine) ได้แก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียนอย่างระมัดระวัง เช่น คำที่มีอุปสรรค (Suffix) และคำที่มีปัจจัย (Prefix) แล้วบันทึกไว้
2. ออกเสียง (Pronounce) ได้แก่ การออกเสียงคำที่จะเขียนได้ถูกต้อง
3. สะกดคำ (Spell) ได้แก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่า โดยออกเสียงดัง ๆ ทำเช่นนี้หลายครั้ง
4. เขียน (write) ได้แก่ การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้น ๆ 5 - 10 ครั้ง แล้วตรวจสอบดูว่าเขียนถูกต้องหรือไม่
5. ใช้ (Use) นำคำที่เขียนสะกดมาแต่งประโยค
6. ทบทวน (Review) ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำในโอกาสต่อไป

(King, 1965 : 15)

นอกจากนี้ พิทช์เจอร์ลด์ ได้เสนอแนะลำดับขั้นการเขียนคำไว้ดังต่อไปนี้

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้นเสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอกหรือโดยอาศัยพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปราย ข้อสำคัญคือคำนั้นจะต้องเป็นคำที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน
2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนรู้จักคำนั้นได้แม่นยำยิ่งขึ้นทั้งรูปคำ และการออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่าประกอบด้วย สระ พยัญชนะ อะไรว้าง ถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ควรแยกให้เด็กดูถ้าทำได้
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ ทั้งดูแบบและไม่ดูแบบ

5. ต้องสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนนำคำนั้น ๆ ไปใช้ ซึ่งอาจใช้ในการเขียนบรรยายเรื่องราว หรือเขียนในกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย

(Fitzgerald. 1967 : 38)

นักวิชาการ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนะการเขียนคำถามคาบออกไว้ว่า ควรสอนตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ครูอ่านเรื่องทั้งหมดตามที่ต้องการให้นักเรียนฟังก่อนตั้งคำถามเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำ เรื่องราว และเป็นการสร้างความสนใจให้นักเรียนอยากเรียน
2. ครูอ่านคำหรือประโยคหรือวรรคให้นักเรียนฟังสองครั้ง ครั้งแรกให้นักเรียนฟังอย่างมีสมาธิ หรือตั้งใจฟังและติดตาม และเพื่อความเข้าใจความหมาย และจากคำที่เขียนได้
3. อ่านคำหรือประโยคให้นักเรียนฟังครั้งที่สอง แล้วให้นักเรียนลงมือเขียน ในการเขียนตามคาบออกควรปฏิบัติดังนี้
 - 3.1 ครูอ่านคำหรือประโยคให้ถูกต้องชัดเจน
 - 3.2 ถ้ามีเสียงรบกวนให้หยุดอ่านในช่วงนั้น
 - 3.3 ถ้านักเรียนฟังคำได้ไม่ชัดเจนก็อ่านซ้ำคำนั้นอีก
 - 3.4 สังเกตและแนะนำวิธีฟังอย่างมีสมาธิแก่นักเรียน

(กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2522 : 16 - 17)

วิธีสอนเขียนคำ

ฮอร์น ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนเพื่อให้เด็กสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนคำไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้รู้ถึงคุณค่าในความสามารถของคนที่จะนำการเขียนคำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ
2. ให้นักเรียนเข้าใจถึงการเขียนคำในบทเรียนต่าง ๆ และมีการแก้ไขได้ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนได้ทราบถึงผลการเขียนด้วยตนเอง ครูเป็นผู้กระตุ้นชี้แนะเท่านั้น
4. ในแต่ละสัปดาห์ครูควรหาแผนภูมิความก้าวหน้าในการเขียนคำของนักเรียนแต่ละคน

5. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งจุดมุ่งหมายของการเขียน อันจะช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบอีกด้วย

6. ครูและนักเรียนควรจะได้แสดงท่าทางประกอบเพื่ออธิบายความหมายของคำให้เข้าใจยิ่งขึ้นด้วย

7. ให้นักเรียนที่เก่งได้ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน

(Horn. 1954 : 19 - 20)

แคลคานีย์ ได้เสนอแนะกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนคำไว้ดังนี้

1. แบบให้เขียนตามคำบอก
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความ ให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
4. แบบฝึก แบบสร้าง คือให้ประโยคมาแล้วให้นักเรียนวงเล็บท้ายประโยคมาใส่

ตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม

5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

(Daccanay. 1963 : 306)

ไพฑูรย์ ธรรมแสง ได้เสนอความเห็นว่้วิธีการฝึกเขียนคำ ควรใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างปนกัน เช่น

1. ก่อนอื่นต้องให้เด็กรู้จุดมุ่งหมายของการเขียนคำ เพื่อให้เด็กเขียนสะกดได้ถูกต้อง ถูกวรรคตอน และลายมือเป็นระเบียบเรียบร้อย

2. ให้เด็กรวบรวมคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ จากหนังสือพิมพ์ บ้ายโฆษณา พร้อมทั้งอธิบายได้ว่าผิดตรงไหน

3. ให้มีการสะกดตัวบนกระดานดำ

4. ให้ช่วยกันเขียนคำยากด้วยตัวอักษรงาม ๆ ปิดแผ่นป้ายประกาศในห้องเรียน

5. ผูกคำยากให้เป็นร้อยกรองให้ท่องจำ

6. ส่งเสริมให้เปิดพจนานุกรมเมื่อสงสัย

7. กำหนดศัพท์ให้เขียนเป็นประโยค หรือเป็นเรื่องราว

8. ใช้กิจกรรมการเขียนประกาศโฆษณา ที่แจ้งการเขียนรายงาน เป็นกิจกรรมร่วมกับการเขียนคำบอก

9. ถ้าบอกให้เขียนเรื่องราว ต้องให้เด็กทำความเข้าใจเรื่องที่จะเขียนได้อีกด้วยก่อน รวมทั้งศัพท์ที่ยากด้วย

10. เมื่อเขียนผิด ชี้แจงให้เด็กทราบว่าผิดอย่างไร แล้วให้แก้ไข

(ไพฑูรย์ ธรรมแสง, 2519 : 23 - 24)

ประกาศรี สี่หอไพ ได้เสนอแนะวิธีการสอนเขียนคำไว้ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มให้ค้นศัพท์ในเรื่องที่เรียน นำมาแลกเปลี่ยนกันบอกและเฉลยพร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้

2. รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด เรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น เรียงลำดับตามพยัญชนะเรียงตามความหมาย ฯลฯ

3. ครูบอกให้เขียนแล้วตรวจโดยใช้บัตรคำ และพจนานุกรมประกอบการสอน

4. แข่งขันกันสะกดคำจากบนกระดานดำ

5. ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูกจากเอกสารนั้น ๆ

6. นักฎเกณฑ์การเขียนตัวสะกดมาแต่งเป็นคำประพันธ์ เพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น

7. ฝึกการเขียนเรียงความแล้วให้ใช้พจนานุกรมตรวจตัวสะกดการันต์ของตนเอง

หรือของเพื่อน

8. หาประโยค หรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมศัพท์

9. เขียนรายงานคำที่มักสะกดผิด

10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำไทยที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต คำสมาส สันธิ ควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งประโยครวบรวมไว้

11. กำหนดคำศัพท์ให้แล้วนำมาเขียนเป็นประโยค หรือเรื่อง

12. ควรตรวจแก้ไขตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้เด็กเรียนสะกดผิดไว้โดยไม่แก้ไข

(ประกาศรี สี่หอไพ. 2524 : 390)

สรุปได้ว่า การเขียนคำที่ถูกต่องั้น คือความสามารถเขียนคำโดยเรียงได้ตามลำดับ
พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดได้ถูกต้อง การสอนเขียนคำเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝน
จึงต้องใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างเพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน และจดจำคำต่าง ๆ ได้อย่าง
แม่นยำ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

เอกสารเกี่ยวกับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ ได้เรียบเรียงไว้ในหนังสือการพัฒนาการอ่านแบบ
มุ่งประสบการณ์ไว้ ดังนี้

ความเป็นมาของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (concentrated Language Encounters หรือ
CLE) ได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน และครูผู้สอนภาษาหลายคน
อาทิเช่น ไบรอัน เกรย์ ดร.ริชาร์ด วอร์คเกอร์ และเนย์ คอร์ จากประเทศออสเตรเลีย

เมื่อต้นปี ค.ศ. 1980 ได้เริ่มมีการทดลองวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาใน
โครงการ เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Project) กับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลีย
เป็นครั้งแรกที่โรงเรียนเทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park School) ซึ่งเป็นโรงเรียนย่าน
ชานเมืองแอลิส สปริง (Alice Spring) รัฐนอร์ทเทิร์น เทร์ริทอรี (Northern Territory)
ประเทศออสเตรเลีย

กลุ่มผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทรเกอร์พาร์ค ได้ริเริ่มจัดโครงการ เทรเกอร์
พาร์ค ขึ้น เนื่องจากพบว่า การจัดโปรแกรมภาษาในโรงเรียนของตนไม่ประสบความสำเร็จ
ประสิทธิผลยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางภาษา
ของนักเรียนในโรงเรียนนี้ให้เป็นที่น่าพอใจได้

สาเหตุของปัญหาดังกล่าว สืบเนื่องมาจากนักเรียนประมาณ 90% ของโรงเรียนเป็น
ชาวพื้นเมืองซึ่งอาศัยอยู่ตามบ้านพักชั่วคราว และตามบริเวณชุมชนแออัดที่มีภาวะทางเศรษฐกิจที่
แร้นแค้นยากจนนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนี้ มีประสบการณ์ในการอ่านและเขียนน้อยมาก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านประสบการณ์เกี่ยวกับความถี่ของตัวอักษร เนื่องจากเนื้อหาบริบท

(context) ที่จัดไว้ในหนังสือที่จะให้ประสบการณ์แก่นักเรียนยังไม่เหมาะสม สำหรับการพัฒนา การอ่าน การเขียน และการสื่อสารที่จะช่วยให้เขาสามารถสื่อสารทางภาษาได้อย่างมั่นใจในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชนของตน

ครูผู้สอนภาษาในโรงเรียน เทเรเกอร์ พาร์ค ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนอย่างละเอียด ซึ่งการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวได้กระทำกันหลายรูปแบบ เช่น การสังเกต การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู และการเรียนของนักเรียน ตลอดจนศึกษากระบวนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียน รวมทั้งศึกษาปัญหาทางการอ่านของนักเรียนด้วย จากผลของการศึกษา และวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เอง ทำให้กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษเหล่านั้นตกลงใจจัดวาง เป้าหมาย และสร้างโครงการสอนทางภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติขึ้น โดยให้การเรียนรู้ภาษา ได้ผ่านประสบการณ์การใช้ภาษาทุกด้าน หรือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์

ผลของการทดลองการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอังกฤษ ของโครงการเทเรเกอร์ พาร์ค ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี นักเรียนชาวพื้นเมืองเกือบ 100% สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

จากนั้นวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้เผยแพร่ออกไปทั่วประเทศออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับในประเทศไทยได้มีการทดลองวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นครั้งแรก ในวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2527 โดย ดร.ริชาร์ด วอร์คเกอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและการเรียนรู้ทางการอ่าน ดร.เบรนต์ บาร์ทเลท ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน ของบริสเบนวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาแห่งบริสเบนคอลเลจ ออฟ แอดvanced เอ็ดดูเคชัน (Brisbane College of Advanced Education) ประเทศออสเตรเลีย และ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อทดลองการสอนดังกล่าว และได้รับการสนับสนุน จาก ศจ.ดร.อารี สันทนี ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลการทดลองสอนประสบความสำเร็จ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้ดีในระยะเวลาเพียง 20 คาบเรียน (คาบละ 20 นาที) หนังสือที่เลือกมาใช้ในการทดลองคือ "A Little Red Hen" ผลปรากฏว่ามีระดับค่อนข้างยากสำหรับเด็กเริ่มเรียน แต่นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้นจนเห็นได้ชัด แม้จะผ่านการเรียนมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม การทดลองและวิจัยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิชาภาษาอังกฤษยังคงดำเนินต่อมาโดยการใช้หนังสืออ่านประเภทต่าง ๆ ผลของการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจตลอดมา

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2528 ได้เริ่มการประชุมปฏิบัติการหนังสือภาษาไทย สำหรับสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ณ โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำมาใช้ทดลองสอนวิชาภาษาไทยในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2528 ผลของการทดลองการสอนปรากฏว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนทุกชั้น

จากผลการทดลองดังกล่าวทั้งในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทย ดร.ริชาร์ด วอร์เกอร์ จึงเสนอโครงการพัฒนาการอ่านในประเทศไทยกับทางโรตารีสากล และได้รับอนุมัติให้ทำเป็นโครงการนำร่องกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาทางภาษา ณ จังหวัดสุรินทร์ เมื่อปีการศึกษา 2530 ผลของการทดลองโครงการในโรงเรียนนำร่อง นักเรียนในกลุ่มโรงเรียนทดลองสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทย ได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนโรงเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการอ่านและสามารถหาคะแนนวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มมวลประสบการณ์ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531)

ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2531 หลังจากที่ได้ประเมินผลโครงการนำร่องการพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์แล้ว มูลนิธิโรตารีของโรตารีสากล ได้อนุมัติเงินทุนสนับสนุนโครงการวิจัยและพัฒนาการอ่าน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 - 2535 เป็นเงินงบประมาณ 17 ล้านบาท แก่ประเทศไทย

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จึงเริ่มดำเนินโครงการพัฒนาการอ่านตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา เริ่มต้นดำเนินการอบรมบุคลากรหลัก ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา ศึกษาพิเศษระดับจังหวัดและอำเภอ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน วิชาภาษาไทยในโรงเรียนต้นแบบในจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ และชัยภูมิ จำนวน 100 ห้องเรียน และจะดำเนินการนิเทศติดตามผลการสอนในลักษณะงานวิจัยและพัฒนา เริ่มตั้งแต่ ปีการศึกษา พ.ศ. 2531

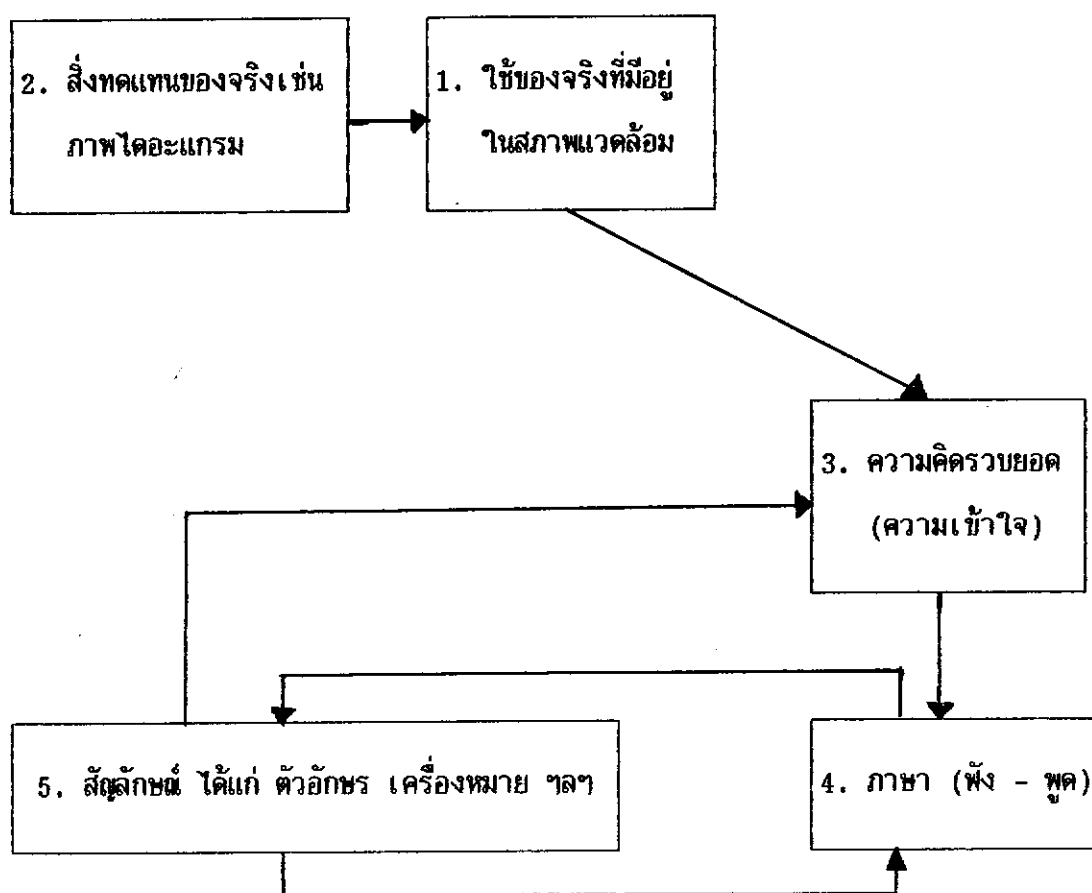
หลักการและแนวทฤษฎีของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้แนวทฤษฎีในการสอน ภาษาจากหลายทฤษฎี ดังนี้

1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach) แนวทฤษฎี การสอนแบบนี้จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิง สังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรม ที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกลอยาก แสดงออกทางภาษาหรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไป อย่างเป็นธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ ผู้เรียน ตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและ เทศะ มากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียน เรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัด ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติ การใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไข การใช้ ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อยเพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง-พูดร่วมกัน

2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้ จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน

การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัย กระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้องซึ่งอาจจัดลำดับการสอนได้ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง

การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมดังโคละแกรมในข้อที่ 1 เช่น วัสดุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยเห็นเคยพบ และเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตามถ้าเราจะนำของจริงทุกอย่างมาให้ผู้เรียนได้เห็นคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการใช้สิ่งทดแทนของจริงเหล่านั้น ได้แก่ รูปภาพ โคละแกรม ก็อาจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี (ดังโคละแกรมหัวข้อที่ 2) เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยพบเห็นมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด (ดังโคละแกรม หัวข้อที่ 3) จะง่ายขึ้น หลังจากนั้น เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ยิน ได้ฟัง เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าใจมาแล้วเขาพูดกันอย่างไร การพัฒนาการฟัง การพูด ก็ย่อมจะง่ายและเป็นที่ยอมรับได้มากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พบสัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษรที่เขียนขึ้นโดยมีความหมายตามที่เคยฟังเคยพูดมาก่อนการถ่ายโยงความคิดรวบยอดก็จะชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกระบวนการนี้จะ เป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยง การอ่านเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามการรับรู้ภาษาของมนุษย์ทั่วไป

3. ทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา

(Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ

ตามคำจำกัดความของการอ่านตามทฤษฎีดังกล่าวนี้ การอ่านคือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Smith. 1971, 1973 ; Goodman. 1973) วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่ใช้ในการสอนอ่าน จึงจำเป็นต้องพิจารณาหลักการและทฤษฎีดังกล่าว เพื่อการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปโดยธรรมชาติได้ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่าน การถ่ายโยง ความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้

ด้วยหลักการและทฤษฎีทั้ง 3 ประการดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดย

การพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา ซึ่ง ไบรอัน เกรย์ ผู้ริเริ่มได้เขียนไว้เมื่อครั้งการประชุมสัมมนาทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ ประจำปี ค.ศ. 1987

๗ ประเทศออสเตรเลียว่า "แน่นอนที่สุดพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับโปรแกรมทางภาษาอันสมเหตุสมผลและจะประสบความสำเร็จได้นั้น คือการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนโดยกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่เด็กเคยรู้จักมักคุ้นมาแล้วเป็นอย่างดี"

การจัดขั้นตอนการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดให้อ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียนในทางภาษา จากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายและพัฒนาปัจจัยป้อนเข้านั้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะสื่อสาร ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในทักษะสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติและเกิดความคล่องตัวจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาจนถึงขั้นนำประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงเน้นการสอนความหมายรวมของภาษาก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษา อันได้แก่ รูปพยางค์ สระ ตัวสะกด และไวยากรณ์

การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เพื่อให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการให้ปัจจัยป้อนเข้า ซึ่งหมายถึง การจัดบทเรียนที่บรรจุเนื้อหาซึ่งผู้เรียนสามารถจะนำความรู้ทางภาษาที่ได้ศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำเป็นต้องยึดบทเรียนที่จัดเฉพาะ ประสบการณ์ภาษาที่ผู้เรียนควรได้รับจากความหลากหลายของบริบททางภาษา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของภาษา (Function) ที่ผู้เรียนใช้ตามความจำเป็นในบริบทต่าง ๆ เป็นสำคัญตามระดับวัยและความสนใจ นอกจากนี้การจัดบทเรียนจะจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ (เพื่อ "ทำเป็น")
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า (เพื่อ "คิดเป็น")

บทเรียนของวิธีการสอนดังกล่าว จึงจัดหนังสือเป็นเล่ม ๆ ที่มีความยาวพอประมาณตามระดับวัยชั้นเรียน และความสนใจของนักเรียน โดยถือหนังสือแต่ละเล่มเป็นหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ

การพิจารณาหลักสูตรซึ่งพิจารณาจากมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ ย่อมเป็นประโยชน์สำหรับจัดความคิดรวบยอดซึ่งจะนำไปสู่การจัดหน่วยการเรียนรู้ ด้วยการสรุปเป็นหนังสือประเภทต่าง ๆ 3 ประเภท ตามจุดมุ่งหมายในการอ่านดังกล่าวแล้ว ดังนี้คือ

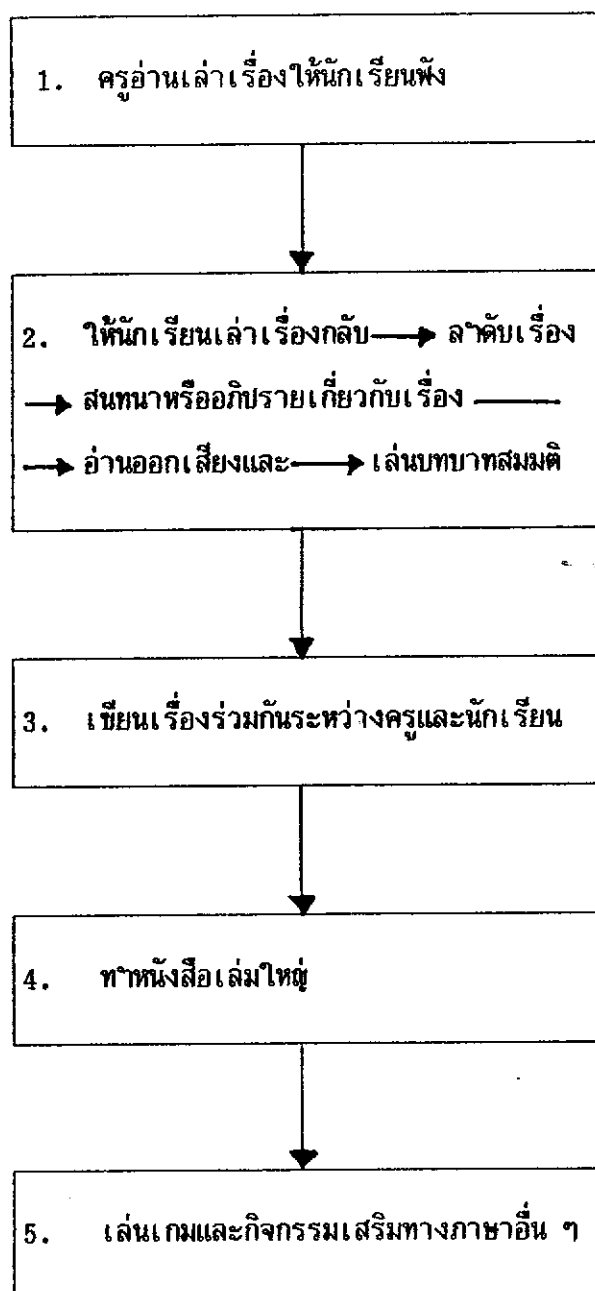
1. หนังสือประเภทนิทาน นิยาย เช่น อ้อยอมยิ้ม กุ๊กไก่
2. หนังสือประเภทวิธีการ เช่น มาทบทวนกันเถอะ
3. หนังสือประเภทสารคดี เช่น ต้นไม้แสนดี

ภาษาที่ใช้ในหนังสือเหล่านี้ ควรแต่งให้เหมาะสมกับการใช้ภาษาของนักเรียนในแต่ละระดับวัย และประสบการณ์ ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติเพื่อความเป็นธรรมชาติของการใช้ภาษา

ความยากง่ายของเนื้อหาภาษาในปริบทย่อมจะแตกต่างกันไปด้วยในแต่ละระดับชั้นสำหรับชั้นสูง ๆ ขึ้นไป หนังสือจะต้องมีเรื่องราวที่ผู้เขียนอาจใช้โครงสร้างทางภาษาที่ยากขึ้น จำนวนความคิดรวบยอดมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ทางภาษาได้มากขึ้นตามวัย

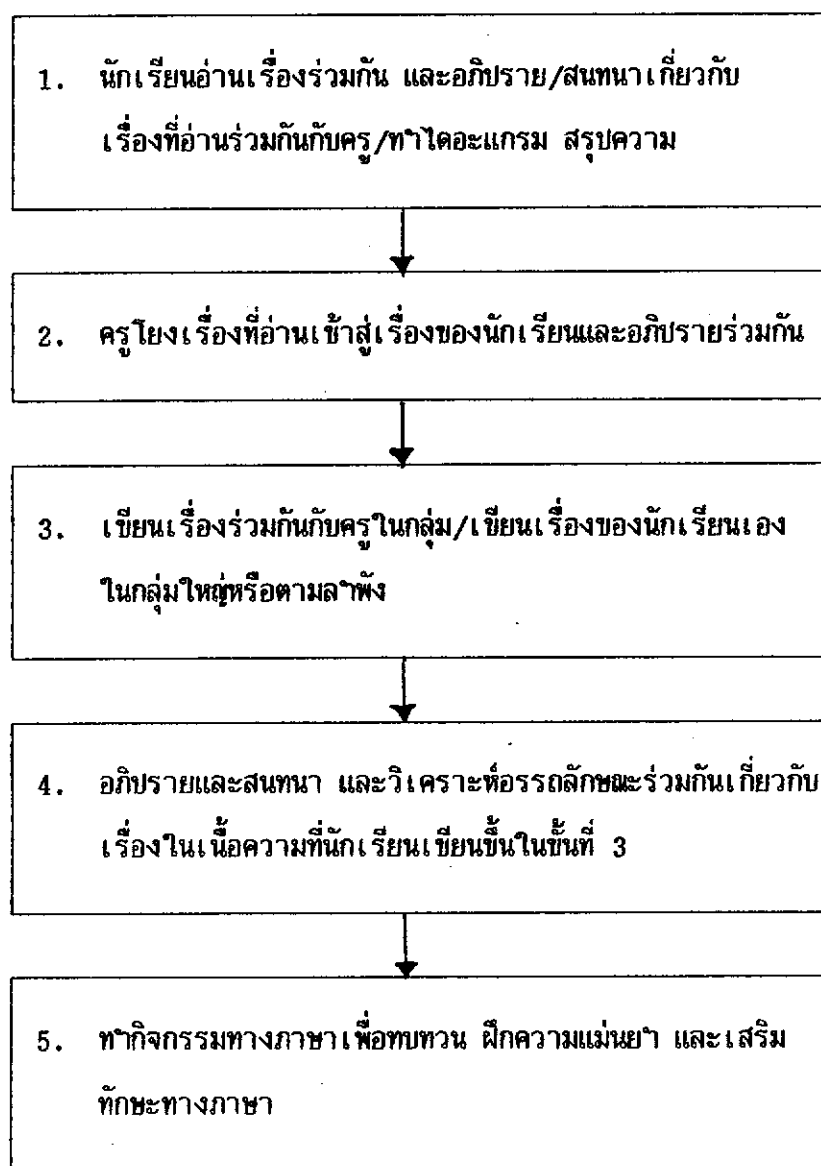
ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากหลักการและทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้รับการพัฒนาขึ้น ให้มีลักษณะการพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการจากความหมายรวมของเรื่อง ไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และไม่เพียงแต่จะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่านไปสู่ทักษะทางภาษาอื่น ๆ เป็นทักษะสัมพันธ์ เช่น ฟัง และเขียน แต่ยังจะเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญแก่ผู้เรียนอีกด้วย โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคในการอ่านบางประการ เช่น การให้ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือ สามารถจับใจความสำคัญ ดีความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้ ขั้นตอนการสอนดังกล่าวแบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอน อย่างต่อเนื่องกัน สำหรับชั้นปฐมวัยถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 จะใช้ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ตามรูปแบบที่ 1 ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ระดับชั้นปฐมวัยถึง
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2

สำหรับขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 นั้น จะใช้รูปแบบที่ 2 นักเรียนจะเริ่มฝึกอ่านและเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่มีลักษณะการเขียนหลากหลาย มากขึ้นพร้อมทั้งใช้ความสามารถในการคิดแต่งความด้วยตนเองมากขึ้น โดยอาศัยการเลียนแบบ หรืออิงแบบอย่างจากบทเรียน หรือกิจกรรมที่ผู้สอนเสนอแนะไว้ในชั้นเรียน ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบ 2 ระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 - 4

รายละเอียดขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4

ขั้นที่ 1 : นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปราย/สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกัน
กับครู / ทำไต่ถามเสริมสรุปรวม

จุดมุ่งหมาย : ให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและบอกรายละเอียด
ของเรื่องได้

ในขั้นนี้ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอ่านเรื่องได้เองแล้ว ครูควรให้นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน จะอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจบ้างสลับกันไปได้

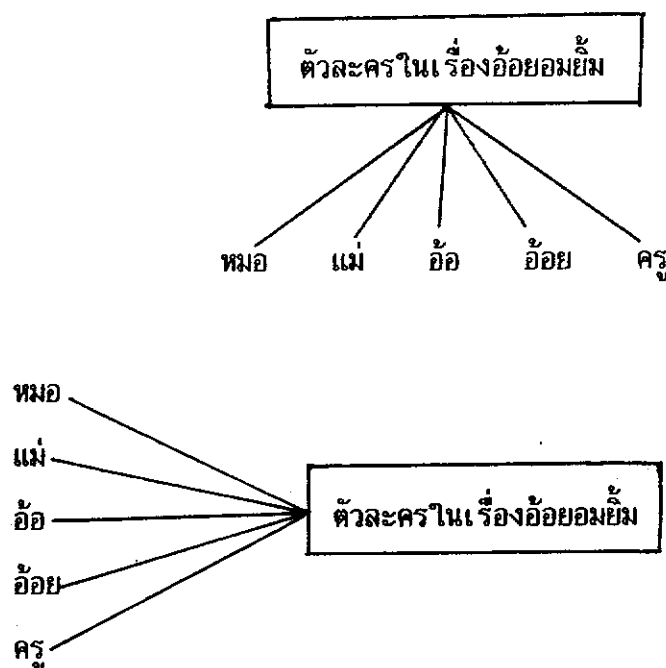
จุดมุ่งหมายสำคัญ ต้องการให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องและบอก
รายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้

บทบาทของผู้สอน

ผู้สอนควรใช้ไต่ถาม (Mapping) เพื่อช่วยนักเรียนในการดึงใจความสำคัญของเรื่อง เช่น การลำดับเรื่อง การโยงใจความสำคัญของเรื่องที่สัมพันธ์กัน เช่น เป็นเหตุเป็นผลกัน เป็นปัญหาและการแก้ไขปัญหานั้น การเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างของเรื่อง นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับการให้รายละเอียดของเรื่องอีกด้วย ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผลจากการอ่านและสรุปรวมความคิดด้วยตนเอง ควรใช้เวลาให้การอภิปรายและสนทนาเรื่องในแต่ละหน้าอย่างละเอียด อย่าใจร้อน เพราะการฝึกการอ่านโดยใช้ความคิดประกอบการอภิปรายจะช่วยฝึกนักเรียนให้เคยชินกับการอ่าน โดยใช้กระบวนการทางความคิดได้มากและจะทำให้สามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งเป็นขั้นตอนการอ่านขั้นสูงต่อไปในอนาคตได้

การอ่านออกเสียงไปเรื่อย ๆ จะไม่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนมากนัก ผู้สอนควรให้นักเรียนหยุดช่วงการอ่านเป็นตอน ๆ และอภิปรายร่วมกัน จะทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายได้ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับเรื่องภาพประกอบในบทเรียนด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามจะช่วยให้บรรยากาศการเรียนมีชีวิตชีวาขึ้นได้

การทำไต่ถามแสดงความสัมพันธ์ของเรื่อง ควรทำง่าย ๆ โดยใช้ปากกา สีเมจิก สรุปรวมและโยงแผนภูมิให้เข้าใจง่าย ๆ เช่น จากคำถามของครู "มีตัวละครอะไรบ้างในเรื่อง นักเรียนจำได้ไหม"

ภาพประกอบ 4 แผนภูมิโคอะแกรม

ทำไมอ้อถึงพันผูก นักเรียนตอบได้ไหม แล้วเมื่อพันผูกทำอะไรล่ะ

รับประทานอมยิ้ม → อ้อพันผูก → ไปหาหมอพัน

ขั้นที่ 2 : ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียน และอภิปรายร่วมกัน

จุดมุ่งหมาย : ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่าน
เป็นความคิดของตนเอง พร้อมทั้งรู้จักการวิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้
เกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันของตน เพื่อการนำความคิด
รวบยอดที่สำคัญไปใช้ได้

ในขั้นนี้ ครูควรตั้งการอภิปรายและการสนทนาจากเรื่องที่อ่าน ในขั้นที่ 1 เข้าสู่
เรื่องราวที่นักเรียนจะพบในชีวิตประจำวันของนักเรียนเอง เพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์
สิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์แก่ตนจากเรื่องที่อ่านได้ เช่น เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับความ
รักชาติของทหารกล้าคนหนึ่งครูก็จะตั้งเรื่องเข้าสู่ตัวนักเรียนโดยถามว่า ถ้านักเรียนเป็นทหารกล้า
คนนั้น นักเรียนจะทำอย่างไร นักเรียนคิดว่าชาตินี้สำคัญแค่ไหน นักเรียนจะรักและทำอย่าง
ทหารกล้าคนนั้นไหม นักเรียนชอบทหารกล้าคนนั้นไหม เพราะเหตุใด

การสนทนา อภิปรายโดยตั้งเข้าสู่ตัวนักเรียน จะทำให้คนอภิปรายมีชีวิตชีวามากขึ้น นักเรียนจะมีโอกาสแก้ไขข้อผิดพลาดการออกเสียง การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่เด็กได้ด้วย โดยการย้ำความที่เด็กพูดโดยไม่ต้องบอกว่าผิดหรือถูก เด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้ไปจากครูที่พูดอย่างถูกต้องได้

ในขั้นนี้ ถ้าเรื่องราวในการอภิปรายซับซ้อนมากก็อาจจะใช้ไดอะแกรมช่วยได้

ขั้นที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม/เขียนเรื่องของตนเองในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย

จุดมุ่งหมาย : ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และฝึกทักษะการเขียนในรูปแบบที่เป็นความคิดเห็นของตนเองได้มากขึ้นจากตัวอย่างบทเรียนที่พบ

ในขั้นตอนนี้ เนื่องจากผู้เรียนในระดับขั้นนี้เขียนได้บ้างแล้ว ผู้สอนสามารถให้นักเรียนผลิตกันออกมาเขียนเรื่องที่ละเอียดประโยค หรือที่ละเอียดได้ โดยตกลงเรื่องที่จะเขียนร่วมกันก่อน ผู้สอนจะมีหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการดำเนินการ แสดงความคิดเห็นร่วมกัน เมื่อจบเรื่องที่ละเอียดให้นักเรียนผลิตกันออกมาวาดภาพประกอบ หรือวาดจากกระดาษของตนเองแล้วนำมาติดต่อกัน ในการเขียนเรื่องร่วมกัน สามารถให้นักเรียนเขียนเรื่องเป็นของตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องเหมือนเรื่องที่อ่านเสมอไป เพียงแต่พยายามให้คงรูปแบบของแนวการเขียน และความสำคัญของคำหรือประโยคบางอย่างที่คิดว่าจำเป็นที่นักเรียนต้องเรียนไว้เท่านั้น เนื้อเรื่องไม่จำเป็นต้องเหมือนเรื่องที่อ่าน สักระยะหนึ่งประมาณ 2 - 3 เดือน หรือให้นักเรียนฝึกเขียนร่วมกันในกลุ่มย่อย นักเรียนอาจต่างคนต่างเขียนเรื่องของตนเองได้ แต่ละกลุ่มต่าง ๆ กันไปได้

ขั้นที่ 4 : อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์อรรถลักษณะร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องในเนื้อความที่เขียนในขั้นที่ 3

จุดมุ่งหมาย : ให้นักเรียนสามารถอ่านและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์อรรถลักษณะของเรื่องที่เขียน และพิจารณาแก้ไขความถูกต้องของภาษาที่ใช้ เพื่อการพัฒนาการเขียนของตนเองต่อไป

ในขั้นนี้ผู้สอนควรให้นักเรียนสนทนากัน เกี่ยวกับเรื่องที่ช่วยกันเขียนขึ้น ทั้งที่เกี่ยวกับภาษาที่ใช้และความคิดเห็นต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนและรู้จักแก้ไขภาษาที่เขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยการอภิปราย

ขั้นที่ 5 : ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนฝึกความแม่นยำ และเสริมทักษะทางภาษา

จุดมุ่งหมาย : ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน

กิจกรรมภาษาในขั้นตอนนี้ อาจจัดได้หลายอย่างด้วยกัน ดังนี้

1. ให้นักเรียนอ่านหรือเขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่มเล็ก หรือค้นคว้าเรื่องต่าง ๆ ที่ครูเสนอแนะ แล้วนำมารายงาน อ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้นให้เพื่อน ๆ สรุปความ
 2. จัดกิจกรรมคู่ ให้นักเรียนผลัดกันอ่านเรื่องสั้น ผลัดกันสรุปความ หรือผลัดกันเล่าเรื่องสั้น ๆ ที่ได้ไปค้นคว้ามา
 3. ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วผลัดกันถามตอบ
 4. เขียนรายงานสั้นหรือเขียนเรื่องสั้น ตามที่ได้ไปค้นคว้าหรืออ่านประกอบ
 5. เล่นเกมทางภาษาอื่น ๆ เช่น การต่อคำหรือประโยคเป็นเรื่องราวการเติมข้อมูลของเรื่องที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ ฯลฯ
 6. การเขียนคำบอกเป็นรายคู่ หรือเป็นกลุ่ม การเขียนเรื่องจากภาพ
- กิจกรรมทางภาษาในขั้นตอนนี้ ควรให้มีเนื้อหาสาระที่ต่อเนื่องกันกับขั้นตอนอื่น ๆ ที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อการทบทวน และเพื่อการฝึกย้ำความแม่นยำในการอ่านและเขียน รวมทั้งการฟังและการพูดด้วย

ฯลฯ

การจัดชั้นเรียน

ควรมีการออกแบบการจัดชั้นเรียน เป็นกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กตามลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน ผู้สอนต้องคอยควบคุมและช่วยเหลือผู้เรียนในขณะทำกิจกรรมเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่อ่อน การใช้กิจกรรมเพื่อการซ่อมเสริมอาจกระทำได้พร้อม ๆ กัน โดยแยกกิจกรรมแก่นักเรียนที่เก่งและอ่อน ให้ต่างกันตามความสามารถ นักเรียนเก่งให้กิจกรรมที่ยากขึ้น และท้าทายมากขึ้น สำหรับนักเรียนที่อ่อนอาจให้กิจกรรมสามารถ

ทำได้ง่าย ๆ เป็นขั้นตอน เพิ่มความยากขึ้นทีละน้อย เป็นต้น ความเอาใจใส่ของครูสำคัญที่สุด สำหรับนักเรียนทุกระดับความสามารถ การให้แบบฝึกหรือบทวนสำหรับนักเรียนที่อ่อนจะช่วย นักเรียนให้พัฒนาการเรียนรู้ได้มาก แต่ต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอ

ในขั้นตอนของการสอนนั้น ก่อนลงมือสอนผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจ การจัด กิจกรรมของผู้สอน และผู้เรียนโดยละเอียดตามลำดับทุกขั้นตอนอย่างครบถ้วน การข้ามขั้นตอน หรือการรีบเร่งให้จบอย่างรวดเร็วในแต่ละขั้นตอน จะมีผลทำให้การพัฒนาทักษะทางภาษาของ ผู้เรียนเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ขั้นตอนการสอนทั้ง 5 ขั้นนี้ จะคำนึงถึงกระบวนการของหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง ผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนด้วย เวลาการเรียนรู้ (Learning Time) ของนักเรียน แต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามวัยและสติปัญญา บางคนอาจเรียนได้ช้า บางคนอาจเรียนได้เร็ว การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างในการใช้เวลาการเรียนรู้ ของผู้เรียนด้วย จึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ การใช้เวลา แก่ผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติทางภาษามาก ๆ (Engaged Time) ย่อมช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้มาก

ขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์อาจแบ่งออกได้ 5 ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ ผู้เรียน ผู้เรียนเริ่มลองฝึกลองดูกับสิ่งที่เรียนรู้ ความถูกต้องและความแม่นยำในการเรียนรู้ ยังมีน้อย
2. ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะ จนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน การปฏิบัติของผู้เรียนในการเรียนจะเพิ่มความถูกต้อง ได้มากขึ้น
3. ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage) ในขั้นนี้จะสืบเนื่องมาจากการฝึก ปฏิบัติของผู้เรียนในขั้นที่ 2 ความคงทนของความรู้ที่ได้รับจะอยู่ได้นานไม่ลืม เนื่องจากมีความ แม่นยำในสิ่งที่เรียนจากการปฏิบัติ และมีประสบการณ์ในการลองถูกลองผิดมาหลายครั้ง

4. ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนมีความชำนาญในความรู้ที่เรียนมา และสามารถนำความรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันของตน

5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้มาดัดแปลงหรือปรับใช้ได้ทุก ๆ สถานการณ์ที่ผู้เรียนจะมีโอกาส

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นความแม่นยำในการเรียนรู้ของผู้เรียน จนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ และจากกิจกรรมต่าง ๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน และผู้สอนตลอดเวลาว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนหรือไม่

จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ผู้เรียนสามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสื่อสารทางภาษาในชีวิตประจำวัน

จุดมุ่งหมายเฉพาะ เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ ผู้เรียนจะสามารถ

1. เล่าเรื่อง สืบเรื่อง และบอกความหมายของคำทุกคำในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้

2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้

3. พูดโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น และสรุปความให้เป็นที่น่าสนใจได้

4. เขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ได้

5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรได้ถูกต้องให้เป็นที่น่าสนใจได้

6. บอกความหมายและเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายวรรคตอนได้

7. สื่อความหมายของภาษาทางกายและอารมณ์หรือทางวาจาและสีหน้าท่าทางได้

เช่น การแสดงบทบาทสมมติ วาดภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้

8. ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกัน ในการทำงานร่วมกันได้

แนวทางการประเมินผลวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ครูสามารถประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับ หลังจากฟังครูจบแล้ว (Recall)
2. การสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยการแสดงบทบาทสมมติ และการวาดภาพประกอบเรื่อง (Communication)
3. การบอกลำดับ ก่อน-หลังของเรื่อง ในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่องในขั้นที่ 3 (Ordering)
4. การออกเสียงคำต่าง ๆ (ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่นเกม)
5. การเรียงคำเป็นประโยค (จากการเล่นเกม)
6. การสะกดคำและการแต่งประโยค (ระยะหลังการเรียนด้วยวิธี CLE)
7. ความร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่ม แบบ

ประชาธิปไตย

8. ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน (สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษาด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง)

วิธีประเมิน ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียนทั้ง 8 ประการ ข้างต้น

ประโยชน์ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอนและจะรักการอ่านมากขึ้น เช่น การฟังนิทาน การเล่นเกมบทบาทสมมติ การวาดภาพ การเล่นเกม
2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติโดยเน้นความเข้าใจความหมายหรือความคิดรวบยอดของภาษาก่อนจะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์ ในลักษณะบูรณาการ เช่น ในขั้นตอนที่ 1, 2 และ 3 เป็นต้น
3. ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนสุดท้าย โดยกิจกรรมต่าง ๆ ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเป็นหลัก การซักถาม การโต้ตอบ การเล่าเรื่องกลับ การเขียนเรื่องร่วมกัน การเล่นเกมบัตรคำต่าง ๆ
4. ผู้เรียนจะมีโอกาสได้คุ้นเคยกับกระบวนการอ่านที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับการรับรู้ของมนุษย์อันประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม

และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ กระบวนการอ่านดังกล่าวจะจัดไว้ในขั้นตอนทั้ง 5 ขึ้น อย่างสอดคล้องกัน

5. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกันกับผู้อื่น และได้ฝึกการใช้ประชาธิปไตย การวางแผน การยอมรับฟังความคิดเห็น และความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน เช่น ในขั้นตอนที่ 3, 4 และ 5

6. วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการเรียนรู้ในทฤษฎีมนุษยนิยม โดยถือศักยภาพของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถเฉพาะด้าน และเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ในหลายรูปแบบ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ (ความเป็นนักแสดง) การวาดภาพ (ศิลปิน) เป็นต้น

7. ผู้สอนสามารถให้การสอนซ่อมเสริมได้กับผู้เรียนหลายกลุ่มในขณะเดียวกันตามระดับความสามารถโดยเฉพาะขั้นตอนที่ 4 และ 5

8. ผู้เรียนจะคุ้นเคยกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานร่วมกันจากกระบวนการเรียนการสอน อันจะเสริมสร้างคุณธรรมประจำใจและลักษณะนิสัยที่ดีแก่เด็กในสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษา ทฤษฎีหลักการ วิธีการ และเทคนิคการสอนโดยละเอียด พร้อมทั้งทดลองสอนด้วยตนเองทุกขั้นตอน จึงจะเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ เพราะการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์นั้นจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจประสบการณ์จริง ๆ ในห้องเรียนด้วย

2. ผู้สอนไม่ควรข้ามขั้นตอนการสอนอย่างเด็ดขาด มิฉะนั้นการพัฒนาภาษาที่จัดไว้เป็นลำดับตามหลักการและทฤษฎี พร้อมทั้งผลงานวิจัยการเรียนการสอนในชั้นเรียนจริง จะไม่ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3. ผู้สอนไม่ควรคำนึงถึงหนังสือเรียนชุดเก่าที่เคยใช้ และพยายามผสมผสานการสอนตามความคิดและประสบการณ์ของตน กับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพราะการจัดกระบวนการเรียนการสอน ได้จัดตามกระบวนการนั้นไว้แล้ว ไม่อาจนำมาปะปนกันได้

4. การจัดกิจกรรมในขั้นตอนที่ 5 ครูไม่ควรสอดแทรกกิจกรรมบางอย่าง เช่น เกม บางประเภทที่ให้ผลในการพัฒนาภาษาได้น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับการผันเสียงหรือ เล่นคำที่ไม่มี ความหมายในบริบท บางครั้งอาจทำให้เวลาในการเรียนรู้ของนักเรียนต้องเสียไป โดยเปล่าประโยชน์ เพราะภาษานั้นไม่มี ความหมายในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5. สำหรับหน่วยการเรียนรู้แรก ๆ ครูควรตระหนักว่าการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ที่มีอยู่แล้วในกระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และไม่จำเป็นต้องจัดกิจกรรมเตรียม ความพร้อมอื่นใดอีก ก่อนเริ่มสอนใน 5 ขั้นตอน

6. ในกระบวนการเรียนการสอนของหน่วยการเรียนรู้แรก ๆ ครูต้องอดทนที่จะให้ความ ช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการสอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป ทั้งนี้เพราะนักเรียนไม่คุ้นเคยกับ วิธีการ พร้อมทั้งผู้สอนบางคนเองก็ไม่พร้อมเช่นเดียวกัน ดังนั้นการอ่านคู่มือเล่มนี้ย่อมจะช่วยให้ ครูเข้าใจแนวการสอนตามวิธีการมากขึ้น
(เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 12 - 38)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของบุคคล เป็นการแสดงออกตอบสนอง โต้ตอบต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่งอาจกระทำได้ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว และอาจเป็นการแสดงออกตอบสนองที่เกิดได้ทั้งภายใน และภายนอกร่างกาย เช่น ร้องไห้ การอ่านหนังสือ การกิน การกระพริบตา การเต้นของหัวใจ ความรู้สึกโกรธ การคิด เป็นต้น (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2526 : 3) พฤติกรรมที่ นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมนั้นจะเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากภายนอกร่างกายเพราะนักจิตวิทยา กลุ่มนี้จะศึกษาเฉพาะพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้เท่านั้น (พรณี ข.เจนจิต. 2528 : 184) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์นั้น นักจิตวิทยาจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับการ แสดงออกของพฤติกรรมมากเพราะเป็นสิ่งที่สังเกตและวัดพฤติกรรมออกมาได้

เบอเวอร์ และเบอเวอร์ ได้แบ่งพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ลักษณะที่ไม่กล้าแสดงพฤติกรรม เรียกว่า Passive Behavior

2. ลักษณะพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกแต่เป็นพฤติกรรมในรูปของความก้าวร้าว ท้าทาย หรือทำให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บปวด เรียกว่า Aggressive Behavior

3. ลักษณะที่กล้าแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เรียกว่า Assertive Behavior
(Bower and Bower. 1976 : 8 - 13)

ใน ค.ศ. 1980 ฟลาวเวอร์ส และโบเรม ได้ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออก เป็นพฤติกรรมที่อยู่กึ่งกลางระหว่างพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก และพฤติกรรมก้าวร้าวซึ่งเขียนออกเป็นรูปความสัมพันธ์ได้ดังนี้

Passive ————— Assertive ————— Aggressive

(Flowers and Booraem. 1980 : 176)

ความหมายของพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ได้นักจิตวิทยาชาวต่างประเทศและชาวไทย ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมกล้าแสดงออกไว้อย่างกว้างขวางดังต่อไปนี้

ไวลเป ผู้ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาคนสำคัญในการปรับพฤติกรรมมนุษย์ ได้ให้ความหมาย พฤติกรรมกล้าแสดงออกว่า หมายถึง การแสดงออกทั้งหลายที่แสดงถึงสิทธิความรู้สึกส่วนบุคคล ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม รวมไปถึงการปฏิเสธการขอร้องที่ไร้เหตุผล การแสดงความรัก การยกย่องชมเชยและการแสดงถึงความรู้สึกของบุคคล เช่น เมื่อรู้สึกสนุก หรือเมื่อความโกรธ เป็นพฤติกรรมที่แยกออกจากความก้าวร้าว ถ้าใช้การสังเกตแบบปรนัยแล้วจะเห็นว่ามีความเหมาะสมตามสถานการณ์ พฤติกรรมชนิดนี้ไม่ใช่คุณลักษณะจำเพาะ หรือบุคลิกภาพ แต่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์โดยจำเพาะที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้ (พรรณราย ทรัพย์ะประภา. 2524 : 47 - 48 ; อ้างอิงมาจาก Wolpe. 1969)

เฟนสเตอร์ไฮม และแบร์ ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมกล้าแสดงออกว่า หมายถึง การแสดงออกที่เหมาะสมซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง เช่น ถ้าไม่ได้ผลงานดังที่คาดหวังไว้ ก็สามารถแสดงความรู้สึกผิดหวัง แต่ความรู้สึกที่แสดงออกมาจะต้องไม่ทำร้ายจิตใจผู้อื่น
(Fensterheim and Bear. 1975 : 29)

ฟาล์วเวอร์ และโกลแมน ให้ความหมายของพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกว่าเป็นการแสดงถึงสิทธิที่จะรักษาสีที่ของตัวเองแต่ละคน โดยไม่ล่วงละเมิดของบุคคลอื่น (Flowers and Goldman. 1976 : 390 - 394)

ลินดา เดล กรีโก ได้รวบรวมลักษณะกล้าแสดงออกจากหลาย ๆ ท่าน ว่าลักษณะของพฤติกรรมกล้าแสดงออกคือ นิสัยที่ประกอบไปด้วยลักษณะหนึ่งหรือมากกว่าดังนี้คือ การแสดงออกของความต้องการ ความปรารถนา ความเห็น และความรู้สึกออกมาโดยตรง การใช้ถ้อยคำบวกและด้านลบโดยไม่มีความรู้สึก คุณถูก คุณหมิ่น สบประมาท เป็นต้นของตัวเอง แสดงความต้องการ ขอร้อง ปฏิเสธ ขอร้องและความต้องการไปสู่ความสำเร็จ (Linda Dal Greco. 1983 : 50)

ละเอียด ชูประยูร และคนอื่น ๆ กล่าวว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกเท่าที่ได้รวบรวมจากคำจำกัดความต่าง ๆ ที่ผู้ศึกษาในเรื่องนี้ได้ให้ไว้ หมายถึง "การแสดงออกของความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่เหมาะสมของบุคคลตามสิทธิต่อบุคคล และเป็นการแสดงออกที่มีเหตุผล และเป็นที่ยอมรับในสังคม" (ละเอียด ชูประยูร และคนอื่น ๆ. 2521 : 7)

พรธรรม ทรัพย์ประภา กล่าวว่า นักจิตวิทยาทางด้านพฤติกรรม ได้ให้ความหมายของคำว่า "พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก" ซึ่งมาจากคำว่า Assertive Behavior หรือ Assertiveness ว่าหมายถึง ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความรู้สึกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ความรู้สึกทางด้านบวก คือความพอใจ ความชื่นชมยินดี ความสามารถที่จะเลือกว่าท่านควรปฏิบัติอย่างไร ที่จะแสดงสิทธิของท่านออกมาให้ปรากฏเมื่อมีความถูกต้องเหมาะสมที่จะแสดงที่จะสร้างความรู้สึกที่มีต่อตนเองให้แข็งแกร่งขึ้น ที่จะแสดงความเป็นตัวของตัวเองเมื่อท่านมีความสำคัญที่จะแสดงและที่จะกำหนดหรือดำเนินโครงการต่าง ๆ ในการปรับพฤติกรรมของท่านเอง (พรธรรม ทรัพย์ประภา. 2522)

ถนอมศรี อินทนนท์ ได้สรุปว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นการแสดงออกของความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ ตามสิทธิที่มีต่อบุคคลอื่น โดยไม่ทำร้ายจิตใจผู้อื่น และมีระดับความไม่สบายใจน้อยที่สุด ซึ่งสามารถสังเกตได้จากลักษณะคำพูด น้ำเสียง ท่าทาง และการประสานสายตา เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะที่ได้เรียนรู้มา ไม่ใช่ลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (ถนอมศรี อินทนนท์. 2523 : 37)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกนั้น เป็นความสามารถในการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์ที่เหมาะสมตามสิทธิของบุคคล โดยไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น มีความเป็นตัวของตัวเอง และเป็นที่ยอมรับของสังคม

ลักษณะของผู้มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ในปี ค.ศ. 1949 ซอลเตอร์ ผู้นำในเรื่องพฤติกรรมกล้าแสดงออก ได้สรุปลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก ดังต่อไปนี้

1. การพูดแสดงความรู้สึก (Use Feeling - Talk) สามารถแสดงออกถึงความรู้สึกและความสนใจของตัวเองได้อย่างไม่ขัดเขิน มากกว่าที่จะพูดอะไรออกมาอย่างกลาง ๆ เช่น สามารถที่จะพูดได้ว่า "ฉันชอบแกงขามนี้" หรือ "ฉันชอบเสื้อผ้าตัวนี้ของคุณจัง" แทนที่จะพูดโดยใช้วิธี "ฉันคิดว่า..." หรือ "ฉันรู้สึกว่..." ได้ในเวลาที่เหมาะสม
2. การพูดที่เกี่ยวกับตนเอง (Talk About Yourself) ถ้าทำอะไรสักอย่างที่มีคุณค่าและน่าสนใจ ก็สามารถที่จะเล่าให้เพื่อน ๆ ทราบ โดยไม่ผูกขาดการสนทนา หรือโอ้อวด แต่สามารถเล่าถึงความสำเร็จของตนเอง เมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม
3. การพูดทักทายปราศรัย (Make Greeting Talk) สามารถแสดงความเป็นมิตรกับบุคคลที่ต้องการรู้จักมากขึ้น ยิ้มแย้มแจ่มใส และแสดงความยินดีที่ได้พบเขา สามารถพูดว่า "สวัสดีค่ะ ดีใจที่ได้พบคุณอีก" มากกว่าจะกล่าวว่า "สวัสดี" แต่เพียงอย่างเดียว หรือเพียงแค่ก้มศีรษะให้เฉย ๆ หรือว่าทำท่าอึ้งอาย
4. การยอมรับคำชมเชย (Accept Compliment) สามารถยอมรับคำชมเชยได้อย่างจริงใจ แทนที่แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างตรงข้าม เช่น เมื่อมีคนชมว่า "เสื้อตัวนี้สวย" ก็สามารถกล่าวได้ว่า "ขอบคุณค่ะ ฉันก็ชอบมันเหมือนกัน" แทนที่จะพูดว่า "ตายละ เสื้อเก่าตัวนี้หรือจะสวย" การยอมรับคำชมเชยเป็นการให้รางวัลผู้กล่าวคำชมเชยและเป็นการพูดที่เหมาะสมกว่าการพูดในลักษณะที่เป็นการลงโทษเขา
5. การแสดงสีหน้าอย่างเหมาะสม (Use Appropriate Facial Talk) สามารถแสดงสีหน้า และน้ำเสียงที่มีความหมายตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ทำให้กล้าสบตากับคู่สนทนา

6. การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ (Disagree Mildly) เมื่อไม่เห็นด้วยกับคนบางคน ก็แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ ไม่เสแสร้งว่าเห็นด้วยเพียงเพื่อรักษาความสงบ หรือเพื่อเอาใจเขาเท่านั้น

7. การขอให้แสดงความกระจ่าง (Ask for Clarification) ถ้าพบกับคนที่ให้อีกครั้งหนึ่ง ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แทนที่จะออกไปด้วยความรู้สึกสับสน ไม่เข้าใจและรู้สึกว่าตนเองโง่งเงาแต่ดันที่ไม่รู้อะไรเสียเลย เช่น กล้าถามว่า "ดิฉันยังไม่เข้าใจคำอธิบายของคุณเลยคะ คุณจะกรุณาพูดใหม่อีกครั้งได้ไหมคะ"

8. การถามเหตุผล (Ask Why) เมื่อถูกขอร้องให้ทำอะไรสักอย่างหนึ่งที่ดูเหมือนว่าไม่มีเหตุผลสมควร ก็กล้าที่จะถามว่า "ทำไมถึงต้องการให้ฉันทำสิ่งนั้นล่ะคะ" โดยใช้หน้าเสียงสุภาพและไม่ทำหน้าบึ้งตึง (แต่ก็ไม่จำเป็นต้องยิ้ม)

9. การแสดงความไม่เห็นด้วยในขณะนั้น (Express Active Disagreement) ถ้ามีความคิดเห็นไม่ตรงกับผู้อื่น และมีความมั่นใจว่าความคิดเห็นของตนเองถูกต้อง ก็สามารถแสดงความไม่เห็นด้วยโดยพูดว่า "ดิฉันมีความคิดเห็นแตกต่างออกไป..." หรือ "ดิฉันคิดว่าเท่าที่พูดมาแล้วนั้นน่าจะพิจารณาถึงประเด็น..."

10. การกล่าววาจาเพื่อรักษาสีติ (Speak up for Your Rights) เมื่อรู้สึกว่าถูกเอาเปรียบ ก็กล้าที่จะแสดงสิทธิอันชอบธรรม และขอให้คนอื่นแสดงความยุติธรรม เช่น พูดว่า "ดิฉันมาเข้าคิวก่อน" หรือ "คุณช่วยหรีววิทยุลงหน่อยได้ไหมคะ" หรือ "คุณมาสายไปครึ่งชั่วโมงสำหรับนัดของเรา" พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการแสดงความขบองใจ หรือร้องทุกข์ได้อย่างหนักแน่น โดยไม่ต้องทาลายสถานการณ์

11. การแสดงความมั่นคง (Be Persistent) ถ้ามีความไม่สบายใจหรือต้องการร้องทุกข์ ในเรื่องที่มีเหตุผลสมควรก็กล้าที่จะดำเนินการร้องทุกข์ได้จนประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าจะได้รับการปฏิเสธสักครั้งสองครั้ง ก็จะไม่เลิกล้มความตั้งใจ

12. หลีกเลียงการที่จะต้องแสดงเหตุผลในทุก ๆ ความคิดเห็น (Avoid Justifying Every Opinion) ในการอภิปรายหรือการเจรจากับใครก็ตาม ถ้าถูกโต้เถียงอยู่ตลอดเวลา เช่น คอยถามคำถามว่า "ทำไม" อยู่ตลอดเวลา ก็จะสามารถที่จะหยุดคำถามเหล่านั้น โดยการพูด

อย่างเรียบ ๆ ว่า "ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องแสดงเหตุผลต่อทุก ๆ สิ่งที่คุณพูด แต่ถ้าคุณต้องการเหตุผลจริง ๆ คุณลองค้นหาเองก็ได้ละคะ"

(พรรณราย ทริพย์ประภา. 2524 : 48 - 50 ; อ้างอิงมาจาก Salter. 1949)

เพนสเตอร์โฮม และแบร์ ได้กล่าวถึงผู้มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกกว่าจะต้องมีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. มีอิสระในการเปิดเผยตนเองทั้งคำพูดและการกระทำ ซึ่งบ่งถึงความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตนเอง

2. มีความสามารถติดต่อกับบุคคลอื่นทั่วไป ทั้งคนแปลกหน้า เพื่อนและคนในครอบครัว ซึ่งการติดต่อกันนั้นต้องเปิดเผยตรงไปตรงมา ซื่อสัตย์ และเหมาะสมกับบุคคล

3. กระตือรือร้นต่อชีวิต กระทำในสิ่งที่ เป็นความต้องการของตนเองโดยไม่เจือยา

4. รู้จักจักของตนเอง ไม่เคอะเขินเอาชนะในสิ่งที่รู้ว่าไม่อาจเอาชนะได้แต่จะต่อสู้ในสิ่งที่คิดว่าถูกต้อง เพื่อความภูมิใจในตนเอง

(Fenstersheim and Baer. 1975 : 37 - 42)

อัลเบอร์ติ และเอมมอนส์ ได้รวบรวมลักษณะที่สำคัญของ พฤติกรรมกล้าแสดงออก ดังนี้

1. เป็นการแสดงตนเองออกมาให้ปรากฏ

2. เป็นการแสดงออกอย่างจริงจัง

3. เป็นการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา

4. มีลักษณะเป็นการส่งเสริมตนเอง

5. ไม่มีลักษณะที่เป็นการทำร้ายความรู้สึกของคนอื่น

6. บางครั้งต้องใช้คำพูดในการสื่อสาร เช่น พูดแสดงความรู้สึก แสดงความคิดเห็น

และขอร้อง เป็นต้น

7. บางครั้งไม่ต้องใช้คำพูดในการสื่อสาร เช่น การใช้สายตา น้ำเสียง ท่าทาง

การวางตัว เป็นต้น

8. มีความเหมาะสมแก่บุคคล และสถานการณ์มากกว่าที่จะเป็นลักษณะสากล

9. มีลักษณะรับผิดชอบต่อสังคม

10. เป็นลักษณะผสมผสานกันของทักษะที่ได้เรียนรู้มา ไม่ใช่ลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (วัฒนา พันธุ์เมฆา, 2528 : 17 - 18 ; อ้างอิงมาจาก Alberti and Emmons, 1978 : 36 - 37)

ละเอียดยุทธศาสตร์ และคนอื่น ๆ ได้รวบรวมลักษณะพฤติกรรมกล้าแสดงออกดังนี้

1. การปฏิเสธที่จะทำตามคำขอร้อง
2. การเปิดเผยซึ่งข้อจำกัดส่วนตัว
3. การริเริ่มการติดต่อสังคม
4. การแสดงออกซึ่งความรู้สึกทางบวก
5. การแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์
6. การแสดงความเป็นตัวของตัวเอง
7. การกล้าแสดงออกในเหตุการณ์ที่ควรได้รับสิทธิ เช่น การบริหารในร้านอาหาร
8. การให้คำตอบ และการตอบสนองในทางลบ

(ละเอียดยุทธศาสตร์ และคนอื่น ๆ, 2521 : 9 - 10)

สรุปได้ว่าลักษณะของบุคคลที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกนั้น จะเป็นบุคคลที่สามารถกระทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ ความเป็นตัวของตัวเอง กล้าที่จะแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนได้อย่างเปิดเผยตามสิทธิแห่งตนโดยไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่นซึ่งสามารถสังเกตได้จากการพูดและท่าทางที่แสดงออกของบุคคลคนนั้น

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เบลล์ และราทส์ ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านที่มีการวินิจฉัยโดยไม่ต้องใช้เหตุผล จุดมุ่งหมายเพื่อหาความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านระหว่างการระลึกได้ การวินิจฉัยขั้นต้นและการวินิจฉัยขั้นสูง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 - 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในชิคาโก จำนวน 102 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านที่ปรับปรุงใหม่ระดับกลาง

ผลปรากฏว่าคำถามที่ให้วินิจฉัยทำให้นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าคำถามที่มีความหมายตามตัวอักษร นักเรียนที่ตอบคำถามที่ให้วินิจฉัยขั้นต้น และขั้นสูงทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

(Blair and Rathes. 1978 : 29 - 31)

ฮาฟเนอร์ และพาล์มเมอร์ ได้ศึกษาผลของการสอนคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน จากการสอน 3 วิธี คือ

1. วิธีให้บอกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยค (Matter - Relation Matter)

2. วิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่งเหตุผล

3. วิธีเรียนคำศัพท์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 จำนวนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีที่ 1 มี 20 คน เรียนวิธีที่ 2 มี 15 คน และเรียนวิธีที่ 3 มี 25 คน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ครึ่ง แล้วทดสอบเกี่ยวกับเรื่อง

1. การอ่านคำศัพท์

2. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

3. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน

4. การวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน

ผลการทดลองพบว่า การสอนด้วยวิธีบอกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยคและวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่งเหตุผลได้ผลดีกว่าวิธีเรียนคำศัพท์ นอกจากความสามารถในการอ่านคำศัพท์เท่านั้นที่การสอนด้วยวิธีให้บอกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยคกับวิธีเรียนคำศัพท์ได้ผลไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ระหว่างเพศ

(Hafner and Palmer. 1980 : 34)

เคนตัล เมสัน และฮันเตอร์ ได้ศึกษาเรื่องการใช้เครื่องมือชนิดไทป์ในการวัดความเข้าใจในการอ่าน มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าการเลือกแบบทดสอบและบทความที่ใช้ในการอ่านจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 จำนวน 164 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นบทความ 4 เรื่อง ให้อ่านแล้วทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ 4 แบบ คือ แบบ

เลือกตอบ (Multiple Choice) แต่ละบทความมีคำถาม 8 - 12 ข้อ แบบระลึกได้ (Recall) คือนักเรียนจะเขียนทุกสิ่งที่จำได้จากบทความที่อ่าน แบบเติมคำ (Cloze) จะเว้นทุก 5 คำที่ให้เติม แบบเลือกคำตอบ (Maze) เว้นทุก 5 คำ และมีคำให้เลือกมาเติมเพียงคำเดียวจาก 3 คำ บทความมีความยาวประมาณ 127 - 142 คำ รูปแบบของเรื่องแตกต่างกัน เขียนแบบเทพนิยาย เรื่องเล่า และอธิบาย ผลปรากฏว่าแบบทดสอบชนิดเลือกตอบและเลือกคำตอบง่ายกว่าแบบเติมคำและแบบระลึกได้ เพราะแบบระลึกได้นักเรียนจะต้องเขียนข้อความที่จำได้จากบทความที่อ่าน ส่วนบทความที่เขียนแบบเทพนิยาย เป็นเรื่องที่อ่านง่ายที่สุด บทความแบบอธิบายเข้าใจค่อนข้างยาก ดังนั้นการเลือกแบบทดสอบและบทความจึงมีผลต่อการฝึกความเข้าใจในการอ่าน (Kendall, Mason and Hunter. 1980 : 233 - 236)

แบบสั ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้ยุทธวิธีโดยการดักเตือน เพื่อให้เกิดความเข้าใจด้านความรู้ที่มีต่อความรู้ความเข้าใจ และการระลึกได้ในการอ่านจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการพัฒนาความรู้ของนักเรียนระดับ 4 เกี่ยวกับกระบวนการอ่านและการสอน โดยใช้ยุทธวิธีในการดักเตือนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ กลุ่มควบคุมให้อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา เพื่อตอบคำถาม ส่วนกลุ่มทดลองให้อ่านแผนการอ่าน เช่น เตือนตนเองว่าการอ่านเป็นกระบวนการคิด กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่าน เป็นต้น ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีความเข้าใจและการระลึกได้ในการอ่าน ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมแต่กลุ่มมีความรู้เกี่ยวกับวิธีอ่านให้ได้ผลดีระดับต่ำ การใช้บัตรดักเตือนเป็นวิธีการที่มีผลดีในการชักชวนให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ยุทธวิธีในการอ่าน (Babbs. 1983 : 174-A)

งานวิจัยในประเทศ

อักษร รุ่งมณี ได้เปรียบเทียบการเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านระหว่างการสอนแบบปกติ และการสอนโดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน โดยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านประกอบปกติ จะมีผลเพิ่มของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติต่อการอ่านแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างทดลอง มีอัตรา

การเพิ่มของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งด้านความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่าน
(อักษร รุ่งมณี. 2524 : 92)

พิมพ์พร อุทัยเลิศ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกกับแบบไม่ใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่างเป็น
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 68 คน
ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านมีผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจ
ในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
(พิมพ์พร อุทัยเลิศ. 2526 : 50)

ศิริอร รัตนอุดม ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วม
กิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การดู
เรื่องประกอบการอ่าน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ความสนใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(ศิริอร รัตนอุดม. 2527 : บทคัดย่อ)

วันเพ็ญ สุกกิตย์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวกับวิธีอ่านแล้วทาบแบบฝึกหัด
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดชะโด อำเภอฟักไถ่ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา จำนวน 60 คน ซึ่งแบ่งระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนสูง
ปานกลาง และต่ำ ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราว
มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านแล้วทาบแบบฝึกหัด และนักเรียนที่มีระดับ
ความสามารถทางการเรียนต่างกันจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มี
ระดับความสามารถทางการเรียนสูงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าระดับปานกลาง และนักเรียน
ที่มีระดับความสามารถในการเรียนปานกลางจะมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีระดับ
ความสามารถในการเรียนต่ำ (วันเพ็ญ สุกกิตย์. 2528 : 64 - 65)

สมพร ศิริวัฒน์ชัยพร ได้ศึกษาการใช้การกระตุ้นประกอบการสอนความเข้าใจในการอ่าน วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพิจิตร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2527 จำนวน 80 คน นักเรียนกลุ่มทดลอง 40 คน ใช้หนังสือการกระตุ้นประกอบการสอน ส่วนกลุ่มควบคุมจำนวน 40 คน ไม่ใช้การกระตุ้นประกอบการสอน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้การกระตุ้นประกอบการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทย สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้การกระตุ้นประกอบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สมพร ศิริวัฒน์ชัยพร. 2528 : บทคัดย่อ)

พรทิพย์ สุทธิพันธ์ ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่าน จับใจความที่เรียนโดยใช้กับไม่ใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัดระนอง โดยใช้กลุ่มทดลอง 25 คน กลุ่มควบคุม 25 คน ผลการวิจัยสรุปว่า สัมฤทธิ์ผลการจับใจความสำคัญของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยที่กลุ่มทดลองซึ่งใช้แบบฝึกหัดการอ่านมีคะแนนการอ่านจับใจความสูงกว่า กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกการอ่าน (พรทิพย์ สุทธิพันธ์. 2529 : 51)

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศจะเห็นได้ว่า การที่จะสอนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านนั้น จะต้องใช้วิธีการสอนหลาย ๆ รูปแบบ และใช้กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านตลอดจนแบบฝึกเข้าประกอบการสอนด้วยจึงจะทำให้การเรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เรื่องที่นำมาสอนอ่านควรจะเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับความสนใจของเด็กแต่ละวัย โดยจัดทำในลักษณะเรื่องราวประกอบภาพการดูก็จะทำให้เด็กนักเรียนมีความสนใจเพิ่มขึ้น และจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเรื่องราวดีขึ้นด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

บลีเวท ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำแบบอนุमानกับแบบอุปมาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 58 คน และนักเรียนระดับ 5 จำนวน 58 คน

โดยทำการสอนทุกวันเป็นเวลา 14 วัน ผลการศึกษาพบว่า คะแนนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอนุমানสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอนุมาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่าเพศและระดับชั้นของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำ (Blewett. 1974 : 2115)

แมคเคอวี ได้ศึกษาหลักการสอนเพื่อตรวจสอบให้ถูกต้องสำหรับการเรียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 6 จำนวนทั้งหมด 721 คน ใช้เวลาศึกษา 3 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจสอบให้ถูกต้องมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจที่ถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับนักเรียนระดับ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจที่ถูกต้องกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจให้ถูกต้องมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (McElwee. 1975 : 7031A - 7032A)

ชเวนดิงเกอร์ ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนจริง แบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพจริง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนของจริง (Schwendinger. 1977 : 51)

งานวิจัยในประเทศ

ยุพดี พลเวชประชาสุข ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนคำ โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ยุพดี พลเวชประชาสุข. 2525 : 56)

มาสวิล รักษ์บ้านเกิด ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกหัดสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียน วัดบางสะแก ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากสูงขึ้นกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนการเขียนสะกดคำตามกิจกรรมตามแผนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มาสวิล รักษ์บ้านเกิด. 2526 : 78 - 79)

นันทนา คาวดวงเด่น ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำโดยใช้เกม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2527 โรงเรียนวิจิตร กรุงเทพมหานคร จำนวน 45 คน ผลปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่สอนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (นันทนา คาวดวงเด่น. 2528 : 50 - 51)

อรพรรณ ภิญญภาพ ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยาก แบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย กรุงเทพมหานคร การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งสอนด้วยวิธีทักษะสัมพันธ์

2. สรรวจาคที่เป็นปัญหาในการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากบัญชีคำใหม่ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม 1 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2526)

ผู้วิจัยได้รวบรวมคำใหม่จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม 1 จำนวน 547 คำ ไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 395 คน เขียนตามคำบอก และพิจารณาจากคำที่นักเรียนเขียนผิดตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป เป็นคำยากได้คำยากจำนวน 158 คำ และนำคำนั้นมาสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยนำคำ 158 คำ มาสร้างบทเรียนจำนวน 11 บท นำไปทดลองสอนด้วยวิธีทักษะสัมพันธ์ (สอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรม

ทดลองเดี่ยว กรุงเทพมหานคร จำนวน 58 คน ใช้เวลาทดลอง 11 ครั้ง รวม 11 ชั่วโมง
20 นาที ก่อนและหลังการสอนได้ทดสอบด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยาก จำนวน
158 ข้อ ด้วยผลการทดลองปรากฏว่า

1. จากคำใหม่จำนวน 547 คำ ในแบบเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เป็นคำยากจำนวน 158 คำ จัดเป็นคำยาก 82 คำ คำยากปานกลาง 49 คำ และคำยากมาก
27 คำ

2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากระหว่างการทดสอบก่อนและหลัง
การเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนสูงขึ้น เขียนสะกดคำถูกต้องมากขึ้น (อรพรรณ ภิฑูไธภาพ. 2529 : บทคัดย่อ)

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการสอนเขียนคำเป็นทักษะ
อย่างหนึ่งที่ต้องได้รับการฝึกฝนอยู่เสมอโดยสัมพันธ์กับทักษะการอ่าน การฟัง การพูดด้วยการฝึก
ทักษะการเขียนคำอาจใช้กิจกรรมได้หลายรูปแบบ เช่น เกม แบบฝึก แบบฝึกหัดประกอบรูปภาพ
 ฯลฯ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานในการเรียน ซึ่งจะทำให้เด็กเกิด
ทักษะในการเขียนคำเพิ่มขึ้นด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก

งานวิจัยในต่างประเทศ

บริเตนบาซ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติที่เหมาะสมในการแสดงออกของเด็กวัยรุ่น
ทั้งชายและหญิง โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่า (1) เมื่อได้รับการฝึกแล้ว เด็กวัยรุ่นจะมีพฤติกรรม
ที่เหมาะสมในการแสดงออกมากขึ้น (2) เด็กวัยรุ่นจะมีอัตมโนทัศน์เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น
กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่อาสาสมัครเข้าทำการฝึกทั้งสิ้น เป็นนักเรียนชายหญิงรวม 17 คน มีอายุ
ระหว่าง 16 - 18 ปี เครื่องมือที่ใช้คือ (1) Adolescent Self-Expression ของ
McCarthy Bellucci (2) The Tennessee Self - Concept Scale ของ Fitts
ผลปรากฏว่าภายหลังการฝึกกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากขึ้นและ
อัตมโนทัศน์เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น นอกจากนี้กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกรายงานว่าเห็นคุณค่าในตัวเอง
มากขึ้นและพอใจในสภาพของตนเองมากขึ้นด้วย (Breidenbach. 1977)

เทพ ได้ทดลองและฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกกับสตรีวัยรุ่น โดยจำแนกมิติของบุคลิกภาพสามด้านคือ การยอมรับตนเอง บทบาททางเพศ และความคาดหวังจากสังคม โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 36 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 18 คน ผลการวิจัยพบว่าการฝึกความกล้าแสดงออกเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มทักษะทางสังคมด้านการแสดงตัว บทบาททางเพศและการยอมรับตนเอง (Tait. 1977 : 642)

งานวิจัยในประเทศ

สมาน สายสุข ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบุญยประดิษฐ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2524 จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 20 คน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบบรรยาย กลุ่มทดลองได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้โปรแกรมการฝึกกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งทั้ง 2 โปรแกรมมีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ฝึกกิจกรรมกลุ่มมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ฝึกกิจกรรมกลุ่มมีการพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนแบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สมาน สายสุข. 2525 : บทคัดย่อ)

จารุลักษณ์ พินพรหมราช ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรม การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบดินทรเดชา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2529 จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้โปรแกรมการฝึกกิจกรรมกลุ่ม จำนวน 12 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียน จำนวน 12 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ฝึกกิจกรรมกลุ่มมีพฤติกรรม การเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ มีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่าก่อนได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จารุลักษณ์ พินพรหมราช. 2529 : บทคัดย่อ)

เสาวนีย์ เปี่ยมสัมฤทธิ์ ได้ศึกษาผลการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และแรงเสริมบวกต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองเก่ากำแพงแสน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพงแสน จำนวน 5 คน การทดลองใช้รูปแบบย้อนกลับ (Reversal Design) โดยบันทึกและสังเกตพฤติกรรม 4 ระยะ คือ 1. ระยะเส้นฐานซึ่งเป็นระยะเส้นฐานซึ่งเป็นระยะก่อนการทดลอง 2. ระยะการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและแรงเสริมบวก 3. ระยะย้อนกลับไปสู่การเรียนการสอนตามปกติ 4. ระยะการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและแรงเสริมบวกครั้งที่ 2 ผลการทดลอง ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (เสาวนีย์ เปี่ยมสัมฤทธิ์. 2530 : บทคัดย่อ)

จากงานวิจัยจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกสามารถฝึกให้เกิดขึ้นได้ด้วยการฝึกกิจกรรมกลุ่มและการเสริมแรงที่เหมาะสม ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกนั้นครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนและทำกิจกรรมกลุ่มมากขึ้น ตลอดจนใช้วิธีการเสริมแรงที่เหมาะสม จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของตน และเกิดความสนุกสนานมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

งานวิจัยในต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางที่ใช้ในเทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park) เรียกว่า Language Encounter Teaching หรือวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยทำการทดลองกับเด็กชาวอะโบโรจัน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ เด็กในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน (Walker and others. 1983 : 72)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ ได้ดำเนินการทดลองสอนภาษา เช่นเดียวกับโปรแกรมใน เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Language Program ที่โรงเรียน Napperby และโรงเรียน Marryvale) โดยทำการทดลองกับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาหาร ทั้งสองระดับใช้เวลาทดลอง 18 เดือน พบว่านักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งการพูด และการเขียนสูงขึ้น (Walker and others. 1984 : 76)

งานวิจัยในประเทศ

นัคดา ขจรนที ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (นัคดา ขจรนที. 2530 : 104)

ประภาพันธ์ นิลอุบล ได้ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางภาษาที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นเด็กเล็กโรงเรียนบ้านสังขะ และโรงเรียนคณวิทย์คาร อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 50 คน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ พบว่า เด็กปฐมวัยที่เรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่เรียนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ประภาพันธ์ นิลอุบล. 2530 : 75)

นันทรัตน์ ชื่นชม ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ

โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน และกลุ่มควบคุม 25 คน เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 เวลาทำการทดลองทั้งหมด 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคงทนในการจำ ปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มมีความสามารถไม่แตกต่างกัน (นันทรัตน์ ชื่นชม. 2531 : 62 - 65)

มัลลิกา ภักดิ์ธรงค์ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ โดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกพรมตั้งตรงจิตร 7 อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างและใช้เวลาในการทดลอง 9 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความเข้าใจในการอ่าน มีความสามารถในการเขียน และมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05 และ .001 ตามลำดับ (มัลลิกา ภักดิ์ธรงค์. 2531 : 104 - 110)

สุธามาศ สังกัลาโพธิ์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดพระบาทารุง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียน 52 คน โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ (สุธามาศ สังกัลาโพธิ์. 2531 : 108 - 114)

สุรศักดิ์ กาญจนการุญ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 52 คน โดยแบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 26 คน ใช้ระยะเวลาทดลอง 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สุรศักดิ์ กาญจนการุญ, 2531 :

85 - 93)

จากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความคงทนในการจำ ทักษะที่ดีต่อการเรียน ตลอดจนพัฒนาทักษะทางภาษาทุก ๆ ทักษะให้สูงขึ้น อันจะเป็นผลต่อการเรียนรู้ในกลุ่มประสบการณ์อื่นตามมา ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการสอนดังกล่าวสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและแนวทฤษฎีการสอนภาษา นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอนยังเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม สนุกสนาน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกมากขึ้น

ดังนั้นวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงน่าจะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำและมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนสูงกว่าวิธีสอนปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ
2. นักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการเขียนคำสูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ
3. นักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนสูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนไทยกะใช้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย์ อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 128 คน

การพิจารณาเลือกโรงเรียนที่นำมาศึกษาครั้งนี้มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไทยกะใช้ ร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. สภาพโรงเรียนและระดับการเรียนของนักเรียนโดยทั่วไปคล้ายคลึงกับโรงเรียนส่วนใหญ่ ใน อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ที่มีนักเรียนพูดภาษากะใช้ในชีวิตประจำวัน
3. เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนตั้งแต่ 2 ห้องเรียนขึ้นไป
4. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5. ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครู เห็นความสำคัญของการวิจัย ตลอดจนให้ความสนใจร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย์ อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ซึ่งมีการจัดนักเรียนเข้ามาเรียนในแต่ละห้องเรียน โดยไม่คำนึงถึงระดับคะแนน จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 25 คน โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก ห้องเรียนมา 2 ห้องเรียน จากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 4 ห้องเรียน ได้จำนวนนักเรียนมา ห้องเรียนละ 32 คน รวมนักเรียนทั้งหมด 64 คน
2. เมื่อได้จำนวนนักเรียน 2 ห้องเรียนแล้ว ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งจากจำนวนนักเรียนในแต่ละห้อง โดยวิธีจับฉลาก เพื่อให้ได้จำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 25 คน รวมจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 คน
3. ทำการสุ่มโดยวิธีจับฉลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน
 - กลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - กลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. หนังสือเรียนที่ใช้ในการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. แผนการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
3. แผนการสอนโดยวิธีสอนปกติ
4. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ
6. แบบสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. หนังสือเรียนที่ใช้ในการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัยสร้างหนังสือเรียนขึ้นเอง เพื่อใช้ในการสอนกลุ่มทดลอง จำนวน 4 เรื่อง โดยแบ่งเป็นหนังสือเรียนประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- หนังสือเรียนประเภทนิทาน นิยาย จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง "เพื่อนรัก" และ เรื่อง "สุดสักร ผจญภัย"

- หนังสือเรียนประเภทสารคดี จำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง "เพื่อนของเรา"

- หนังสือเรียนประเภทวิธีการ จำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง "ลูกเสือ"

ขั้นตอนการสร้างหนังสือเรียนมีดังนี้

1.1 ศึกษาเกณฑ์ ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่าน

1.2 ศึกษาระดับพัฒนาการ และความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 อายุระหว่าง 8 ปีครึ่ง - 10 ปีครึ่ง

ศึกษาปีที่ 3 อายุระหว่าง 8 ปีครึ่ง - 10 ปีครึ่ง

1.3 ศึกษาคำใหม่ที่ใช้ในคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่บทที่ 7 - 10

1.4 สร้างเรื่องโดยใช้หลักเกณฑ์ในการสร้างเรื่องของ ททัย ดันทยง (2529 : 109 - 159) ดังนี้

1.4.1 เลือกคำใหม่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.4.2 นำคำใหม่ที่เลือกไว้มารสร้างเรื่อง โดยให้ความคิดรวบยอดของเรื่องสอดคล้องกับความคิดรวบยอดในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ และคำนึงถึงความสนใจของเด็กในวัยนี้ด้วย

1.4.3 ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน

1.5 นำเรื่องที่สร้างขึ้น เสนอต่อกรรมการควบคุมปฏิญาณิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตหนังสือสำหรับเด็กอีกจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาแก้ไข

1.6 นำเรื่องที่ได้รับการแก้ไข ปรับปรุงแล้ว มาจัดทำเป็นรูปเล่มมีภาพประกอบ

1.7 นำหนังสือที่จัดทำเป็นรูปเล่ม และมีภาพประกอบที่สมบูรณ์ ให้กรรมการควบคุมปฏิญาณิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

1.8 นำหนังสือเรียนฉบับสมบูรณ์ไปจัดทำแผนการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษาต่อไป

2. แผนการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ.
2521 : 1 - 13) และคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ (2528 : 1 - 88)

2.2 ศึกษาคำใหม่ที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากคู่มือการสอนภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่บทที่ 7 - 10

2.3 ศึกษาทฤษฎี และหลักการสอนโดยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2.4 สร้างแผนการสอนและนำแผนการสอนไปให้กรรมการควบคุมประกัน
และผู้เชี่ยวชาญอีก 3 ท่าน ตรวจสอบ

2.5 นำแผนการสอนไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
บ้านไพศาลวิทยา อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 เพื่อหา
ข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ ปริมาณเนื้อเรื่องกิจกรรมการเรียนการสอน และความเหมาะสม
ของสื่อการสอน จำนวนนักเรียนมี 30 คน

2.6 นำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และให้กรรมการควบคุม
ประกันฯ พร้อมกับผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแก้ไขอีกครั้ง

2.7 นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มทดลองซึ่งเป็น
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ใน
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532

3. แผนการสอนวิธีแบบปกติ

3.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ.
2525 : 1 - 13) และคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ (2528 : 1 - 88)

3.2 สร้างแผนการสอนตามคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2528 : 43 - 88) ตั้งแต่บทที่ 7 - 10 นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและพิจารณาแก้ไข

3.3 นำแผนการสอนวิธีปฏิบัติไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไพศาลวิทยา อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ กิจกรรมการเรียนการสอน และความเหมาะสมของสื่อการเรียน

3.4 นำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไข และเสนอต่อกรรมการควบคุมประกันคุณภาพ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบอีกครั้ง

3.5 นำแผนการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปใช้กับกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมาลย์ไพศาลวิทย อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532

4. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ จากหนังสือเรื่อง เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพร์ตกุล (2520 : 133 - 210) การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (2529 : 1 - 176) เทคนิคการเขียนคำถามเลือกตอบของ ชวาล แพร์ตกุล (2531) และวิธีวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2531 : 101 - 142)

4.2 วิเคราะห์หลักสูตร แผนการสอน เรื่องที่ใช้สอน และคำศัพท์ที่ใช้

4.3 การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ มีดังต่อไปนี้

4.3.1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด

4 ตัวเลือก โดยผู้วิจัยนำคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาผูกเป็นข้อความหรือเรื่องราวใหม่ แล้วตั้งโจทย์ถามความสามารถในการแปลความตีความ ขยายความและวิเคราะห์เรื่องที่อ่านจำนวน ข้อสอบมี 30 ข้อ

4.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำใหม่ที่มีในบทเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่ตอนที่ 7 - 10 ลักษณะข้อสอบแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอกจำนวน 20 คำ ตอนที่ 2 แบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ให้หาคำที่สะกดผิด จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 3 แบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก โดยกำหนดข้อความสั้น ๆ และเว้นที่ว่างในใจหยาบไว้สำหรับเลือกคำที่ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

4.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การเขียนคำถามและตัวเลือก เพื่อแก้ไขปรับปรุงต่อไป วิธีการตรวจสอบให้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 124) โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

0 เมื่อไม่แน่ใจข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นหรือไม่

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

ต่อจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร IC แล้วเลือกข้อคำถามที่ค่านวณค่า IC ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นก็จะถูกตัดออกหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

4.5 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านอู่กุดและโรงเรียนไพศาลวิทยา อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีสภาพคล้ายคลึงกับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง นำมาตรวจให้คะแนนดังนี้

ตอบถูก ได้ 1 คะแนน

ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ ได้ 0 คะแนน

4.6 นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยใช้เทคนิค 27% และตารางสำเร็จรูปของ จุง เตห์ ฟาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.

2529 : 279 - 287) เลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

4.7 นำข้อสอบที่ได้รับการคัดเลือกแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย์ ซึ่งไม่ใช่นักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR.-20 ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 169)

4.8 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน เท่ากับ 0.76 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ เท่ากับ 0.92

4.9 นำแบบทดสอบที่ได้รับการทดลองและปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต่อไป

5. แบบสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

5.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน ของ สมาน สายสุข (2525 : 4 - 5) ทวีติมา ระเบียบดี (2529 : 5 - 6) และอัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ (2531 : 4)

5.2 ให้อาสาสมัครสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน และกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่จะสังเกต ได้ดังต่อไปนี้

5.2.1 ยกมืออาสาทำงานหรือทำกิจกรรม เช่น เขียนบนกระดานดำ แสดงบทบาทสมมติ ฯลฯ

5.2.2 ทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน

5.2.3 พูดริเริ่มหรืออธิบายให้ครูฟัง

5.2.4 พูดริเริ่มหรืออธิบายให้เพื่อนฟัง

5.2.5 สบตาครูหรือเพื่อนขณะพูด

5.2.6 ตอบคำถามครูโดยไม่แสดงอาการประหม่าอาย

ขัดแย้งกับผู้อื่น

- 5.2.7 ชักถามครู เมื่อมีข้อสงสัยที่ตนเองไม่เข้าใจ
- 5.2.8 แสดงความคิดเห็นสนับสนุนเมื่อมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้อื่น
- 5.2.9 แสดงความคิดเห็นของตนเองต่อผู้อื่น แม้ความคิดเห็นนั้นจะ
- 5.2.10 ปฏิบัติงานตามลำพังได้
- 5.2.11 นำเพื่อนทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้
- 5.2.12 ริเริ่มทำกิจกรรมก่อนคนอื่นเมื่อครูเปิดโอกาส
- 5.2.13 เพื่อนให้ความเชื่อถือและคล้อยตามขณะปฏิบัติกิจกรรม
- 5.2.14 ไม่พูดจាក้าวร้าวผู้อื่น
- 5.2.15 ไม่พูดแทรก ขณะที่ครูกำลังให้เพื่อนพูด
- 5.2.16 ไม่แย่งชิงสิ่งของจากเพื่อน
- 5.2.17 ไม่ก่อกวนขณะที่เพื่อนกำลังทำงาน

5.3 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมโดยนำลักษณะพฤติกรรมในข้อ 5.2 มากำหนดเป็นหัวข้อพฤติกรรมที่จะสังเกตดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง 1 แบบสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน

ชื่อ-สกุล นักเรียน	ลักษณะ พฤติกรรม						รวม คะแนน
	1. ชกมือทำงานหรือทำกิจกรรม	2. ทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน	3. พูดริเริ่มหรืออธิบายให้ครูฟัง	4. พูดริเริ่มหรืออธิบายให้เพื่อนฟัง	.	17. ไม่ก่อกวนขณะเพื่อนกำลังทำงาน	
1							
2							
3							
4							
.							
.							
.							
25							
รวมคะแนน							

ชื่อผู้สังเกต.....

5.4 วิธีการสังเกต

ผู้สังเกตพฤติกรรม จะสังเกตเป็นช่วง ๆ ละ 1 นาที แล้วบันทึกพฤติกรรม โดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่องที่นักเรียนเกิดพฤติกรรมนั้น ใช้เวลาในการสังเกตครั้งละ 50 นาที ผู้สังเกต 1 คน จะต้องสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทั้ง 25 คน

5.5 ระยะเวลาในการสังเกตพฤติกรรม

— สัปดาห์แรกของการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้สังเกต 2 คน ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน พร้อมกันทั้ง 2 คน ในขณะที่ผู้วิจัยดำเนินการสอน โดยสังเกตกลุ่มละ 2 วัน วันละ 50 นาที ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

— สัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้สังเกต 2 คน ซึ่งเป็นคนเดียวกันกับผู้สังเกตในสัปดาห์แรก ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน พร้อมกันทั้ง 2 คน อีกครั้ง ในขณะที่ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยสังเกตกลุ่มละ 2 วัน วันละ 50 นาที ทั้ง 2 กลุ่ม เหมือนกับสัปดาห์แรก

หมายเหตุ ผู้สังเกตเป็นผู้ที่คุ้นเคยกับนักเรียนเป็นอย่างดี พร้อมกับการฝึกใช้แบบสังเกตพฤติกรรมจากผู้วิจัยจนเกิดความชำนาญแล้ว ในที่นี้ผู้สังเกตพฤติกรรม ได้แก่ ครูประจำชั้น จำนวน 2 คน

5.6 นามแบบสังเกตพฤติกรรมนั้น ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ (Subject Matter Speciallists) อีกจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการทดสอบ 1 ท่าน ทำการตรวจสอบความแจ่มชัดของภาษาที่บ่งบอกถึงลักษณะพฤติกรรมแต่ละข้อ และตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งเรียกว่า วิธี "Face - Validity" โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อพฤติกรรมกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (IC) การพิจารณาให้ลงความเห็นและให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน กระทำดังต่อไปนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อพฤติกรรมเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อพฤติกรรมเป็นตัวแทนของลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อพฤติกรรมไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

ถ้าค่าดัชนี IC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อพฤติกรรมนั้นก็เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าข้อพฤติกรรมใดมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 ข้อพฤติกรรมนั้นก็จะถูกตัดออกไป หรือนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 124)

5.7 นำแบบสังเกตที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไพศาลวิทยา อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร จำนวน 1 ห้องเรียน โดยใช้ผู้สังเกตจำนวน 2 คน ได้แก่ ครูประจำชั้น ซึ่งจะเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5.8 นำผลคะแนนที่ได้จากการสังเกตมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตโดยใช้สูตรของ Person Product-moment Coefficient Correlation (ล้วน สายยศ และอังศณา สายยศ. 2531 : 163 - 164)

5.9 ได้ค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตพฤติกรรมแล้วแสดงออกเท่ากับ .8975
แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม และมีการสอบก่อนกับสอบหลัง (Randomized Control Group Pretest-Posttest Design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 67) ดังแสดงไว้ในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T ₁	X	T ₂
RC	T ₁	$\sim$ X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้สื่อความหมายดังนี้

- E หมายถึง กลุ่มทดลอง
- C หมายถึง กลุ่มควบคุม
- T₁ หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง
- T₂ หมายถึง การสอบหลังการทดลอง
- X หมายถึง การจัดกระทำหรือการให้ตัวแปรทดลอง (Treatment)
- ~X หมายถึง การจัดการสอนตามวิธีสอนปกติ
- R หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 ทำการทดสอบก่อนสอนโดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านและแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำ กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2 ในสองวันแรกของการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้สังเกตทั้ง 2 คน ซึ่งได้รับการอธิบายและทดลองใช้แบบสังเกต พฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน จากผู้วิจัยจนสามารถใช้เครื่องมือได้อย่างถูกต้องและชำนาญแล้ว เป็นผู้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนขณะผู้วิจัยกำลังสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.3 ดำเนินการสอนแต่ละกลุ่ม โดยใช้เวลาสอน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน รวมระยะที่ทำการสอนทั้งหมด 8 สัปดาห์ แต่ละกลุ่มจะได้รับการสอนทั้งหมด กลุ่มละ 111 คาบ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 การจัดตารางเวลาการทดลองใน 1 สัปดาห์

วัน \ เวลา	9.00 - 10.00 น.	10.00 - 11.00 น.
จันทร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
อังคาร	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
พุธ	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
พฤหัสบดี	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
ศุกร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม

2.4 ผู้วิจัยใช้วิธีสอนและเนื้อเรื่องที่สอนในแต่ละกลุ่มดังนี้

กลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และใช้เนื้อเรื่องจากหนังสือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนปกติ และใช้เนื้อเรื่องตามหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่บทที่ 7 - 10

2.5 เมื่อถึงสัปดาห์สุดท้ายของการทดลองผู้วิจัยให้ผู้สังเกตคนเดิมทั้ง 2 คน ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน ซึ่งเป็นแบบสังเกตชุดเดียวกันกับการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในสัปดาห์แรกของการทดลอง

2.6 เมื่อการสอนสิ้นสุดลง ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนคำของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนทำการสอน ต่อจากนั้นก็ทำการตรวจให้คะแนน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนคำ และพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 62 - 63)

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อพฤติกรรมกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม
ใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 124)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อพฤติกรรมกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4. การวิเคราะห์ข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียน
คำเพื่อหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ ใช้เทคนิค 27%
และตารางสำเร็จรูปของ จุง เตห์ ฟาน ซึ่งก่อนจะใช้ ตารางสำเร็จรูป จุง เตห์ ฟาน นั้นต้อง
แปลงผลรวมของ คำตอบในตัวคำตอบให้เป็นสัดส่วนดังต่อไปนี้

$$P_H = \frac{\text{จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อนั้นถูก}}{\text{จำนวนคนที่นำมาวิเคราะห์ในกลุ่มสูง}}$$

$$P_L = \frac{\text{จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อนั้นถูก}}{\text{จำนวนคนที่นำมาวิเคราะห์ในกลุ่มต่ำ}}$$

เมื่อ P_H แทน สัดส่วนกลุ่มสูง

P_L แทน สัดส่วนกลุ่มต่ำ

5. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนคำ ใช้สูตร Kuder - Richardson 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ $= 1 - p$

s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

6. หาความเชื่อมั่น ของการสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออก ในชั้นเรียน ของผู้สังเกต 2 คน โดยใช้ สูตร Person Product - moment Coefficient Correlation (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 163 - 164) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	คะแนนของผู้สังเกตคนที่ 1
	Y	แทน	คะแนนของผู้สังเกตคนที่ 2
	ΣXY	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนนของผู้สังเกตคนที่ 1 กับคนที่ 2
	ΣX	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนผู้สังเกตคนที่ 1
	ΣY	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนผู้สังเกตคนที่ 2
	ΣX^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนผู้สังเกตคนที่ 1
	ΣY^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนผู้สังเกตคนที่ 2

7. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score (Scott. 1967 : 263 - 365)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดลองหลังการเรียน และก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง
MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดลองหลังการเรียน และก่อนเรียนของกลุ่มควบคุม
$s^2_{D_1}$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
$s^2_{D_2}$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการทดลอง ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน คะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_1$	แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง
MD	แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง
$S_{MD_1-MD_2}$	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
df	แทน ชั้นความเป็นอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ
3. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไทยกะไข่ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ มีผลต่างของความเข้าใจในการอ่าน ดังตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไทยกะไข่ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

ค่าสถิติ กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	$S_{MD_1-MD_2}$	t
กลุ่มทดลอง	25	13.28	18.68	5.40	0.69	2.90**
กลุ่มควบคุม	25	13.52	16.92	3.40		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t(.01, df 48) = 2.423$

จากตาราง 4 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนไทยกะไข่ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนไทยกะไข่ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนปกติ

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนไทยกะไข่ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติมีผลต่างของความสามารถในการเขียนคำดังตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนไทยกะไข่ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	$S_{MD_1-MD_2}$	t
กลุ่มตัวอย่าง						
กลุ่มทดลอง	25	15.96	27.92	11.96		
กลุ่มควบคุม	25	17.28	25.92	8.64	1.24	2.68**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t(.01, df 48) = 2.423$

จากตาราง 5 แสดงว่าความสามารถในการเขียนคำของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนไทยกะไข่ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการเขียนคำสูงกว่านักเรียนไทยกะไข่ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนปกติ

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ
- นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติมีผลต่างของพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน ดังตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	$S_{MD_1-MD_2}$	t
กลุ่มตัวอย่าง						
กลุ่มทดลอง	25	16.22	27.01	10.79		
กลุ่มควบคุม	25	17.62	25.70	8.07	1.51	1.80*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t(.05, df 48) = 1.684$

จากตาราง 6 แสดงว่าพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนปกติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน
ความสามารถในการเขียนคำ และพฤติกรรมกล้ำแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะใช้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ
ซึ่งมีลำดับขั้นตอน และผลการวิจัยโดยสรุปดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไทยกะใช้ ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนไทยกะใช้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้ำแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะใช้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ
2. นักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษามีความสามารถในการเขียนคำสูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ
3. นักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษามีพฤติกรรมกล้ำแสดงออกในชั้นเรียนสูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่พูดภาษากะใช้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย อ. กุสุมาลย์ จ.สกลนคร ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน และกลุ่มควบคุม 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 หนังสือที่ใช้ในการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 4 เรื่อง คือ เรื่องเพื่อนรัก เรื่องสุดสัปดาห์เรื่อง เรื่องพ่อขุนของเรา และเรื่องลูกเสือ

2.2 แผนการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและแผนการสอนโดยวิธีสอนปกติ อย่างละ 111 คาบ ผู้วิจัยได้นำแผนการสอนทั้งหมดไปทดลองสอนก่อนสอนจริงกับนักเรียนโรงเรียนบ้านไพศาลวิทยา อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร เรียบร้อยแล้ว จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยนำคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาผูกเป็นข้อความหรือเรื่องราวสั้นๆ แล้วตั้งใจพินิจถาม ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

2.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของข้อสอบแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก จำนวน 20 คำ ตอนที่ 2 แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก ให้หาคำที่สะกดผิดจำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 3 แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก ให้หาคำที่สะกดถูก จำนวน 10 ข้อ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 27% และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

2.5 แบบสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยใช้สูตรการหาความเชื่อมั่น ตามวิธีของ Person Product-moment Coefficient Correlation ได้ค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตเท่ากับ .8975

3. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัย เป็นผู้ทำการสอนเองในชั่วโมงภาษาไทย โดยสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 3 คาบ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.1 ก่อนดำเนินการทดลอง

3.1.1 ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ

3.1.2 ให้ผู้สังเกตพฤติกรรม จำนวน 2 คน ซึ่งได้รับการฝึกสังเกตพฤติกรรมจนชำนาญแล้ว ทำการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในชั่วโมงภาษาไทยเป็นเวลา 2 วัน วันละ 50 นาที

3.2 การดำเนินการทดลอง

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ

3.3 หลังการทดลอง

3.3.1 ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับก่อนทำการทดลอง

3.3.2 ให้ผู้สังเกตพฤติกรรม 2 คน ทำการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเวลา 2 วัน วันละ 50 นาที โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมฉบับเดิมและผู้สังเกตคนเดิมกับก่อนการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test แบบ Difference Score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนไทยกะใช้ ที่ได้รับการสอนภาษาไทย โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนไทยกะใช้ ที่ได้รับการสอนภาษาไทย โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา มีความสามารถในการเขียนคำ สูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทย โดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน สูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. จากการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ริชาร์ด วอล์กเกอร์ เบรนต์ บาร์ทเลท และเสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ ที่พบว่า การสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจความหมายของเรื่องและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ (Walker, Bartlett and Rattanavich. 1984 : 12) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัลลิกา ภักดิ์รงค์ สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์ สุรศักดิ์ กาญจนการุญ จรัสศรี กิจบุญฤทธิอนันต์ และณฤมล กังวาลไกร ที่พบว่าวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าวิธีสอนปกติ (มัลลิกา ภักดิ์รงค์. 2531 : 76 ; สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์. 2531 : 108 ; สุรศักดิ์ กาญจนการุณ. 2531 : 86 ; จรัสศรี

กิจบัญญัติอนันต์. 2532 : 95 ; นฤมล กังวาลไกร. 2534 : 94) ทั้งนี้อาจมีสาเหตุ
เนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีสอนที่มีลำดับขั้นตอน ของกระบวนการ
การเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักการพัฒนาภาษา ของผู้เรียนในการรับรู้และเรียนรู้ตาม
ธรรมชาติ ซึ่งเริ่มจากขั้นที่ 1 ให้นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันเพื่อให้จับใจความสำคัญของเรื่องได้
โดยผู้สอนใช้การเขียนไดอะแกรม (Mapping) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนดึงใจความสำคัญของเรื่องที่
อ่านได้ ได้แก่ การลำดับเรื่อง การโยงความสำคัญของเรื่องที่สัมพันธ์กันเช่น ความเป็นเหตุ
เป็นผลกัน เป็นปัญหาและการแก้ไขปัญหานั้น การเปรียบเทียบ ความคล้ายคลึง และความ
แตกต่างของเรื่อง นอกจากนี้ยังมีการอภิปรายเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียน
มีโอกาสดึงเอาเหตุผลจากการอ่าน และสรุปความคิดได้ด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงเข้ากับ
ประสบการณ์เดิมในการอ่าน (Schema) ของผู้เรียนจึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น
ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด ของบุช และฮิบเนอร์ ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการคิด
หัวใจสำคัญของการอ่านคือ การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้ผู้อ่านได้ความหมาย
จากการนำสัญลักษณ์ ที่อ่านไปสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของตน (Bush and Huebner.
1970 : 4) และแฮร์ริสกับสมิธ ได้อธิบายความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็นรูปแบบของการสื่อ
ความหมาย แลกเปลี่ยนความคิด และข่าวสารความรู้ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน นั่นคือ ผู้เขียนจะ
แสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษด้วยภาษาที่เป็นไปตามลักษณะของการเขียนแต่ละคน ผู้อ่านก็
ต้องพยายามอ่านเอาความหมายที่ผู้เขียนเขียนไว้ ความสามารถในการรู้ความหมายของสิ่งที่
อ่านขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน (Harris and Smith. 1976 : 14) นอกจากนี้
บันลือ พฤกษ์วัน ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้อีกว่า เป็นกระบวนการให้การแปล
ความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้ออกมาเป็นคำพูด หรือความคิดอย่างมี
เหตุผล (บันลือ พฤกษ์วัน. 2521 : 80) จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การที่ผู้อ่าน
จะเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้นั้นผู้อ่านต้องพยายามจับแผนการเขียน หรือโครงการเขียนของผู้เขียน
ที่เรียกว่า โครงสร้างระดับยอด (Top - Level Structure) ให้ได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.
2534 : 32) ซึ่งวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานั้นในขั้นที่ 1 ครูจะสอนให้ นักเรียนจับใจ
ความสำคัญและแยกแยะรายละเอียดให้ได้ก่อน ส่วนวิธีการสอนปกตินี้จะเน้นสอนให้นักเรียนอ่าน

คำและบอกความหมายของคำให้ได้ก่อนแล้วจึงสอนอ่านเนื้อเรื่องภายหลัง ซึ่งจะให้นักเรียน ขาดความสนุกสนาน และเข้าใจความหมายของคำได้ไม่กว้างพอในขณะที่วิธีสอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษาจะเน้นให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง และจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ ก่อนแล้วจึงสอนรายละเอียดปลีกย่อยทางภาษาในภายหลัง อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ในการเรียน พร้อมกับเข้าใจความหมายของคำได้กว้างขึ้น

1.2 ในขั้นที่ 2 ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา ครูจะเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนจากสิ่งที่อ่านเป็นความคิดเห็นของตน อันจะทำให้ผู้เรียนสามารถ โยงเข้ากับเรื่องราวในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้ เพื่อนำความคิดรวบยอดที่สำคัญไปใช้ในชีวิตประจำวัน และผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

1.3 ในขั้นที่ 3 ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้เรียนจะได้ฝึกการเขียน หนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันในห้อง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเขียนในรูปแบบที่เป็นความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และเป็นการย้ำให้เกิดความเข้าใจเรื่องราว ที่ได้อ่านในขั้นที่ 1 ได้ดียิ่งขึ้น

1.4 ในขั้นที่ 4 ผู้เรียนได้รับการพิจารณาแก้ไขความถูกต้องของการใช้ภาษา ที่เขียนในขั้นที่ 3 จากการอภิปรายสนทนา และวิเคราะห์อรรถลักษณะร่วมกันในชั้นระหว่างครูกับ ผู้เรียน เพื่อพัฒนาการเขียนของตนเองต่อไป และเป็นการสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่า วิธีสอนปกติ

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำ ของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับ การสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ ภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็น ไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัลลิกา ภักดิ์มรงค์ สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์ และ สุรศักดิ์ กาญจนการุญ ที่พบวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียน มีความสามารถในการเขียนคำ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ (มัลลิกา ภักดิ์มรงค์. 2531 : 107 ; สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์. 2531 : 111 ; สุรศักดิ์ กาญจนการุญ. 2531 : 88) สิ่งนี้ส่งผลให้ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่

ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่าวิธีสอนปกติอาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาในชั้นที่ 5 คือการทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ผูกความแม่นยำและเสริมทักษะทางภาษา เช่น การเล่นเกมหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งช่วยเสริม ทักษะการเขียนนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนจำได้และเกิดทักษะซึ่งสอดคล้องกับ กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่กล่าวว่าการ ฝึกฝนหรือการทำซ้ำ ๆ เสมอจะทำให้ความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองดีขึ้นแน่นแฟ้นขึ้น (เอนกกุล กรีแสง. 2522 : 72) ซึ่งสาเหตุดังกล่าวน่าจะเป็นผลให้ความสามารถในการ เขียนคำของนักเรียนที่ได้ รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีสอนปกติ

3. การเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับ การสอนภาษาไทย โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็น ไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมาน สายสุข ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมกล้า แสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกโดย กิจกรรมกลุ่มส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรม กล้าแสดงออกในชั้นเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย (สมาน สายสุข. 2525 : 44) ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังนี้

3.1 วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 5 ขั้นตอน เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา ได้มีโอกาสสนทนาซักถามชี้แจงความคิดเห็นของ ตนเอง จนนักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในแต่ละบทเรียน อีกทั้งมีการแสดงบทบาทสมมติตาม ความคิดของตน นอกจากนี้ยังได้มีโอกาสถ่ายทอดความคิดของตนโดยการเขียนเรื่องในขั้นตอน ที่ 3 และ 4

3.2 ในขั้นตอนที่ 5 นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมและเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อฝึกความแม่นยำทางภาษา ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักเทคนิคกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารทางภาษา เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีเจตคติ ในการใช้ภาษาในทางบวก มีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและมีความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 18)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาจึงส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนได้สูงขึ้นกว่าวิธีสอนปกติ

ข้อเสนอแนะ

จากข้อสังเกตและผลของการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ ในด้านการเรียนการสอนและการวิจัย ครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ควรมีการสนับสนุน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ไปใช้ในระดับโรงเรียนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีนักเรียนพูดภาษาถิ่น

1.2 ครูผู้สอนภาษาไทย ควรศึกษาขั้นตอนและเทคนิควิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ในแต่ละท้องถิ่น เพราะมีขั้นตอนการสอนที่เร้าความสนใจ สนุกสนานทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลิน มีโอกาสได้แสดงออกอย่างเต็มที่ ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ตลอดจนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย

1.3 ควรใช้เวลาในการฝึกขั้นที่ 5 ให้มากพอสมควร ทั้งนี้เพื่อฝึกทักษะทางภาษาให้นักเรียนเกิดความแม่นยำยิ่งขึ้น

1.4 ควรมีการเผยแพร่เทคนิควิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับชั้น ในแต่ละท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

- 2.1 ควรมีการวิจัยเรื่องวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาให้ครบทุกระดับชั้น โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีปัญหาในการใช้ภาษา
- 2.2 ควรมีการวิจัยเรื่องวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในกลุ่มประสบการณ์อื่น บ้าง
- 2.3 ควรศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนในระดับชั้นที่ต่างกันและในห้องอื่นที่ต่างกันด้วย
- 2.4 ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น อัตราเร็วในการอ่าน ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ฯลฯ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร, สำนักงาน. รายงานการประเมินผลคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับจังหวัด ปีการศึกษา 2530. สกลนคร : หน่วยงานนิเทศก์, 2531.
- กิตยวงศ์ บุญเชื้อ. "กลุ่มทักษะ : ภาษาไทย," ใน หลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. บรรณาธิการโดย สุมิตร คุณากร. กรุงเทพฯ : สารมวลชน จำกัด, 2530.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น ป.6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2530. (ฉบับย่อ). กรุงเทพฯ : กองวิชาการ, 2530.
- _____. หนังสือเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชาวไทยกะใช้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2528.
- จารุลักษณ์ พินทรพราหม. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- จวีลักษ์ บุญยะกาญจน. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- จวีวรรณ คูหาภินันท์. การทำหนังสือสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บุรพาสานส์, 2527.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร, 2520.
- _____. เทคนิคการเขียนคำถามเลือกตอบ. กรุงเทพฯ : กิ่งจันทร์การพิมพ์, 2531.
- _____. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญการพิมพ์, 2518.
- ระปะนี นาคทรพร และประภาศรี สีหอำไพ. ภาษาไทยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

- ณอมศรี อินทนนท์. การศึกษาสภาพจิตและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของวัยรุ่นที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ทัตติมา ระเบียบคี. ผลการใช้เทคนิค "แม่แบบ" โดยใช้สไลด์ การ์ตูน เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน ฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- เทพรัตนราชสุดาฯ, สมเด็จพระ. การพัฒนาวัฒนธรรมเสริมทักษะการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ทองคุณ หงส์พันธุ์. "กลุ่มชาติพันธุ์ และภาษาแถบลุ่มแม่น้ำโขง ประเทศไทย," ใน มานั่งอีสาน. หน้า 1 - 19. สกลนคร : สกลนครการพิมพ์, 2522.
- นฤมล กังวาลไกร. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. ถ่ายเอกสาร.
- นิตดา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- นันทนา คาวดวงเด่น. การทดลองการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

- นันทรัตน์ ชื่นชม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และความคงทนในการจำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ.
 ปรดิฐานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2531. อัดสำเนา.
- บันลือ พุกกะวัน. "แบบสอนอ่านกับพฤติกรรมทางการสอน," ประถมศึกษา. 38(9):
 3 ; มิถุนายน 2531.
- _____. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- _____. อุปเทศการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทางการสอน.
 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- ประเทิน มหาขันธ์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.
- ประพาศน์ พงุทธิประภา และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาของเด็ก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเรียนภาษาไทยกลาง. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
 ภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ประกาพันธ์ นิลอุบล. ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นที่มีปัญหา
ทางภาษา โดยวิธีสอนมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. ปรดิฐานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ประกาศรี สีหอาไฟ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ประยุตธ วัชรดิษฐ์. วิธีสอนภาษาไทย. นครสวรรค์ : แสงศิลป์การพิมพ์, 2526.
- พรทิพย์ สุทธิพันธ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนประถมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัดระนอง ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่าน.
 วิทยานันท์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.
- พรรณี ข.เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์
 การพิมพ์, 2528.

พรรณราย ทรัพย์ประภา. การฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก. กรุงเทพฯ :

เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ หน่วยพัฒนาอาจารย์ฝ่ายวิชาการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. (โรเนียว)

_____. "การฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก," วารสารจิตวิทยาคลินิก,

1 : 47 - 65 ; สิงหาคม 2524.

"พระเทพฯ ทรงชี้ปัญหาการใช้ภาษาไทย," ไทยรัฐ. 13 พฤศจิกายน 2530. หน้า 9.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบ

ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.

_____. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.

พิมพ์พร อุษัยเลิศ. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เรียนโดยการใช้

แบบฝึกกับไม้ใช้แบบฝึก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

เพ็ญศิริ ชูติกุล. "การขีด - เขียนของเด็ก," วารสารศึกษาศาสตร์. 7(1) : 70 ;

ตุลาคม 2525 - มกราคม 2526.

พศ บุตรรัตน์. "ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไทยใต้ เมืองกุสุมาลย์," วัฒนธรรมไทย. 27(9) :

54 - 58 ; กันยายน 2531.

ไพฑูรย์ ธรรมแสง. คำบรรยายวิชาชุด ครุฑมัยมณฑลภาษาไทย สาขาวิธีสอน ครุสาร

เขตศึกษา 9. 3 : 23 - 24 ; พฤศจิกายน 2529.

มัลลิกา ภักดิ์ผ่องศรี. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติ

ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา

ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. ถ่ายเอกสาร.

- มาสวิมล รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย
กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ยุพดี พลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติ ต่อการเขียน
สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับ
การเขียนตามคำบอก. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือง กุสุมา ณ อยุธยา. วิธีสอนภาษาไทย ชั้นมัธยม ตำราวิชาครู
มัธยมของครูสภาภาษาไทย ตอน 1. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำชูสภา, 2516.
- ละเอียด ชูประยูร และคนอื่นๆ. "การศึกษา Assertive Behavior ใน ผู้ร่วมจิตเวช,"
จิตวิทยาศาส์นค. 9(1) : 7 ; เมษายน 2521.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2531.
- วรรณ แก้วแพรง. คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
2526.
- วัฒนา พันธุ์เมฆา. องค์ประกอบที่มีสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2528. อัดสำเนา.
- วันเพ็ญ สุกิกิตย์. การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวกับวิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2528. อัดสำเนา.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่นๆ. การใช้ภาษาไทย (ไทย 101). กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์, 2522.
- วิชากร, กรม. คู่มือสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2522.

วิชาการ, กรม. คู่มือสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2528.

ศิริอร รัตนอุดม. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การตูนเรื่องประกอบการอ่าน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2520.

สนม ครุฑเมือง. การสอนทักษะการใช้ภาษาไทย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน. พิษณุโลก : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2528.

สมพร ศิริวัฒน์ชัยพร. การใช้การ์ตูนประกอบการสอนความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

สมาน สายสุข. การใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาพฤติกรรมการแสดงออกในชั้นเรียน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. การปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์ไตร์, 2526.

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมการสอนประถมศึกษา เล่ม 2 หน่วยที่ 6 - 10. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.

สุธามาศ สังขลาโพธิ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความสามารถในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. ถ่ายเอกสาร.

- สุนันหา ไสรัจจ์. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และการศึกษาหามูลาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2511. อัดสำเนา.
- สุรศักดิ์ กาญจนการุญ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย. วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุรัตน์ วราภรณ์. การศึกษาเชิงเปรียบเทียบประเพณีวัฒนธรรมของชาวมุสลิม - ชาวยุโรป : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูสกลนคร, 2524.
- เสาวณี เปี่ยมลัมภก. ผลการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และแรงเสริมบวกต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองเก่าแก่งแสน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการอ่านแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ประยูรวงษ์, 2531.
- _____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ประยูรวงษ์พิมพ์จัด จากัด, 2534.
- _____. โครงการวิจัยและพัฒนาการอ่านของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- หทัย ดันหยง. การสร้างสรรคัวรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- อรพรรณ ภิญโญภาพ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.

- อักษร รุ่งมณี. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านระหว่าง
การสอนอ่านแบบปกติและการสอนโดยกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2524. อัดสำเนา.
- อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. ศึกษา 231 วิธีสอนวิชากลุ่มทักษะ "ภาษาไทย". กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
เจริญผล, 2526.
- อัมพร สุขเกษม. การอ่านหนังสือ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, 2520.
- เอกวิทย์ จิโนวัฒน์. ศึกษาเปรียบเทียบการสร้างคำในภาษากุญ บรู และไซ.
วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- เอนกกุล กรี่แสง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิสเอนส์, 2522.
- Babbs, P.J. "The Effects of Instruction in the Use of A
Metacognitive Comprehension Monitoring and Recall Performance,"
Dissertation Abstracts International. 44 : 174-A; December,
1983.
- Blair, Timothy R. and James D. Raths. "Reading Comprehension as
as Making Unreasonable Inferences," Journal of Education
Research. 72 : 29 - 31 ; September - October, 1978.
- Blewett, Sally W. "A Study to Compare the Effectiveness of Inductive
Versus a Deductive Strategy in Teaching Spelling Lessons from
Linguistically Based Spelling Program," Dissertation
Abstracts International. 35 : 2115-A; October, 1974.
- Bond, G.L. and M.A. Tinker. Reading Difficulties, Their Diagnosis
and Correction. New York : Appleton - Century - Crofts, 1975.
- Bower, Sharon Anthony and Gardon H. Bower. Asserting Yourself.
Phillipines : Addison - Wesley, 1976.
- Breidenbach, William Edward. "The Effect of Assertive Training on the
Adolescent Self Concept," Dissertation Abstracts International.
38 : 4671-A; 1977.
- Burton, W.H. Reading in Child Development. New York : Bopps Merrill,
Co., 1959.

- Bush C.L. and M.H. Huebner. Strategies for Reading in the Elementary School. London : Macmillan Company, 1970.
- Carroll, John B. Language and Thought. New Jersey : Prentice - Hall Inc., 1964.
- Daccanay, F.R. and J. Donald. Techniques and Procedures in Second Language Teaching. Quezon City : Alemer Phoenix Publishing House, 1963.
- Dallman, M. and others. The Teaching of Reading. 4th ed. New York : Holf, Rinehart and Winston, 1974.
- Dechant, Emerald V. Improve the Teaching of Reading. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., Englewood Chiffs, 1982.
- Fensterheim, Herbert and J. Bear. Don't Say Yes When You Want to say NO. New York : Dell Riblishing Co., 1975.
- Fitzgerrald, James Augustine. The Teaching of Spelling. Milwaukee : Bruce Publishing Company, 1967.
- Flowers, John Y. and Curtis D. Booraem. "Stimulation and Role Playing Method," Helping People Change. p. 172 - 209. New York : Pegamon Press, Inc., 1980.
- Flowers, John Y. and Roy D. Goldman. "Assertion Training for Mental Health Paraprofessional," Journal of Counseling Psychology. 21(1) : 390 - 394; 1976.
- Gerberich, J. Raymand, Harry A. Greene and A.N. Jorgenaen. Measurement and Evaluation in the Modern School. New York : David Mckay, Co., 1962.
- Hafner, Lawrence E. and Barbara C., Palmer. "The Differential Effects of Three Methods of Teaching on Reading comprehension and Vocabulary of Ninth Grade students," Journal of Educational Research. 1 : 34; September - October, 1980.
- Harris, A.J. How to Increase Reading Ability. 3rd ed.. New York : Longmans, Green and Co., 1956.
- Harris, L.A. and C.B. Smith. Reading Instruction. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1976.
- Hildreth, C. Teaching Reading. New York : Holt, 1958.
- Horn, Ernest. Teaching Spelling. National Education Association, January, 1954.

- Kendall, Janet R., Jana M. Mason and Willam Hunter. "Which Comprehension? Artifacts in the Measurement of Reading Comprehension," Journal of Education Research. 72 : 233 - 236; March - April, 1980.
- King, Mabel Houk. College Spelling. 3rd ed. South - Western Rublishing Co., 1965.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York : McGraw-Hill Book Company, 1964.
- Linda, Del Greco. "The Del Greco Assertive Behavior Inventory," Journal of Behavior Assessment. 5 : 49 - 63 ; February, 1983.
- McElwee, Gregory William. "Systematic Instruction in Proofreading for Spelling and its Effects on Fourth and Sixth Grade Composition," Dissertation Abstracts International. 12 : 7031-A - 7032-A; June, 1975.
- Miller, L.L. Developing Reading Efficiency. Minnesota : Burgess Rublishing Compay, 1972.
- Schwendinger, James Rea. "A Study of Modelity of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Resources in Education. 12 : 51 ; December, 1977.
- Scott, William A. Introduction to Psychological Research. New York : John Winly and Sans Inc., 1967.
- Tait, Helen S. "The Effect of Assertive Training on Selected Personality Dimensions of Woman," Dissertation Abstracts. 38 : 642; August, 1977.
- Wain Wright, G.R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain : W.H. Allen, Co., Ltd., 1972.
- Walker, Richard F. and others. The English Used by Entering Children at Trager Park School. Canberra : Australian Curriculum Development Center Occasional Paper 11. 1983.
- Walker, Richard F., Brendan J. Bartlett and S. Rattanavich. Teacher's Notes on a Program of Concentratd Language Encounter Teaching. October, 1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- คะแนนความเข้าใจในการอ่าน
- คะแนนความสามารถในการเขียนคำ
- คะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียน

ตารางแสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลอง

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_i)	(D_i^2)
1	25	20	5	25
2	20	16	4	16
3	17	9	8	64
4	20	17	3	9
5	20	16	4	16
6	14	4	10	100
7	24	14	10	100
8	16	9	7	49
9	10	8	2	4
10	11	9	2	4
11	21	12	9	81
12	18	15	3	9
13	26	24	2	4
14	20	12	8	64
15	21	13	8	64
16	24	20	4	16
17	17	6	11	121
18	21	21	4	16
19	12	10	2	4
20	22	17	5	25

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_1)	$(D_1)^2$
21	18	12	6	36
22	16	7	9	81
23	15	14	1	1
24	19	14	5	25
25	16	13	3	9
N=25	รวม 467 $\bar{X}_2 = 18.68$	รวม 332 $\bar{X}_1 = 13.28$	รวม 135 $MD_1 = 5.4$	รวม 943

หาค่าความแปรปรวน

$$\begin{aligned}
 S_{D_1}^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{25(943) - 18225}{25(24)} \\
 &= 8.29
 \end{aligned}$$

ตารางแสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มควบคุม

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_2)	$(D_2)^2$
1	17	11	6	36
2	24	21	3	9
3	15	10	5	25
4	12	9	3	9
5	18	17	1	1
6	13	8	5	25
7	13	11	2	4
8	20	19	1	1
9	20	18	2	4
10	14	10	4	16
11	22	21	1	1
12	18	17	1	1
13	17	11	6	36
14	21	16	5	25
15	15	11	4	16
16	21	19	2	4
17	15	9	6	36
18	10	7	3	9
19	15	12	3	9

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_2)	$(D_2)^2$
20	15	10	5	25
21	8	6	2	4
22	25	20	5	25
23	14	12	2	4
24	20	17	3	9
25	21	16	5	25
N=25	รวม 423 $\bar{X}_2 = 16.92$	รวม 338 $\bar{X}_1 = 13.52$	รวม 85 $MD_2 = 3.4$	รวม=359

หาค่าความแปรปรวน

$$\begin{aligned}
 S^2_{D_2} &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{25(359) - 7225}{25(24)} \\
 &= 2.92
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{หาค่า } S_{MD_1 - MD_2} &= \sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}} \\
 &= \sqrt{\frac{8.92}{25} + \frac{2.92}{25}} \\
 &= 0.69
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{หาค่า } t &= \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}} \\
 &= \frac{5.4 - 3.4}{0.69} \\
 &= 2.90
 \end{aligned}$$

ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการเขียนคำของกลุ่มทดลอง

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_1)	$(D_1)^2$
1	38	28	10	100
2	27	13	14	196
3	27	16	12	144
4	21	12	9	81
5	34	21	13	169
6	20	9	11	121

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_1)	$(D_1)^2$
7	38	26	12	144
8	27	16	11	121
9	10	7	3	9
10	23	5	18	324
11	33	15	18	324
12	23	16	7	49
13	39	30	9	81
14	28	18	10	100
15	34	18	16	256
16	33	23	10	100
17	30	23	7	49
18	35	19	16	256
19	13	8	5	25
20	33	24	9	81
21	30	10	20	400
22	33	13	20	400
23	16	8	8	64
24	31	12	19	361
25	21	9	12	144
N=25	รวม 698 $\bar{X}_2 = 27.92$	รวม 399 $\bar{X}_1 = 15.96$	รวม 299 $MD_1 = 11.96$	รวม 4099

หาค่าความแปรปรวน

$$\begin{aligned}
 S^2_{D_1} &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{25(4099) - 89401}{25(24)} \\
 &= 21.79
 \end{aligned}$$

ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการเขียนคำของกลุ่มควบคุม

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_2)	$(D_2)^2$
1	25	17	8	64
2	34	28	6	36
3	16	11	5	25
4	20	11	9	81
5	25	19	6	36
6	24	10	14	196
7	20	17	3	9
8	32	15	17	289
9	28	15	13	169
10	14	10	4	16

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_2)	$(D_2)^2$
11	35	27	8	64
12	28	23	5	25
13	32	19	13	169
14	32	23	9	81
15	24	21	3	9
16	35	29	6	36
17	27	10	17	289
18	18	8	10	100
19	23	15	8	64
20	15	8	7	49
21	16	9	7	49
22	34	25	9	81
23	32	22	10	100
24	26	21	5	25
25	33	19	14	196
N=25	รวม 648 $\bar{X}_2 = 25.92$	รวม 432 $\bar{X}_1 = 17.28$	รวม 2216 $MD_2 = 8.64$	รวม 2258

หาค่าความแปรปรวน

$$\begin{aligned}
 S_{D_2}^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{25(2258) - 46656}{25(24)} \\
 &= 16.32
 \end{aligned}$$

หาค่า

$$\begin{aligned}
 S_{MD_1 - MD_2} &= \sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}} \\
 &= \sqrt{\frac{21.79}{25} + \frac{16.32}{25}} \\
 &= 1.24
 \end{aligned}$$

หาค่า

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}} \\
 &= \frac{11.96 - 8.64}{1.24} \\
 &= 2.68
 \end{aligned}$$

ตารางแสดงคะแนนของการสังเกตพฤติกรรมกลั่นแกล้งออกนอกรั้วโรงเรียนของกลุ่มทดลอง

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_1)	(D_1^2)
1	51.75	37.50	14.25	203.06
2	26.75	14.50	12.25	150.06
3	39.50	15.78	23.75	564.06
4	37.75	21.00	16.75	280.56
5	27.00	13.75	13.25	175.56
6	41.25	27.50	13.75	189.06
7	15.00	8.75	6.25	39.06
8	40.75	23.75	17.00	289.00
9	21.50	13.00	8.50	72.25
10	21.75	13.50	8.25	68.06
11	16.75	12.25	4.50	20.25
12	32.50	11.75	20.75	430.56
13	47.00	27.25	19.75	390.06
14	14.75	10.25	4.50	20.25
15	19.75	15.50	4.25	18.06
16	12.75	9.75	3.00	9.00
17	15.75	14.25	1.50	2.25
18	24.75	10.50	14.25	203.06
19	15.50	9.00	6.50	42.25

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_1)	$(D_1)^2$
20	40.75	27.00	13.75	189.06
21	14.25	13.75	0.05	0.25
22	27.75	13.75	14.00	196.00
23	10.75	9.75	1.00	1.00
24	37.50	22.75	14.75	217.56
25	21.75	9.00	12.75	162.56
N=25	รวม 675.25 $\bar{X}_2 = 27.01$	รวม 405.50 $\bar{X}_1 = 16.22$	รวม 269.75 $MD_1 = 10.79$	รวม 3932.90

หาค่าความแปรปรวน

$$\begin{aligned}
 S_{D_1}^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{25(3932.90) - (269.75)^2}{25(24)} \\
 &= \frac{98322.50 - 72765.06}{600} \\
 &= 42.60
 \end{aligned}$$

ตารางแสดงคะแนนของการสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของกลุ่มควบคุม

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D) D_2	$(D_2)^2$
1	47.50	38.75	8.75	76.56
2	40.75	33.25	7.50	56.25
3	22.00	12.25	9.75	95.06
4	24.50	14.50	10.00	100.00
5	20.25	16.25	4.00	16.00
6	40.25	29.25	11.00	121.00
7	14.50	7.50	7.00	49.00
8	16.25	11.25	5.00	25.00
9	40.25	28.00	12.25	150.06
10	14.50	8.25	6.25	39.06
11	35.75	21.75	14.00	196.00
12	16.75	6.25	10.50	110.25
13	34.00	25.75	8.25	68.06
14	36.75	25.50	11.25	126.56
15	14.50	6.75	7.75	60.06
16	17.25	14.00	3.25	10.56
17	20.25	14.50	5.75	33.06
18	19.75	15.00	4.75	22.56
19	21.75	13.00	8.75	76.56

เลขที่	คะแนนหลัง การทดลอง	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนความแตกต่าง ระหว่างหลังและก่อน การทดลอง (D_2)	$(D_2)^2$
20	17.25	11.75	5.50	30.25
21	23.25	15.75	7.50	56.25
22	17.00	15.00	2.00	4.00
23	16.50	13.75	2.75	7.56
24	43.25	24.00	19.25	370.56
25	27.50	18.50	9.00	81.00
N=25	รวม 642.50 $\bar{X}_2 = 25.70$	รวม 440.50 $\bar{X}_1 = 17.62$	รวม 2201.75 $MD_2 = 8.07$	รวม 1981.28

หาค่าความแปรปรวน

$$\begin{aligned}
 S_{D_2}^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{25(1981.28) - (201.75)^2}{25(24)} \\
 &= \frac{49532 - 40703.06}{600} \\
 &= 14.72
 \end{aligned}$$

หาค่า

$$\begin{aligned}
 s_{MD_1 - MD_2} &= \sqrt{\frac{s_{D_1}^2}{n_1} + \frac{s_{D_2}^2}{n_2}} \\
 &= \sqrt{\frac{42.60}{25} + \frac{14.72}{25}} \\
 &= \sqrt{1.704 + 0.5888} \\
 &= 1.51
 \end{aligned}$$

หาค่า

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{MD_1 - MD_2}{s_{MD_1 - MD_2}} \\
 &= \frac{10.79 - 8.07}{1.51} \\
 &= 1.80
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และการหาคุณภาพของแบบทดสอบ
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ และการหาคุณภาพของแบบทดสอบ
- การหาความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมกล้ามเนื้อแสดงออก

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 30 ข้อ ให้เวลา 1 ชั่วโมง
2. คำถามแต่ละข้อ มีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยขีดเครื่องหมายกากบาท (X) ลงบนตัวอักษร ก. ข. ค. หรือ ง. ในกระดาษคำตอบที่แจกให้

ตัวอย่าง จงอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ (0)

" งานการก็ไม่ทำ เอาแต่เล่นอย่างเดียว ลูกนะลูก "

(0) ข้อความนี้จะเป็นคำพูดของใคร

- ก. พี่
- ข. ครู
- ค. แม่
- ง. คนใช้

คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ ค. ให้นักเรียนขีดในกระดาษคำตอบดังนี้

(0) ก ข ~~ค~~ ง

3. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ เช่น เปลี่ยนจาก ค. เป็น ก. ให้ทำดังนี้

(0) ~~ก~~ ข ~~ค~~ ง

4. อย่าขีดเขียน หรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้

คำชี้แจง อ่านข้อความนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 1 - 3

ต้นไม้คือเพื่อนชีวิต เจ้าคุณอากาศพิษแทนข้า

1. ข้อความนี้สอนเราเรื่องใด
 - ก. การคบเพื่อน
 - ข. การดูแลอากาศ
 - ค. คุณค่าของต้นไม้
 - ง. คุณค่าของเพื่อน

2. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด
 - ก. เอาใจ
 - ข. ปลุกใจ
 - ค. ปลอบใจ
 - ง. เตือนใจ

3. นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วควรทำอย่างไร
 - ก. ดูแลอากาศ
 - ข. ปลูกต้นไม้
 - ค. จัดสิ่งเป็นพิษ
 - ง. หาเพื่อนสนิท

คำชี้แจง อ่านข้อความนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 4 - 6

ต้องอายุ 10 ขวบ เดินไปจ่ายตลาดกับแม่ พบหญิงแก่คนหนึ่ง สวมเสื้อ
เก่าซากกระรุ่งกระริ่ง เทียวเดินขอเศษเงินอยู่ตามถนน ต้องจึงขอให้แม่
หาเสื้อผ้าให้หญิงแก่คนนั้น หนึ่งตัว

4. จากข้อความนี้ "หญิงแก่" หมายถึงใคร

- ก. คนกวาดถนน
- ข. แม่ของต้อง
- ค. คนขอทาน
- ง. แม่ค้า

5. ต้องเป็นคนเช่นไร

- ก. รอบคอบ
- ข. มีเมตตา
- ค. เสียสละ
- ง. ซื่อสัตย์

6. ถ้าต้องเห็นคนตาบอดกำลังจะเดินข้ามถนน นักเรียนคิดว่าต้องน่าจะ
ทำอย่างไรมากที่สุด

- ก. พาเขาเดินข้าม
- ข. บริจาคเงินให้เขา
- ค. บอกทางให้เขาเดิน
- ง. ซื้อเสื้อตัวใหม่ให้เขา

คำชี้แจง อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 7 - 9

สมหญิง หยิบตุ๊กตาตัวใหม่ที่แม่ซื้อให้ มาเล่นอยู่คนเดียวอย่างเพลิดเพลิน เธอได้ตุ๊กตาดังนี้เป็นรางวัลจากการที่สามารถสอบได้คะแนนดีขึ้นกว่าเดิม สมหญิงลืมนึกถึงกาน้ำที่แม่สั่งให้ตั้งไว้บนเตาเมื่อชั่วโมงก่อนเสียสนิท จนคุณแม่ มาพบเข้า

7. " รางวัล " ในข้อความนี้ หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ของให้ตามคำขอ
 - ข. ของให้ด้วยความรัก
 - ค. ของให้เพื่อจะได้ทำความดี
 - ง. ของให้เพื่อตอบแทนความชอบ
8. ขณะเล่นตุ๊กตา สมหญิงน่าจะมีความรู้สึกอย่างไร
 - ก. สนุกสนาน
 - ข. คั่นเต้น
 - ค. ภูมิใจ
 - ง. ตกใจ
9. จากข้อความนี้ การกระทำของสมหญิงมีความหมายใกล้เคียงกับข้อความใดมากที่สุด
 - ก. ใกล้เคียงกันต่าง
 - ข. รักสนุกทุกชนิด
 - ค. ได้หน้าลืมหลับ
 - ง. ใกล้เคียง

คำชี้แจง อ่านคำกลอนนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 10 - 12

แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์	มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด
ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด	ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน

10. คำกลอนนี้สอนว่าอย่างไร

- ก. อย่าช่วยเหลือคนอื่น
- ข. อย่าเป็นคนคดโกง
- ค. อย่าเชื่อใจคนอื่น
- ง. อย่าคบคนพาล

11. คำกลอนนี้กล่าวในลักษณะใด

- ก. จูงใจ
- ข. บังคับ
- ค. ขอร้อง
- ง. ให้ข้อคิด

12. ผู้กล่าวสอนในคำกลอนนี้มีความรู้สึกอย่างไร

- ก. ห่วงใย
- ข. สงสาร
- ค. เกลียด
- ง. กลัว

คำชี้แจง อ่านข้อความนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 13 - 15

ควายเป็นสัตว์ที่มีประโยชน์ต่อชาวนามาก เพราะช่วยชาวนาทำนาด้วยความเหน้อยยากมาโดยตลอด เมื่อเสร็จหน้านาแล้ว ชาวนาจะปล่อยควายไปหากินตามใจชอบ ก่อนจะปล่อยควายไปหากินชาวนาจะทำพิธีสู่ขวัญควาย โดยมี ดอกไม้ เทียน ค้าย ไหมขวัญ และไก่ 1 คู่ เอาใส่พานวางไว้ตรงหน้าควาย เป็นการขอโทษ เมื่อถึงหน้านาก็จะตามกลับมาทำนากันใหม่

13. คำว่า " หน้านา " ในข้อความนี้หมายถึงข้อใด

- ก. ใบหน้าของชาวนา
- ข. ใบหน้าของควาย
- ค. ฤดูทำนา
- ง. พื้นที่นา

14. จากข้อความนี้ ชาวนามีความรู้สึกละอย่างไรต่อควาย

- ก. เกรงกลัว
- ข. เห็นคุณค่า
- ค. สงสาร
- ง. อาลัย

15. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร

- ก. วิธีทำนา
- ข. พิธีสู่ขวัญควาย
- ค. พิธีสู่ขวัญชาวนา
- ง. ประโยชน์ของควาย

คำชี้แจง อ่านข้อความนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 16 - 18

เพชรและพลอย เป็นพี่น้องกัน ช่วยกันเข็นรถน้ำหวานอยู่หน้าโรงเรียน
แห่งหนึ่ง เมื่อมีผู้มาซื้อน้ำหวานแล้วดื่มไม่หมดขวด เพชรจะเก็บรวม ๆ ไว้
แล้วเทใส่ขวดเอาฝาปิดให้เหมือนขวดใหม่ เพื่อเก็บไว้ขายต่อไป ส่วนพลอย
เมื่อเห็นผู้อื่นดื่มเหลือก็จะเททิ้งไป พลอยมักจะถูกพี่ชายดุว่าโง่งเงา

วันหนึ่ง มีนักเรียนมาซื้อน้ำหวานดื่ม ปรากฏว่ามีมดอยู่ในขวดเต็มไปหมด
นักเรียนคนนั้นจึงไปเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง และบอกเพื่อน ๆ ว่า ถ้าเขาทำแบบนี้อีก
จะไม่ซื้อน้ำหวานกับเขา

16. คำว่า โง่งเงา ในข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร

- ก. ทำงานช้า
- ข. เกียจคร้าน
- ค. เรียนไม่เก่ง
- ง. ซื่อตรงเกินไป

17. เพชรเป็นคนเช่นไร

- ก. หยาบคาย
- ข. คดโกง
- ค. ฉลาด
- ง. ขยัน

18. ถ้าเพชรอยากขายน้ำหวานได้มากขึ้นควรทำอย่างไร

- ก. ไม่พูดจาหยาบคาย
- ข. เพิ่มน้ำหวานในขวดให้มากขึ้น
- ค. หาขวดน้ำหวานมาเพิ่ม
- ง. ไม่นำน้ำหวานเก่ามาขาย

คำชี้แจง อ่านคำกลอนนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 19 - 21

มีสิ่งพึงบรรจบให้ครบบาท

อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์

มีน้อยใช้น้อยค่อยบรรจง

อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน

19. คำกลอนนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร

- ก. การซื้อขาย
- ข. การประหยัด
- ค. ความยากจน
- ง. ความมั่งคั่ง

20. จากคำกลอนข้างต้น ความยากจนเกิดจากอะไร

- ก. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย
- ข. ตีดยาเสพติด
- ค. เล่นการพนัน
- ง. ไม่ได้ประกอบอาชีพ

21. " มีสิ่งพึงบรรจบให้ครบบาท " คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

- ก. ซื้อสิ่งของ
- ข. บริจาค
- ค. ยืมเงิน
- ง. เก็บออม

คำชี้แจง อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 22 - 24

เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2532 นายวินัย และนางศรีไพร จันทรดี สองสามีภรรยา เดินทางจากต่างจังหวัดมากรุงเทพฯ ได้โดยสารรถแท็กซี่คันหนึ่ง เมื่อลงจากรถแล้วปรากฏว่า ทั้งสองคนลืมกระเป๋าเดินทางใบเล็กใบหนึ่งไว้ที่เบาะด้านหลังภายในกระเป๋ามีเงิน 50,000 บาท สองสามีภรรยาเหมือนคนกรก อยู่สองวันเพราะไม่รู้จะทำประการใด จะแจ้งความโรงพักก็ไม่ทราบหมายเลขรถแท็กซี่คันนั้น ต่อมาในวันที่สามก็ได้รับโทรเลขจากชายคนหนึ่ง ชื่อ นายจำลอง ควรรบำรุง ให้ไปรับของทุกอย่างที่อยู่ในกระเป๋านบ้านเลขที่ซัดเจน ซึ่งเป็นที่อยู่ของเจ้าของรถแท็กซี่คันนั้น

22. " สองสามีภรรยาเหมือนคนกรกอยู่สองวัน " คำที่ขีดเส้นใต้

มีความหมายตรงกับข้อใดน้อยที่สุด

- ก. ร้อนใจ
- ข. เจ็บใจ
- ค. กังวลใจ
- ง. ลำบากใจ

23. ข้อความนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องใด

- ก. การให้อภัย
- ข. การลักขโมย
- ค. ความซื่อสัตย์
- ง. ความหลอกลวง

24. ถ้าคนขับรถแท็กซี่ทุกคนมีนิสัยแบบ นายจำลอง ควรรบำรุง ผู้โดยสารจะมีความรู้สึกอย่างไรมากที่สุด

- ก. เบิกบานใจ
- ข. อบอุ่นใจ
- ค. เห็นใจ

คำชี้แจง อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 25 - 27

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีสิงโตแก่ตัวหนึ่งไม่สามารถออกไปล่าสัตว์ได้ จึงคิดหาวิธีที่จะได้อาหาร โดยนอนอยู่แต่ในถ้ำแล้วบอกสัตว์อื่นว่าตนเองป่วยหนัก ฝ่ายกวางและกระท่ายเมื่อรู้ข่าวว่าสิงโตป่วยก็มาเยี่ยม สิงโตจึงจับกวางและกระท่ายกินเป็นอาหาร

วันหนึ่ง สุนัขจิ้งจอกเค็มผ่านถ้ำของสิงโต สิงโตจึงเรียกสุนัขจิ้งจอกเข้าไปหา สุนัขจิ้งจอกตอบว่า "ฉันอยากจะเข้าไปเยี่ยมท่านในถ้ำเหมือนกัน แต่มีบางสิ่งบางอย่างเตือนฉันว่าอย่าเข้าไป"

สิงโตร้องถามว่า "อะไรล่ะเพื่อนเอ๋ย"

สุนัขจิ้งจอกตอบว่า "ฉันเห็นรอยเท้าของกวางและกระท่ายเดินเข้าไปเยี่ยมท่านในถ้ำ แต่ไม่เห็นรอยเท้าของสัตว์ทั้งสองเดินกลับออกมาเลย" แล้วสุนัขจิ้งจอกก็เดินผ่านไป

25. ทำไมสุนัขจิ้งจอกจึงไม่เดินเข้าไปหาสิงโตในถ้ำ

- ก. เห็นรอยเท้าของกวางและกระท่าย
- ข. กลัวสิงโตจับกินเป็นอาหาร
- ค. กลัวกวางและกระท่าย
- ง. กลัวจะติดโรคจากสิงโต

26. จากข้อความนี้สุนัขจิ้งจอกมีนิสัยตรงกับข้อใด

- ก. เห็นแก่ตัว
- ข. กล้าหาญ
- ค. เจ้าเล่ห์
- ง. รอบคอบ

27. ถ้าสุนัขจิ้งจอกมองไม่เห็นรอยเท้าของกระต่ายและกวาง สุนัขจิ้งจอก น่าจะทำอย่างไร

- ก. เดินเข้าไปในถ้ำ
- ข. นั่งข้างนอกถ้ำ
- ค. เดินผ่านไป
- ง. รีบวิ่งหนี

คำชี้แจง บทสนทนาที่ใช้ตอบคำถาม ข้อ 28 - 30

เด็กชายจุก	: ช่วยด้วย... ช่วยด้วย... ไฟไหม้บ้าน
ชาวบ้านคนที่ 1	: เอ้า... เร็วพวกเรารีบไปช่วยกันดับไฟหน่อยเร็ว
ชาวบ้านคนที่ 2	: ไท... ไฟไหม้ตรงไหน
เด็กชายจุก	: แ๊ะ... แ๊ะ... แ๊ะ...
ชาวบ้านคนที่ 3	: นี่จุก... เห็นคนอื่นเขาวิ่งหน้าตาตื่นมาอย่างนี้ สนุกนักหรือ ต่อไปนี่ ไม่มีใครเชื่อแกอีกแล้วละ

28. เด็กชายจุกหัวเราะเพราะอะไร

- ก. สนุกกับเหตุการณ์ไฟไหม้
- ข. เห็นคนวิ่งหน้าตาตื่น
- ค. หลอกคนอื่นสำเร็จ
- ง. สนุกกับการดับไฟ

29. บทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใด

- ก. การพูดตกลง
- ข. การพูดโกหก
- ค. การพูดเยาะเย้ย
- ง. การพูดหยาบคาย

30. ถ้าไฟไหม้บ้านของจุกจริง ๆ ในตอนหลัง นักเรียนคิดว่าจะเกิดเหตุการณ์ใด

- ก. ชาวบ้านวิ่งแตกตื่น
 - ข. ชาวบ้านวิ่งมาขึ้นตุ
 - ค. ชาวบ้านวิ่งมาช่วยดับไฟ
 - ง. ชาวบ้านไม่มาช่วยดับไฟ
-

การวิเคราะห์ข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ตัวเลือก	P _H	P _L	p	r	ข้อที่	ตัวเลือก	P _H	P _L	p	r
1	ก	.04	.07	.05	.11	6	(ก)	.96	.56	.79	.57
	ข	.07	.15	.11	.18		ข	.04	.19	.10	.34
	(ค)	.89	.44	.68	.51		ค	.00	.19	.08*	.52*
	ง	.00	.33	.15*	.65*		ง	.00	.07	.05*	.39*
2	ก	.07	.19	.13	.24	7	ก	.11	.22	.16	.18
	ข	.11	.22	.16	.18		ข	.22	.26	.24	.05
	ค	.04	.41	.19	.55		ค	.15	.33	.24	.24
	(ง)	.78	.19	.48	.58		(ง)	.52	.19	.35	.36
3	ก	.04	.11	.07	.21	8	(ก)	.67	.37	.52	.30
	(ข)	.74	.33	.54	.41		ข	.11	.19	.15	.14
	ค	.19	.44	.31	.29		ค	.22	.26	.24	.05
	ง	.04	.11	.07	.21		ง	.00	.19	.08*	.52*
4	ก	.04	.22	.12	.38	9	ก	.00	.11	.05*	.41*
	ข	.00	.11	.05*	.41*		ข	.04	.56	.26	.64
	(ค)	.96	.48	.76	.62		(ค)	.96	.19	.62	.78
	ง	.00	.19	.08	.52		ง	.00	.15	.06	.47
5	ก	.00	.11	.05*	.41*	10	ก	.04	.15	.09	.28
	(ข)	.96	.19	.62	.78		ข	.07	.22	.14	.28
	ค	.00	.30	.12*	.61*		(ค)	.82	.44	.64	.41
	ง	.04	.41	.19	.55		ง	.07	.19	.13	.24

ข้อที่	ตัวเลือก	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	ตัวเลือก	P_H	P_L	p	r
11	ก	.19	.26	.22	.09	16	ก	.04	.15	.09	.28
	ข	.00	.19	.06*	.52*		ข	.11	.30	.20	.28
	ค	.07	.22	.14	.28		ค	.19	.41	.29	.26
	ง	.74	.33	.54	.41		ง	.67	.15	.40	.53
12	ก	.85	.30	.59	.56	17	ก	.07	.11	.09	.10
	ข	.11	.44	.26	.41		ข	.70	.30	.50	.40
	ค	.04	.07	.05	.11		ค	.11	.15	.13	.08
	ง	.00	.19	.06*	.52*		ง	.11	.44	.26	.41
13	ก	.04	.22	.12	.38	18	ก	.11	.33	.21	.31
	ข	.11	.19	.15	.14		ข	.15	.22	.18	.11
	ค	.78	.41	.60	.39		ค	.04	.11	.07	.21
	ง	.07	.19	.13	.24		ง	.70	.33	.52	.37
14	ก	.04	.07	.05	.11	19	ก	.04	.33	.16	.48
	ข	.74	.22	.48	.52		ข	.96	.15	.59	.80
	ค	.19	.59	.38	.42		ค	.00	.44	.17*	.69*
	ง	.04	.11	.07	.21		ง	.00	.07	.05*	.39*
15	ก	.00	.26	.10*	.58*	20	ก	.89	.07	.47	.79
	ข	.56	.11	.32	.51		ข	.04	.33	.16	.48
	ค	.00	.07	.05*	.39*		ค	.07	.26	.16	.32
	ง	.44	.56	.50	.12		ง	.00	.33	.13*	.63*

ข้อที่	ตัวเลือก	P _H	P _L	P	r	ข้อที่	ตัวเลือก	P _H	P _L	P	r
21	ก	.19	.33	.26	.18	26	ก	.00	.37	.14*	.66*
	ข	.00	.26	.10*	.58*		ข	.00	.22	.09*	.55*
	ค	.00	.07	.05*	.39*		ค	.00	.22	.09*	.55*
	ง (ง)	.82	.33	.58	.50		ง (ง)	1.0	.19	.67*	.84*
22	ก	.11	.22	.16	.18	27	ก (ก)	.78	.33	.56	.46
	ข (ข)	.67	.19	.42	.49		ข	.04	.15	.09	.28
	ค	.07	.19	.13	.24		ค	.11	.15	.13	.08
	ง	.15	.41	.27	.32		ง	.07	.37	.20	.43
23	ก	.11	.33	.21	.31	28	ก	.04	.22	.12	.38
	ข	.04	.19	.10	.34		ข	.33	.37	.35	.04
	ค (ค)	.74	.33	.54	.41		ค (ค)	.56	.11	.32	.51
	ง	.11	.15	.13	.08		ง	.07	.30	.17	.37
24	ก	.04	.30	.15	.46	29	ก	.11	.26	.18	.23
	ข (ข)	.59	.19	.38	.42		ข (ข)	.89	.19	.55	.69
	ค	.19	.22	.20	.04		ค	.00	.26	.10*	.58*
	ง	.19	.30	.24	.14		ง	.00	.30	.12*	.61*
25	ก	.15	.19	.17	.06	30	ก	.07	.15	.11	.56
	ข (ข)	.85	.41	.64	.47		ข	.04	.19	.10	.34
	ค	.00	.30	.12*	.61*		ค	.11	.56	.32	.51
	ง	.00	.11	.05*	.41*		ง (ง)	.78	.11	.43	.67

○ ตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูก

* ค่าประมาณใกล้เคียง

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

$$\sum pq = 6.15, \sum X = 1,743, \sum X^2 = 32,691$$

$$\begin{aligned} \text{คำนวณค่า } s_t^2 &= \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2} \\ &= \frac{100(32,691) - (1,743)^2}{(100)^2} \\ &= \frac{3,269,100 - 3,038,049}{10,000} \\ &= 23.11 \end{aligned}$$

$$\text{จากสูตร } KR = 20$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\} \\ &= \frac{30}{30-1} \left\{ 1 - \frac{6.15}{23.11} \right\} \\ &= 1.04 (0.73) \\ &= 0.7592 \text{ หรือ } 0.76 \end{aligned}$$

ดังนั้น แบบทดสอบฉบับนี้มีความเชื่อมั่น .76

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 30 ข้อ ให้เวลา 35 นาที
2. แบบทดสอบ แบ่งเป็น 3 ตอน ๆ ละ 10 ข้อ
 - 2.1. ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกของครูลงบนกระดาษที่ครูแจกให้ ใช้เวลาข้อละ 1 นาที
 - 2.2. ตอนที่ 2 และ 3 มีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยขีดเครื่องหมายกากบาท (X) ลงบนอักษร ก. ข. ค. หรือ ง. ในกระดาษคำตอบที่แจกให้

ตัวอย่าง

(0) คำใดที่สะกดผิด

- ก. กรุง
- ข. ขวบ
- ค. ฉาด
- ง. ผืน

คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ ค. ให้ขีดในกระดาษคำตอบดังนี้

(0) ก. ข. ~~X~~ ง.

3. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ เช่น เปลี่ยนจาก ค. เป็น ก. ให้ทำดังนี้

(0) ~~X~~ ข. ~~X~~ ง.

4. อย่าขีดเขียนหรือนำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกบนกระดาษที่ครูแจกให้ ให้เวลาข้อละ 1 นาที

จำนวน 20 คำ 20 คะแนน

1. กว้างขวาง
2. เครื่องปั้นดินเผา
3. โฆษณา
4. ปีสากล
5. พาหนะ
6. ฟุ่มเฟือย
7. รัชกาล
8. สามัญ
9. หันเหียน
10. อ้วนท้วน
11. อาลัย
12. ลีกล้ำ
13. คับคั่ง
14. ดันหว่า
15. ฐานะ
16. เจริญ
17. ความประสงค์
18. พลเมือง
19. เศรษฐี
20. บริจาค

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ ทับตัวอักษร ก. ข. ค. หรือ ง.
ที่เขียนสะกดผิดเพียงคำตอบเดียว

ตัวอย่าง

- ก. แอบ
- ข. น้ำใจ
- ค. คำรง
- ง. กนะ

คำตอบ

- ก. ข. ค. ✕

21. ก. ผะจัญ
ข. กระต้าง
ค. คะแนม
ง. ประหลาด

22. ก. ฟุตบอล
ข. สูตรคุณ
ค. สมบูรณ์
ง. หลักแหล่ง

23. ก. ชะโงก
ข. ประสา
ค. สะถาน
ง. กระพริบ

24. ก. คามท
ข. มัจฉา
ค. ร่ำเรียน
ง. เลี้ยวลด

25. ก. โกลาพน
ข. วิชาการ
ค. นวลฉวี
ง. วิทยา

26. ก. คคี
ข. ขจัด
ค. สัมัย
ง. สพาย

27. ก. ปรีक्षा
ข. ชั่วคราว
ค. ไม้พรวง
ง. ปราบปราม

28. ก. กติกา
ข. กิจกรรม
ค. ราชธานี
ง. สกศรอย

29. ก. สำรอง
ข. ลุกราน
ค. รับรอง
ง. ปกครอง

30. ก. พินาศ
ข. ลำธาร
ค. โบราณ
ง. เอกราช

ตอนที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่สะกดถูกต้องที่สุดเติมในช่องว่างเพียงคำตอบเดียว
ให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก. ข. ค. หรือ ง.
หน้าคำตอบที่ถูกต้อง ในกระดาษคำตอบ

<u>ตัวอย่าง</u>	แม่ไป _____
	ก. ตะลาด
	ข. ตลาด
	ค. ตะหลาด
	ง. ตาหลาด
<u>คำตอบ</u>	ก. ~~X~~ ค. ง.

31. พ่อของเพชรมี _____ คำมากมาย

- ก. กิจจะการ
ข. กิจจการ
ค. กิจจการ
ง. กิจการ

32. นักเรียนต้องมี _____ เรียบร้อย

- ก. มรรยาท
ข. มรรยาติ
ค. มรรยาต
ง. มารรยาท

33. _____ ใส่อาหารต้องล้างให้สะอาด

- ก. พืช
- ข. พืช
- ค. ภาชนะ
- ง. ภาชนะ

34. วีระไม่เชื่อเรื่อง _____

- ก. ภูตผี
- ข. ภูตผี
- ค. ภูตผี
- ง. ภูตผี

35. อำเภอกได้ _____ สร้างถนน

- ก. งบประมาณ
- ข. งบประมาณ
- ค. งบประมาณ
- ง. งบประมาณ

36. แม่ชอบ _____ ดอกไม้แห้ง

- ก. ประดิษฐ์
- ข. ประดิษฐ์
- ค. ประดิษฐ์
- ง. ประดิษฐ์

37. ฉันได้รับ _____ จากลุง

- ก. มรดก
- ข. มรดก
- ค. มรดก
- ง. มรดก

38. โรงเรียนของเราทำ _____ ห้องเรียน

- ก. บัณฑิต
- ข. บัณฑิต
- ค. บัณฑิต
- ง. บัณฑิต

39. ลูกเสือเดินทางไกลเป็นระยะทาง 5 _____

- ก. กิโลเมตร
- ข. กิโลเมตร
- ค. กิโลเมตร
- ง. กิโลเมตร

40. แก่นเห็น _____ 5 ตัว

- ก. นกอินทรี
- ข. นกอินทรี
- ค. นกอินทรี
- ง. นกอินทรี

ตารางวิเคราะห์ทดสอบหาค่า p , r
 ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ (เขียนคำตามคำบอก)
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	คำใหม่	กลุ่มสูง จำนวนคนตอบถูก	กลุ่มต่ำ จำนวนคนตอบถูก	P_H	P_L	p	r
1	กว้างขวาง	23	7	.85	.26	.57	.59
2	เครื่องปั้นดินเผา	23	5	.85	.19	.53	.65
3	โขน	25	5	.93	.19	.59	.73
4	ปัสสาวะ	24	5	.89	.19	.55	.69
5	พาหนะ	20	9	.74	.33	.54	.41
6	พุ่มเฟิย	23	1	.85	.04	.41	.80
7	รัชกาล	16	5	.59	.19	.38	.42
8	สามัญ	26	12	.96	.44	.74	.64
9	หันเหียน	23	8	.85	.30	.59	.56
10	อาทวน	24	9	.89	.33	.63	.59
11	อาลัย	26	10	.96	.37	.71	.68
12	ลิกลา	26	3	.96	.11	.57	.82
13	กบฏ	19	3	.70	.11	.38	.61
14	คนหวา	17	8	.63	.30	.46	.34
15	ฐานะ	22	1	.82	.04	.39	.78
16	เจรจา	25	12	.93	.44	.72	.57
17	ความประสงค์	24	9	.89	.33	.63	.59
18	พลเมือง	16	8	.67	.30	.48	.37
19	เศรษฐ์	23	1	.85	.04	.41	.80
20	บริจาค	24	2	.89	.07	.47	.79

การวิเคราะห์ข้อสอบหาค่า p, r
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ วิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ตัวเลือก	P_H	P_L	P	r	ข้อที่	ตัวเลือก	P_H	P_L	P	r
21	ก	.93	.56	.77	.49	26	ก	.15	.41	.27	.32
	ข	.04	.11	.07	.21		ข	.04	.15	.09	.28
	ค	.00	.11	.05*	.41*		ค	.04	.19	.10	.34
	ง	.04	.22	.12	.38		ง	.78	.26	.52	.52
22	ก	.04	.07	.05	.11	27	ก	.04	.19	.10	.34
	ข	.96	.52	.78	.59		ข	.04	.30	.15	.46
	ค	.00	.15	.06*	.47*		ค	.89	.33	.63	.59
	ง	.00	.26	.10*	.58*		ง	.04	.19	.10	.34
23	ก	.00	.26	.10*	.58*	28	ก	.15	.19	.17	.06
	ข	.00	.41	.16*	.68*		ข	.07	.30	.17	.37
	ค	.93	.15	.56	.76		ค	.15	.22	.18	.11
	ง	.07	.19	.13	.24		ง	.63	.30	.46	.34
24	ก	.89	.37	.65	.56	29	ก	.00	.26	.10*	.58*
	ข	.07	.15	.11	.18		ข	.85	.33	.60	.53
	ค	.00	.33	.13*	.63*		ค	.00	.11	.05*	.41*
	ง	.04	.15	.09	.28		ง	.00	.22	.09	.55
25	ก	.93	.30	.65	.66	30	ก	.15	.22	.18	.11
	ข	.00	.22	.09*	.55*		ข	.07	.37	.20*	.43*
	ค	.04	.22	.11	.36		ค	.78	.19	.48	.58
	ง	.04	.26	.13	.42		ง	.00	.22	.09*	.55*

ข้อ	ตัวเลือก	P_H	P_L	p	r	ข้อ	ตัวเลือก	P_H	P_L	p	r
31	ก	.00	.22	.09*	.55*	36	ก	.00	.15	.06*	.47*
	ข	.00	.19	.08*	.52*		ข	.00	.26	.10*	.58*
	ค	.15	.26	.20	.16		ค	.07	.22	.14	.28
	ง	.85	.33	.60	.53		ง	.93	.37	.68	.62
32	ก	.44	.07	.23	.49	37	ก	.96	.41	.73*	.66*
	ข	.07	.22	.14	.28		ข	.04	.15	.09	.28
	ค	.11	.30	.20	.28		ค	.00	.30	.12	.61
	ง	.37	.41	.39	.04		ง	.00	.11	.05	.41
33	ก	.00	.26	.10*	.58*	38	ก	.00	.41	.16*	.68*
	ข	.07	.19	.13	.24		ข	.07	.22	.14	.28
	ค	.85	.26	.57	.59		ค	.85	.26	.57	.59
	ง	.07	.30	.17	.37		ง	.07	.11	.09	.10
34	ก	.89	.30	.62	.61	39	ก	.00	.22	.09*	.55*
	ข	.00	.22	.09*	.55*		ข	.1	.33	.74*	.79*
	ค	.00	.22	.09*	.55*		ค	.00	.22	.09*	.55*
	ง	.11	.26	.18	.23		ง	.00	.22	.09*	.55*
35	ก	.00	.41	.16*	.68*	40	ก	.11	.15	.13	.08
	ข	.00	.15	.06*	.47*		ข	.00	.22	.09*	.55*
	ค	.1	.30	.72*	.80*		ค	.85	.37	.62	.50
	ง	.00	.15	.06*	.47*		ง	.04	.26	.13	.42

○ ตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูก

* ค่าประมาณใกล้เคียง

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

$$\sum pq = 7.68, \quad \sum X = 2,777, \quad \sum X^2 = 83,947$$

$$\begin{aligned} \text{คำนวณค่า } s_t^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2} \\ &= \frac{100(83,947) - (2,777)^2}{(100)^2} \\ &= \frac{8,394,700 - 7,711,729}{10,000} \\ &= 68.30 \end{aligned}$$

$$\text{จากสูตร } KR = 20$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\} \\ &= \frac{40}{40-1} \left\{ 1 - \frac{7.68}{68.30} \right\} \\ &= 1.03(0.89) \\ &= 0.9167 \text{ หรือ } 0.92 \end{aligned}$$

ดังนั้น แบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่น .92

ตารางหาค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตพฤติกรรมกลุ่มแสดงออกในชั้นเรียน

เลขที่	X	X^2	Y	Y^2	XY
1	39	1521	37	1369	1443
2	27	729	34	1156	918
3	33	1089	30	900	990
4	21	441	21	441	441
5	12	144	13	169	156
6	24	576	19	361	456
7	13	169	15	225	195
8	18	324	23	529	414
9	17	289	17	289	289
10	13	169	17	289	221
11	18	324	17	289	306
12	11	121	15	225	165
13	21	441	16	256	336
14	12	144	12	144	144
15	10	100	13	169	130
16	14	196	13	169	182
17	9	81	8	64	72
18	18	324	15	225	270
19	8	64	11	121	88
20	14	196	14	196	196

เลขที่	X	X^2	Y	Y^2	XY
21	14	196	10	100	140
22	11	121	13	169	143
23	17	289	10	100	170
24	24	576	24	576	576
25	26	676	23	529	598
	$\Sigma X = 444$	$\Sigma X^2 = 9300$	$\Sigma Y = 440$	$\Sigma Y^2 = 9060$	$\Sigma XY = 9039$

การหาค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตพฤติกรรมกล้านแสดงออกในชั้นเรียน

จากสูตร

$$\begin{aligned}
 r_{xy} &= \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \\
 &= \frac{25(9039) - (444)(440)}{\sqrt{[25(9300) - (444)^2][25(9060) - (440)^2]}} \\
 &= \frac{225975 - 195360}{\sqrt{(232500 - 197136)(226500 - 193600)}} \\
 &= 0.8975
 \end{aligned}$$

ดังนั้น ความเชื่อมั่นของผู้สังเกตพฤติกรรมกล้านแสดงออก เท่ากับ .8975

ภาคผนวก ค

- แผนการสอนแบบมุ่งประสิทธิภาพภาษา
- แผนการสอนปกติ

เปรียบเทียบการสอนตามลำดับขั้น

วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	วิธีสอนปกติ
1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปรายสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกัน 2. ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน 3. เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่มเขียนเรื่องของตนเองในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย 4. อภิปราย และสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนในขั้นที่ 3 5. ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะทางภาษา	1. นำเข้าสู่บทเรียน 2. สอนคำใหม่ 3. สอนอ่านในใจ 4. สอนอ่านออกเสียง 5. สอนแบบฝึกทำแบบ 6. ให้นักเรียนเล่นเกมเสริมทักษะ

โครงการสอนกลุ่มทดลอง

(เวลาเรียน 111 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง การพูด อ่าน และเขียน เป็นทักษะพื้นฐานที่จะต้องฝึกฝนให้เกิดการเรียนรู้ และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สรุปเรื่องและบอกความหมายของคำทุกคำในบริบท ต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้
2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดตอบโต้ แสดงความคิดเห็น และสรุปความให้เป็นที่น่าสนใจได้
4. เขียนสะกดคำ และประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้ จากหน่วยการเรียนรู้ได้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรได้ถูกต้อง เป็นที่น่าสนใจได้
6. บอกความหมาย และเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายวรรคตอนได้
7. สื่อความหมายของภาษาทางกายและอารมณ์ หรือทางวาจา และสีหน้าท่าทางได้
เช่น การแสดงบทบาทสมมติ วาดภาพประกอบเรื่อง ให้ผู้อื่นเข้าใจได้
8. ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกัน ในการทำงานร่วมกันได้
9. ให้มีนิสัยรักการอ่าน การพูด รู้จักเลือกหนังสืออ่าน และใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ได้

เนื้อหา

1. เรื่องเพื่อนรัก
2. สัตว์สารพัดภัย
3. พ่อขุนของเรา
4. ลูกเสือ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปราย/สนทนา เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันครู/ทำ

โคอะแกรม สรุปความ

2. ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียน และอภิปรายร่วมกัน
3. เขียนเรื่องร่วมกับครูในกลุ่มใหญ่/เขียนเรื่องของตนเองในกลุ่มย่อย หรือตามลำพัง
4. อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์อรรถลักษณะร่วมกันเกี่ยวกับเรื่อง ในเนื้อความที่

นักเรียนเขียนขึ้นในขั้นที่ 3

5. ทำกิจกรรมทางภาษา เพื่อทบทวนฝึกความแม่นยำ และส่งเสริมทักษะทางภาษา

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเล่มขนาดใหญ่มาก 4 เล่ม ได้แก่ เรื่องเพื่อนรัก สุดสาครผจญภัย พ่อขุนของเรา

และลูกเสือ

2. กระดาษแผ่นใหญ่
3. กาว
4. สีเทียน
5. กระดาษกาว
6. สีเมจิก
7. เกม
8. บัตรคำ
9. บัตรภาพ
10. กระเป๋าหนังสือ
11. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. ตรวจผลงานจากภาคปฏิบัติ
3. การทดสอบด้วยวาจาหรือแบบทดสอบ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 1

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิรววยอด

การอ่านออกเสียง เป็นการสื่อความหมายของเรื่องที่อ่านไปยังผู้ฟัง ในขณะเดียวกัน ผู้อ่านจำเป็นต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้โดยบริบูรณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียง เรื่องเพื่อนรักได้ถูกต้องจังหวะและวรรคตอนอย่างถูกต้อง
2. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและบอกรายละเอียดของเรื่องได้
3. บอกความคิรววยอดของเรื่องได้
4. อภิปราย แสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน ให้เกี่ยวโยงกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันของตนเองได้

ประจำวันของตนเองได้

เนื้อหา

หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องเพื่อนรัก เนื้อเรื่องโดยย่อมีดังนี้ สมปอง เขียนจดหมายถึงเพื่อนชื่อ วิชัย เนื้อความในจดหมาย กล่าวถึงครอบครัวของเพชร ซึ่งมาทำงานในไร่ของลุง ครอบครัวของเพชรช่วยชีวิตของสมปองไม่ให้ถูกงูเห่ากัด ลุงจึงส่งเสียให้เพชรเรียนหนังสือ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำตัวอย่างของจดหมายมาให้ให้นักเรียนดู และสนทนาเกี่ยวกับการเขียนจดหมาย ว่านักเรียนเคยเขียนจดหมายถึงใครบ้าง ใครเคยเขียนจดหมายถึงเพื่อนบ้าง เขียน อย่างไร ฯลฯ

ขั้นสอน

1. ครูคิดหนังสือนิทานเล่มใหญ่ เรื่องเพื่อนรักบนกระดาน
 2. ให้นักเรียนออกมาหน้าชั้นเรียน นั่งเป็นรูปครึ่งวงกลมสามารถมองเห็นหนังสือนิทานโดยทั่วถึงกัน
 3. ครูเปิดคำให้ดูภาพทีละหน้า แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพ
 4. ให้นักเรียนออกมาอ่านให้เพื่อนฟัง คนละ 3 - 5 ประโยค ครูแนะนำการอ่านคำที่นักเรียนอ่านไม่ได้ แล้วอภิปรายความหมาย
 5. เมื่อนักเรียนแต่ละคนอ่านจบตอนครูจะหยุดอภิปราย ชักถามเรื่องที่อ่าน เพื่อให้
นักเรียนเข้าใจรายละเอียดของเรื่อง เช่น
 - ตัวละครมีใครบ้าง เกี่ยวข้องกันอย่างไร
 - เนื้อเรื่องกล่าวถึงอะไร
- ฯลฯ

ในการอภิปราย ครูจะเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามความเข้าใจของนักเรียนให้มากที่สุด ครูคอยชี้แนะ และให้กำลังใจ คำไหนที่นักเรียนอ่านไม่เข้าใจ ครูจะชี้แนะให้นักเรียนดูจากเนื้อหา

ขั้นสรุป

เมื่ออ่านจบแล้ว ครูกับนักเรียนอภิปรายร่วมกันให้นักเรียนลำดับเรื่อง บอกรายละเอียดสรุปใจความสำคัญของเรื่อง และบอกความคิดรวบยอดของเรื่อง ท้าใจอะแกรมแสดงความสัมพันธ์ตัวละครในเรื่องและโยงแผนภูมิ ให้นักเรียนเข้าใจง่าย

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. กระดาษขาว
2. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องเพื่อนรัก

การประเมินผล สังเกตจาก

1. การอ่านออกเสียง
2. การพูดอภิปรายแสดงความคิดเห็น
3. การลำดับเรื่อง บอกรายละเอียดของเรื่อง สรุปเรื่อง
4. การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 2

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านที่ดีผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญ และสรุปความคิดรวบยอดของเรื่องได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. พุฒแสดงความคิดเห็นของตนจากเรื่องที่อ่านได้
2. พุฒแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้
3. บอกสิ่งที่สำคัญในเรื่องที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของตนได้

เนื้อหา

หนังสือเล่มใหญ่ เรื่อง เพื่อนรัก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

- สนทนาเกี่ยวกับภาพประกอบในหนังสือเล่มใหญ่ เรื่อง เพื่อนรัก

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่อง เพื่อนรัก โดยใช้ไดอะแกรมช่วย
2. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับนิสัยของตัวละครว่าดีหรือไม่ดี
3. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่องโดยเปรียบเทียบกับตัวนักเรียนเอง

เช่น ถ้านักเรียนเป็นสมปองจะทำอย่างไร ถ้านักเรียนเป็นเพชรจะช่วยสมปองหรือไม่ เพราะเหตุใด

4. ให้นักเรียนอภิปรายแนวความคิดที่ได้จากเรื่อง
5. ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่พบในชีวิตจริงที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป

ครู และนักเรียนร่วมกันอภิปราย เพื่อสรุปแนวคิดที่ได้จากเรื่อง นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่อง เพื่อนรัก
2. แผนภูมิไดอะแกรม

การประเมินผล สังเกตจาก

1. การอภิปรายแสดงความคิดเห็น
2. ความสนใจในการร่วมกิจกรรม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 3

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

1. การแสดงความคิดเห็นช่วยให้ความคิดแตกฉาน
2. การเขียนในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเอง ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. แสดงความคิดของตนเอง จากเรื่องที่อ่านได้
2. เขียนเรื่องในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเองได้ถูกต้อง
3. อภิปรายความหมายของภาษาที่เขียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง เพื่อนรัก ตอนที่ 1 ตั้งแต่ 19 ถ. มิตรภาพ จ. พิษณุโลก.....จนถึง.....

ลงท้ายยังประหลาดใจเลย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

- ครูให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่อง และเล่นบทบาทสมมติ เพื่อให้เข้าใจความหมายของบางคำ เช่น แสดงกิริยากระด้าง เกือบเป็น พุดจากระไขกโฮกฮาก

ขั้นสอน

1. ตัดกระดาษแผ่นใหญ่สำหรับเขียนเรื่อง บนกระดานดำ
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แจกกระดาษ ดินสอ และสี ให้สำหรับเตรียมวาดภาพประกอบเรื่อง
3. ครูสนทนากับนักเรียน เพื่อหาข้อตกลงก่อนจะเริ่มเขียนร่วมกัน เนื้อเรื่องเปลี่ยนแปลงได้บ้าง แต่ยังคงรูปแบบของแนวการเขียนจดหมาย และคำใหม่ในบทเรียนไว้
4. ให้นักเรียนส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมา เขียนบนกระดาษแผ่นใหญ่ที่ติดไว้บนกระดาน คนละประมาณ 1 - 2 ประโยคผลัดเปลี่ยนกันไปทุกกลุ่ม ภายในกลุ่มก็จะผลัดเปลี่ยนกันเป็นตัวแทนออกไปเขียน ครูคอยควบคุมการดำเนินการ แสดงความคิดเห็นร่วมกับนักเรียน
5. เมื่อจบแต่ละตอนครูให้แต่ละกลุ่ม ร่วมกันวาดภาพประกอบบนกระดาษที่ครูเตรียมให้ แล้วออกมาติดบนกระดาน
6. เมื่อเขียนเรื่องเสร็จแล้ว ครูให้นักเรียน ลำดับเรื่อง สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน
7. สุ่มให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคน

ขั้นสรุป

- ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน เพื่อสรุปความคิดรวบยอดของเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่ 10 แผ่น
2. สีเมจิก
3. กระดาษขาว
4. กระดาษวาดเขียนแผ่นเล็ก 15 แผ่น
5. สีเทียน 5 กล่อง

การประเมินผล สืบได้จาก

1. การเขียนเรื่อง
2. การวาดภาพ
3. การลำดับเรื่อง สรุปเรื่อง
4. การแสดงความคิดเห็น

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 4

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนรูปในเรื่องที่เป็นความคิดของตนเอง ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. เขียนเรื่องในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเองได้ถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของภาษาที่เขียนได้ถูกต้อง
3. แสดงความคิดเห็นจากเนื้อเรื่องที่เขียนได้
4. บอกความคิดรวบยอดของเรื่องที่เขียนได้

เนื้อหา

เรื่องเพื่อนรัก ตอนที่ 2 ตั้งแต่ ลุงว่าถ้าครอบครัวของเพชรเดือดร้อนอะไร ก็จะช่วยเหลือ.....จนถึง.....สมบอง ยิ่งยง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

- ครูสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่เขียนในช่วงก่อน และให้นักเรียนเล่าเรื่องต่อกันคนละ

ประโยค

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเขียนเรื่องบนกระดาษที่ครูคิดไว้บนกระดานดำ คนละ 1 - 2 ประโยค และให้เนื้อเรื่องต่อเนื่องกัน เรื่องที่เขียนอาจเปลี่ยนแปลงจากเรื่องเดิมได้บ้าง แต่ยังคงเค้าโครงเดิมของเรื่องเอาไว้
2. เมื่อจบแต่ละตอน ครูให้แต่ละกลุ่มช่วยกันวาดภาพประกอบเรื่องคิดไว้บนกระดานดำ
3. ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่เขียนบนกระดาษพร้อมกัน คำไหนที่นักเรียนเขียนผิด หรืออ่านผิด ครูช่วยแก้ไขให้

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย เพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษเขียนหนังสือเล่มใหญ่
2. สีเมจิก
3. สีเทียน
4. กระดาษขาว

การประเมินผล สังเกตจาก

1. การอ่านออกเสียง
2. การอภิปราย สรุปเรื่อง
3. การเขียนหนังสือเล่มใหญ่
4. การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 5

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฝึกทักษะการเขียนในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเอง จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการใช้ภาษาและเข้าใจเนื้อเรื่องดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. เขียนเรื่องในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเองได้
2. ทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายได้
3. ทำงานร่วมกันในกลุ่มได้

เนื้อหา

ให้นักเรียนเขียนเรื่องที่ในรูปแบบของตนเอง เรื่อง เพื่อนรัก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนาเกี่ยวกับเรื่องและภาพในหนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนร่วมกันเขียนบนกระดานดำในช่วงก่อน แล้วให้นักเรียนช่วยกัน ลำดับเรื่องราว บอกความสัมพันธ์ของตัวละคร บอกความคิดรวบยอดของเรื่อง

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกอุปกรณ์สำหรับทำหนังสือของกลุ่ม ได้แก่ กระดาษ ดินสอ สีเทียน เป็นต้น
2. ให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน เลขานุการกลุ่มอีก 1 คน
3. ครูอธิบายวิธีทำงานกลุ่ม ให้นักเรียนทราบ และให้นักเรียนช่วยกันทำงาน
4. หัวหน้ากลุ่มนำอภิปรายภายในกลุ่มเพื่อตกลงเขียนเรื่องร่วมกัน โดยใช้รูปแบบการเขียนขึ้น 3 แบ่งงานให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มรับผิดชอบ เช่น คิดเรื่องร่วมกัน ผลิตเปลี่ยนการเขียนตัวหนังสือหรือวาดภาพ
5. เมื่อเขียนเรื่องและวาดภาพประกอบเสร็จแล้ว ให้นักเรียนจัดทำเป็นรูปเล่ม

ขั้นสรุป

ครูให้ตัวแทนกลุ่มออกมาสรุปผลการปฏิบัติงานของกลุ่ม

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่
2. ที่เย็บกระดาษ
3. กรรไกร
4. สีเทียน

ขั้นประเมินผล

1. ตรวจหนังสือของกลุ่ม
2. สังเกตจาก
 - การอภิปราย
 - การทำงานกลุ่ม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 6

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่เขียน จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเขียน
ในโอกาสต่อไป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. พุดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่เขียนได้ถูกต้อง
2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในเรื่องได้ถูกต้อง
3. บอกความคิดรวบยอดของเรื่องได้ถูกต้อง

เนื้อหา

หนังสือเล่มใหญ่ เรื่อง เพื่อนรักที่นักเรียนเขียนขึ้น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนแต่งขึ้น

ขั้นสอน

1. ครูให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาอ่านเรื่องให้เพื่อนในชั้นฟัง โดยแต่ละกลุ่มอาจส่งตัวแทนออกมาหลายคนก็ได้
2. ให้นักเรียนสรุปความคิดรวบยอดของเรื่องที่กลุ่มของตนเขียนขึ้น
3. ให้เพื่อนในชั้นแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์
4. ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะครบทุกกลุ่ม

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดของเรื่องอีกครั้ง และอภิปรายร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความคิดรวบยอดของเรื่องไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือที่นักเรียนร่วมกันเขียนขึ้น

การประเมินผล สังเกตจาก

- การเล่าเรื่อง สรุปเรื่อง
- การพูดหน้าชั้น
- การอภิปรายแสดงความคิดเห็น
- การทำงานกลุ่ม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 7

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาต่าง ๆ ช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และอภิปรายความหมายของคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำใหม่จำนวน 26 คำ ได้แก่ โรงอาหาร อีกา ต้นลำก วานขึ้น ฟัง ฝุ่น ต้นหัว
ฐานะ บรรณานา ลูกจ้าง หลักแห่ง คอยท่า โสภธาก กระด้าง เอาอย่าง ปรีक्षा อบรม
มรรยาท ความจำ คบ พลอย กิจการ ที่ดิน บางส่วน ทามาหากิน ชั่วลูกชั่วหลาน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนออกมาใบคำโดยใช้เสียง และกิริยาท่าทางประกอบ ได้แก่ อีกา

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเล่มใหญ่ขึ้นที่ 3 (ครูและนักเรียนร่วมกันเขียน) ติดบนกระดานดำ
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกบัตรคำให้กลุ่มละ 5 บัตรคำ
3. ครูปิดคำในหนังสือเล่มใหญ่ทีละคำ แล้วให้นักเรียนช่วยกันอ่านปริบทที่แวดล้อมคำที่ครูปิดไว้ แล้วให้นักเรียนช่วยกันทายว่าคำที่ครูปิดไว้น่าจะเป็นคำอะไร และหมายความว่าอย่างไร ให้นักเรียนนำบัตรคำมาเทียบดู ถ้าถูกต้องนักเรียนในกลุ่มก็จะได้ 1 คะแนน ถ้าผิดได้ 0 คะแนน ทำเช่นนี้จนกระทั่งหมดบัตรคำที่นักเรียนถือ
4. เกมแข่งขันกันแต่งประโยคจากบัตรคำ
 - 4.1 ให้นักเรียนกลุ่มมาเลือกกลุ่มหนึ่งชูบัตรคำให้เพื่อนดู แล้วให้นักเรียนกลุ่มที่เหลือช่วยกันแต่งประโยคกลุ่มละ 1 ประโยค โดยไม่ให้เหมือนประโยคในหนังสือเล่มใหญ่ครูเขียนประโยคที่ถูกต้องบนกระดานดำ
 - 4.2 ผลัดเปลี่ยนกันชูบัตรคำทีละกลุ่มจนกว่าบัตรคำจะหมด
5. ให้นักเรียนเขียนประโยคจากข้อ 4.1 ไว้ในสมุด

ขั้นสรุป

- ให้นักเรียนร่วมกันอ่านบัตรคำอีกครั้ง แล้วบอกความหมาย
- ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก 26 คำ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ 26 คำ
2. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องเพื่อนรัก

การประเมินผล

1. ตรวจสอบการอ่านออกเสียง อภิปรายความหมาย
2. ตรวจสอบผลงานจากการเขียนคำตามคำบอก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 8

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาต่าง ๆ ช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้ดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และอภิปรายความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ 26 คำ ได้แก่ กากับ ไว้วใจ ทากิน หน่อไม้ หอบ คุ่ม ย่าง เยอะ
แอบ ประหลาด เพชร ความคิดเห็น บริจาค สู้ตรคุณ เตะ พุตบอล เขี่ยน พรรค
ความประสงค์ สมัย อุดม สมบูรณ์ กว้างขวาง รับจ้าง รับรอง โฆษณา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูชูบัตรคำปริศนาอักษรแล้วบอกความหมาย ให้นักเรียนทาย เช่น คบจิริา = บริจาค
หมายให้หรือแจก

ขั้นสอน

1. ครูปิดคำศัพท์ในหนังสือเล่มใหญ่ไว้ แล้วนำหนังสือมาติดบนกระดานคำ
2. นำบัตรคำศัพท์ 26 คำ เสียบไว้ในกระเป๋าดัง
3. ให้นักเรียนอ่านข้อความหรือประโยคที่มีคำศัพท์หายไป แล้วให้นักเรียนช่วยกันหาบัตรคำจากกระเป๋าดังมาเติมอภิปรายความหมาย แล้วให้นักเรียนนำคำเดิมไปแต่งเป็นประโยคใหม่
4. เล่นเกมบิงโก
 - 4.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มละ 5 คน แจกตารางบิงโกให้กลุ่มละ 1 แผ่น
 - 4.2 ครูนำบัตรคำ 26 บัตร วางคว่ำบัตรไว้
 - 4.3 หยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านร่วมกัน ถ้าตรงกับคำในตารางบิงโกของกลุ่มใด ก็ให้ขีดเครื่องหมายกากบาท ทับคำนั้น ครูให้นักเรียนอ่านจนกว่าจะครบทุกบัตรคำ
 - 4.4 ถ้ากลุ่มใดขีดกากบาทครบ 3 คำ ใน แนวอน แนวตั้ง และแนวทะแยงมุม ก็จะเป็นกลุ่มชนะ
- 5 ให้นักเรียนแต่งประโยคจากบัตรคำแล้วบันทึกลงสมุด

ขั้นสรุป - ให้นักเรียนอ่านคำในตารางบิงโกที่ละกลุ่ม

- ให้อ่านบัตรคำและบอกความหมาย

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ 26 บัตรคำ
2. ตารางบิงโก ขนาด 10" X 10" บรรจุคำทั้งหมดบัตรละ 9 คำ

การประเมินผล สังเกตจาก

1. การเล่นเกม
2. การแต่งประโยค
3. การอ่านออกเสียง
4. เขียนตามคำบอก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 9

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

คุณภาพการเขียนอย่างมีรูปแบบ สามารถพัฒนาต่อไปได้เสมอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัยระดับการศึกษาและขอบเขตของประสบการณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกคำขึ้นต้นและคำลงท้าย ของจดหมายถึงเพื่อนได้ถูกต้อง
2. อธิบายรูปแบบของการเขียนจดหมายถึงเพื่อนได้ถูกต้อง
3. เขียนจดหมายถึงเพื่อนได้ถูกต้อง
4. เขียนจำหน้าของจดหมายถึงเพื่อนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การเขียนจดหมายถึงเพื่อน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูติดหนังสือเล่มใหญ่เรื่องเพื่อนรัก ซึ่งเป็นการเขียนจดหมายถึงเพื่อนระหว่าง สมปอง กับวิชัย แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพประกอบ และลำดับเนื้อเรื่อง

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนภูมิแสดงรูปแบบการเขียนจดหมายถึงเพื่อนบนกระดาน แล้วอภิปรายซักถามนักเรียน ในแต่ละส่วนของจดหมาย เช่น ที่อยู่ คำขึ้นต้น คำลงท้าย ฯลฯ อยู่ในตำแหน่งใด
2. ให้นักเรียนเล่นเกมจดหมายจน
 - 2.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูแจกซองจดหมายให้กลุ่มละ 1 ซอง ภายในซองจดหมายบรรจุบัตร ประโยคซึ่งเป็นประโยคหรือข้อความสั้นๆเกี่ยวกับส่วนต่างๆของจดหมายถึงเพื่อน เช่น คำขึ้นต้น คำลงท้าย เนื้อความเป็นต้น
 - 2.2 ให้นักเรียนเรียงบัตรประโยคให้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนจดหมายถึงเพื่อนกลุ่มไหนเสร็จก่อนเป็นฝ่ายชนะ
3. ให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงเพื่อน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป รูปแบบ การเขียนจดหมายถึงเพื่อน

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่เรื่องเพื่อนรัก
2. แผนภูมิแสดงรูปแบบของการเขียนจดหมายถึงเพื่อน
3. เกมจดหมายจน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย การเล่าเรื่อง สรุปเรื่อง และการร่วมกิจกรรมใน

ขั้นเรียน

2. ตรวจแบบฝึกการเขียนจดหมายถึงเพื่อน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง

สุตสาครพจนกัณฑ์

แผนการสอนที่ 1

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อสื่อความหมายของเรื่องที่อ่านไปยังผู้ฟัง ในขณะที่
เดียวกันผู้อ่านก็ต้องจับความหมายของเนื้อความที่อ่านให้ได้โดยบริบูรณ์ด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
3. บอกรายละเอียดของเรื่องได้
4. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหา

หนังสือที่ผู้วิจัยสร้างเรื่อง "สุตสาครพจนกัณฑ์"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

- ครูสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพนิทานเรื่องพระอภัยมณี

ขั้นสอน

1. ครูคิดหนังสือนิทานเล่มใหญ่เรื่องสุดสาครบนกระดาน
2. ให้นักเรียนออกมาหน้าชั้นเรียนหนึ่งเป็นรูปครึ่งวงกลม ให้นักเรียนสามารถ

มองหนังสือได้

3. ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับภาพประกอบเนื้อเรื่องนิทานจนจบหน้า
4. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อม ๆ กัน พร้อมกับมีข้อเสนอแนะจากครูเป็นบางครั้ง

เมื่อนักเรียนอ่านไม่ได้

5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วมีการทบทวนเนื้อเรื่องและให้นักเรียนจับใจความ

สำคัญของเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาของนิทานสุดสาครผจญภัยอย่างย่อ ๆ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือที่ผู้วิจัยสร้างเรื่อง "สุดสาครผจญภัย"
2. กระดาษขาว

การประเมินผล

- สังเกตการอ่าน
- สนทนา ชักถาม
- อภิปราย
- ความสนใจ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง สวดสาครพญกัณ

แผนการสอนที่ 2

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพสูงนั้น ผู้อ่านต้องจับจุดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้และอ่านได้ปริมาณมาก แต่ใช้พลังงานและเวลาน้อย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านในใจจากเรื่องที่กำหนดให้ได้
2. บอกรายละเอียดของเรื่องได้
3. บอกใจความสำคัญของเรื่องได้

เนื้อหา

หนังสือที่ผู้วิจัยสร้างเรื่อง "สวดสาครพญกัณ"

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

นำหนังสือเล่มใหม่มาติดบนกระดานแล้วให้นักเรียนเล่าต่อกันคนละประโยค

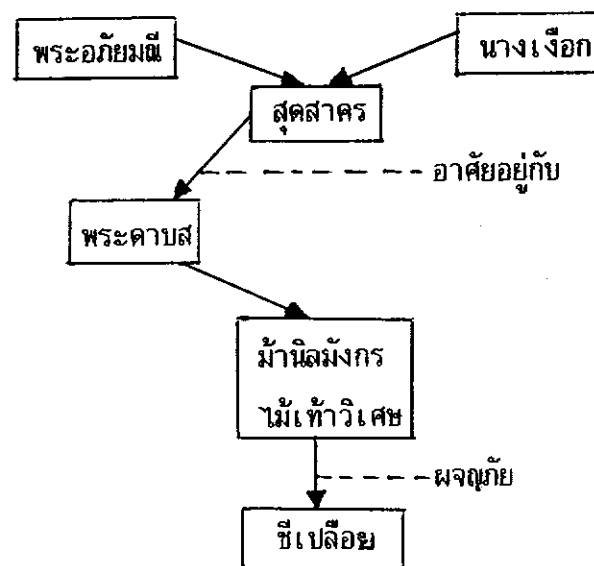
ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านในใจ 1 จบ โดยครูกำหนดเวลาให้ 20 นาที เมื่อครบกำหนดแล้วให้ตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

2. ครูทำไคอะแกรมบนกระดานพร้อมกับตั้งคำถาม ถามนักเรียน
- 2.1 ในเรื่องนี้มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง
 - 2.2 วันสุทนต์คือวันที่เท่าไร
 - 2.3 สุตสาครเป็นลูกของใคร และพักอยู่กับใคร
 - 2.4 สุตสาครใช้เป็นอะไรเป็นพาหนะ
 - 2.5 สุตสาครผจญภัยพบกับอะไร
 - 2.6 คำกลอนสอนใจของเรื่องสุตสาครได้กล่าวไว้อย่างไร

ฯลฯ

ไคอะแกรม (แผนผังเรื่อง) สุตสาครผจญภัย

สุตสาครหลงเชื่อซีเปลือย → จึงโดนปลักตกเหว

3. ให้นักเรียนลำดับเรื่องไคอะแกรมโดยดูจากไคอะแกรม โดยครูคอยตั้งคำถาม

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องสุดสัครพจญภัย
2. แผนภูมิไดอะแกรม

การประเมินผล สังเกต

1. การตอบคำถาม อภิปราย ลำดับเรื่อง และการแสดงความคิดเห็น
2. การสรุปข้อคิด
3. การร่วมกิจกรรม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง สวดสครพจณีย์

แผนการสอนที่ 3

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ เป็นผลเนื่องมาจากการได้มีโอกาสคิดอย่างเสรี
ได้แสดงออก และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. แสดงบทบาทสมมติเรื่องสวดสครพจณีย์ได้
2. พูดแสดงความคิดเห็นจากการแสดงบทบาทสมมติได้
3. บอกสิ่งสำคัญในเรื่องที่ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของตนได้

เนื้อหา

การแสดงบทบาทสมมติเรื่องสวดสครพจณีย์

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนออกมาแสดงลักษณะท่าทางของตัวละครในเรื่องสวดสครพจณีย์ แล้วให้เพื่อน
ทายว่าหมายถึงใคร

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติเรื่องสุทธาสครพจนัญญตามความเข้าใจของตน ซึ่งนักเรียนจะใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดงก็ได้
2. ให้นักเรียนในชั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงของแต่ละกลุ่ม และพฤติกรรมของตัวละคร
3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแนวคิดที่ได้จากเรื่อง เช่น ถ้านักเรียนเป็นสุทธาสครจะเชื่อซีเปลือยหรือไม่ เพราะเหตุใด ซีเปลือยเป็นคนเช่นไร เพราะเหตุใด ซีเปลือยเปรียบเป็นคนเช่นไร ถ้านักเรียนพบเหตุการณ์คล้ายคลึงกับเหตุการณ์ในเรื่อง นักเรียนจะแก้ปัญหาอย่างไร เป็นต้น
4. ให้นักเรียนอภิปรายข้อคิดที่ได้จากเรื่องว่าจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนสรุปเรื่องย่อร่วมกันแล้วเขียนลงสมุด

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเล่มใหญ่ เรื่อง สุทธาสครพจนัญญ

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม
 - การทำงานกลุ่ม
 - การแสดงบทบาทสมมติ
2. การเขียนสรุปเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง สวดสครพจนัย

แผนการสอนที่ 4 และ 5

เวลาเรียน 6 คาบ

ความคิดรวบยอด

คุณภาพของการเขียนทั้งอย่างสร้างสรรค์ และอย่างมีรูปแบบ สามารถพัฒนาต่อไปได้เสมอ
ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัย ระดับการศึกษา และขอบเขตของประสบการณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. วางแผนเรื่องที่จะเขียนได้
2. กำหนดแผนผังเรื่องที่จะเขียนได้
3. เลือกใช้ประโยค หรือข้อความที่เหมาะสมในการเขียนเรื่องได้
4. เขียนเรื่องให้เป็นไปตามลำดับโครงสร้างของเรื่อง และอรรถลักษณะเดิมได้

เนื้อหา

การเขียนหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องสวดสครพจนัย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

- ทบทวนเนื้อเรื่องสวดสครพจนัย โดยสนทนาเกี่ยวกับภาพประกอบ และให้นักเรียนเล่า

เรื่องย่อ

ขั้นสอน

1. ตัดกระดาษแผ่นใหญ่บนกระดานดำ
2. ครูนำอภิปรายเรื่องที่จะเขียน เพื่อให้เกิดแนวความคิดวางแผนในการเขียนเรื่อง อาจจะแตกต่างจากเรื่องเดิมได้ แต่ให้คงอรรถลักษณะเดิมของเรื่อง ซึ่งมีบางตอนเป็นกลอน 8 เอาไว้
3. ให้นักเรียนออกมาเขียนเรื่องคนละประโยค และให้นักเรียนที่ยังไม่ได้ ออกมาเขียน วาดภาพประกอบเรื่อง มาติดบนกระดานดำเมื่อจบเรื่องที่ละตอน
4. ในขณะที่นักเรียนเขียนเรื่อง ครูใช้คำถามให้นักเรียน เพื่อช่วยเสริมต่อการเขียนให้เป็นไปตามลำดับเนื้อเรื่อง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่เขียนร่วมกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่
2. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องสุดสัครผจญภัย
3. สีเมจิก
4. กระดาษขาว
5. กระดาษแผ่นเล็กสำหรับ วาดภาพประกอบเรื่อง

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอภิปราย การวางแผนการเขียน
 - การร่วมกิจกรรมในชั้น
2. ตรวจผลงานการเขียนหนังสือเล่มใหญ่

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนการสอนที่ 6

เรื่อง สุตสาครผจญภัย

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง ช่วยให้เกิดสติปัญญา และอาจเป็นประโยชน์แก่
ส่วนรวม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. พูดอภิปรายเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องที่เขียนหนังสือเล่มมาใหญ่ได้
2. บอก หรือสรุปความสำคัญของเรื่องที่เขียนในกลุ่มมาใหญ่ได้
3. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องได้
4. ปรับปรุง แก้ไขสำนวนภาษาเพื่อความ ตามลำดับได้อย่างถูกต้อง
5. ใช้เครื่องหมายต่าง ๆ และแก้ไขข้อที่เขียนผิด ในการเขียนหนังสือเล่มมาใหญ่ได้

เนื้อหา

การอภิปราย สนทนา และวิเคราะห์อรรถลักษณะ จากเรื่องที่เขียนหนังสือเล่มมาใหญ่

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำหนังสือเล่มมาใหญ่ ที่นักเรียนเขียนเรื่องสุตสาครผจญภัยติดบนกระดาน แล้วสนทนาเพื่อ
ทบทวนเนื้อเรื่อง

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กลุ่มเขียนพร้อมกัน
2. สันทนา/อภิปราย เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ว่ามีลำดับของเรื่องตามแผนผังของเรื่อง

หรือไม่ อย่างไร

3. ให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์อรรถลักษณะของเนื้อความที่อ่าน ว่ามีการดำเนินเรื่อง

ในการเขียนอย่างไร และมีลักษณะของภาษาที่ใช้ได้อย่างไร

4. ร่วมกันปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษา คำผิด และเครื่องหมายต่าง ๆ ให้ถูกต้อง
5. ให้นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่เขียนขึ้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนคัดลอกเรื่องที่เขียนใหม่ ที่ได้รับการแก้ไขแล้ว และวาดภาพประกอบให้สวยงาม

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนร่วมกันเขียนขึ้น

การวัดประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอภิปราย แสดงความคิดเห็น
 - การวิเคราะห์อรรถลักษณะของเนื้อเรื่อง
 - การสรุปข้อคิดของเรื่อง
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนหนังสือเล่มใหญ่ และการคัดลอกในสมุด

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง สัตว์สาครผจญภัย

แผนการสอนที่ 7

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และบอกความหมายของคำใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. อ่าน และเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กน ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

- คำใหม่ 30 คำ ได้แก่ มัจฉา ขวบ อวบ อ้วนท้วน นวลฉวี เต็น กัญ ปล้ำ โกลาหล คาบส บ่น ร่ำเรียน วิทยา วิชาการ เล่ห์ อ้าย เจริญาน เขี้ยว เกล็ด นิล ปาน ฟาด รอน พาหนะ พัน ภัยใหญ่ สโมสร ถาวร พูน นัคตา
- คำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กน ได้แก่ ละคร เกสร นคร ถาวร มังกร ใหพร อากร จราจร สโมสร

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครุฑบัตรคำซึ่งเขียนสลับอักษรไว้บนกระดานดำ 4 - 5 บัตรคำ เช่น

โลกหลา = โกลาหล จรดณา = เจริญงาน เป็นต้น

ให้นักเรียนทายคำศัพท์ โดยครูอาจจะใบคำให้ก็ได้

ขั้นสอน

1. ครุฑบัตรหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องสุดสัครผจญภัย บนกระดานดำ โดยใช้กระดาษปิดทับคำใหม่ในหนังสือเล่มใหญ่ไว้ทุกคำ

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันหาคำที่กระดาษปิดทับไว้ คือ คำว่าอะไร แปลว่าอะไร โดยอ่านดูจากเนื้อเรื่องในหนังสือเล่มใหญ่ กลุ่มไหนหาได้ให้ไปเขียนไว้บนกระดานดำ กลุ่มใดเสร็จก่อน เป็นฝ่ายชนะ ในการบอกความหมายคำครูอาจช่วยเสริมก็ได้

3. ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ทีละคน
4. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กน
5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกไปแข่งขันกันเขียนตามคำบอกบนกระดานดำ

ขั้นสรุป

- ให้นักเรียนจดคำใหม่ลงสมุด และแต่งประโยค

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องสุดสัครผจญภัย

การวัดประสิทธิผล

1. สังเกตจาก
 - การอ่านออกเสียง
 - การร่วมกิจกรรมในกลุ่ม
 - การบอกความหมายคำ
 - การตอบคำถาม
2. การแต่งประโยค
 - การเขียนคำตามคำบอก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง สุดสารพจนานุกรม

แผนการสอนที่ 8

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และบอกความหมายของคำใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. อ่าน และเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ 30 คำ ได้แก่ ภูตผี ปีศาจ ไม้เท้า คางลอน ปล่อง ประจักษ์ คูหา ชะโงก ประสา เจ้านาย วุ่นวาย ทันเทียม เวียน สำนึก มั่ง อาลัย นอง ทันใด ลึกล้ำ เกววัลย์ พัน เลี้ยวลด คด หน้าใจ สดงาน เจริญ ช่าง รอบคอบ คิดอ่าน หายตัว

2. คำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กด ได้แก่ กิจ ตรวจ เก่งกาจ มัจฉา ปีศาจ พุดเท็จ รังเกียจ สำเร็จ อำนาจ เจริญ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำบัตรภาพมาให้นักเรียนดู เช่น ภูตผี ปีศาจ ไม้เท้า เป็นต้น ให้นักเรียนทายว่าหมายถึงอะไร

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเล่มใหญ่มาติดบนกระดานดำ โดยใช้กระดาษปิดทับเฉพาะคำใหม่ไว้
2. ครูแจกบัตรคำใหม่ให้นักเรียนถือคนละบัตร แล้วให้ออกไปคิดว่าตรงกันกับคำใหม่ในหนังสือเล่มใหญ่
3. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงบัตรคำที่ละบัตร แล้วอภิปรายความหมายร่วมกัน
4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แจกบัตรคำให้กลุ่มละ 5 บัตร ให้แต่งประโยค แล้วรายงานหน้าชั้น
5. ฝึกอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กค
6. แข่งกันเขียนคำตามคำบอก

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่ละบัตร
2. ให้นักเรียนหาคำใหม่ลงสมุด และแต่งประโยค

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องสุดสัปดาห์
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การตอบคำถาม อภิปราย
 - ความสนใจร่วมกิจกรรม
 - การอ่านออกเสียง บอกความหมาย
2. ตรวจผลงาน
 - แต่งประโยค
 - การเขียนคำตามคำบอก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง สวดสครพจนัญ

แผนการสอนที่ 9

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

คุณภาพของการเขียนอย่างสร้างสรรค์ และอย่างมีรูปแบบ สามารถพัฒนาต่อไปได้เสมอ ขึ้นอยู่กับวัย ระดับการศึกษา และขอบเขตของประสบการณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. เขียนเรื่องใหม่ที่มีอรรถลักษณะเดิมได้
2. วิเคราะห์อรรถลักษณะ และแก้ไขงานเขียนจากเรื่องที่เขียนขึ้นใหม่ได้
3. บอกใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องที่เขียนขึ้นใหม่ได้

เนื้อหา

การเขียนเรื่องใหม่ โดยใช้อรรถลักษณะเดิม (เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนาเกี่ยวกับอรรถลักษณะเดิม จากหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องสวดสครพจนัญ ว่าเป็นอย่างไร

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มวางแผนการทำงาน โดยเลือกหัวหน้ากลุ่ม และเลขานุการกลุ่ม
2. ให้แต่ละกลุ่มเขียนเรื่องใหม่ที่มีวรรณลักษณะเดิม (เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ) และระบายสีให้สวยงาม
3. ให้แต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น ให้เพื่อน ๆ ร่วมกันวิจารณ์ และแก้ไขงานเขียน สรุปใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่อง

ขั้นสรุป

ให้ครู และนักเรียนร่วมกันสรุป แนวคิดที่ได้จากงานเขียนของแต่ละกลุ่ม

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่เรื่องสุดสัครผจญภัย
2. กระดาษ
3. ดินสอสี
4. ที่เย็บกระดาษ
5. กระดาษขาว

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การทำงานกลุ่ม
 - การอธิบาย สรุปใจความสำคัญ ขอบรายละเอียดของเรื่อง และการสรุปแนวคิดที่ได้จากเรื่อง
2. ตรวจผลงานจากการเขียนเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง สดุดีวีรชน

แผนการสอนที่ 10

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการอ่านค้นคว้าเพิ่มเติม ย่อมเป็นการสะสมความรู้ และปัญญา อันจะทำให้มีเนื้อหาสำหรับการเขียนได้มากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน และเล่าเรื่อง จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่กำหนดให้ได้
2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหา

หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องพระอภัยมณี

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำบัตรภาพเกี่ยวกับเรื่องพระอภัยมณี มาเล่าย่อ ๆ ให้นักเรียนฟัง

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม ให้นำไปอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องพระอภัยมณี ที่ห้องสมุด โดยแบ่งกลุ่มให้อ่านเป็นตอน ๆ
2. ให้นำแต่ละกลุ่มออกมาเล่าเรื่องย่อจากที่อ่านมา โดยลำดับเรื่อง และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้
3. ให้นักเรียนช่วยกันวิจารณ์ตัวละคร ว่าดีไม่ดี หรือ ชอบไม่ชอบอย่างไร

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปแนวคิดที่ได้จากเรื่อง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องพระอภัยมณี
2. บัตรภาพ

การประเมินผล สังเกตจาก

1. การเล่าเรื่อง สรุปใจความสำคัญของเรื่อง
2. การวิจารณ์ตัวละคร และแนวคิดที่ได้จากเรื่อง
3. การทำงานกลุ่ม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง พ่อขุนของเรา

แผนการสอนที่ 1

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิรวายย่อ

การอ่านออกเสียงเป็นการสื่อความหมายของเรื่องที่ผ่านไปยังผู้ฟัง ในขณะเดียวกัน ผู้อ่านจำเป็นต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้ โดยสมบูรณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงเนื้อเรื่องพ่อขุนของเราได้ถูกต้อง
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง
3. บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้
4. บอกใจความสำคัญของเรื่องได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเล่มใหญ่เรื่องพ่อขุนของเรา เนื้อเรื่องโดยย่อมีดังนี้ พ่อเจ้าประวัตติของ พ่อขุนรามคำแหงให้บอ่งฟังว่า พ่อขุนรามคำแหงได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองมากมาย ได้แก่ การประดิษฐ์อักษรไทย การติดต่อค้าขายกับชาวต่างชาติ การปกครองแบบพ่อปกครองลูก เป็นต้น จนประชาชนพร้อมใจกันถวายพระนามของพระองค์ว่า "พ่อขุนรามคำแหงมหาราช"

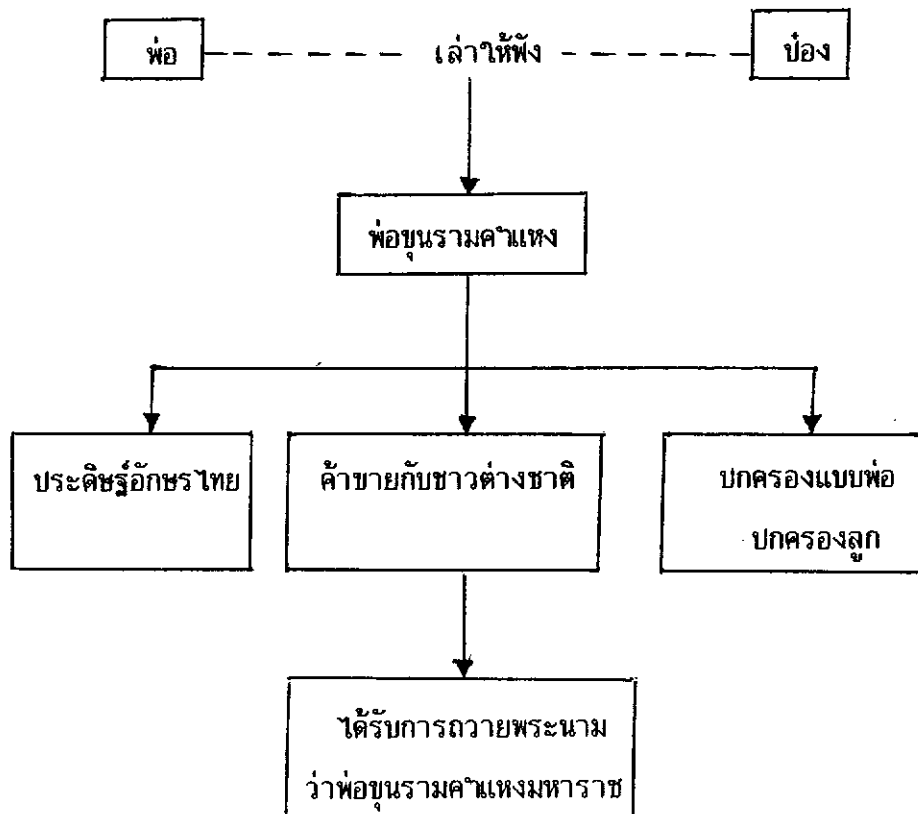
กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูคิดแผนภูมิเพลงพ่อขุนรามคำแหงบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนร้องพร้อมกัน

๕
ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนออกมา นั่งกับพื้น ที่พื้นชั้น โดยคำนึงถึงการมองเห็นตัวหนังสือของเด็กอย่างทั่วถึงกันด้วย
2. ครูติดหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรabenกระดานดำ แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพประกอบในเนื้อเรื่อง
3. ให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันออกมานำเพื่อน ๆ อ่านทีละคน คนละ 2 - 3 ประโยค คำใดอ่านผิดครูคอยอ่านให้นักเรียนฟัง
4. เมื่ออ่านจบแต่ละตอน ให้นักเรียนอภิปรายเรื่องร่วมกัน และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับเรื่อง หรือภาพในบทเรียนด้วย ทำเช่นนี้จนกระทั่งจบเรื่อง
5. ครู และนักเรียนร่วมกันอภิปราย และสนทนา เรื่องในแต่ละหน้าอย่างละเอียด เพื่อให้นักเรียนบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้
6. ครูตั้งคำถามนำ ให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย เพื่อดึงใจความสำคัญของเรื่องได้ โดยครูเขียนไดอะแกรมบนกระดานดำ ช่วยในการสรุปเรื่อง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลง "พ่อขุนรามคำแหง"
2. หนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่อง พ่อขุนของเรา
3. กระดาษ
4. สีเมจิก

การประเมินผล สังเกตจาก

1. การอ่านออกเสียง
2. การตอบคำถาม
3. การอภิปราย
4. การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง
5. การร่วมกิจกรรมในชั้น

เพลงพ่อขุนรามคำแหง

พ่อขุนรามคำแหง

เมื่อ พ.ศ. 1826 (เช้า)

พระองค์ประดิษฐ์อักษรไทย

เป็นมรดกของชาติไทย (เช้า)

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง พ่อขุนของเรา

แผนการสอนที่ 2

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านที่ดีนั้น ผู้อ่านต้องสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านในใจเรื่องพ่อขุนของเรา ภายในเวลาที่กำหนดให้ได้
2. พุคแสดงความคิดเห็นของตน เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
3. บอกสิ่งสำคัญในเรื่องที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของตนเองได้
4. บอกความคิดรวบยอดของเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อเรื่องพ่อขุนของเรา เพื่อเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน และนำความคิดรวบยอดไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนแสดงละครใบเกี่ยวกับเรื่องพ่อขุนของเรา เช่น การประดิษฐ์ตัวอักษร การติดต่อค้าขายกับชาวต่างชาติ ฯลฯ แล้วให้เพื่อน ๆ ทายว่า หมายถึงอะไร

ขั้นสอน

1. ครูติดหนังสือเล่มใหญ่เรื่องพ่อขุนของเรากับกระดาน ให้นักเรียนเล่าเรื่องต่อกัน

คณะประโยค

2. กำหนด 20 นาที ให้นักเรียนอ่านในใจ โดยครูแนะนำวิธีการอ่านในใจก่อน
3. ชักถามความเข้าใจในเนื้อเรื่อง และจับใจความสำคัญ
4. อภิปราย / สทนา เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องราว ที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน

เช่น นักเรียนควรทำประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองอย่างไรบ้าง ฯลฯ

5. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติคนละตอน โดยนักเรียนอาจจะแต่งเรื่องเพิ่มเติมก็ได้

ขั้นสรุป

อภิปรายร่วมกัน เพื่อสรุปความคิดรวบยอดของเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรา
2. กระดาษขาว

การประเมินผล สืบได้จาก

1. การอ่านในใจ และจับใจความสำคัญของเรื่อง
2. การอภิปรายซักถาม
3. การสรุปความคิดรวบยอด
4. การเล่นบทบาทสมมติ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง พ่อขุนของเรา

แผนการสอนที่ 3

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฝึกทักษะการเขียน ในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเอง จะช่วยให้นักเรียนพัฒนา
การเขียนของตน ได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. วางแผนเรื่องที่จะเขียนร่วมกันได้
2. กำหนดแผนผังของเรื่องที่จะเขียนได้
3. เลือกใช้ประโยค และข้อความที่เหมาะสมในการเขียนได้
4. เขียนเรื่องให้เป็นไปตามลำดับ โครงสร้างของเรื่อง และอรรถลักษณะเดิมได้

เนื้อหา

การเขียนหนังสือเล่มใหญ่เรื่องพ่อขุนของเรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนเนื้อเรื่อง พ่อขุนของเรา โดยสนทนาเกี่ยวกับภาพประกอบ และให้นักเรียน
เล่าเรื่องย่อ

ขั้นสอน

1. จัดนักเรียนนั่งหน้าชั้นเป็นรูปครึ่งวงกลม โดยให้แต่ละคนมองเห็นการเขียนอย่างชัดเจน ครูติดกระดาษแผ่นใหญ่สำหรับเขียนเรื่องบนกระดานดำ และแจกกระดาษพร้อมสีเมจิกให้นักเรียนวาดภาพประกอบ
2. ครูนำอภิปราย เพื่อให้นักเรียนเกิดแนวคิดในการเขียนวางแผนร่วมกัน ซึ่งอาจจะแตกต่างจากเรื่องเดิมได้ แต่ยังคงอรรถลักษณะเดิม (เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ) ของเรื่องเอาไว้
3. ให้นักเรียนออกมาเขียนคนละประโยค ซึ่งในการเขียนแต่ละประโยค ครู และนักเรียนต้องอภิปรายร่วมกัน ว่าเหมาะสมหรือไม่ ถูกต้องหรือยัง ถ้าไม่เหมาะสมควรแก้ไขอย่างไร
4. เมื่อจบแต่ละตอน ให้นักเรียนวาดภาพประกอบ แล้วนำไปติดบนกระดานดำ
5. ในขณะที่เขียนครูใช้คำถามให้นักเรียน เพื่อช่วยเสริมต่อการเขียน ให้เป็นไปตามลำดับเนื้อเรื่อง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงเรื่องที่เขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่เรื่อง พ่อขุนของเรา
2. กระดาษแผ่นใหญ่ สำหรับเขียนเรื่อง
3. กระดาษขาว
4. สีเมจิก
5. กระดาษแผ่นเล็ก สำหรับวาดภาพประกอบ

การประเมินผล

1. สังเกตจาก

- การอภิปราย ตอบคำถาม
- การวางแผนการเขียน
- การอ่านออกเสียง
- การร่วมกิจกรรมในชั้น

2. ตรวจผลงาน

- การเขียนหนังสือเล่มใหญ่
- การวาดภาพประกอบเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง พ่อขุนของเรา

แผนการสอนที่ 4

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษาจากเรื่องที่เขียน จะช่วยให้จับใจความสำคัญของเรื่อง และพัฒนาการเขียนได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. พุดแสดงความคิดเห็น เพื่อวิเคราะห์อรรถลักษณะของเรื่องที่เขียนได้
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่เขียนได้
3. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่เขียนได้
4. ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาในการเขียนได้

เนื้อหา

การวิเคราะห์อรรถลักษณะ และพิจารณาแก้ไขความถูกต้อง ของภาษาที่ใช้ในการเขียนเรื่องพ่อขุนของเรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้น หน้า

ครูนำภาพประกอบการเขียนเรื่องพ่อขุนของเรามาให้ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนเล่าเรื่องจากภาพทีละคน

ขั้นสอน

1. ครูคิดหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรา ที่นักเรียนร่วมกันเขียนในชั่วโมงก่อนบนกระดาน
2. ให้นักเรียนอ่านเรื่องพร้อมกัน
3. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เพื่อวิเคราะห์หรือรณลักษณะเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนร่วมกันแต่งขึ้น โดยครูวิเคราะห์ให้ดูก่อนเป็นตัวอย่างทีละคน เช่น ใคร → ทำอะไร → ที่ไหน → เมื่อไร → อย่างไร → ผลเป็นอย่างไร → ให้ข้อคิดอย่างไร เป็นต้น
4. ให้นักเรียนร่วมกันปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษา คำผิด และ เครื่องหมายต่าง ๆ ให้ถูกต้อง และเหมาะสมยิ่งขึ้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนคัดลอกเรื่องที่เขียนใหม่ ที่ได้รับการแก้ไขแล้ว วาดภาพประกอบให้สวยงาม

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพประกอบเรื่อง
2. หนังสือเล่มใหญ่ ที่นักเรียนช่วยกันเขียนขึ้น
3. กระดาษขาว

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การแสดงความคิดเห็น / อภิปราย
 - การวิเคราะห์หรือรณลักษณะของเรื่อง
 - การปรับปรุงสำนวนภาษา และเครื่องหมายต่าง ๆ
2. ตรวจผลงานในสมุด

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง พ่อขุนของเรา

แผนการสอนที่ 5

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคล จำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร และ
ทำความเข้าใจกับผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และอธิบายความหมายของคำใหม่ ที่กำหนดให้ในบทเรียนได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. อ่าน และเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กด ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ในหนังสือเล่มใหญ่ 30 คำ ได้แก่ ร่าเริง หน้ามูข รวดเร็ว แม่นยำ นาก
คาบ ล้าธาร หงอน กัม ทบทวน ข้าศึก รุกราน เอกราช ไบราณ ยืนยง ประดิษฐ์ อักษร รัชกาล
กรุง ราชธานี เมืองหลวง ร้อย ไมตรี แทรก การค้า แผล พาณิชนัย เกื้อ ภาชนะ เครื่องปั้น
ดินเผา
2. คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กด ได้แก่ พืช พาณิชนัย ราชการ ราช เอกราช ภาชนะ
ปราชญ์ รัชกาล บวช ไคราช ฤทธิเดช

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูนำบัตรภาพ นก เครื่องปั้นดินเผา หงอน และหน้ากาก มาให้นักเรียนดู และสนทนาเกี่ยวกับภาพ เช่น นักเรียนเคยเห็นที่ไหน มีประโยชน์อย่างไร เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ครูติดหนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรากับกระดานดำ โดยใช้กระดาษปิดคำใหม่ทุกคำไว้
2. ให้นักเรียนทายคำที่ปิดไว้ ว่าคือคำว่าอะไร โดยดูจากเนื้อความข้างเคียง คำใดนักเรียนตอบถูก ครูติดบัตรคำคำนั้นไว้บนกระดานดำ
3. ให้นักเรียนร่วมกันอธิบายความหมายของคำใหม่ และแข่งขันกันแต่งประโยค
4. ให้นักเรียนที่สะกดไม่ตรงมาตรา แบ่งคน ในหนังสือเล่มใหญ่ ใครทำได้มากที่สุด เป็นผู้ชนะ แล้วออกมาอ่านให้เพื่อนฟัง
5. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แข่งขันกันเขียนคำตามคำบอก

ขั้นสรุป

1. ให้อ่านบัตรคำพร้อมกัน
2. ให้จับบันทึกคำใหม่ลงสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรภาพ
2. บัตรคำ
3. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนรามคำแหง
4. กระดาษขาว
5. กระดาษดำ

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การอภิปราย / สันทนา / ตอบคำถาม
 - การร่วมกิจกรรมในชั้น
2. ตรวจผลงานในสมุด

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง พ่อขุนของเรา

แผนการสอนที่ 6

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร และ
ทำความเข้าใจกับผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และอธิบายความหมายของคำใหม่ที่กำหนดให้ ในบทเรียนได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
3. อ่าน และเขียนคำที่มีตัวการันต์ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่จำนวน 29 คำ ได้แก่ ปราชญ์ ปกครอง พลเมือง กระดัง คณะ ตัดสิน คดี
ปรับปรุง ถอนใจ ใจเฝ้า ท้อแท้ แฉ่นอน เศรษฐี ภาระ ใจร งบประมาณ กวดขัน ปราปราม
เจ้าหน้าที่ ประหยัด ทาย ล่วงหน้า ขจัด พุ่มเพื่อย จับจ่าย พิณาศ โฉน ดารง กระพริบ
2. คำที่มีตัวการันต์ เช่น เถววัลย์ พาณิษย์ ประดิษฐ์ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูติดบัตรคำสลับอักษร เช่น

 เป็นต้น จำนวน 10 บัตรคำ
ให้นักเรียนบอกคำศัพท์ที่ถูกต้อง

ขั้นสอน

1. ครูคิดหนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรา บนกระดานดำ โดยใช้กระดานปิดทับคำใหม่ทุกคำไว้
2. ให้นักเรียนบอกคำใหม่ที่ปิดกระดานไว้ว่า คือคำอะไร โดยดูจากข้อความข้างเคียง
3. ครูคิดบัตรคำใหม่ ที่นักเรียนบอกบนกระดานบ้าง
4. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่พร้อมกัน และร่วมกันอภิปรายความหมายของคำ โดยครูคอยแนะนำ
5. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กำหนดคำให้กลุ่มละเท่ากัน ให้นักแต่ละกลุ่มแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ แล้วออกมารายงานให้เพื่อนฟัง คำใดแต่งผิดครูแก้ไขให้
6. กำหนดเวลาให้ 2 นาที ให้นักแต่ละกลุ่มหาคำที่มีตัวการันต์จากหนังสือเล่มใหญ่ แล้วออกไปเขียนบนกระดาน กลุ่มไหนหาได้มากที่สุด และถูกต้อง จะเป็นกลุ่มชนะ
7. ให้นักเรียนเล่นเกมบิงโก

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อมกัน คำใดอ่านผิด ครูคอยแก้ไข
2. ให้คัดลอกคำใหม่ และคำที่มีตัวการันต์ลงสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรา
2. กระดานดำ
3. บัตรคำสลับอักษร
4. บัตรคำใหม่ และบัตรคำที่มีตัวการันต์
5. เกมบิงโก
6. กระดาษขาว

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอ่านออกเสียง บอกความหมาย และแต่งประโยค
 - การร่วมกิจกรรมเกมในชั้นเรียน
 - การอภิปราย / สนทนา
2. ตรวจผลงานจากสมุด

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แผนการสอนที่ 7

เรื่อง พ่อขุนของเรา
เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การใช้เสียง และเว้นจังหวะให้เหมาะสม ประกอบกับการอ่านด้วยความคล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว จะทำให้การอ่านสื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านทบทวนองเสนาะที่กำหนดให้ได้
2. ทาคำสัมผัสคล้องจองในบทร้อยกรองได้
3. พุคสรุปข้อคิดที่ได้จากบทร้อยกรองได้
4. อ่าน และเขียนคำพ้องเสียงได้

เนื้อหา

1. คำพ้องเสียง ได้แก่ คำ-ซ้ำ, กา-กรรม, ไชก-ไชค, นาก-นาค, ทูน-ทูล, รด-รด
เขี้ยว-เคี้ยว, พัก-พรรค, ลัก-ลักคี่, ทา-ธรรม, สุก-สุข-ศุกร์, บาด-บาท-บาตร
2. บทร้อยกรอง กาพย์ยานี 11

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนพุดคำสัมผัสคล้องจองต่อกันทีละคน เช่น จาน บาน นาน ฯลฯ

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนภูมิบัตรย่อยกรองภาพยานี้ 11 บนกระดานดำ
2. ให้นักเรียนอ่านร้อยแก้วให้ถูกต้องวรรคตอนก่อน แล้วจึงอ่านตนเองเสนาะ โดยครูอ่านนำแล้วให้นักเรียนอ่านตามที่ละวรรค เมื่ออ่านได้แล้วให้อ่านเอง
3. ให้แข่งกันอ่านเป็นกลุ่ม
4. ให้นักเรียนหาคำสัมผัสคล้องจองในบัตรย่อยกรอง
5. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากบัตรย่อยกรอง
6. ให้นักเรียนหาคำพ้องเสียงจากหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรา แล้วครู และนักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของคำพ้องเสียง
7. ครูคิดบัตรคำพ้องเสียงบนกระดาน แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อมกัน
8. แบ่งกลุ่มให้แข่งขันกันหาคำพ้องเสียงให้ได้มากที่สุด

ขั้นสรุป

1. ให้อ่านออกเสียงบัตรย่อยกรอง และบัตรคำพร้อมกัน
2. ให้จับบันทึกลงสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรา
2. แผนภูมิบัตรย่อยกรองภาพยานี้ 11
3. บัตรคำพ้องเสียง
4. กระดาษแผ่น

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอ่านออกเสียงทบทวนองเสนาะ และคำพ้องเสียง
 - การแสดงความคิดเห็น
 - การร่วมกิจกรรมในชั้น
2. ตรวจผลงานในสมุด

แผนภูมิทรัพยากร

หาได้ใช้ประหยัด ตั้งใจหาได้เรื่อย	รู้จักสิ่งฟุ่มเฟือย รู้จักจ่ายให้พอดี
ไม่เข้ามีเงินใช้ บ้านเมืองยามทุกข์มี	ทานานไปเป็นเศรษฐี ได้อาศัยไทยช่วยไทย
ถ้าบ้านเมืองพินาศ หวังดำรงไทยเป็นไทย	เราทั้งชาติอยู่ได้ไหน จงประหยัดทั่วกันเอย

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง พ่อขุนของเรา

แผนการสอนที่ 8

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนในเรื่องที่มีความหมาย และเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของผู้เขียน ทั้งในและนอกโรงเรียน จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการฝึกฝน และประโยชน์ของการเรียนยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกรูปแบบการเขียนรายงานได้ถูกต้อง
2. เขียนรายงานเรื่องประวัติพ่อขุนรามคำแหงมหาราชได้

เนื้อหา

การเขียนรายงานเรื่องประวัติพ่อขุนรามคำแหงมหาราช

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำบัตรรูปภาพพ่อขุนรามคำแหงมหาราช มาให้นักเรียน แล้วนำอภิปรายเกี่ยวกับประวัติโดยย่อ

ขั้นสอน

1. ครู และนักเรียนร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับรูปแบบของการเขียนรายงาน ครูแนะนำวิธีการเขียน และการค้นคว้าจากห้องสมุด

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้เลือกหัวหน้ากลุ่ม และเลขานุการ ให้แต่ละกลุ่มเขียนรายงาน เรื่องพ่อขุนรามคำแหงมหาราช โดยค้นคว้าจากห้องสมุด แล้วนำมาเขียนโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง ให้เวลา 30 นาที

3. ให้แต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นให้เพื่อนฟัง ครู และนักเรียนร่วมกันแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องพ่อขุนรามคำแหงมหาราช

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพพ่อขุนรามคำแหง
2. หนังสืออ่านประกอบในห้องสมุด

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอภิปราย / สนทนา
 - การรายงานหน้าชั้น
 - การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. ตรวจผลงาน การเขียนรายงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง พ่อขุนของเรา

แผนการสอนที่ 9

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านโดยรู้จ้อย และย่อสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ โดยผู้อ่านต้องเขียนถ่ายทอดความเข้าใจของตน ที่มีต่อเรื่องที่อ่านนั้นออกไปให้ชัดเจน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกรูปแบบการเขียนย่อความได้ถูกต้อง
2. เขียนย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้ได้

เนื้อหา

การเขียนย่อความเรื่องพ่อขุนของเรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนออกมาแสดงท่าทางตามบัตรคำ ที่ครูกำหนดให้ แล้วให้นักเรียนคนอื่นทายว่าเป็นคำอะไร และเขียนอย่างไร เช่น ถอนใจ นาก เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ครูคิดหนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรานภระคานคำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคน
2. อภิปราย เพื่อสรุปใจความสำคัญ และลำดับเนื้อเรื่องอย่างย่อ ครูคอยแนะนำให้นักเรียนดึงเฉพาะใจความสำคัญออกมา โดยใช้สำนวนคำพูดของนักเรียนเอง
3. ครู และนักเรียนร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับรูปแบบ และวิธีการเขียนเรียงความ
4. กำหนดเวลาให้ประมาณ 15 นาที ให้นักเรียนเขียนย่อความ จากเรื่องพ่อขุนของเรา

ขั้นสรุป

1. ร่วมกันสรุปรูปแบบการเขียนย่อความ
2. ร่วมกันอภิปรายผลงานการย่อความ ของนักเรียนที่เขียนย่อความได้ดี

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องพ่อขุนของเรา
3. กระดาษขาว

การประเมินผล

1. สังเกตจาก การอภิปราย ตอบคำถาม การร่วมกิจกรรม
2. ตรวจผลงาน การเขียนย่อความ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ลูกเสือ

แผนการสอนที่ 1

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงเป็นการสื่อความหมายของเรื่องทีอ่านไปยังผู้ฟัง ในขณะเดียวกันผู้อ่านจำเป็นต้องจับใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านให้ได้โดยสมบูรณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียง เรื่องลูกเสือได้ถูกต้อง
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง
3. บอกรายละเอียดของเรื่องได้ถูกต้อง
4. บอกใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง

เนื้อหา

หนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ เนื้อเรื่องโดยย่อมีดังนี้ โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง ได้จัดกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมของลูกเสือขึ้น มีการเดินทางไกล สร้างค่ายพัก ผู้กำกับลูกเสือได้สอนวิธีทำปลาบั้ง เพื่อให้ลูกเสือประกอบอาหารเย็นรับประทานกัน ในตอนกลางคืนมีการแสดงรอบกองไฟของหมู่ลูกเสือต่าง ๆ สร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้ชมการแสดงรอบกองไฟเป็นอย่างมาก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

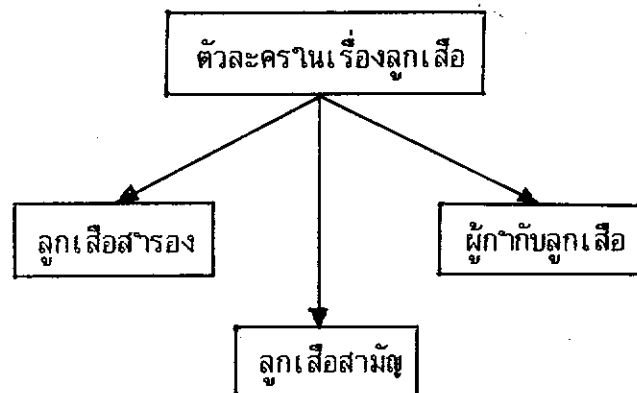
ขั้นนำ

ครูคิดแผนภูมิเพลง "จับมือลูกเสือ" บนกระดานดำให้นักเรียนร่วมกันร้อง

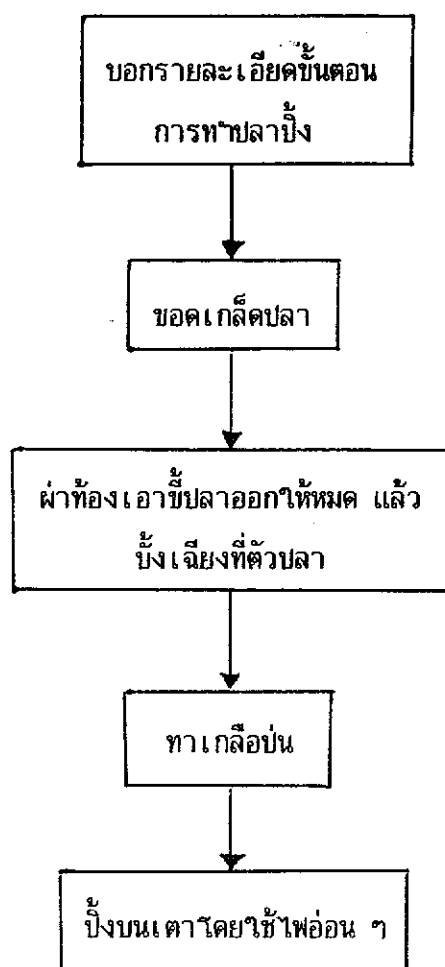
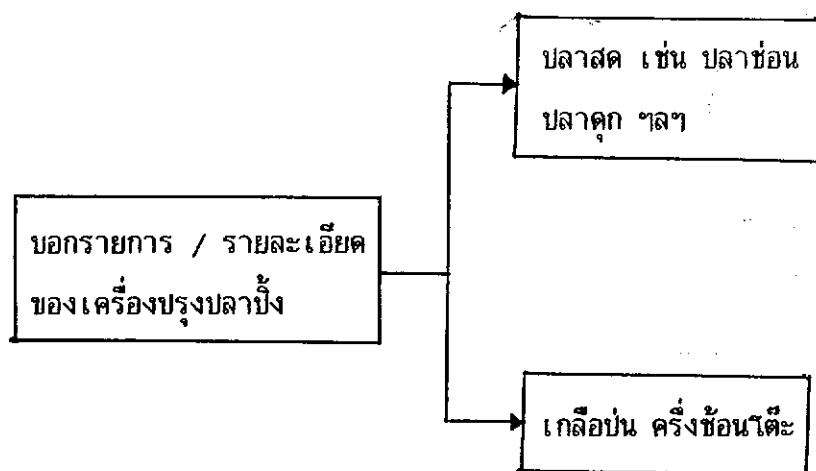
ขั้นสอน

1. ครูติดหนังสือเล่มใหญ่เรื่อง "ลูกเสือ" บนกระดานดำ
 2. ให้นักเรียนออกมา นั่งหน้าชั้นเป็นรูปครึ่งวงกลม โดยให้แต่ละคนมองเห็นหนังสือเล่มใหญ่ ได้อย่างชัดเจน
 3. ให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันออกมาหาเพื่อน ๆ อ่านทีละคน คำใดนักเรียนอ่านผิดครูคอยแก้ไข และฝึกให้นักเรียนอ่านให้ถูกต้อง
 4. เมื่ออ่านจบแต่ละตอน ให้นักเรียนอภิปราย เพื่อตั้งใจความสำคัญ รายละเอียดของเรื่อง ตลอดจนความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องในแต่ละตอน โดยครูอาจตั้งคำถามว่า ดังนี้
 - ตัวละครมีใครบ้าง
 - กำลังทำกิจกรรมอะไรอยู่
- ฯลฯ
- ครูเขียนไคอะแกรมบนกระดานดำ เพื่อให้นักเรียนบอกรายละเอียดของเรื่องได้

เช่น

5. ให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่อง เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
6. เมื่ออ่านจบให้นักเรียนอภิปราย เพื่อพิจารณาโครงการเขียนของผู้เขียน (โครงสร้างระดับย่อค) เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องได้ดียิ่งขึ้น โดยครูตั้งคำถาม ถามนักเรียนเพื่อช่วยในการทำไคอะแกรมของเรื่องบนกระดานดำ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนลำดับเรื่อง และสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลง จับมือลูกเสือ
2. หนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ
3. กระดาษขาว
4. กระดาษวาดภาพประกอบ
5. สีเมจิก

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอ่านออกเสียง
 - การอภิปราย ตอบคำถาม
 - การจับใจความสำคัญ การลำดับเรื่อง
 - การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. ตรวจผลงาน การเขียนภาพประกอบเรื่อง

เพลงจับมือลูกเสือ

ลูกเสือเราจับมือขวา
มือขวาเราใช้เคารพกัน (ซ้ำ)
จับมือนี้หมายถึงมิตร
ยิ้มด้วยเวลาจับมือ (ซ้ำ)

ยื่นซ้ายมาจับมือกันนั้น
ยื่นมือซ้ายออกมาพาล้นจับมือ ๆ
เหมือนญาติสนิทควรคิดยึดถือ
เพราะเราคือลูกเสือด้วยกัน.

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ลูกเสือ

แผนการสอนที่ 2

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านที่ดีนั้น ผู้อ่านต้องสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านเข้าใจเรื่องลูกเสือ ภายในเวลาที่กำหนดให้ได้
2. พุฒแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
3. บอกสิ่งสำคัญในเรื่อง ที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันได้
4. บอกความคิดรวบยอดของเรื่องลูกเสือได้

เนื้อหา

การวิเคราะห์ความคิดรวบยอดจากเรื่องลูกเสือ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมเรียนการสอน

ขั้นนำ

สนทนาเกี่ยวกับภาพประกอบในหนังสือเล่มใหญ่ ให้นักเรียนลำดับเรื่องอย่างย่อ ๆ

ขั้นสอน

1. คัดหนังสือเล่มใหญ่บนกระดานดำ ให้นักเรียนออกมาตั้งหน้าชั้นเป็นรูปครึ่งวงกลม และให้สามารถอ่านหนังสือเล่มใหญ่ได้ชัดเจนทุกคน
2. ครูแนะนำวิธีการอ่านในใจที่ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนอ่านในใจ เรื่องลูกเสือบนกระดานดำ ให้เวลา 20 นาที
4. ให้นักเรียนเล่าเรื่องลูกเสือ ตามความเข้าใจ ต่อกันคนละ 2 - 3 ประโยค ครูคอยชี้แนะ
5. ครู และนักเรียน ร่วมกันอภิปราย เพื่อเชื่อมโยงข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เข้ากับชีวิตประจำวันของนักเรียน ครูคอยแก้ไขปัญหาการออกเสียง และการใช้ภาษากับนักเรียนด้วย
6. ให้นักเรียนบอกขั้นตอนของการทบทวน โดยครูใช้ไคอะแกรมที่เขียนในแผนการสอนที่ 1 เข้าช่วย
7. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอด และอภิปราย เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ
2. กระดาษขาว
3. แผนภูมิไคอะแกรม

การประเมินผล สังเกตจาก

1. การอภิปราย / สนทนา
2. การสรุปความคิดรวบยอด
3. การแสดงความคิดเห็น เชื่อมโยงเรื่องเข้าสู่ชีวิตประจำวัน
4. การแสดงบทบาทสมมติ
5. การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ลูกเสือ

แผนการสอนที่ 3

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฝึกทักษะการเขียน ในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเอง จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเขียนของตนได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. วางแผนเรื่องที่จะเขียนร่วมกันได้
2. กำหนดแผนผังของเรื่องที่จะเขียนได้
3. เลือกใช้ประโยค และข้อความที่เหมาะสมในการเขียนได้
4. เขียนเรื่องให้เป็นไปตามลำดับ โครงสร้างของเรื่อง และอรรถลักษณะเดิมได้

เนื้อหา

การเขียนหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูคิดหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ ให้นักเรียนทบทวนเนื้อเรื่องร่วมกัน

ขั้นสอน

1. ครูแนะนำวิธีเขียนหนังสือเล่มใหญ่ การแบ่งหน้าที่กันทำงาน การใช้ภาษาในการเขียนหนังสือเล่มใหญ่

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการกลุ่ม ตลอดจนแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่ม

3. ครูแจกอุปกรณ์ในการเขียนหนังสือเล่มใหญ่ ได้แก่ กระดาษ สีเมจิก ดินสอ ยางลบ เป็นต้น แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนเรื่องลูกเสือ กลุ่มละ 1 เรื่อง และวาดภาพประกอบ โดยนักเรียนสามารถเขียนเรื่องเป็นของตนเอง ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับเรื่องที่อ่านในแผนการสอนที่ 1 เพียงแต่ให้คงอรรถลักษณะเดิมของเรื่องไว้

4. ครูคอยให้คำแนะนำ และช่วยเหลือในการเขียน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ
2. กระดาษแผ่นใหญ่ สำหรับเขียนเรื่อง
3. ดินสอ ยางลบ
4. สีเมจิก
5. เครื่องเย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การสนทนา / อภิปราย
 - การทำงานกลุ่ม
2. ตรวจผลงาน การเขียนหนังสือเล่มใหญ่

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ลูกเสือ

แผนการสอนที่ 4

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษา จากเรื่องที่เขียนจะช่วยให้ผู้เขียนจับใจความสำคัญของเรื่อง และพัฒนาการเขียนได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. พูดยุแสดงความคิดเห็น เพื่อวิเคราะห์อรรถลักษณะของเรื่องที่เขียนขึ้นได้
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่เขียนได้
3. บอกข้อคิดที่ได้ จากเรื่องที่เขียนได้
4. ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาในการเขียนได้

เนื้อหา

การวิเคราะห์อรรถลักษณะ และพิจารณาแก้ไขความถูกต้องของภาษา ที่ใช้ในการเขียนเรื่องลูกเสือ

กิจกรรมเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครู และนักเรียนออกมาเล่าเรื่องย่อ เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่เขียนในชั่วโมงก่อน

ขั้นสอน

1. คิดหนังสือเล่มใหญ่ที่แต่ละกลุ่มร่วมกันเขียนบนกระดานดำ
2. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อวิเคราะห์อรรถลักษณะเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนขึ้น ทีละเล่ม โดยครูใช้คำถาม ถามว่า
 3. ครู และนักเรียนร่วมกันแก้ไขสำนวนภาษา คำผิด และเครื่องหมายต่าง ๆ ให้อ่านต้อง และเหมาะสมยิ่งขึ้น จนครบทุกกลุ่ม
 4. ให้อ่านแต่ละกลุ่มจัดแสดงผลงานการเขียนของกลุ่มตนไว้ตามมุมห้อง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนคัดลอกเนื้อเรื่องที่ตนเขียนหนังสือเล่มใหญ่ลงสมุด พร้อมกับอรรถลักษณะของเรื่องด้วย

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนเล่มใหญ่ ที่แต่ละกลุ่มเขียนขึ้น
2. กระดาษขาว

การประเมินผล

1. สังเกตจาก การอภิปราย แสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ อรรถลักษณะของงานเขียน และการแก้ไขการใช้ภาษา
2. ตรวจผลงาน จากการเขียนหนังสือเล่มใหญ่

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ลูกเสือ

แผนการสอนที่ 5

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร และทำความเข้าใจกับผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และอธิบายความหมายของคำใหม่ ที่กำหนดให้ในบทเรียนได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. อ่าน และเขียนคำที่มีไม้ยมก (ฯ) ได้

เนื้อหา

1. คำใหม่ในหนังสือเล่มใหญ่ 30 คำ ได้แก่ กิจกรรม สามัญ เดินทางไกล พักแรม ทิศใต้ กิโลเมตร หมู่ นกอินทรี สะพาย ย่าม ไม้พลอง ผีหนัง ตุ่ม ผื่น อาการ ขี้ผึ้ง ที่หมาย ค่าย ขั้วคราว สะกดรอย เข็มทิศ แม่เหล็ก เครื่องหมาย แข่งขัน กติกา คะแนน ชุมชนรอบกองไฟ สรรอง ค้างคาว ผจย
2. คำที่มีไม้ยมก ได้แก่ ไกล ๆ ใคร ๆ ชิบ ๆ แดง ๆ ต่าง ๆ ที่ ๆ เพื่อน ๆ เล็ก ๆ หนา ๆ หมู่ ๆ ใหญ่ ๆ อี้ ๆ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนออกมาแสดงท่าทาง จากบัตรคำที่ครูกำหนดให้ แล้วให้เพื่อน ๆทายว่าคืออะไร หมายความว่าอย่างไร

ขั้นสอน

1. ครูติดหนังสือเรียนเล่มใหญ่บนกระดานดำ โดยใช้กระดาษปิดคำใหม่ในหนังสือเล่มใหญ่ ทุกคำไว้
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องย่อ และให้ทายคำใหม่ที่ปิดไว้ว่า คือคำอะไร หมายความว่าอย่างไร โดยให้นักเรียนลองเดาความหมายของคำ จากข้อความข้างเคียงคำใหม่คำนั้น คำไหนนักเรียนอ่านไม่ได้ให้ครูอ่านให้ฟัง และแนะนำความหมายของคำที่ถูกต้องให้
3. ครูติดบัตรคำใหม่ที่นักเรียนตอบได้ในข้อ 1 ที่ละคำบนกระป๋องหนึ่ง แล้วให้นักเรียนอ่าน
4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กำหนดคำให้กลุ่มละ 6 คำ ไปแต่งประโยค และพูดให้เพื่อนฟังหน้าชั้น ครูคอยเสนอแนะ
5. ให้หาคำที่ใช้บ่อยๆ จากหนังสือเล่มใหญ่แล้วนำมาอ่าน
6. ครูติดบัตรคำที่ใช้บ่อยๆ บนกระป๋องหนึ่งให้นักเรียนฝึกอ่าน และให้ช่วยกันหาว่าคำใดอีกที่ใช้บ่อยๆ
7. แข่งขันการเขียนคำตามคำบอกบนกระดานดำ

ขั้นสรุป

- ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ และคำที่ใช้บ่อยๆ
- ให้จดบันทึกคำใหม่ และคำที่ใช้บ่อยๆลงสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ
2. กระดาษขาว
3. บัตรคำ
4. กระเป๋าค้น

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอ่านออกเสียง บอกความหมาย และแต่งประโยคจากคำใหม่
 - การอภิปราย และเล่าเรื่องย่อ
 - การแข่งขันกันเขียนตามคำบอก
2. ตรวจผลงานจากสมุด

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ลูกเสือ

แผนการสอนที่ 6

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร และ
ทำความเข้าใจกับผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และอภิปราย ความหมายของคำใหม่ที่กำหนดคำให้ ในบทเรียนได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดคำให้ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำใหม่ในหนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ 29 คำ ได้แก่ ผ้า คัดเลือก นายหมู่ ดาย
เนิน ต้นสน เตียน ลาน ปั้ง ขี่ตุ๋น กลางแจ้ง สุดฝีมือ แยก คับคั่ง จาก พิเศษ สาเหตุ อื้อ แผ่น
สถิติ ขื่อเท้า เลือด ขีบ บ้วน ผ่าพันคอ รัศ นิยม ยกย่อง เสียสละ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้น ทบทวน

ครูคิดบัตรคำใหม่ที่อักษรบางตัวหายไปบนกระดาน ให้นักเรียนหาตัวอักษรมาเติมให้ถูก
ต้อง แล้วอ่านและบอกความหมาย เช่น

ก _ _ จั _

_ ตี _

ส่า _ _

เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ครูคิดหนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือบนกระดานดำ โดยใช้กระดาษปิดทับคำใหม่ ในหนังสือเล่มใหญ่ทุกคำไว้
2. ให้นักเรียนทายว่าคำที่ปิดไว้ คือคำอะไร เขียนอย่างไร มีความหมายอย่างไร โดยดูจากข้อความข้างเคียง
3. คำใดนักเรียนตอบผิด หรือบอกความหมายผิด ครูคอยแนะนำแก้ไข หรือให้เพื่อนช่วยกันตอบให้ถูกต้อง
4. คิดบัตรคำใหม่บนกระเป๋าดัง ให้นักเรียนอ่านให้ถูกต้อง
5. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แจกบัตรคำให้กลุ่มละ 6 บัตรคำ ให้นักเรียนนำไปแต่งประโยค แล้วออกมาพูดหน้าชั้น คำใดแต่งประโยคผิด ครูช่วยแก้ไข
6. เล่นเกม "ช่วยกันคิด" โดยให้แต่ละกลุ่มนำบัตรคำที่ครูแจกให้ มาแต่งเป็นเรื่องราวสั้น ๆ แล้วออกไปพูดหน้าชั้นให้เพื่อนฟัง กลุ่มไหนแต่งได้ดีถูกต้องเป็นกลุ่มชนะ กลุ่มใดใช้ถ้อยคำผิด ครูคอยแก้ไข
7. แข่งขันกันเขียนตามคำบอกบนกระดานดำ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ และจดลงสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ
2. บัตรคำให้เติมอักษร
3. บัตรคำใหม่
4. กระเป๋าดัง
5. กระดาษขาว
6. เกมช่วยกันคิด

การประเมินผล

1. สังเกตจาก

- การอ่านออกเสียง บอกความหมาย และแต่งประโยค
- การอภิปราย และตอบคำถาม
- การพูดหน้าชั้น
- การทำงานกลุ่ม
- การเล่นเกม

2. ตรวจผลงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ลูกเสือ

แผนการสอนที่ 7

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนในเรื่องที่มีความหมาย และเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของผู้เขียน ทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน จะทำให้ผู้เขียนเห็นคุณค่าของการฝึกฝน และประโยชน์ของการเขียนยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อธิบายรูปแบบการเขียนเรียงความได้ถูกต้อง
2. เขียนเรียงความจากเรื่องที่กำหนดให้ได้

เนื้อหา

การเขียนเรียงความ ประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ครูนำบัตรรูปภาพเกี่ยวกับการอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือมาให้ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องจากภาพ

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนภูมิแสดงรูปแบบการเขียนเรียงความบนกระดานดำ และร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบ แนวการเขียน การวางแผนในการเขียน การใช้สำนวนภาษา ฯลฯ

2. ให้นักเรียนเขียนเรียงความเรื่อง กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือในโรงเรียน
ของข้าพเจ้า

3. ถ้านักเรียนเขียนไม่ได้ ครูคอยชี้แนะแนวทาง

ขั้นสรุป

ร่วมกันสรุปรูปแบบการเขียนเรียงความ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรรูปภาพ
2. แผนภูมิแสดงรูปแบบการเขียนเรียงความ

การประเมินผล

1. สังเกตการสนทนา / อภิปราย
2. ตรวจผลงานการเขียนเรียงความ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ลูกเสือ

แผนการสอนที่ 8

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

คุณภาพของการเขียนทั้งอย่างสร้างสรรค์ และอย่างมีรูปแบบ สามารถพัฒนาต่อไปได้เสมอ ทั้งขึ้นอยู่กับวัย ระดับการศึกษา และขอบเขตของประสบการณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อธิบายรูปแบบการเขียนรายงานได้
2. เขียนรายงานจากเรื่องที่ครูกำหนดให้ได้

เนื้อหา

การเขียนรายงานเรื่องวิธีปรุงอาหารอย่างง่าย ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูคิดหนังสือเรียนเล่มใหญ่เรื่องลูกเสือ ให้นักเรียนเล่าเรื่องจากภาพ และสนทนาเกี่ยวกับวิธีการเขียนเรื่องการทาบลาบั้ง ในหนังสือเรียนเล่มใหญ่

ขั้นสอน

1. ครูแนะนำวิธีการเขียนรายงาน
2. อภิปราย / สนทนา เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนรายงานซึ่งได้แก่ เรื่องวิธีการปรุงอาหารอย่างง่าย ตามแนวเขียนในหนังสือ สำนวนภาษาที่ใช้ ขั้นตอนการเขียน ฯลฯ

3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ให้เขียนรายงานเรื่องเกี่ยวกับวิธีปรุงอาหารอย่างง่าย กลุ่มละ 1 อย่าง เช่น การทำไข่ตุ๋น การทำปลาปิ้ง เป็นต้น โดยเขียนจากประสบการณ์ หรือ การค้นคว้าจากห้องสมุดก็ได้

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์หรือรณลักษณะการเขียนแต่ละเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ
2. กระดาษขาว
3. หนังสืออ่านเพิ่มเติมจากห้องสมุด

การประเมินผล

1. สังเกตจาก การอภิปราย / สนทนา การวิเคราะห์หรือรณลักษณะ และการทำงาน
- กลุ่ม
2. ตรวจผลงานจากการเขียนรายงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ลูกเสือ

แผนการสอนที่ 9

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน เป็นผลเนื่องมาจากการได้มีโอกาสคิดอย่างเสรี ได้แสดงออกในงานเขียน และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกอรรถลักษณะในการเขียนเรื่องของตนได้
2. เขียน และจัดทำหนังสือเล่มเล็กของตนได้

เนื้อหา

การเขียนหนังสือเล่มเล็ก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูคิดหนังสือเล่มใหญ่บนกระดานดำ ให้นักเรียนเล่าเรื่องย่อ และบอกอรรถลักษณะของ

เรื่อง

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน แจกอุปกรณ์ในการเขียนหนังสือเล่มเล็ก ได้แก่ ดินสอ กระดาษ เป็นต้น

2. ำให้แต่ละกลุ่มเขียนหนังสือเล่มเล็ก กลุ่มละ 1 เรื่อง ำโดยใช้คำใหม่ในหนังสือในหนังสือเรียนเล่มใหญ่เรื่องลูกเสือ มาแต่งเป็นเรื่องราวใหม่สั้น ๆ เขียนภาพประกอบให้สวยงาม แล้วจัดทำเป็นหนังสือเล่มเล็ก

3. คัดเลือกผลงานดีเด่น จัดแสดงผลงานไว้ในห้อง

ขั้นสรุป

ำให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม บอกอรรถลักษณะของเรื่องที่เขียน โดยครูคอยช่วยเหลือ และแนะนำ

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษสำหรับเขียนหนังสือเล่มเล็ก
2. เครื่องเย็บกระดาษ
3. ดินสอ ยางลบ
4. สีเทียน
5. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องลูกเสือ

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอภิปราย / สนทนา
 - การบอกอรรถลักษณะของเรื่องที่เขียน
 - การทำงานกลุ่ม
2. ตรวจผลงานการเขียนหนังสือเล่มเล็ก

โครงการสอนกลุ่มควบคุม

(เวลาเรียน 111 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง การพูด อ่านเขียน เป็นทักษะที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน เพื่อใช้ให้ประโยชน์ ในการพัฒนาตนเอง และสังคม

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีพัฒนาการทางภาษา ในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน
2. เพื่อให้มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
3. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร ทั้งการรับรู้ และถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผล
4. เพื่อให้เข้าใจ และสามารถใชภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สอน จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ของ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้เนื้อเรื่องบทที่ 7 - 10

กิจกรรมการเรียนการสอน

- นำเข้าสู่บทเรียน
- สอนคำใหม่
- สอนอ่านในใจ
- สอนอ่านออกเสียง
- สอนแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
- กิจกรรมเสริมความเข้าใจและทักษะ

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 กรมวิชาการ
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. เพลงต่าง ๆ
5. เกมต่าง ๆ

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. การตรวจผลงาน
3. แบบทดสอบ

แผนการสอนวิชาภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 เพชรอยากเรียนหนังสือ

แผนการสอนที่ 1

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารทำความเข้าใจกับผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และอธิบายความหมายของคำใหม่ ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. อ่านเข้าใจแล้วตอบคำถาม จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. อ่านออกเสียงแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน บทที่ 7 ข้อ 1 ได้ถูกต้อง
4. ทานแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ จำนวน 14 คำ ได้แก่ โรงอาหาร อีกา ต้นสัก วานขึ้น อัง พึ่ง ญุ่น ต้นหว้า ฐานะ บรรณาลูกจ้าง หลักแหล่ง ผ่อนผัน คอยท่า
2. เนื้อเรื่องในหนังสือเรียน บทที่ 7 (ตอนที่ 1) ตั้งแต่ "วีระนั่งกินข้าวกลางวันกับมานะในโรงอาหาร.....ถึง.....เพชรว่าถ้าอยากเรียนต้องรีบเรียน เพราะเวลาไม่คอยท่า"
3. แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนข้อ 1

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. สนทนาเกี่ยวกับภาพในหนังสือเรียน
2. สนทนาเกี่ยวกับคำบางคำในบทเรียน โดยใช้บัตรภาพประกอบ เช่น ต้นสัก ต้นหว้า ลูกจ้าง ฯลฯ

ขั้นสอน

1. ครูติดบัตรคำใหม่บนกระดานคำทีละคำ ให้นักเรียนอ่าน คำใดที่อ่านไม่ได้ ก็ใช้วิธีอ่านแจกลูก และสะกดคำ
2. ครูให้นักเรียนบอกความหมายของคำใหม่ ทีละคำตามความเข้าใจ โดยครูช่วยอธิบายความหมายเพิ่มเติม พร้อมกับให้นักเรียนแข่งกันค้นหา ความหมายของคำจากประมวลคำใหม่ท้ายหนังสือเรียน
3. นำคำใหม่มาฝึกแต่งประโยคทีละคน
4. ให้นักเรียนอ่านในใจ เนื้อเรื่องในหนังสือเรียนบทที่ 7 (ตอนที่ 1) แล้วครูตั้งคำถามถามนักเรียน เพื่อความเข้าใจ เช่น วีระนั่งทานข้าวที่ไหน เพชรเป็นเพื่อนใหม่ของใคร ฯลฯ
5. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 7 เพื่อทบทวนการผันอักษรกลาง ครูและนักเรียนช่วยกันเลือกคำใหม่ ที่ใช้อักษรกลาง นำมาฝึกผันคำที่ควรเน้น คือ กว้าง ต่อ จ้าง อ้าง

ข้อสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ แล้วบอกความหมายทีละคน
2. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ข้อ 1
3. เขียนคำตามคำบอก 14 คำ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ/บัตรภาพ
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การประเมินผล

1. สังเกตจาก การตอบคำถาม การอ่านออกเสียง และอธิบายความหมายคำ
2. ตรวจผลงาน
 - แบบฝึกหัดบทที่ 7 ข้อ 4
 - การเขียนคำตามคำบอก

แผนการสอนวิชาภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 เพชรอยากหนังสือ

แผนการสอนที่ 2

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และอธิบายความหมายของคำใหม่ ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. อ่านในใจ แล้วตอบคำถามจากเนื้อเรื่องในบทเรียน ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. อ่านออกเสียงแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน บทที่ 7 ข้อ 2 ได้ถูกต้อง
4. ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่จำนวน 23 คำ ได้แก่ โสภฮาก กระด้าง เอาอย่าง ปรีक्षा อบรม มรรยาท ความจำ คบ พลอย กิจการ ที่ดิน บางส่วน ทามาหากิน ชั่วลูกชั่วหลาน กากับ หากิน หน่อไม้ หอบ เบ็ด คุ่ม ย่าง เยอะ
2. เนื้อเรื่องในหนังสือเรียน บทที่ 7 (ตอนที่2) ตั้งแต่ "วีระพูดว่า ที่แรกเพชรพูดจา กระซิก โสภฮาก.....ถึง.....แกงไก่ใส่หน่อไม้มาให้ที่บ้านฉันตั้งเยอะ"
3. แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ข้อ 2

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. สันทนาเกี่ยวกับภาพในหนังสือเรียน และให้นักเรียนเล่าเรื่อง จากภาพตามความเข้าใจ
 2. ทบทวนเนื้อเรื่องในแผนการสอนที่ 1 โดยให้นักเรียนเล่าเรื่องต่อกันทีละคน
 3. สันทนาเรื่องกับรูปภาพของคำบางคำในบทเรียน เช่น พลอย หน่อไม้ เบ็ด ฯลฯ
- ในด้านความหมาย และประโยชน์ใช้สอย

ขั้นสอน

1. ครูคัดบัตรคำใหม่บนกระดานคำทีละคำ ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน คำใดอ่านไม่ได้ ก็ใช้วิธีอ่านแจกลูกแล้วสะกดคำ และฝึกอ่านซ้ำ ๆ ทำเช่นนี้จนครบทุกคำ
2. ให้นักเรียนบอกความหมายของคำทีละคำ คำใดยากให้ค้นหาความหมาย จากประมวลคำใหม่ท้ายหนังสือเรียน คำที่เข้าใจยากหรือเป็นนามธรรม ครูจะใช้รูปประโยคอธิบาย และยกตัวเพิ่มเติม เช่น ความจำ มรรยาท เป็นต้น
3. นำคำบางคำมาให้นักเรียนฝึกแต่งประโยค โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แล้วกำหนดคำใหม่ให้ กลุ่มละ 3 คำ ให้แต่ละกลุ่มหาคำที่กาหนดคำให้ แต่งเป็นประโยค กลุ่มไหนแต่งได้ถูกต้องมากกว่า เป็นกลุ่มที่ชนะ
4. ครูให้นักเรียนอ่านในใจ เนื้อเรื่องบทที่ 7 (ตอนที่ 2) แล้วถามความเข้าใจ
5. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ข้อ 2

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่ทั้งหมดพร้อมกัน แล้วให้บอกความหมายของคำ
2. เขียนคำใหม่ตามคำบอก

สื่อการสอน

1. บัตรคำ/บัตรภาพ
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การประเมินผล

1. สังเกตจาก การอ่านออกเสียง อภิปราย และอธิบายความหมายของคำ
2. ตรวจผลงาน จากแบบฝึกหัด บทที่ 7 ข้อ 5

แผนการสอนวิชาภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 เพชรอยากเรียนหนังสือ

แผนการสอนที่ 3

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร
เข้าใจกับผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และอธิบายความหมายของคำใหม่ที่กำหนด ให้ได้ถูกต้อง
2. อ่านในใจ และตอบคำถามจากเนื้อเรื่องในบทเรียนที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. อ่าน และเขียนคำที่ใช้ ค. เป็นตัวสะกดได้ถูกต้อง
4. ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่จำนวน 21 คำ ได้แก่ ต่อว่า แอบ ประหลาด เพชร สร้อย มรดก ความคิด
เห็น บริจาค สู้ทรูณ ตะ พุตบอล เขียน พรรค ประสงค์ สมัย อุดม สมบูรณ์ กว้างขวาง รับจ้าง
รับรอง โฆษณา
2. เนื้อเรื่องในหนังสือเรียน บทที่ 7 (ตอนที่ 3) ตั้งแต่ "ปิติ มานี ชูใจ สมคิด และ
ดวงแก้ว เดินเข้ามาหาวิระกับมานะ.....ถึง.....ทุกคนจึงพากันไปเข้าห้องเรียน"
3. คำที่ใช้ ค. เป็นตัวสะกด ได้แก่ บริจาค พรรค โชค โรค ภาค นาค พรรค สมัย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. สนทนาเกี่ยวกับภาพในบทเรียน และสนทนาเกี่ยวกับภาพของคำใหม่บางคำ เช่น สร้อย สุตรคุณ เป็นต้น
2. ทบทวนเนื้อเรื่อง บทที่ 7 ที่เรียนผ่านมา โดยให้นักเรียนเล่าเรื่องต่อกันทีละคน

ขั้นสอน

1. ครูติดบัตรคำใหม่บนกระดานทีละคำ ให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อมกัน คำใดอ่านไม่ได้ ใช้วิธีอ่านแบบแจกลูก สะกดคำ และฝึกอ่านซ้ำ ๆ
2. ให้นักเรียนบอกความหมายของคำ ตามความเข้าใจทีละคำ คำใดยาก ครูให้ค้นหาความหมายจากประมวลคำใหม่ท้ายหนังสือเรียน ตลอดจนใช้รูปภาพของจริงอธิบายประกอบ ส่วนคำใดเป็นนามธรรมจะใช้รูปประโยคอธิบาย และยกตัวอย่างประกอบ
3. นำคำใหม่บางคำมาแต่งประโยคทีละคน
4. ให้นักเรียนอ่านในใจ เนื้อเรื่องบทที่ 7 แล้วให้นักเรียนตั้งคำถามจากเนื้อเรื่องตามเพื่อนทีละคน
5. ฝึกอ่านคำที่มี ค. สะกด หรือ ตัวสะกดแม่กกาไม่ตรงแม่ ออกเสียงเหมือน ก. สะกด และอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 7 ข้อ 4
6. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แข่งกันเขียนคำที่มี ค. สะกด บนกระดานคำ โดยครูเป็นคนบอกทีละคำ กลุ่มใดเขียนถูกมากที่สุด เป็นกลุ่มที่ชนะ

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่ และคำที่มี ค. สะกด พร้อมกัน
2. ครูสุ่มตามความหมายของคำใหม่ บางคำ
3. ให้เขียนคำใหม่ และคำที่ ค. สะกดตามคำบอก

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. รูปภาพ
3. หนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย ตั้งคำถาม ตอบคำถาม การอ่านออกเสียง และร่วมกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 2 และข้อ 8

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 เพชรอยากเรียนหนังสือ

แผนการสอนที่ 4

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านและการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ช่วยรักษามาตรฐานทางภาษาไทยได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียง และเขียนคำที่ใช้ ส. เป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง
2. อ่านออกเสียง และเขียนคำพ้องเสียงได้ถูกต้อง
3. พังและพูด คำสัมผัสคล้องจองได้ถูกต้อง
4. ทานแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำพ้องเสียง ในแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 7 ข้อ 5
2. คำที่ใช้ ส เป็นพยัญชนะต้น ในแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 7 ข้อ 3
3. แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 7 ข้อ 6

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ ของคำบางคำที่ขึ้นต้นด้วย ส และคำพ้องเสียง ได้แก่ ส่อง, ระสัง, ล้อม - ซ่อม และหญ้า - ย่า

ขั้นสอน

1. ครูติดบัตรคำที่ใช้ ส เป็นพยัญชนะต้นบนกระดาน แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อมกัน คำใดยาก ครูใช้วิธีแจกลูก สะกดคำ และอ่านซ้ำ ๆ
2. ให้นักเรียนอ่านคำพ้องเรื่อง จากแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 7 ข้อ 5 คำใดนักเรียนอ่านผิด ครูใช้วิธีอ่านแบบ แจกลูก และสะกดคำ
3. ใช้กิจกรรมหาคำพ้องเสียง โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูยกตัวอย่างคำพ้องเสียง ซึ่งมีรูปต่างกันแต่ออกเสียงเหมือนกัน เช่น ฟัง - ฟุ้ง ฯลฯ จากนั้นนักเรียนค้นเคยแล้ว จึงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำพ้องเสียงให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 5 นาที แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น กลุ่มใดเขียนได้ถูกต้องมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ
4. ให้นักเรียนฝึกอ่าน คำสัมผัสคล้องจองในแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 7 ข้อ 6 แล้วให้บอกทีละคนว่า คำใดเป็นคำสัมผัสคล้องจอง
5. เล่นเกมต่อคำคล้องจอง แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้ผลัดกันบอกกลุ่มคำที่มี 2 คำ โดยให้คำสุดท้ายของกลุ่มคนแรกสัมผัสกับคำแรกของกลุ่มคำต่อไป เช่น ความจำ กำกับ ฯลฯ กลุ่มใดบอกได้มากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 7 ข้อ 3, 5 และ 6 อีกครั้ง
2. เขียนคำที่ใช้ ส เป็นพยัญชนะต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. รูปภาพ
3. หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1

การประเมินผล

1. สืบเนื่องจาก การอ่านออกเสียง ตอบคำถาม การรายงานหน้าชั้น และการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 6, 7 และ 14

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 เพชรอยากเรียนหนังสือ

แผนการสอนที่ 5

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดควยยอด

การอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ผู้อ่านต้องจับจุดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และอ่านได้ปริมาณมากแต่ใช้เวลา และพลังงานน้อย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านในใจเนื้อเรื่องในบทเรียน ภายในเวลาที่กำหนดให้ได้
2. ตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ตามความเข้าใจของตนเองได้ถูกต้อง
4. ทานแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่องในบทเรียนที่ 7 เรื่องเพชรอยากเรียนหนังสือ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูตัดแผนภูมิเพลง "มิตรดี" บนกระดานดำ ให้นักเรียนร้องพร้อมกัน ถ้าร้องไม่ได้ให้ร้องตามครู

เพลงมิตรดี

ท่านอง เขมรขอทาน

มิตรดีเป็นที่พึ่งพา	ได้ทุกครา เคือนร้อนเศร้าใจ
หาทางขจัดภัย	ไม่ลี้หนีไกล เมื่อยามอัปจน
มิตรเลว คืแต่สอพลอ	ยอเยกเพื่อหวังประโยชน์ตน
หากมีภัยต้องประจัญ	พวกนี้ทุกคน เลี่ยงหนี หลบไกล

2. อภิปรายเกี่ยวกับการคบเพื่อนดี และเพื่อนไม่ดี ว่ามีผลต่อนักเรียนต่อไป

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายลักษณะการอ่านในใจ และขั้นตอนการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องให้นักเรียนฟัง
2. กำหนดเวลาให้ 20 นาที ให้ทุกคนอ่านในใจ เนื้อเรื่องในบทเรียนที่ 7 ตั้งแต่ต้นจนจบ
3. ครูตั้งคำถาม ถามนักเรียนแต่ละคน และให้นักเรียนผลัดกันตั้งคำถาม ถามเพื่อน
4. ให้นักเรียนหาคำศัพท์ตัวละคราในเรื่องที่แต่ละคน เช่น ลุง เพชร ปิติ ฯลฯ
5. ให้เล่าเรื่องต่อกันคนละประโยคตามลำดับเนื้อเรื่อง
6. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องตามความเข้าใจ แล้วออกไปรายงานหน้าชั้น

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องอีกครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1
2. แผนภูมิเพลง มิตรดี

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การตั้งคำถาม และตอบคำถาม
 - การเล่าเรื่องต่อกัน คนละประโยค
 - การพูดวิจารณ์ตัวละคร
 - การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง
2. ตรวจแบบฝึกหัดที่ 7 ข้อ 3

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 เพชรอยากเรียนหนังสือ

แผนการสอนที่ 6

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การใช้เสียง และการเว้นจังหวะให้เหมาะสม ประกอบกับการอ่านด้วยความคล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว จะทำให้การอ่านออกเสียง สื่อความหมายได้อย่างประสิทธิผลเต็มที่

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อจบเรียนแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียง บทเรียนบทที่ 7 ได้ถูกต้อง
2. อ่านออกเสียง แบบฝึกหัดบทเรียนบทที่ 7 ได้ถูกต้อง
3. คัดตัวบรรจงเต็มบรรทัด และตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตามแบบที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

และสวยงาม

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนเล่นเกมจ่ายตลาด โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม แจกถุงกระดาษให้กลุ่มละ 1 ใบ เตรียมบัตรคำใหม่ ในบทเรียนใส่กล่องวางไว้หน้าชั้น ให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำคนละ 1 ใบ ชูให้เพื่อนดู แล้วอ่านออกเสียง ถ้าอ่านถูกก็นำบัตรคำใส่ถุง ทำเช่นนี้ ผลัดเปลี่ยนกันไปจนกว่าจะครบทุกคน กลุ่มใดได้บัตรคำมากกว่า ชนะ

ขั้นการสอน

1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียง บทเรียนที่ 7 ทีละคน คนละ 4 - 5 ประโยค โดยเน้นการอ่านออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน การเว้นจังหวะ วรรคตอนถูกต้อง
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูกำหนดบทเรียนให้อ่าน โดยอ่านพร้อมกันเป็นกลุ่ม ทีละกลุ่ม กลุ่มใดอ่านออกเสียงชัดเจน ถูกต้อง เว้นจังหวะ วรรคตอนถูกต้อง เป็นกลุ่มที่ชนะ
3. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 7 พร้อมกัน
4. ครูอธิบายวิธีการคัดลายมือ ตัวบรรจงครึ่งบรรทัด และตัวบรรจงเต็มบรรทัด ให้นักเรียนฟัง และนำแผนภูมิตัวอย่าง การคัดลายมือมาให้นักเรียนดู

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่พร้อมกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย ประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1
2. กุญกระดาก
3. บัตรคำใหม่
4. แผนภูมิตัวอย่างการคัดลายมือ
5. เกมจ่ายตลาด

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การร่วมกิจกรรมการจ่ายตลาด
 - การอ่านออกเสียง
 - การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. ตรวจแบบฝึกหัดการคัดลายมือ

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 เพชรอยากเรียนหนังสือ

แผนการสอนที่ 7

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

คุณภาพของการเขียนทั้งอย่างสร้างสรรค์ และอย่างมีรูปแบบ สามารถพัฒนาต่อไปได้เสมอ ทั้งขึ้นอยู่กับวัย ระดับการศึกษา และขอบเขตของประสบการณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อธิบายแบบฟอร์มการเขียนจดหมายถึงเพื่อนได้ถูกต้อง
2. บอกคำขึ้นต้น และคำลงท้ายจดหมายถึงเพื่อนได้ถูกต้อง
3. เขียนจดหมายถึงเพื่อนตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. การเขียนจดหมายถึงเพื่อน เพื่อชวนมาร่วมงานทำบุญที่บ้านใหม่
2. แบบฟอร์มการเขียนจดหมาย
3. คำขึ้นต้น ใช้คำว่า เพื่อนรัก เช่น แดงเพื่อนรัก ธงชัยเพื่อนรัก เป็นต้น
4. คำลงท้าย ใช้คำว่า รักและคิดถึง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารกัน ว่ามีวิธีการอย่างใดบ้าง และวิธีการที่สะดวก ประหยัดที่สุด คือ การติดต่อทางจดหมาย

ขั้นสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียน ในเรื่องการชวนเพื่อนมาเที่ยวที่บ้าน เราจะใช้ภาษาพูดอย่างไร ให้นักเรียนตอบทีละคน แล้วครูเขียนบนกระดาน

2. ครูและนักเรียน ร่วมกันแก้คำที่เขียนตามภาษาพูด ให้เป็นสำนวนของจดหมาย
3. ครูคิดแผนภูมิแบบฟอร์มจดหมาย และแผนภูมิตัวอย่างการจำหน่ายของจดหมาย

แล้วอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ

4. ฝึกการใช้คำขึ้นต้น และคำลงท้ายของจดหมายถึงเพื่อน

5. เล่นเกมจดหมาย ฉงน

- แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม เท่า ๆ กัน

- ครูแจกของจดหมาย ให้กลุ่มละ 1 ชุด ภายในซองแต่ละซอง จะประกอบด้วยบัตรประโยคเกี่ยวกับจดหมาย เช่น ส่วนที่เป็นคำขึ้นต้น ส่วนที่เป็นเนื้อเรื่อง ส่วนที่เป็นคำลงท้าย ส่วนที่เป็นที่อยู่ เป็นต้น

- ครูให้สัญญาณ นักเรียนทุกคนต้องช่วยกันเรียงประโยคของตนให้ได้ใจความ และถูกต้อง ตามรูปแบบของจดหมาย กลุ่มใดเรียงเสร็จก่อน ชนะ

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียน ร่วมกันทบทวนรูปแบบการเขียนจดหมาย และคำขึ้นต้น คำลงท้าย

อีกครั้ง

2. ให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงเพื่อน เพื่อชวนมาร่วมงานขึ้นบ้านใหม่

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิการวางแบบฟอร์มจดหมาย
2. แผนภูมิตัวอย่างการจำหน่ายของจดหมาย
3. เกมจดหมายฉงน

การประเมินผล

1. สังเกตจาก การตอบคำถาม การสนทนา การเล่นเกม
2. ตรวจแบบฝึกหัด จากการเขียนจดหมาย

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 เพชรอยากเรียนหนังสือ

แผนการสอนที่ 8

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

1. การพูดได้ชัดเจน และถูกต้องช่วยให้การสื่อสาร ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังดำเนินไปด้วยดี
2. ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ เป็นผลเนื่องมาจากการได้มีโอกาสคิดอย่างเสรี ได้แสดงออก และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

1. ใช้น้ำเสียง และถ้อยคำในการพูดลักษณะต่าง ๆ เช่น การประกาศ การสนทนา ฯลฯ ได้อย่างเหมาะสม
2. เขียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. การอ่านข่าว เช่น ข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นต้น
2. การเขียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่กำหนดให้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียน 2 คน ออกมาอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ที่หน้าชั้น คนแรกให้อ่านแบบไม่น่าสนใจ เช่น อ่านไม่ชัดเจน ไม่แบ่งวรรคตอน ฯลฯ คนที่สองให้อ่านอย่างน่าสนใจ ด้วยลีลาท่าทาง น้ำเสียง และแบ่งวรรคตอนถูกต้อง แล้วให้นักเรียนในชั้นช่วยกันวิจารณ์ผู้อ่านข่าวทั้งสองคน

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียน ออกเป็น 6 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มคัดเลือกตัวแทนที่ดีที่สุด ออกไปอ่านข่าวหรือประกาศหน้าชั้น ซึ่งครูให้แต่ละกลุ่มเตรียมข่าวไว้ล่วงหน้า เช่น ข่าวเกี่ยวกับความกตัญญู ประกาศคุณงามความดีของเพื่อน เป็นต้น
2. ให้นักเรียนสังเกต ลีลา ท่าทาง น้ำเสียง และวรรคตอน ในการอ่าน
3. ให้นักเรียนอภิปราย ลักษณะท่าทาง น้ำเสียง และวรรคตอน ของผู้อ่านทีละคน
4. อภิปราย เกี่ยวกับข้อปฏิบัติที่ถูกต้องในการอ่านข่าวหรือประกาศ
5. ครูคิดบัตรแถบประโยคที่เขียนข้อความว่า "สมัยนี้คนไม่เรียนหนังสือ ผู้คนเรียนหนังสือไม่ได้" ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่านักเรียน เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด ฯลฯ ครูช่วยเสริมแนวคิดที่ถูกต้อง

ขั้นสรุป

ครู และนักเรียน ร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุป ข้อปฏิบัติในการอ่านข่าว หรือประกาศ และจดบันทึกลงสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ข่าวจากหนังสือ และประกาศความดี
2. แถบประโยค
3. หนังสือแบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - ลีลาท่าทาง น้ำเสียง และวรรคตอนในการอ่านข่าว
 - การอภิปราย และสรุป
 - การแสดงความคิดเห็นจากข้อความที่กำหนดให้
2. ตรวจแบบฝึกหัด บทที่ 7 ข้อ 13

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 เพชรอยากเรียนหนังสือ

แผนการสอนที่ 9

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การกล้าแสดงความคิดเห็นของตน ช่วยให้เกิดสติปัญญา และอาจเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

1. เล่าเรื่องย่อ จากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน ได้ถูกต้อง
2. แสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน ได้ถูกต้อง
3. บอกนิสัยของตัวละคร จากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

อ่านหนังสือ อ่านเพิ่มเติมจากห้องสมุด

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องย่อ เกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่นักเรียนชอบ และเคยอ่าน สัก 2 - 3 คน
2. สันทนากับนักเรียน เกี่ยวกับหนังสือที่นักเรียนชอบ ว่ามีเรื่องอะไรบ้าง เหตุใดจึงชอบ ฯลฯ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปวิธีการใช้ห้องสมุด ครูแนะนำวิธีการใช้ห้องสมุดด้วย
2. ครูแนะนำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ว่ามีเรื่องอะไรอ่าน
3. ให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือเพิ่มเติมจากห้องสมุด คนละ 1 เรื่อง แล้วนำกิจกรรม

ต่อไปนี้เป็น

- เล่าเรื่องย่อ
 - บอกนิสัยของตัวละคร
 - แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
 - บอกประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากเรื่องที่อ่าน
4. สุ่มให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องย่อ, บอกนิสัยตัวละคร, แสดงความคิดเห็น และบอกประโยชน์ที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน ประมาณ 5 - 6 คน ครูคอยเสริมแนวความคิดที่ถูกต้องด้วย

ขั้นสรุป

ครู และนักเรียน ร่วมกันสรุปประโยชน์ของการอ่านหนังสือเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านเพิ่มเติมในห้องสมุด

การประเมินผล

สังเกตจากเล่าเรื่องย่อ บอกนิสัยของตัวละคร การแสดงความคิดเห็น และการอภิปราย

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 8 สดสาครกับม้านิลมังกร

แผนการสอนที่ 1

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อสื่อความหมายของเรื่องที่อ่าน จึงจำเป็นต้องฝึกฝน เพื่อให้เกิดทักษะที่ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

1. นักเรียนสามารถทาย และตอบปริศนาคำทาย เกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในบทเรียนได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำใหม่ ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถผันเทียบเสียงอักษรกลาง และอักษรต่ำได้

เนื้อหา

การฟัง

- ปริศนาคำทาย

การอ่าน

- คำใหม่ มัจฉา ขวบ อวบ อ้วนท้วน เต็น กุฎี นวลฉวี

การเขียน

- เขียนคำใหม่
- ตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้น นำเสนอ

1. ครู และนักเรียนทบทวนเนื้อหาบทที่ 7
2. ครูนำปริศนาคำทายมาทายให้นักเรียนฟัง และปริศนาคำทายนี้ เป็นคำตอบเกี่ยวกับสัตว์ และสิ่งที่มีในบทเรียน

ขั้น สอน

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 - 5 คน เล่นเกมแข่งขันกันทายปริศนา กลุ่มไหนตอบถูกมาก กลุ่มนั้นชนะ
2. ครูนำบัตรคำใหม่ : มัจฉา อวบ อ้วนท้วน เต็น กูฎี นวลจวี มาให้นักเรียนอ่านคำใดอ่านไม่ได้ ให้ใช้วิธีอ่านแบบแจกลูกหรือการผัน
3. ให้นักเรียนหาความหมายของคำใหม่ จากประมวลคำท้ายบทเรียน และส่งตัวแทนออกมาอธิบายความหมายของคำใหม่เหล่านั้น
4. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน บทที่ 8 ข้อ 1 ผูกผันเปรียบเทียบ เกี่ยวกับอักษรกลางกับอักษรต่ำ เช่น
 - อักษรกลาง อาย อ้าย อ้าย อ้าย อ้าย
 - อักษรต่ำ วาย ว้าย ว้าย ว้าย
 ให้นักเรียนเปรียบเทียบเกี่ยวกับอักษรกลาง และอักษรต่ำ อ้าย - อ้าย ให้สังเกตการใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ และการออกเสียงตัวอักษรกลาง และอักษรต่ำ

ขั้น สรุป

1. ครู และนักเรียน ทบทวนคำใหม่ และให้อ่านออกเสียง แบบฝึกท้ายบทเรียน บทที่ 8
2. ครู และนักเรียน ช่วยกันสรุปการเทียบเสียงอักษรกลางกับอักษรต่ำ

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำใหม่ มัจฉา ขวาง อวบ อ้วนท้วน เต็น กุฎี นวลฉวี
2. ปริศนาทายาย
3. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ของกรมวิชาการ

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การเข้าร่วมกิจกรรม
2. สัมภาษณ์
 - การอ่านคำใหม่
 - การอ่านพยัญอักษร
3. ตรวจผลงาน
 - เขียนคำใหม่
 - แบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 4

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 8 สวดสาธิตกับม้านิลมังกร

แผนการสอนที่ 2

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

ภาษิต และคำพังเพย ช่วยให้เกิดข้อคิด ความสนุกสนาน พร้อมทั้งการอ่านคำ ช่วยให้เกิดประสบการณ์ทางภาษาได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของภาษิต และคำพังเพยได้
2. นักเรียนสามารถอ่าน และบอกความหมายของคำใหม่ได้
3. นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กนได้
4. นักเรียนสามารถอ่านทบทวนเนื้อหาในบทเรียนได้

เนื้อหา

- บทเรียนที่ 8
- คำใหม่ ปลา โกลาหล คาวส บ่น ร่ำเรียน วิทยา วิชาการ เล่ห์ อ้าย เจริจจาน

เขียว เกล็ด นิล

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครู และนักเรียนทบทวนความหมายของคำใหม่จากการเรียนที่ผ่านมา
2. ครูนำภาษิต และคำพังเพยมาอ่านให้นักเรียนฟัง และสนทนาเกี่ยวกับความหมายของภาษิต และคำพังเพย เช่น น้ำขึ้นให้รีบตัก, ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน ช่วยกันหาภาษิต และคำพังเพยแข่งกัน จากหนังสือเรียน หรือหนังสือเล่มอื่น
2. ครูนำคำใหม่ ปล้า โกลาหล คบส บ่น ร่ำเรียน วิทยา วิชาการ เล่ห์ อ้าย เคร่งจวน เขี้ยว เกล็ด นิล มาให้นักเรียนฝึกอ่าน และให้นักเรียนหาความหมายของคำใหม่เหล่านี้
3. ให้นักเรียนอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตัวสะกดแม่กน "คำที่มี ร สะกด จะอ่านเสียง ออ มี น สะกด" เช่น สโนสธ ถาวร เป็นต้น โดยให้อ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนบทที่ 8 ข้อ 2
4. ให้นักเรียนอ่านในใจในบทเรียนที่ 8 ตั้งแต่ มานะ มานี ปิติ ชูใจ---จนถึง--- แล้วก็ให้ทบทวนวิชาการโดยใช้เวลา 20 นาที
5. ครู และนักเรียนสนทนาเนื้อหาที่เรียนไป โดยสรุปเรื่องที่ครูกำหนดให้อ่านและให้นักเรียนอ่านออกเสียงอีกครั้ง

ขั้นสรุป

1. ครู และนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของคำใหม่, คำที่อ่านไม่ตรงตัวสะกดแม่กน และเนื้อหาในบทเรียนบทที่ 8
2. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 2

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ของกรมวิชาการ
2. บัตรคำ ปล้า โกลาหล คบส บ่น ร่ำเรียน วิทยา วิชาการ เล่ห์ อ้าย เคร่งจวน เขี้ยว เกล็ด นิล
3. สุภาษิต และคำพังเพย

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การออกเสียงคำที่กำหนดให้
 - การเข้าร่วมกิจกรรม
2. สัมภาษณ์
 - การสนทนาซักถาม
3. ตรวจสอบผลงาน
 - การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แผนการสอนที่ 3

บทที่ 8 สดสาครกับม้านิลมังกร
เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝนให้ถูกต้อง เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถฟัง และพูดข้อความที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนสามารถ อ่าน และอธิบายความหมายของคำใหม่ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนคำใหม่ได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถอ่านทบทวนเองเสนาะในบทเรียนได้

เนื้อหา

- บทเรียนบทที่ 8
- คำใหม่ ปาน ฟาด รอน พาหนะ พัน ภูฎา สโมสร ถาวร พูน นัคตา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครู และนักเรียน ทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปครั้งที่แล้ว

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม
2. ให้นักเรียนเล่นเกมกระซิบ โดยกำหนดข้อความให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันกระซิบข้อความที่ครูกำหนดให้ต่อ ๆ กันไป คนสุดท้ายของกลุ่มใดสามารถบอกข้อความได้คล้อยคลึงข้อความเดิมมากที่สุด เป็นกลุ่มชนะ
3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำใหม่ ปาน พาด รอย พาหนะ พัน ภัยใหญ่ สโมสร ถาวร พูน นัคคา
4. ให้นักเรียนหาความหมายของคำใหม่ และส่งตัวแทนออกมาอธิบายความหมายของคำใหม่
5. ให้นักเรียนอ่านในใจ หนังสือบทที่ 8 ตั้งแต่ วันหนึ่งสุดสัปดาห์นี้...จนถึง... ตามหาพระราชา โดยใช้เวลา 10 นาที
6. ให้นักเรียนอ่านออกเสียง และช่วยกันอภิปรายเนื้อหาที่เรียนผ่านมา

ขั้นสรุป

1. ครู และนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของคำใหม่ และเนื้อหาที่ได้อ่าน
2. ให้นักเรียนนำคำใหม่มาแต่งเป็นประโยคในสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. เกมกระซิบ
 - ก. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม
 - ข. ครูเขียนข้อความแจกกลุ่มละ 1 ข้อความ ส่งให้คนที่หนึ่งของแต่ละกลุ่ม
 - ค. คนที่ 1 ของแต่ละกลุ่ม อ่านข้อความที่ครูแจกให้ในใจแล้วกระซิบบอกคนที่ 2 ให้กระซิบต่อกันไปเรื่อย ๆ จนถึงคนสุดท้าย
 - ง. นำข้อความที่กระซิบของคนสุดท้าย แต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบกับข้อความเดิม
 - จ. ใครได้คล้อยคลึงข้อความเดิมที่สุดชนะ

ตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 มาลีไม่มีดอกไม้สีสวย

" 2 ไมตรีดีแมวไม่ดีสองที่

" 3 ตาขมข้มต้นมะยมจนเป็นลม

2. บัตรคำ ปาน ฟาด รอย พาหนะ พัน ภัยใหญ่ ส้มสร ถาวร พูน นัคตา

การประเมินผล

1. สังเกต

- การเข้าร่วมกิจกรรม
- การอภิปราย

2. ตรวจผลงาน

- การแต่งประโยคจากคำใหม่

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 8 สดสาครกับม้านิลมังกร

แผนการสอนที่ 4

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

ทักษะการเขียน การอ่าน ย่อมเป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อการเรียนรู้ และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนทุกเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าเรื่องจากเรื่องที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนสามารถอ่าน และอธิบายความหมายของคำใหม่ได้
3. นักเรียนสามารถอ่านในใจ จากเนื้อเรื่องในบทเรียนได้
4. นักเรียนสามารถอ่านทบทวนองเสนาะในบทเรียนได้

เนื้อหา

- บทเรียนบทที่ 8
- คำใหม่ คำกลอน บล็อก ประจักษ์ คูหา ชะงัก ประสา เจ้านาย วุ่นวาย หันเหียน

ภูตผี ปีศาจ ไม้เท้า เวียน ส้าเที้ยก มั่ง อาลัย นอง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครู และนักเรียน ทบทวนคำใหม่ที่เรียนผ่านมา และเนื้อหาในบทเรียนที่ 8
2. ครูนำรูปภาพในบทเรียนมาให้ให้นักเรียนดู และสนทนาเกี่ยวกับภาพที่ให้นักเรียนดู

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องจากภาพในบทเรียน ตามความเข้าใจของนักเรียน โดยครูเป็นผู้แนะนำ
2. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่ คือ กุศพี ปีศาจ ไม้เท้า เวียน สำเหี้ยก มิ่ง อาลัย นอง คากลอน ปล่อง ประจักษ์ คูหา ชะโงก ประสา เจ้านาย วุ่นวาย หันเหียน และให้นักเรียนออกมาอธิบายความหมายของคำใหม่ และให้ฝึกอ่านออกเสียงคำใหม่
3. ส่งตัวแทนออกมาอธิบายความหมายของคำใหม่ และให้ฝึกอ่านออกเสียงคำใหม่
4. ให้นักเรียนอ่านนิทานในบทเรียนที่ 8 ตั้งแต่ สักครุเดินทาง...ถึง...ไม่ไปไกล ปากปล่องของน้ำตา ให้เวลา 10 นาที
5. ให้นักเรียนผลัดกันออกมาเล่าเรื่องที่ได้อ่านไป ครูอธิบายถึงคากลอนในบทเรียนบทที่ 8 และเนื้อเรื่องอีกครั้ง
6. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง

ขั้นสรุป

1. ครูนำภาพที่ให้อ่านกิจกรรมที่ผ่านมา และให้นักเรียนเขียนอธิบายภาพ
2. ให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องที่นักเรียนได้ เขียนบรรยายภาพนั้น ๆ โดยนำผลงานมา

ประกวด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ คากลอน ปล่อง ประจักษ์ คูหา ชะโงก ประสา เจ้านาย วุ่นวาย หันเหียน กุศพี ปีศาจ ไม้เท้า เวียน สำเหี้ยก มิ่ง อาลัย นอง
2. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 กรมวิชาการ

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การกล้าแสดงออก
 - การอภิปรายซักถาม
2. ตรวจผลงาน
 - การเขียนเรื่องจากภาพ

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 8 สดสาครกับม้านิลมังกร

แผนการสอนที่ 5

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร และทำความเข้าใจกับผู้อื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กด ได้
2. นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายของคำใหม่ได้
3. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำใหม่ได้
4. นักเรียนสามารถอ่านทานเองเสนาะในบทเรียนได้

เนื้อหา

- คำใหม่ ทันใด ลึกล้ำ เถาวัลย์ เลี้ยวลด น้ำใจ สดาน คด
- คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กด (จ สะกด)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ครูเล่านิทานเรื่อง สดสาครกับม้านิลมังกรให้นักเรียนฟัง และสนทนาซักถามกัน

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรคำใหม่ มาอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนหาความหมายของคำใหม่
2. ครูนำบัตรคำที่เรียนผ่านมาทั้งหมดรวมทั้งครั้งนี้ ให้นักเรียนเล่นเกมจ่ายตลาด
3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตัวสะกด แม้มัก "คำที่มี จ, ส สะกด" ให้อ่านเหมือน ค สะกด" เช่น มัจฉา คาสส ปีศาจ เป็นต้น โดยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกท่ายบที่ 8 ข้อ 3
4. ให้นักเรียนแข่งกันเขียนคำที่มี จ, ส สะกด ให้อ่านเหมือน ค สะกด โดยครูเป็นผู้แนะนำเกม หากนักเรียนเขียนไม่ถูกครูช่วยแก้ไข
5. ให้นักเรียนอ่านบทที่ 8 ในใจ ตั้งแต่สุดสัปดาห์ยังไม่ตาย...ถึง...เป็นยอดดี เมื่ออ่านเสร็จแล้ว สนทนาซักถามเนื้อหาที่ได้อ่าน
6. ให้นักเรียนอ่านออกเสียง

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนนำคำใหม่มาแต่งประโยค
2. ทำแบบฝึกหัดบที่ 8 ข้อ 5

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่
2. เกมจ่ายตลาด

ก. ครูเตรียมบัตรคำใหม่ที่มีในบทเรียนมาแล้ว และกำลังเรียนไว้มาก ๆ แล้วใส่บัตรคำดังกล่าวในกล่องหน้าชั้นเรียน

ข. ให้นักเรียนถือถุงกระดาษ หรือถุงพลาสติกคนละ 1 ใบ (ขนาดพอที่จะใส่บัตรคำได้) มาหยิบบัตรคำแล้วให้เพื่อน ๆ ดู พร้อมทั้งอ่านข้อความในบัตร ถ้าอ่านถูกก็นำบัตรคำใส่ถุงของตน

ค. ใครได้บัตรคำมากที่สุด เป็นผู้ชนะ

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การเข้าร่วมกิจกรรม
 - การสนทนาซักถาม
2. ตรวจงาน
 - แบบฝึกหัด

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 8 สดสาครกับมานิลมังกร

แผนการสอนที่ 6

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นกิจกรรมในการเรียนภาษาไทย เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายคำใหม่ได้
2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำใหม่ได้
3. นักเรียนฟัง และพูดคำสัมผัสคล้องจองในบทเรียนได้
4. นักเรียนสามารถ คัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามแบบที่กำหนดได้

เนื้อหา

- คำสัมผัสคล้องจอง บทร้อยกรอง
- คัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัด
- คำใหม่ เจริจา ชัง รอบคอบ คิดอ่าน พายั่ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนคำใหม่ที่เรียนผ่านมาก่อนในช่วงที่แล้ว และให้เล่นเกมทายคำ

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรคำใหม่ มาติดบนกระดานให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน
2. ให้นักเรียนหาความหมายของคำใหม่ และส่งตัวแทนออกมาอธิบายความหมายของ

คำใหม่

3. ให้นักเรียนแข่งขันกันแต่งประโยคจากคำใหม่
4. ครู และนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับคำเหล่านั้น และครูนำคำสัมผัสบทร้อยกรอง ในบทเรียนมาให้นักเรียนฟัง และหาคำสัมผัสบทร้อยกรองในบทเรียน เช่น

ได้สืบเดือนเหมือนได้สักลีบขาว

ดูขาวอวบอ้วนท้วนเป็นนวลจวี

ออกวิ่งเต้นเล่นได้ไกลกู่

เที่ยวไล่ชีควายสบายใจ

คำที่สัมผัสเสียง ได้แก่ ขวบ-อวบ จวี-กู่ เป็นต้น

5. ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองที่ครูนำมาให้อ่าน
6. ให้นักเรียนอ่านในใจ บทเรียนที่ 8 ตั้งแต่ ภาชีสั่งให้สุดสาคร...ถึง...ลุงไม่รู้ด้วย และอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป

1. ครู และนักเรียน ทบทวนบทร้อยกรองที่เรียนมาในชั่วโมง และคำสัมผัสของแต่ละวรรค
2. ให้นักเรียนคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัด โดยให้ทำแบบฝึกหัดบทที่ 8 ข้อ 7
3. ให้นักเรียนอ่านทบทวนคำใหม่ และแต่งคำใหม่

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่
2. บทร้อยกรอง
3. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ของกรมวิชาการ

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การอ่านออกเสียง
2. ตรวจผลงาน
 - การทำแบบฝึกหัด
 - การแต่งประโยคจากคำใหม่

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 8 สดสาครกับม้านิลมังกร

แผนการสอนที่ 7

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพสูงนั้น ผู้อ่านต้องจับจุดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และอ่านได้ปริมาณมาก แต่ใช้เวลาและพลังงานน้อย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจบทเรียนบทที่ 8 ได้
2. นักเรียนสามารถ ตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาของบทเรียนบทที่ 8 ได้

เนื้อหา

- บทเรียนบทที่ 8
- อ่านในใจบทที่ 8

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนคำใหม่ทั้งหมดที่เรียนมา และอธิบายความหมายของคำเหล่านั้น
2. ให้นักเรียนเล่นเกมจำลองตลาดอีกครั้ง

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือเรียนบทที่ 8 มาให้นักเรียนอ่านในใจ และกำหนดคิดว่า ห้ามอ่านออกเสียง ห้ามทำปากขมุขมิบ ภายในเวลา 30 นาที
2. เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว ให้นักเรียนตอบข้อคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาในบทที่ 8
3. ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องย่อ ในบทเรียนต่อกันคนละประโยค โดยครูเป็นผู้คอย

แนะนำ

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนบทที่ 8 ที่ได้อ่านแล้ว
2. ให้นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อเรื่องในบทเรียน โดยให้ทำแบบฝึกหัดบทที่ 8 ข้อ 3

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 กรมวิชาการ
- เกมจำลองตลาด

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกต
 - การอ่านในใจ
 - การอภิปราย
 - การสรุปเนื้อเรื่อง
2. ตรวจผลงาน
 - การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 8 สดุดีกับน้ำใจมังกร

แผนการสอนที่ 8

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องการรายงาน และการอภิปราย เป็นทักษะในการพูดที่ฝึกฝนให้พัฒนายิ่งขึ้นไปโดยไม่มีวันสิ้นสุด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่าน และตอบคำถามจากหนังสือเรื่องพระอภัยมณีได้
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่กำหนดให้ได้

เนื้อหา

- หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องพระอภัยมณี

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำบัตรภาพเรื่องพระอภัยมณีมาให้ให้นักเรียนดู และสนทนาเกี่ยวกับภาพ

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องพระอภัยมณี มาให้นักเรียนอ่าน โดยแบ่งกลุ่มให้อ่านเป็นตอน ๆ และให้ทำกิจกรรมต่อไปนี้

ก. เล่าเรื่องย่อ

ข. บอกนิสัยของตัวละคร

2. ครูแนะนำในเรื่องการเล่าเรื่อง หรือการพูด ควรฝึกตั้งแต่เริ่มต้น เช่น กล่าวสวัสดีกับเพื่อน ๆ และบอกว่าจะพูด เล่าเรื่อง หรือทำอะไร การพูดควรใช้เสียงเหมือนเสียงพูด ไม่ใช่เสียงอ่าน มีจังหวะในการพูด ใช้คำพูดแทนชื่อผู้พูด และผู้ฟังให้ถูกต้อง ตอนจบควรสรุปและกล่าวสวัสดี ผู้ฟังควรปรบมือเมื่อเพื่อนออกมาพูด และเมื่อพูดจบ ผู้พูดหรือผู้เล่าอาจจะให้เพื่อน ๆ ทำกิจกรรมดังนี้

2.1 สรุปใจความเรื่องที่อ่าน

2.2 ลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง

2.3 วิจารณ์ตัวละครในเรื่อง โดยให้แนวทาง "ดีไม่ดี" "ชอบไม่ชอบ" ฯลฯ เพราะอะไร (ความเห็นของแต่ละคน)

3. ให้แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ

4. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 8 ข้อ 4 โดยอ่านออกเสียง

ขั้นสรุป

1. ครู และนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน และวิธีการออกมาอภิปรายหน้าชั้นเรียน
2. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 6

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องพระอภัยมณี
- บัตรภาพ

การประเมินผล

1. สังเกต

- การกล้าแสดงออก
- การอ่านออกเสียง
- การสนทนาซักถาม
- การแสดงบทบาทสมมติ
- การเล่าเรื่อง

2. ตรวจผลงาน

- การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 8 สดสาครกับม้านิลมังกร

แผนการสอนที่ 9

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

ความรู้สึกละเมียดในคุณค่าของภาษาไทย ปลุกฝังได้ด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียน ในคำ ประพันธ์ต่าง ๆ ของไทยได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงท่อนองเสนาะในบทที่ 8 ได้
2. นักเรียนสามารถวาดภาพที่กำหนดให้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดที่กำหนดให้ได้

เนื้อหา

- บทเรียนบทที่ 8 (บทร้อยกรอง)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

- ให้นักเรียนเล่าเรื่องย่อบทที่ 8 ต่อคน ละ 2 - 3 ประโยค

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนฟัง การอ่านทบทวนของเสนาะจากเทปบันทึกเสียงเสนาะในบทเรียน โดยให้นักเรียนฝึกอ่านจากการอ่านนำของครู
2. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทที่ 8 โดยแบ่งให้อ่านเป็นตอน ๆ เน้นให้ถูกรวบรวมตอน ชัดถ้อยชัดคำ ไม่ออกเสียงดังหรือเบาเกินไป และตอนที่เป็นบทร้อยกรอง ถ้านักเรียนยังอ่านไม่ได้ ครูอ่านให้ฟัง นักเรียนอ่านตาม ในการอ่านทบทวนของเสนาะให้ไพเราะ ควรให้อ่านบทร้อยกรอง เป็นเสียงธรรมชาติให้ถูกรวบรวมตอนก่อน แล้วจึงฝึกอ่านทบทวนของเสนาะภายหลัง
3. ให้นักเรียนวาดภาพน้ำนมมังกร ตามความคิดของตนเอง และนำผลงานมาประกวด

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่องบทเรียนที่ 8
2. ให้นักเรียนทบทวนแบบฝึกหัดที่ 8 ข้อ 7, ข้อ 10, ข้อ 11

สื่อการเรียนการสอน

- เทปบันทึกเสียงการอ่านทบทวนของเสนาะ

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การเข้าร่วมกิจกรรม
 - การอภิปรายซักถาม
2. ตรวจผลงาน
 - การวาดรูปภาพ
 - การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนการสอนที่ 10

บทที่ 8 สดุดีกับบ้านมังกร

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

คุณภาพของการเขียนอย่างสร้างสรรค์ และอย่างมีรูปแบบ สามารถพัฒนาต่อไปได้เสมอ ขึ้นอยู่กับวัย ระดับการศึกษา และขอบเขตของประสบการณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกรูปแบบการเขียนจดหมายถึงเพื่อนได้
2. นักเรียนสามารถเขียนจดหมายถึงเพื่อนได้

เนื้อหา

- การเขียนจดหมายถึงเพื่อน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

สนทนาเกี่ยวกับการติดต่อกับเพื่อนโดยใช้จดหมาย

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนภูมิรูปแบบการเขียนจดหมายถึงเพื่อนบนกระดานดำ

2. ครูและนักเรียน ร่วมกันอภิปราย รูปแบบวิธีการเขียน และสำนวนภาษาในการเขียนจดหมายถึงเพื่อน

3. ให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงเพื่อน เพื่อชวนมาเที่ยวงานประจำปีที่บ้านของนักเรียน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปรูปแบบการเขียนจดหมายถึงเพื่อน

สื่อการเรียนการสอน

- แผนภูมิแสดงรูปแบบการเขียนจดหมายถึงเพื่อน

การประเมินผล

1. สังเกตการ อภิปราย การสรุป และการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจผลงานการเขียนจดหมาย

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 9 คนมีประโยชน์

แผนการสอนที่ 1

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟัง การอ่าน การพูด เป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษา

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถฟังเรื่องที่กำหนดให้ แล้วสามารถแยกข้อเท็จจริงได้
2. นักเรียนสามารถอ่านเขียน และบอกความหมายของคำใหม่ได้
3. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำใหม่ได้

เนื้อหา

การฟัง

- ข่าวความเคลื่อนไหว และเหตุการณ์ต่าง ๆ

การอ่าน

- คำใหม่ ร่ำเรง หน้ามูบ รวดเร็ว แม่ย่า นาก คาบ ล้าธาร หงอน กัม ทบทวน

ข้าศึก รุกราน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครู และนักเรียน สนทนาถึงข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักเรียนจะได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์

ขั้นสอน

1. ครูนำหนังสือพิมพ์มาให้เด็กเรียนอ่าน โดยแบ่งอ่านเป็นกลุ่ม ๆ ให้เด็กเรียนนำอ่านและเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง ให้อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับข่าวที่อ่านนั้น ควรเชื่อถือหรือไม่ ควรปฏิบัติอย่างไรกับข่าวนั้น เพราะเหตุใด ทำไมจึงเกิดเหตุการณ์อย่างนั้นขึ้น จะมีวิธีป้องกันแก้ไขได้หรือไม่ อย่างไร ขณะที่กำลังอ่านหรือเล่าเรื่องอยู่นั้น หรือแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบการฟังอย่างไร เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว ให้เด็กเรียนกลุ่มที่คอยสังเกตปฏิกิริยาผู้ฟัง นำอภิปรายมารายการการฟัง แล้วสรุปเป็นกฎเกณฑ์ เพื่อนำไปปฏิบัติ

2. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ ร่ำเร้ง หน้ามุข รวดเร็ว แม่เฒ่า นาก คาบ ล้าธาร กัม ทบทวน และสะกดทที่ละคำ

3. ให้นักเรียนหาความหมายจากประมวลคำท้ายหนังสือเรียน

4. ให้เขียนคำตามคำบอก

ขั้นสรุป

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุป วิธีการเล่าข่าว และความเข้าใจกับข่าวที่ได้อ่านหรือได้ฟัง
2. ให้นักเรียนนำคำใหม่มาแต่ง ครั้งแรกแต่งด้วยปากเปล่าทีละคน และให้แต่งลงสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ ร่ำเร้ง หน้ามุข รวดเร็ว แม่เฒ่า นาก คาบ ล้าธาร หงอน กัม ทบทวน
2. ข่าวจากหนังสือพิมพ์

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การกล้าแสดงออก
 - การอภิปรายซักถาม
2. ตรวจผลงาน
 - การเขียนคำและแต่งประโยค

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 9 คนมีประโยชน์

แผนการสอนที่ 2

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การกล้าแสดงความคิดเห็นของตน ช่วยให้เกิดสติปัญญา และเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากรูปภาพจากเรื่องที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนสามารถอภิปรายแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถอ่านเขียนและบอกความหมายคำใหม่ได้
4. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำใหม่ได้
5. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 9 ข้อ 1 ได้

เนื้อหา

การพูด

- เรื่องจากภาพ

การอ่าน

- การผันอักษรต่ำ
- คำใหม่ ข้าศึก รุกราน เอกราช ไบราณ ยืนยง ประดิษฐ์ อักษร

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนคำใหม่ และความหมายของคำใหม่ที่เรียนผ่านมา
2. เล่นเกมทายตัวอักษรที่ขาดหายไปจากบัตรคำ เช่น

 เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับรูปภาพพ่อขุนรามคำแหง โดยแบ่งกลุ่มไปค้นคว้าภายใน เวลา 40 นาที
 - กลุ่มที่ 1 - ค้นเกี่ยวกับประวัติของพ่อขุนรามคำแหง
 - กลุ่มที่ 2 - ค้นเกี่ยวกับการประดิษฐ์อักษรไทย
 - กลุ่มที่ 3 - ค้นเกี่ยวกับประวัติของสมัยสุโขทัย
2. ให้นักเรียนออกมาอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ไปค้นคว้า และเล่าเรื่องเหล่านั้นให้นักเรียนฟัง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำ
3. ครูนำบัตรคำใหม่ ขี้ศึก รุกธนา เอกธราช ไบธราณ ยืนยง ประดิษฐ์ อักษร รัชกาลกรุง มาให้นักเรียนอ่าน และให้นักเรียนหาความหมายของคำใหม่ ในประมวลคำท้ายเล่ม และแต่ละประโยค
4. เล่นเกมแข่งขันกันบอกความหมายคำ
5. ครูนำแบบฝึกอ่าน ผันคำที่ขึ้นต้นด้วยอักษรต่ำ (อักษรต่ำจะผันด้วย^๒) เช่น ทอ ท่อ ท้อ เป็นต้น ในแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 9 ข้อ 1 มาให้นักเรียนฝึกอ่าน

ขั้นสรุป

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงคำใหม่
2. ให้นักเรียนสรุปเรื่องราวของพ่อขุนรามคำแหง โดยส่งตัวแทนออกมาพูด
3. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดบทที่ 9 ข้อ 1

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องพ่อขุนรามคำแหง
2. บัตรคำใหม่ ข้าศึก รุกราน เอกราช ไบราณ ยืนยง ประดิษฐ์ อักษร รัชกาล กรุง
3. ภาพพ่อขุนรามคำแหง
4. แบบฝึกหัดคำ บทเรียนที่ 9 ข้อ 1

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การเข้าร่วมกิจกรรม
 - การเล่าเรื่อง
 - การอภิปราย สันทนาซักถาม
2. ตรวจสอบผลงาน
 - การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 9 คนมีประโยชน์

แผนการสอนที่ 3

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร
ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กด ได้
2. นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายคำใหม่ได้
3. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำใหม่ได้

เนื้อหา

การอ่าน

- คำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กด (ช สะกด)
- คำใหม่ กรุง ราชธานี เมืองหลวง รอย ไม้ตรี แทรก การค้า แปล พาณิชย์ เกื้อ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนทายคำจากบัตรคำ สลับอักษร เช่น

ชารานนี้

รกแท

เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ครูนำคำใหม่ กรุง ราชธานี เมืองหลวง รอย ไม้ตรี แทรก การคำ แปล พานิชย์
เกื้อ มาให้นักเรียนอ่าน โดยครูอ่านนำ นักเรียนอ่านตาม
2. ให้นักเรียนบอกความหมาย และแต่งประโยคจากบัตรคำที่ละคน
3. ให้นักเรียนอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กด (ช สะกด) คำที่ใช้ ช สะกด
เหมือน ด สะกด เช่น เอกราช รัชกาล ราชธานี พานิชย์ เป็นต้น โดยให้อ่านแบบฝึกหัดท้ายบท
เรียนที่ 9 ข้อ 2
4. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคนละ 2 - 3 ประโยค ตั้งแต่เพชรมาเรียนหนังสือ...
ถึง...ฉันเคยเล่าให้ฟัง แล้วสรุปเรื่อง
5. ให้นักเรียนแข่งขันกันเขียนคำใหม่ โดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาแข่งขันกัน
เขียนคำบนกระดานดำ

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่อ่านผ่านมา และความหมายของคำใหม่
2. ให้นักเรียนแต่งคำใหม่ และทำแบบฝึกหัดบทที่ 9 ข้อ 5

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านท้ายบทเรียนที่ 9 ข้อ 2
2. บัตรคำใหม่
3. บัตรคำสลับอักษร
4. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ของกรมวิชาการ

การประเมินผล

1. สังเกต

- การเข้าร่วมกิจกรรม
- การอ่านออกเสียง
- การสนทนาซักถาม

2. ตรวจผลงาน

- การทำแบบฝึกหัด
- การแต่งประโยคจากคำใหม่
- การเขียนคำใหม่

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 9 คนมีประโยชน์

แผนการสอนที่ 4

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพสูงนั้น ผู้อ่านต้องจับจุดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และอ่านได้ปริมาณมาก แต่ใช้เวลาและพลังงานน้อย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง จากเนื้อเรื่องในบทเรียนได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องในบทเรียนได้
3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวการันต์ได้

เนื้อหา

- บทที่ 9
- คำที่มีตัวการันต์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูและนักเรียนทบทวนคำใหม่ที่เรียนผ่านมา
2. ให้นักเรียนร้องเพลง "ในนั้นมีปลา" แล้วสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลง

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียง ตั้งแต่พระมหากษัตริย์...ถึง...ต้องขอโทษก่อนนะ
โดยใช้เวลา 10 นาที
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องต่อกันคนละประโยค
3. ให้นักเรียนออกมาจับฉลากตอบคำถามที่ครูเขียนไว้ในกล่อง และสนทนาเกี่ยวกับ
เนื้อหาในบทเรียน
4. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีการันต์ (เครื่องหมายทัณฑฆาต) ถ้าอยู่บนพยัญชนะตัวใด
ไม่ออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น เช่น ประดิษฐ์ พาณิชนัย ปราชณู ฯลฯ (ตัวการันต์หมายถึง ฐ ฎ และ ฌ)
ให้อ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ 9 ข้อ 3
5. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียง แบบฝึกอ่านคำที่มีการันต์ พร้อมกันอีก

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องในบทเรียนและการตอบคำถามที่ครูให้ตอบอีกครั้ง
2. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 6

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 กรมวิชาการ
2. แบบฝึกอ่านคำที่มีตัวการันต์
3. เพลงในน้ำมีปลาในนามีข้าว

(สร้อย) ในน้ำมีปลาในนามีข้าว บ้านเมืองของเราแสนอุดมสมบูรณ์ บ้านเมืองราบคาบด้วย
อาณาพอรุ่ม รามค้ำแห่งคำจุนให้ชาติไทยไพศาล สร้างนาทาไร่ ทั่วแคว้นแดนไทย เราได้
เราหวาน หมากม่วง หมากขาม หมากพร้าว หมากกลาง พืชผลต่าง ๆ

ล้วนงามตระการ

(สร้อย)

สร้างบ้านแปลงเมือง ให้เกียรติไทยลือเลื่อง ไปทั่วทุกถิ่นฐาน จู่วัวไปค้า ขี่ม้าไปขาย

ปวงราษฎร์ทั้งหลายได้อยู่สุขสำราญ

(สร้อย)

การประเมินผล

1. สังเกต

- การร้องเพลง
- การอ่านในใจ
- การอ่านออกเสียง
- การตอบข้อสนทนาซักถาม

2. ตรวจผลงาน

- การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 9 คนมีประโยชน์

แผนการสอนที่ 5

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่าน เขียน ให้ถูกต้อง เป็นการวางพื้นฐานในการเรียนภาษาไทย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเขียน และบอกความหมายคำใหม่ได้
2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำใหม่ได้
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำพ้องเสียงได้

เนื้อหา

- บทที่ 9
- คำใหม่ ภาษาละ เครื่องปั้นดินเผา ปราชญ์ ปกครอง พลเมือง กระติ่ง คณะ ตัดสินคดี

ปรับปรุง ถอนใจ ใจเอาจ่า ท้อแท้ แน่นนอน เศรษฐี ภาระ ใจร งบประมาณ กวดขัน ปราบปราม

เจ้าหน้าที่

- คำพ้องเสียง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนร้องเพลง ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว และให้นักเรียนแสดงท่าทาง

ประกอบเพลง

2. ครูทบทวนคำใหม่ที่เรียนมาแล้ว

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรคำใหม่มาให้ให้นักเรียนอ่าน ครูอ่านนำ นักเรียนอ่านตามให้นักเรียนหาความหมายของคำใหม่ จากประมวลคำท้ายบทเรียน บทที่ 9 และให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาบอกความหมาย และแต่งประโยค

2. ให้นักเรียนแข่งขันกันเขียนคำใหม่ ซึ่งนำคำที่เรียนจากครั้งที่แล้ว มาเขียนคำแข่งขัน

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำพ้องเสียง โดยไม่ต้องบอกนักเรียนว่าเป็นคำพ้องเสียง แต่บอกว่า อ่านคำที่มีเสียงอ่านเหมือนกัน แต่เขียนไม่เหมือนกัน เช่น นาก-นาค เป็นต้น

4. ให้นักเรียนฝึกอ่านแบบฝึกท้ายบทเรียนบทที่ 9 ข้อ 4

5. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนตั้งแต่ เพชรยิ้มเกือ ๆ ...ถึง...วีระชัยแจ่ม แล้ว

ตอบคำถามและสรุปเรื่อง

ขั้นสรุป

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของคำใหม่ และการอ่านคำพ้องเสียง
2. ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำใหม่ และทำแบบฝึกหัด บทที่ 9 ข้อ 7

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำใหม่
2. เพลงในน้ำมีปลาในนามีข้าว
3. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ของกรมวิชาการ

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การเข้าร่วมกิจกรรม
 - การอ่านออกเสียง
 - การสนทนาซักถาม
2. ตรวจสอบผลงาน
 - การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 9 คณิศประโยชน์

แผนการสอนที่ 6

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้พัฒนามากยิ่งขึ้นต่อไปได้ โดยไม่มีวันสิ้นสุด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายคำใหม่ได้
2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำใหม่ได้
3. นักเรียนสามารถอ่านในใจ จากเนื้อเรื่องในบทเรียนภายในเวลาที่กำหนดได้
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามเนื้อเรื่องในบทเรียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

- คำใหม่ ดังนี้ ประหยัด ขจัด พุ่มเพื่อย จับจ่าย พินาศ โฉน ค้างกร กระพริบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาที่ได้อ่านผ่านๆ และคำใหม่ต่าง ๆ
2. ให้นักเรียนเล่นเกมจ่ายตลาด

ขั้นสอน

1. ครูนำคำใหม่ มาให้นักเรียนอ่าน ครูอ่านนำ นักเรียนอ่านตาม อภิปรายความหมาย และแต่งประโยค

2. ให้นักเรียนอ่านออกเสียง เนื้อเรื่องในบทเรียน ตั้งแต่ เพชรยิ้มชอบใจ...ถึง... ไม่ช้าเธอก็ทำได้

3. นักเรียนอ่านในใจ ตั้งแต่ต้นจนจบ ภายในเวลา 20 นาที

4. เมื่ออ่านแล้ว ให้นักเรียนเล่าเรื่องย่อต่อกันคนละประโยค ตอบคำถาม และสรุปเรื่อง

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำใหม่ และสรุปเรื่อง

2. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดข้อที่ 9 ข้อ 2, ข้อ 3

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. เกมจำลองตลาด
3. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 กรมวิชาการ

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การเข้าร่วมกิจกรรม
 - อ่านในใจ
 - การอ่านออกเสียง
 - การตอบคำถาม
2. ตรวจผลงาน
 - แบบฝึกหัด
 - การแต่งประโยคจากคำใหม่

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 9 คนมีประโยชน์

แผนการสอนที่ 7

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การใช้เสียง และการเว้นจังหวะให้เหมาะสม ประกอบกับการอ่านด้วยความคล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว จะทำให้การอ่านออกเสียงสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านทบทองเสนาะจากบทร้อยกรองที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนสามารถหาคำสัมผัสคล้องจองในบทร้อยกรองได้
3. นักเรียนสามารถเขียนเรียงความจากเรื่องที่กำหนดให้ได้

เนื้อหา

1. การอ่านทบทองเสนาะ
2. การเขียนเรียงความ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ใบหน้า

1. ครูทบทวนเนื้อหาบทเรียนบทที่ 9
2. ให้นักเรียนเล่นเกมกิจกรรม นิทาน 1 นาที

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนภูมิบทร้อยกรองบนกระดานดำ
2. ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง ดังนี้ จากแผนภูมิ

หาได้ใช้ประหยัด	รู้จักสิ่งฟุ่มเฟือย
ตั้งใจหาได้เรื่อย	รู้จักจ่ายให้พอ
ไม่ข้ามมีเงินใช้	ทานานไปเศรษฐกิจ
บ้านเมืองยามทุกข์มี	ได้อาศัยไทยช่วยไทย
ถ้าบ้านเมืองพินาศ	เราทั้งชาติอยู่ได้จน
หวังดำรงไทยเป็นไทย	จงประหยัดทั่วกันเอย

โดยในตอนแรกอ่านอย่างบทร้อยแก้ว และให้ดูจังหวะวรรคตอนก่อนแล้วจึงอ่าน
ตนเองเสนาะ ครูอ่านให้ฟังก่อน แล้วให้นักเรียนอ่านทีละวรรค เมื่ออ่านได้แล้วให้อ่านเอง

3. ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในบทร้อยกรอง สรุป และหาคำสัมผัส
คล้องจองจากบทร้อยกรอง

4. ให้นักเรียนเขียนเรียงความเรื่อง "การประหยัด" โดยเน้นถึงความสะดวกของการเขียนแล้วเข้าใจ และนำผลงานมาประกวดภายในห้องเรียน

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับประโยชน์ของการประหยัด
2. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 9 ข้อ 5 และ 9

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. นิตาน 1 นาที

ก. ให้นักเรียนคนหนึ่งเริ่มต้นเขียนนิทานบนกระดานใช้เวลา 1 นาที เมื่อหมดเวลา นักเรียนที่ทำหน้าที่รักษาเวลาจะบอกว่า "หยุด" นักเรียนที่เขียนอยู่จะต้องหยุดทันทีแม้ว่ากำลังเขียนได้ครึ่งประโยคก็ดี

ข. ให้นักเรียนคนอื่นออกมาเขียนต่อโดยกำหนดเวลาให้ 1 นาที เช่นเดียวกัน ทำเช่นนี้ไปจนจบเรื่อง (ประมาณ 10 นาที)

ค. เรียกนักเรียนคนต่อไปสรุปเรื่อง หรืออาจจะให้อ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

ง. ให้นักเรียนที่ยังไม่ได้เขียน ออกมาเขียนเรื่องใหม่ ทำเช่นเดียวกับครั้งแรก

3. แผนภูมิบรรยายโครง

การประเมินผล

1. การสังเกต

- การเข้าร่วมกิจกรรม
- การอ่านออกเสียง และบอกคำสัมผัสคล้องจอง
- การอธิบาย/สนทนา

2. ตรวจผลงาน

- แบบฝึกหัด
- การเขียนเรียงความ

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 9 คนมีประโยชน์

แผนการสอนที่ 8

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การจัดลำดับความคิดให้เป็นระเบียบและเข้าใจง่าย เป็นทักษะที่ฝึกฝนได้โดยการเข้าประโยค และการเรียงลำดับประโยคให้เป็นเรื่องราวต่อเนื่องกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจ เรื่องที่ครูกำหนดให้ได้
2. นักเรียนสามารถเขียนย่อเรื่องจากที่ครูกำหนดให้อ่านได้

เนื้อหา

- การเขียนย่อเรื่องจากนิทาน หรือการ์ตูน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

- ครูทบทวนเนื้อเรื่อง และสนทนาจากเรื่องที่เรียนมาในบทที่ 9

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านในใจเนื้อเรื่องในบทเรียนที่ 9 ตั้งแต่ พ่อขุนรามคำแหง...จนถึง...

จากสมัยสุโขทัยมาใช้

2. ให้นักเรียนสังเกตดูว่า ประโยคใด หรือคำใด ควรเป็นใจความสำคัญของเรื่องบ้าง

3. ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่อง เช่น ใคร พุคกับใคร เรื่องอะไร เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ฯลฯ

4. ครูคิดแผนภูมิแบบการเขียนย่อความจากนิทานบนกระดานดำ และอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบของการย่อความ

5. กำหนดให้นักเรียนไปอ่านนิทานที่มีคติสอนใจจากห้องสมุด คนละเรื่องแล้วเขียนย่อความ

6. จัดแสดงผลงานการเขียนย่อความดีเด่น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกัน สรุป รูปแบบและวิธีการเขียนย่อความ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 กรมวิชาการ
2. แผนภูมิแบบการเขียนย่อความ
3. หนังสือนิทานในห้องสมุด

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การอ่านในใจ
 - การอภิปราย
 - ตอบคำถาม
2. ตรวจผลงาน
 - การเขียนย่อความ

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 9 คนมีประโยชน์

แผนการสอนที่ 9

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟัง และการเขียน เพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ทางภาษา ได้มากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการฟัง ขณะผู้อื่นพูด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถ บอกรูปแบบการเขียนจดหมายถึงเพื่อนได้
3. นักเรียนสามารถเขียนจดหมายถึงเพื่อนได้

เนื้อหา

- การเขียนจดหมายถึงเพื่อน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ให้นักเรียนสนทนา ชักถาม เกี่ยวกับเนื้อหาบทที่ 9 และให้นักเรียนอ่านเป็นตอน ๆ จนกระทั่งจบบทเรียน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องย่อ หน้าชั้นเรียนและแนะนำให้นักเรียนที่อยู่ในห้อง ปฏิบัติตนในการฟังให้ถูกต้องขณะผู้อื่นกำลังพูด

2. ตัดแผนภูมิรูปแบบการเขียนจดหมายบนกระดานดำ และอภิปรายถึงรูปแบบ และวิธีเขียนจดหมาย

3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้เล่นเกมจดหมายฉงน โดยครูแจกบัตรข้อความ ซึ่งเป็นส่วนต่าง ๆ ของจดหมาย แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียงบัตรข้อความนั้นให้ถูกต้องตามส่วนต่าง ๆ ของจดหมาย

4. ให้นักเรียนเขียนจดหมาย ถึงเพื่อนเพื่อชวนเพื่อนไปเที่ยวบ้าน

ขั้นสรุป

ให้ร่วมกันอภิปรายสรุปรูปแบบการเขียนจดหมายถึงเพื่อน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนภาษาไทยเล่ม 1
2. แผนภูมิรูปแบบจดหมายถึงเพื่อน
3. เกมจดหมายฉงน

การประเมินผล

1. สังเกตการอภิปราย
 - การเล่าเรื่องย่อ
 - การปฏิบัติคนในการฟัง
 - การเล่นเกมจดหมายฉงน
2. ตรวจผลงาน การเขียนจดหมาย

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ

แผนการสอนที่ 1

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การพูดที่มีประสิทธิภาพสูงในการสื่อสาร คือ การพูดที่เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. เล่าถ่ายทอดสิ่งที่ได้ฟังได้ถูกต้อง
2. ใช้ภาษาและถ้อยคำสุภาพให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และบุคคลได้
3. อภิปรายแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ได้ฟังได้

เนื้อหา

- การฟังข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ หรือจาก บุคคล
- การใช้น้ำเสียง และถ้อยคำในการสัมภาษณ์

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนาเกี่ยวกับการฟังข่าว หรือเหตุการณ์ประจำวัน ว่าเราสามารถจะติดตามข่าวได้จากที่ใดบ้าง

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนออกมาเล่าข่าวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนได้ฟังมา เช่น จากวิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น (ครูให้นักเรียนเตรียมข่าวล่วงหน้า) แล้วเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังโดยเน้นในเรื่อง

- 1.1 การใช้น้ำเสียง
- 1.2 การใช้ถ้อยคำ
2. ให้อภิปราย แสดงความคิดเห็นในเนื้อหาของข่าว เช่น ข่าวนี้มีความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด ใครได้ประโยชน์ ใครเสียประโยชน์ ฯลฯ
3. แบ่งกลุ่มนักเรียนให้ไปศึกษาถึงความเป็นมาของเรื่องลูกเสือ โดยไปสัมภาษณ์จากครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ และก่อนจะไปสัมภาษณ์ครูอภิปรายเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการสัมภาษณ์ คือ
 - 3.1 หัวข้อเรื่อง
 - 3.2 การใช้น้ำเสียง
 - 3.3 การใช้คำถาม
 - 3.4 การนำข้อมูลที่ได้มาถ่ายทอดให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง
4. ครูให้นักเรียนเกี่ยวกับการใช้น้ำเสียง และถ้อยคำในการพูดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ แล้วให้นักเรียนไปสัมภาษณ์ครูผู้สอนลูกเสือ
5. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกไปเล่าถ่ายทอดให้เพื่อน ๆ ฟัง และอภิปรายซักถามได้

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนอภิปราย สรุปข้อควรปฏิบัติ ขณะไปสัมภาษณ์

สื่อการเรียนการสอน

- ข่าวหรือเหตุการณ์ประจำวัน

การประเมินผล

สังเกตจาก การเล่าข่าว อภิปราย ซักถาม การสัมภาษณ์ การทำงานกลุ่ม

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ

แผนการสอนที่ 2

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร
ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่าน เขียน และบอกความหมายคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำใหม่ได้ถูกต้อง
3. อ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราแม่กด ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ ได้แก่ กิจกรรม สามัญ เดินทางไกล พักแรม ทิศใต้ กิโลเมตร หมู นกอินทรี
สะพาย ย่อม ไม้พลอย ผิวหนัง ตุ่ม ผื่น อาการ ขี้ผึ้ง ที่หมาย ค่าย ขั้วคราว สะกดรอย
2. คำที่สะกดไม่ตรงมาตราแม่กด ในแบบฝึกหัดบทเรียนที่ 10 ข้อ 2

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนดูบัตรภาพ ได้แก่ นกอินทรี ค่าย ฯลฯ แล้วให้นักเรียนบอกว่าหมายถึงอะไร
และเล่าประสบการณ์ที่นักเรียนเคยประสบมา

ขั้นสอน

1. ครูคิดบัตรคำให้นักเรียนอ่านออกเสียง ค้นหาความหมาย และแต่งประโยค คำใด
นักเรียนอ่านไม่ได้ครูสอนอ่านโดยวิธีแจกลูก
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูแจกบัตรคำให้กลุ่มละเท่า ๆ กัน ให้แต่ละกลุ่ม
ฝึกอ่านบัตรคำ เมื่ออ่านครบแล้วให้นำไปแลกกับกลุ่มอื่น
3. ให้นักเรียนอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กดจากแบบฝึกท้ายบทข้อ 2
4. ให้แต่ละกลุ่มหาคำที่สะกดในมาตราแม่กด (ทั้งตรงตามมาตราแม่กดและไม่ตรงตาม
มาตรา) แล้วเขียนบนกระดานคำ กลุ่มไหนหาคำได้มากที่สุด เป็นกลุ่มที่ชนะ
5. ให้เขียนตามคำใหม่ตามคำบอก

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำใหม่

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่
2. บัตรภาพ

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การอภิปราย
 - การอ่านออกเสียง
 - การแต่งประโยค
 - การเล่นเกม
2. ตรวจผลงาน การเขียนคำใหม่

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แผนการสอนที่ 3

บทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ
เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร
ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และบอกความหมายคำใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยค จากคำใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. อ่าน เขียน ชื่อวัน ชื่อเดือน และชื่อปี ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ ได้แก่ เข็มทิศ แม่เหล็ก เครื่องหมาย แข่งขัน กติกา คะแนน ชุมชมรอบ
กองไฟ สำรอง ค้างคาว ผจก. ผ่า คัดเลือก นายหมู่ ค่าย เนิน ต้นสน เนิน ลาน
2. ชื่อวัน ชื่อเดือน และชื่อปี

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ทบทวนคำใหม่ที่เรียนในช่วงก่อน

ขั้นสอน

1. ครูติดบัตรคำบนกระดานคำให้นักเรียนอ่าน คำไหนนักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง ครูอ่านให้ฟังหรือสอนอ่านแบบแจกลูก
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูแจกบัตรคำให้กลุ่มละเท่า ๆ กัน ให้แต่ละกลุ่มฝึกอ่านให้ได้ทุกคนแล้วเปลี่ยนกันกับกลุ่มอื่นอ่านจนกว่าจะครบทุกคำ
3. ให้แต่ละกลุ่มค้นหาความหมายของคำ แล้วมารายงานโดยใช้ทำทางประกอบรูปภาพหรืออธิบายด้วยคำพูด และแต่งนาฏมาแต่งเป็นประโยคให้เพื่อนฟัง ครูคอยแก้ไขคำผิด
4. ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันเขียนคำตามคำบอกบนกระดาน
5. ให้นักเรียนช่วยกันบอกชื่อ วัน เดือน ปี แล้วครูเขียนบนกระดานคำให้ครบ

ขั้นสรุป

1. ให้อ่านออกเสียงบัตรคำใหม่
2. ให้อ่านชื่อ วัน เดือน ปี บนกระดานคำ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอ่านออกเสียง
 - บอกความหมาย
 - แต่งประโยค
 - การแข่งขัน เกม
2. ตรวจผลงาน
 - จากแบบฝึกหัดบทที่ 10 ข้อ 5 และ 10

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ

แผนการสอนที่ 4

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้คำใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร
ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และบอกความหมายคำใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคจากคำใหม่ที่กำหนดให้ ได้ถูกต้อง
3. อ่านและเขียนแผนผังของโรงเรียนได้

เนื้อหา

1. คำใหม่ ได้แก่ ปิ้ง ไข่ต้ม กลางแจ้ง สูดฝีมือ แบก คับคั่ง ฉาก พิเศษ สาเหตุ
ฮือ แผ่น สติ ขื่อเท้า เลือด ขิบ บ้วน ผ้าพันคอ รัด นิยม ยกย่อง เสียสละ
2. การเขียนแผนผังของโรงเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนคำใหม่ที่เรียนผ่านมาโดยให้นักเรียนทายคำจากบัตรคำสลับอักษร เช่น มรรกิกจ

รากกา

เป็นต้น คำใดนักเรียนทายไม่ถูกครูนำบัตรภาพมาให้ดูหรืออธิบายเพิ่มเติม

ขั้นสอน

1. ครูติดบัตรคำบนกระเป๋าผนัง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทีละคำ คำใดอ่านไม่ถูกต้องครูสอนให้อ่านโดยวิธีแจกลูก
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แจกบัตรคำให้กลุ่มละเท่า ๆ กัน ให้แต่ละกลุ่มฝึกอ่านให้ได้ทุกคน กลุ่มใดอ่านได้แล้วให้ออกมาอ่านหน้าชั้นให้เพื่อนฟัง
3. แข่งขันกันหาความหมายของคำ และให้แต่งประโยคจากคำใหม่ที่แต่ละคน
4. เล่นเกมช่วยกันคิด โดยให้แต่ละกลุ่มเลือกบัตรคำไม่ต่ำกว่า 5 คำ มาแต่งเป็นเรื่องสั้น ๆ แล้วออกไปเล่าให้เพื่อนฟัง กลุ่มใดใช้ถ้อยคำไม่ถูกครูช่วยแก้ไข
5. แข่งขันกันเขียนคำตามคำบอกบนกระดานดำ
6. ครูอธิบายวิธีเขียนแผนผัง แล้วให้แต่ละกลุ่มเขียนแผนผังของโรงเรียน แล้วออกมาอธิบายให้เพื่อนฟัง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านคำใหม่

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. กระเป๋าผนัง

การประเมินผล

1. สังเกตจาก

- การอ่านออกเสียง
- การอ่านแผนผัง
- การบอกความหมาย
- การแต่งประโยค
- การเล่นเกม

2. ตรวจผลงาน

- การเขียนคำ
- การเขียนแผนผัง
- การทำแบบฝึกหัดบทที่ 10 ข้อ 2.2 และข้อ 7

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ

แผนการสอนที่ 5

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพสูงนั้น ผู้อ่านต้องจับจุดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และอ่านได้ปริมาณมาก แต่ใช้เวลาและพลังงานน้อย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านในใจแล้วตอบคำถามจากเนื้อเรื่องในบทเรียนได้
2. อภิปรายแสดงความคิดเห็นจากเนื้อเรื่องในบทเรียนได้
3. แสดงบทบาทสมมุติ เรื่องศึกบางระจันได้

เนื้อหา

เนื้อเรื่องบทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพประกอบในหนังสือเรียนบทที่ 10

ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะและวิธีการอ่านในใจที่ถูกต้อง
2. ให้นักเรียนอ่านในใจ เนื้อเรื่องที่ 10 ให้เวลา 20 นาที
3. ให้นักเรียนตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น และจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง

ที่อ่าน โดยครูตั้งคำถาม ถามนำ

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แสดงบทบาทสมมติ เรื่องศึกบางระจัน (ครูให้นักเรียนเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนวันแสดงจริง)
5. ให้นักเรียนช่วยกันวิจารณ์การแสดงของแต่ละกลุ่ม

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญและข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

- หนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม 1 กรมวิชาการ

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอภิปราย
 - แสดงความคิดเห็น
 - ตอบคำถาม
 - การแสดงบทบาทสมมติ
2. ตรวจสอบผลงาน
 - จากแบบฝึกหัดบทที่ 10 ข้อ 2.1, 3.1 และ 3.2

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ

แผนการสอนที่ 6

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงเป็นการสื่อความหมายของเรื่องที่อ่านไปยังผู้ฟัง ในขณะที่เดียวกันผู้อ่านก็จำเป็นต้องจับความหมายของเนื้อความที่อ่านให้ได้บริบูรณ์ด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียง บทเรียนที่ 10 และแบบฝึกหัดบทเรียนได้ถูกต้อง
2. บอกวิธีให้เครื่องหมายอัศเจรีย์ได้ถูกต้อง
3. อ่าน และเขียนคำที่ใช้บ่อย (ๆ) ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. เนื้อเรื่องบทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ
2. การใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์
3. คำที่ใช้บ่อย (ๆ) แบบฝึกหัดบท ข้อ 3

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนร้องเพลง "จับมือลูกเสือ"

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายวิธีอ่านคำที่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ และการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ ให้นักเรียนฟัง แล้วให้อ่านออกเสียง แบบฝึกหัดท้ายบท ข้อ 3
2. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนและเป็นกลุ่มสลับกันไปในบทเรียนที่ 10 ครูคอยแก้ไขการอ่านของนักเรียน
3. ให้นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านและสรุปใจความสำคัญของเรื่อง
4. ครูแนะนำการใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๓) และให้นักเรียนอ่านคำที่ใช้ไม้ยมก จากแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนข้อ 3
5. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้นัก์หาข้อความหรือประโยคที่ใช้ไม้ยมก กลุ่มไหนหาได้มากที่สุด เป็นกลุ่มที่ชนะ ครูตรวจแก้ไขแล้วให้นักเรียนบันทึกผลลงสมุด
6. ให้อ่านแบบฝึกหัดท้ายบทข้อ 1 และข้อ 4

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปวิธีใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์และวิธีใช้เครื่องหมายไม้ยมก

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 กรมวิชาการ
2. แผนภูมิเพลง "จับมือลูกเสือ"

ประเมินผล

1. สิ่งเกิด
 - การตอบคำถาม
 - การอ่านออกเสียง
 - การอภิปราย
 - แสดงความคิดเห็น
 - การร่วมกิจกรรม
2. ตรวจผลงานจาก
 - แบบฝึกหัดบทที่ 10 ข้อ 4 และข้อ 6

เพลงจับมือลูกเสือ

ลูกเสือเราไม่จับมือขวา

มือขวาใช้เคารพกัน (ซ้ำ)

จับมือนี้หมายถึงมิตร

ยิ้มด้วยเวลาจับมือ (ซ้ำ)

ยื่นซ้ายมาจับมือกันฉัน

ยื่นมือซ้ายออกมาพแลแล้วจับมือ ๗

เหมือนญาติสนิทควรคิดยึดถือ

เพราะเราคือลูกเสือด้วยกัน

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ

แผนการสอนที่ 7

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อสื่อความหมาย ของเรื่องที่อ่านไปยังผู้ฟังในขณะเดียวกัน ผู้อ่านก็ต้องจับความหมายของเนื้อความที่อ่านให้ได้โดยบริบูรณ์ด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงบทความที่ครูกำหนดให้ได้
2. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความที่อ่านได้

เนื้อหา

การอ่านและแสดงความคิดเห็นจากบทความ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเดินทางไกล และอยู่ค่ายพักแรมมาแล้วให้เพื่อน ๆ ฟัง

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้า และเลขานุการกลุ่ม
2. ครูอธิบายวิธีการค้นคว้า บทความ และวิธีการใช้ห้องสมุด
3. ให้แต่ละกลุ่มไปหาบทความเกี่ยวกับการบำบัดประโยชน์ หรือการเสียสละเพื่อส่วนรวม จากหนังสือพิมพ์ในห้องสมุด โดยกำหนดเวลาให้ 30 นาที
4. ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาอ่านบทความที่ไปหามาให้เพื่อนฟังหน้าชั้น
5. ให้ให้นักเรียนอภิปรายเนื้อเรื่อง จากบทความที่แต่ละกลุ่มออกมาอ่าน

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านบทความ
2. ให้นักเรียนคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัด โดยทำแบบฝึกหัดบทที่ 10 ข้อ 12

สื่อการเรียนการสอน

- บทความจากหนังสือพิมพ์ ในห้องสมุด

การประเมินผล

1. สังเกต
 - การเล่าเรื่อง
 - การอ่านบทความ
 - การอภิปราย
 - แสดงความคิดเห็น
 - การทำงานกลุ่ม
2. ตรวจผลงาน
 - จากการคัดลอกบทความ
 - แบบฝึกหัดบทที่ 10 ข้อ 12

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ

แผนการสอนที่ 8

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนในเรื่องที่มีความหมายและเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง ของผู้เขียนทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการฝึกฝน และประโยชน์ของการเขียนยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. เล่าเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตนเองได้
2. เขียนบันทึกเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตนเองได้

เนื้อหา

- บันทึกเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
2. ให้นักเรียนเล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์

ขั้นสอน

1. ลุ่มให้นักเรียนประมาณ 8 - 9 คนให้ออกมาเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนในอาทิตย์ที่ผ่านมาว่า มีเหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนบ้าง เช่น การช่วยเหลือผู้อื่น การใช้จ่ายในแต่ละวัน หรือเหตุการณ์ประทับใจต่าง ๆ เป็นต้น
2. ครูแนะนำให้นักเรียนเล่าลำดับเหตุการณ์ให้ต่อเนื่องกัน คอยแก้ไขการใช้สำนวนภาษา พร้อมกับแนะนำวิธีการเขียนบันทึกเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ
3. ให้นักเรียนเขียนบันทึกเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนตามความรู้สึกของนักเรียนเอง คนละ 5 - 10 บรรทัด ด้วยตัวหวัดแถมบรรจงครึ่งบรรทัด
4. จัดแสดงผลงานการเขียนดีเด่นไว้ในห้อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปวิธีการเขียนและประโยชน์ของการเขียนบันทึกเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ

สื่อการเรียนการสอน

- เกมเรียงลำดับเหตุการณ์

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การเล่าเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ
 - การอภิปราย
 - การเล่นเกม
2. ตรวจผลงาน
 - การเขียนบันทึก เหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ

เกมเรียงลำดับเหตุการณ์

1. ครูแยกแถบประโยคที่เป็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น เรื่องประวัติศาสตร์ เหตุการณ์สำคัญ ฯลฯ บรรจุใส่ซองไว้เป็นชุด ๆ แต่ละชุดจะเหมือนกัน
2. แจกซองแถบประโยคให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแถบประโยคมาเรียงต่อกัน เป็นเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ กลุ่มใดเรียงเสร็จก่อนและถูกต้อง เป็นกลุ่มชนะ

แผนการสอนภาษาไทยกลุ่มควบคุม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 10 ลูกเสือสำรองวีระ

แผนการสอนที่ 9

เวลาเรียน 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนเพื่อการสื่อสารต้องมุ่งให้สอดคล้องกับพื้นฐาน ประสบการณ์ ความรู้ ความสนใจ และเจตคติของผู้อ่าน เพื่อผู้อ่านจะได้เข้าใจสิ่งที่เขียนนั้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถ

1. บอกรูปแบบการเขียนจดหมายถึงครูได้
2. เขียนจดหมายถึงครูได้

เนื้อหา

การเขียนจดหมายถึงครู

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
2. เล่นเกมจดหมาย จงน

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนภูมิรูปแบบการเขียนจดหมายถึงครูบนกระดาน แล้วอภิปรายร่วมกันนักเรียนเกี่ยวกับการวางตำแหน่ง การเขียนที่อยู่ วันที่ คำขึ้นต้น คำลงท้าย การจำหน้าของ การใช้สำนวนภาษา เป็นต้น
2. ให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงครูเพื่อลาป่วย

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกันเพื่อสรุปรูปแบบการเขียนจดหมาย และแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้

สื่อการเรียนการสอน

1. เกมจดหมายฉงน
2. แผนภูมิรูปแบบการเขียนจดหมายถึงครู

การประเมินผล

1. สังเกตจาก
 - การอภิปราย
 - การเล่นเกม
2. ตรวจผลงาน
 - การเขียนจดหมายถึงครู

เกมจดหมายฉงน

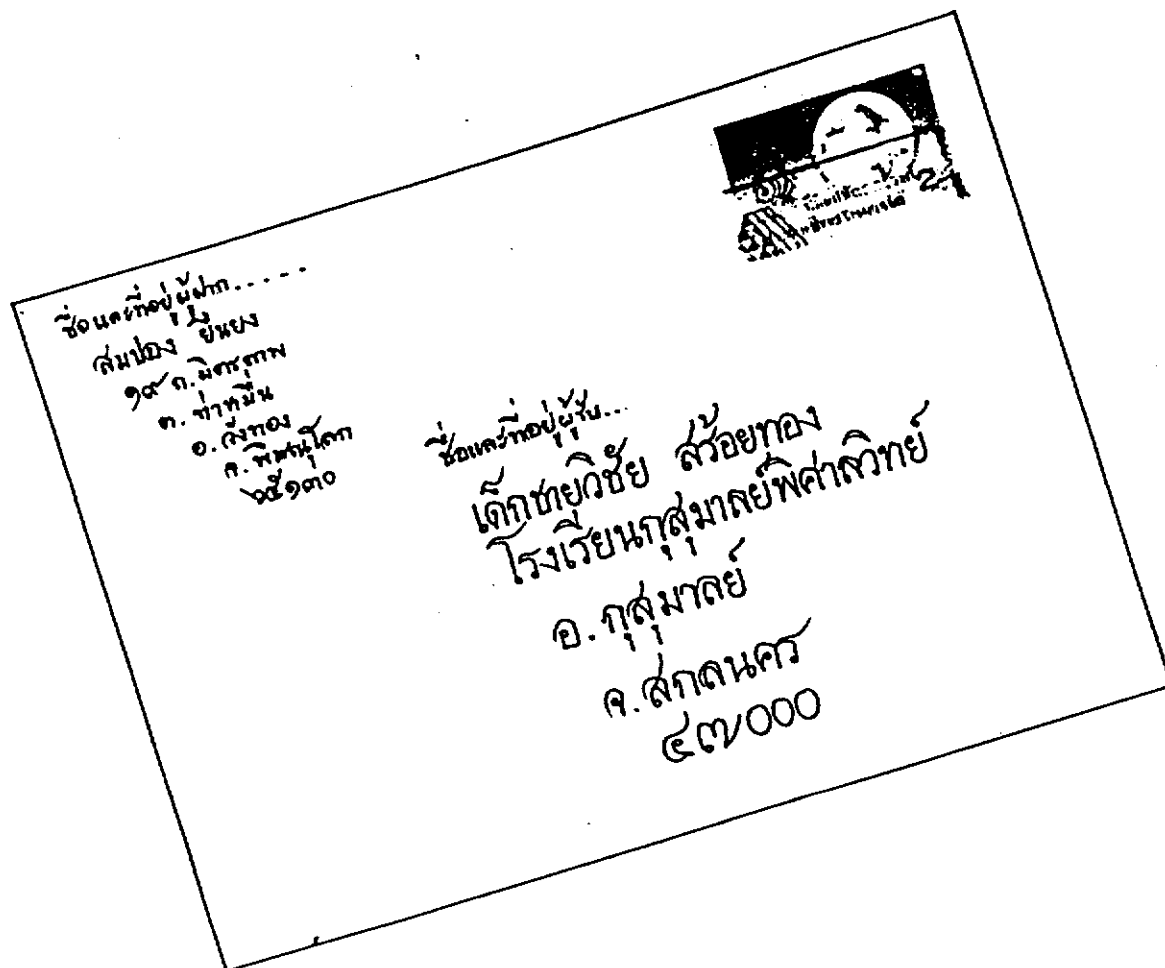
1. ครูทำบัตรประโยคเกี่ยวกับจดหมาย เช่น ส่วนที่เป็นคำขึ้นต้น คำลงท้าย ส่วนที่เป็นเนื้อเรื่อง ส่วนที่เป็นอยู่ ฯลฯ แล้วให้นักเรียนคัดบรรจุของจดหมายไว้
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูแจกของจดหมายให้ กลุ่มละ 1 ซอง
3. ครูให้สัญญาณ นักเรียนทุกกลุ่มต้องช่วยกันเรียงประโยคของตนให้ได้ใจความและถูกต้องตามรูปแบบของจดหมายกลุ่มใดทำถูกต้อง และรวดเร็วที่สุด เป็นกลุ่มที่ชนะ

ภาคผนวก ง

หนังสือเรียนเล่มใหญ่เรื่อง

- เพื่อนรัก
- สัตว์สารพัดภัย
- พ่อขุนของเรา
- ลูกเสือ

แฟนรัก

ทัชชไกรบุตร.....เวียง
 มลชัย สังข์ศรีอินทร์.....ภาพ

๑๙ ถนนมิตรภาพ ตำบลท่าหมื่น

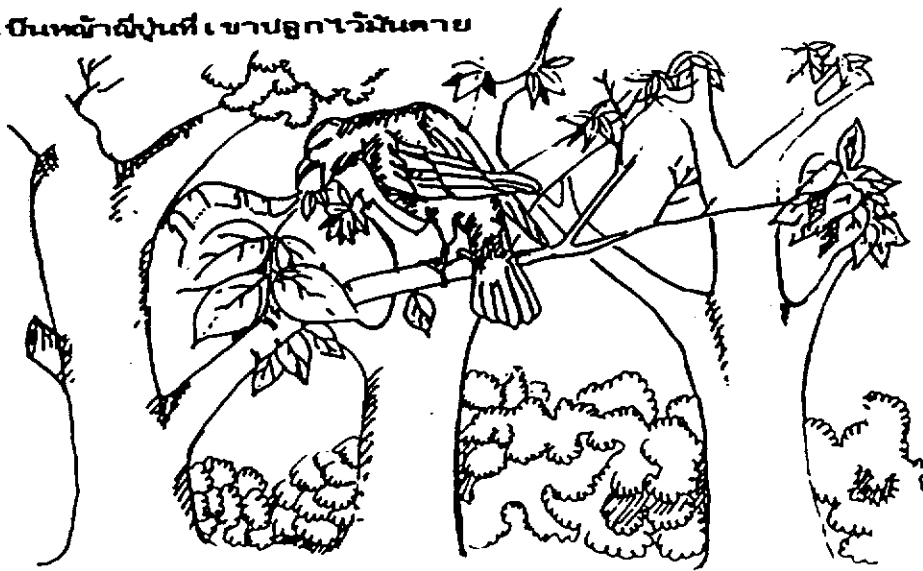
อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

๕ กันยายน ๒๕๓๒

วิชัย เพื่อนรัก

นานแล้วที่ฉันไม่ได้เขียน จดหมายถึงเธอ ตั้งแต่ฉันย้ายไปอยู่กับลุง
ที่พิษณุโลกรู้สึกคิดถึงเธอและเพื่อนมาก ๆ เธอคงจะสบายดีนะ ฉันมี
เรื่องที่จะเล่าให้เธอฟังมากมายทีเดียว

ลุงของฉันทำไร่ข้าวโพดซึ่งกว้างขวาง และอุดมสมบูรณ์มาก ฉันจึง
ได้เพื่อนใหม่คนหนึ่งชื่อ เพชร พ่อแม่ของเพชรมาขออาศัยทำงานใน
ไร่ของลุง เพชรเป็นลูกชายคนเดียวไม่ได้เรียนหนังสือ เพชรมาขอ
ให้ฉันสอนหนังสือให้เสมอ บางครั้งฉันกับเพชรก็พูดกันไม่รู้เรื่อง
เมื่อวานฉันเพชรมานั่งเล่นที่บ้านของฉัน ฉันกำลังมองหาภาชนะอยู่พอดี
จึงถามเขาว่า "เพชรเห็นภาชนะ" เพชรตอบว่า "เห็นจริง ๆ ภาชนะ
อยู่บนคันไถข้างบ้าน ไม่เห็นหรือ" ฉันหัวเราะแล้วบอกเพชรว่า
"ฉันถามหาภาชนะน้ำ ไม่ใช่ช้อน" เมื่อวานนี้ก็เช่นกัน เพชรวิ่งมาบอก
ฉันว่า "หม้ายตายแล้ว..." ฉันคงนึกว่ายาของเพชรตาย ที่แท้
เป็นหม้ายปูนที่เขาปลูกไว้มันตาย

๒

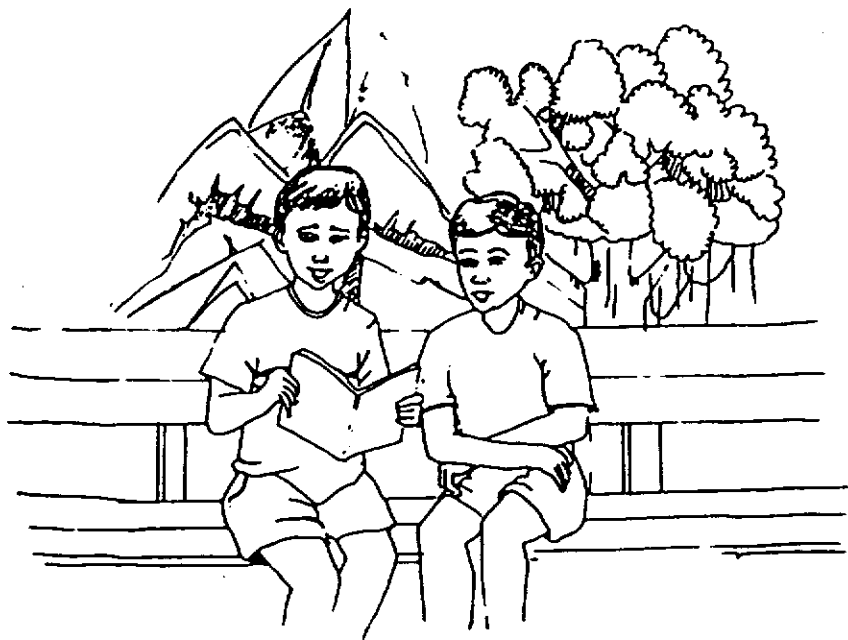
พ่อแม่ของเพชรฐานะยากจนมาก มีอาชีพทำไร่ ไม่มีที่อยู่เป็นหลัก
แหล่ง ต้องเร่ร่อนไปเรื่อย ๆ ทำให้เพชรไม่ได้เรียนหนังสือ ดุง
ปรารถนาดีต่อครอบครัวของเพชร จึงชวนมาเป็นลูกจ้างทำงานนาไร่
พ่อของเพชรตอบตกลง ดุงจึงนำครอบครัวของเพชรอาศัยอยู่บ้านหลัง
เล็ก ๆ นาไร่ พ่อของเพชรเคยบอกดุงว่า ถ้ามีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง
ก็มีความประสงค์จะให้เพชรเรียนหนังสือเหมือนกัน เพราะสมัยนี้คนที่
ไม่ได้เรียนหนังสือจะสู้คนที่เรียนไม่ได้ เวลาก็ไม่ค่อยทำ

๓

ที่แตรกเพชรชุกจากกระโหลกโหลกฮากมาก กิริยาแข็งกระด้างไม่สุภาพ
พอเขาเห็นฉันชุกและปฏิบัติต่อลุงเขาก็เอาอย่าง ลุงจึงบอกให้ฉันช่วย
อบรมวิธยาหาให้เพชรเพราะดูท่าทางเพชรมีความงำดี และอยาก
เรียนหนังสือมาก ถ้าได้คบกับคนดีก็จะพลอยดีไปด้วย

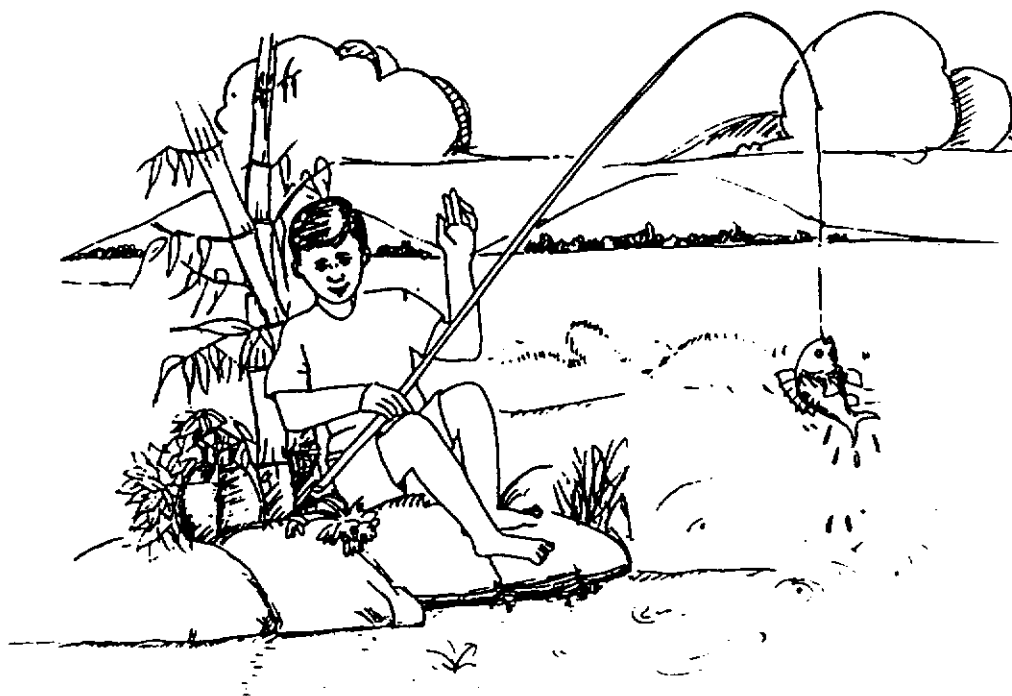
เคียวนี้ฉันรับรองได้ว่า เพชรชุกจากเพราะกิริยาที่สุภาพกว่าเดิม
มาก ลุงเห็นยังประหลาดใจเลย ลุงว่าถ้าครอบครัวของเพชรอยู่กับ
ลุงนาน ๆ และทำกิจการของลุงให้ก้าวหน้า ลุงจะยกที่ดินบางส่วนให้
ทำมาหากินไปชั่วลูกชั่วหลานเลยทีเดียว ตอนนี้ครอบครัวของเพชรเพิ่ง
มาอยู่ ลุงต้องคอยกำกับเวลาเขาทำงาน จนกว่าจะไว้วางใจได้

๔

ครอบครัวของเพชรหากินเก่งมาก เมื่อเป็นวานนี้ พ่อแม่ของเพชรไปหาหน่อไม้ที่เชิงเขาได้มาหอบใหญ่ ส่วนเพชรเอาเบ็ดไปตกปลาที่หนองน้ำ ได้ปลาหลายตัวคุ้มเหนียวทีเดียว เพชรแบ่งปลาอย่าง และแกงหน่อไม้มาให้ฉันกินตั้งเยอะ

เพชรอยากเรียนหนังสือกับฉันมาก เมื่อมีเวลารว่างเพชรมักจะไปที่โรงเรียน แล้วแอบอยู่ใต้คันทัวร์ข้างห้องเรียน เพชรชอบดูฉันทองสุทรทอง และอยากเตะฟุตบอล กับพวกพวกของฉันมาก แต่ถ้าพ่อของเขารู้ จะเฆี่ยนตีเพชรทุกครั้ง เพราะอยากให้เพชรช่วยทำงานในไร่

๕

วันหนึ่งเพชรไปโรงเรียน เขาแอบดูอยู่ข้างโรงอาหาร เพื่อดูฉันและเพื่อน ๆ ค่ายหน้าเตรียมชุดแปลงปลูกผัก ขณะที่ฉันกำลังค่ายหน้าอยู่เพลิน ๆ ฐเท่าตัวหนึ่งได้ชูคอโผล่ขึ้นมาจากพงหญ้าใกล้ ๆ ฉันฉันคงอาจจะหนีก็ไม่ได้ทัน ทันทีนั้นเพชรรีบถือไม้วิ่งไล่ตีกูเห่าจนฉันหนีไป ถ้าเพชรไม่ช่วยไว้ ฉันคงถูกฐเท่ากัดแน่ ๆ

ฉันเล่าเรื่องของเพชรให้ครูกับเพื่อน ๆ ฟัง ทุกคนรู้สึกสงสารเพชรมากและมีความคิดเห็นตรงกันว่า ควรช่วยกันบริจาคเสื้อผ้าและเงินจำนวนหนึ่งช่วยเหลือครอบครัวของเพชร ฉันไปโฆษณาให้เพื่อนคนอื่นในโรงเรียนร่วมบริจาคด้วย

๖

เพื่อตอบแทนความดีของเพชร ดุจจึงออกค่าจ้างจ่ายทั้งหมดค่าให้เพชร
เรียนจนกว่าจะจบโรงเรียนประถมศึกษา เพชรดีใจมากที่จะได้เรียน
หนังสือกับฉัน นี่แหละ...เรื่องราวของเพชรเพื่อนรักของฉัน เธอมี
เรื่องอะไรก็เขียนจดหมายไปเล่าให้ฉันฟังบ้างนะ ฉันขออวยพรให้เธอ
และเพื่อนทุกคนโชคดี

รักและคิดถึง

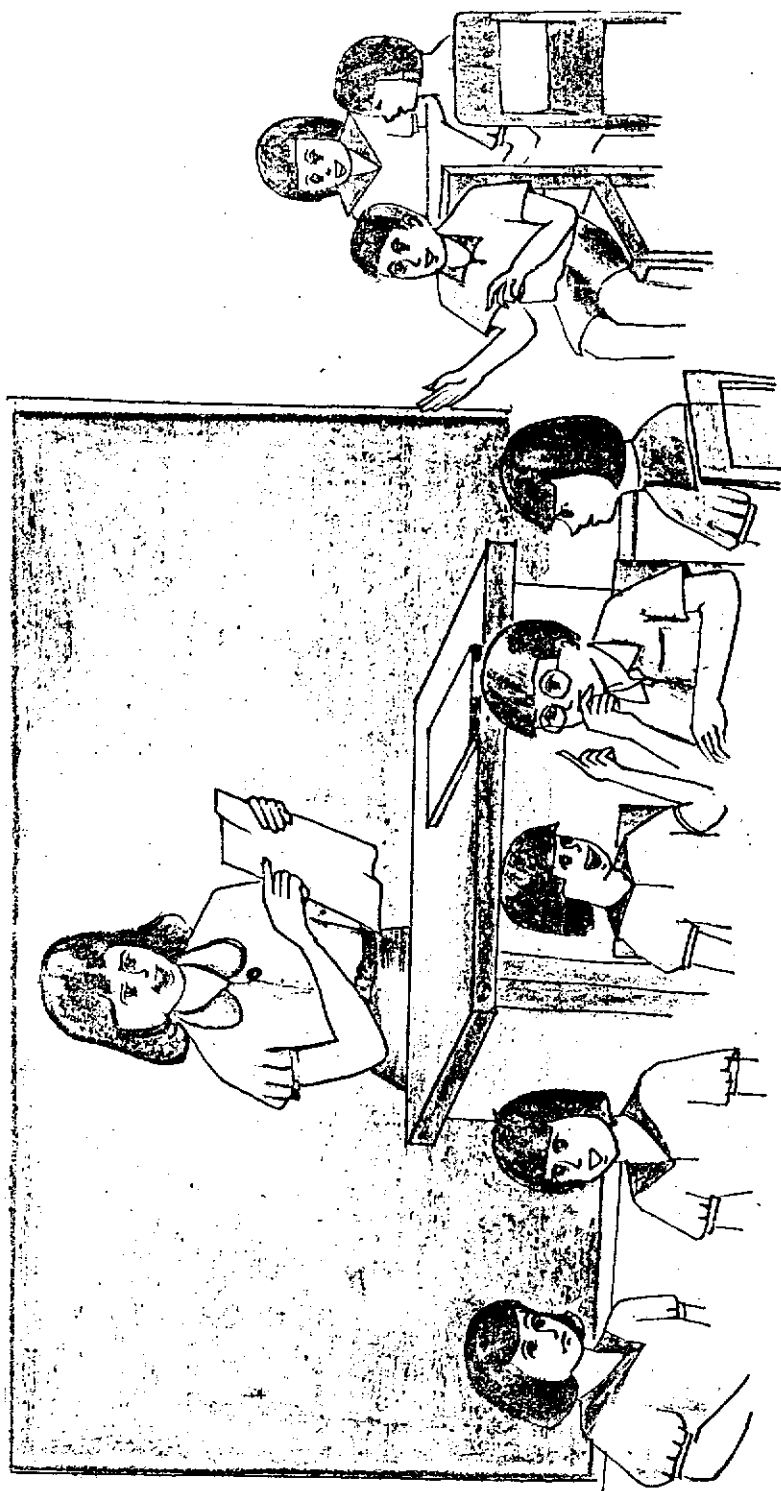
สมบอง ยินยง

เจ้าเงาะดำจากเงาะ

362

หน้าปก โดย...
หน้าใน โดย...
หน้าใน โดย...
หน้าใน โดย...

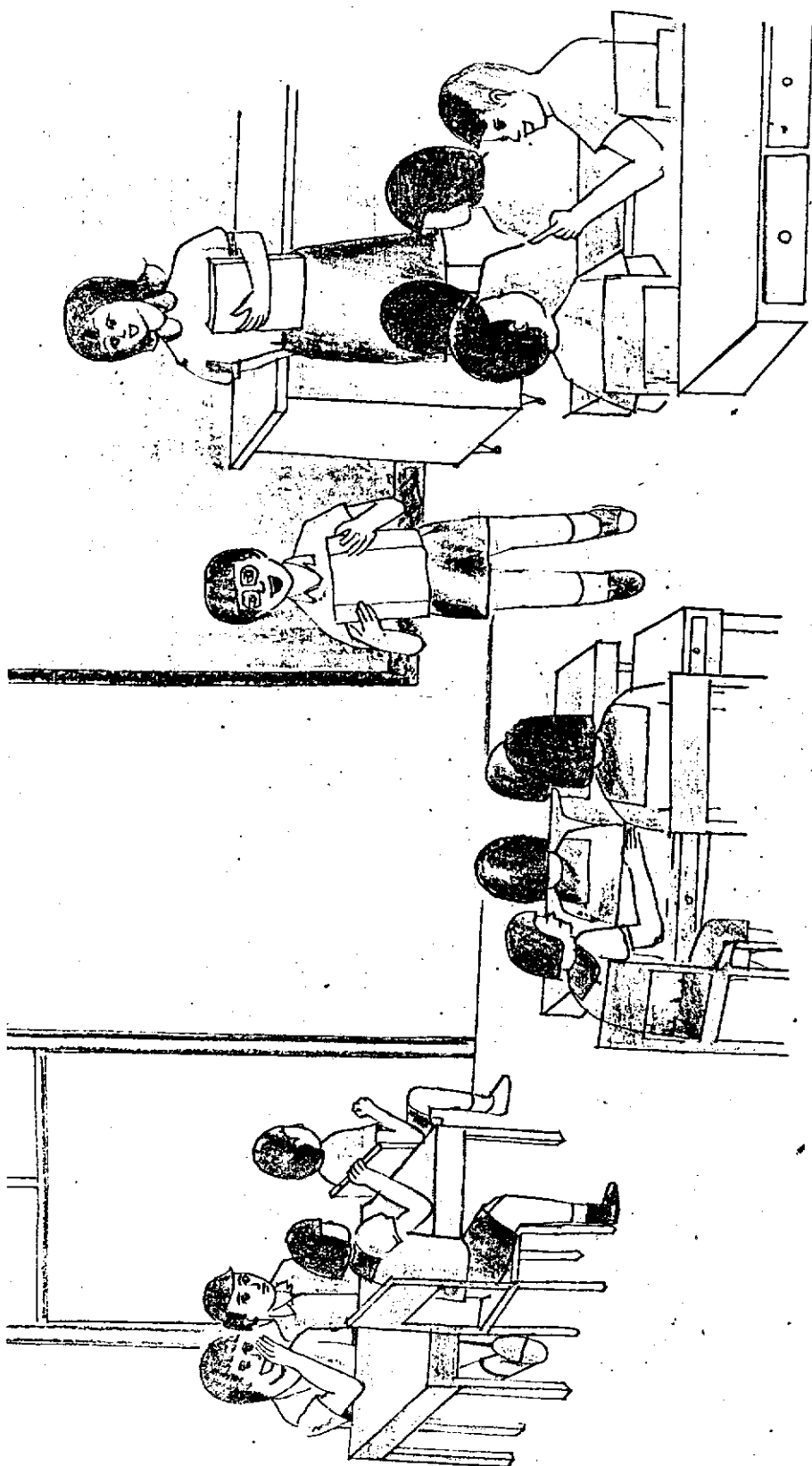

ณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง จำนวนภาษาไทย

ครูสมศรี : สวัสดิ์จะ นักเรียนที่รักทุกคน วันนี้ควรมีข่าวดีมาบอก

ตช. บุญกัน : ข่าวดีอะไรครับคุณครู

ครูสมศรี : เมื่อสองวันก่อนทางโรงเรียนให้นักเรียนแต่งกลอนเข้าประกวดเนื่อง
 ในวันคุณครู ผลการแข่งขันปรากฏว่า ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศเป็น
 นักเรียนในห้องเรานี่เอง คือ เด็กชาย บุญอิม บานทอง เอาละ
 ครูจะให้ บุญอิม ออกมาอ่านกลอนให้เราฟัง

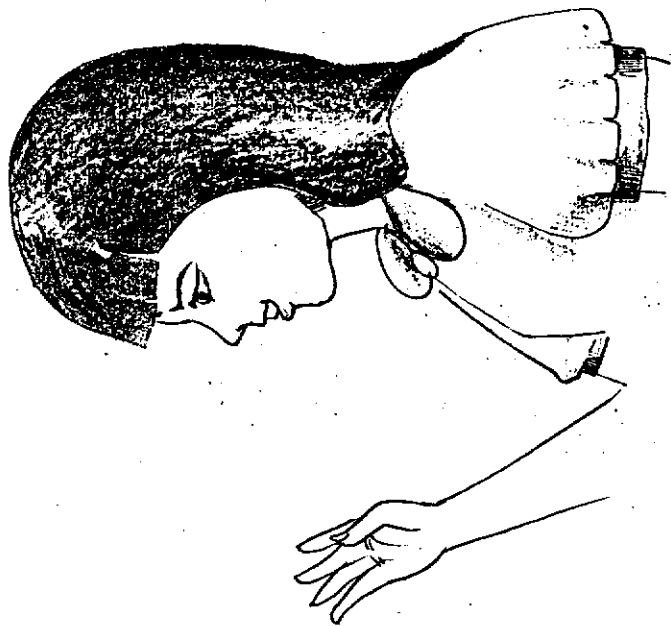
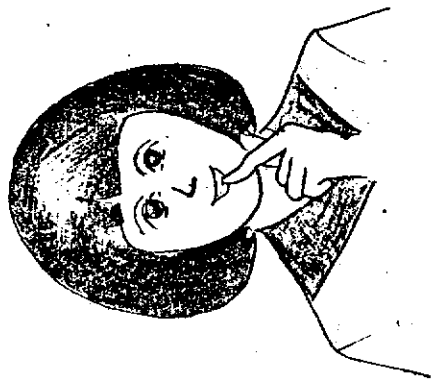

คช.บุณย์ : ๒๒ มิถุนาเวียนมาครบ ขอน้อมนบศุภกถอนสู่ทหาร

ผลงานดีมีากลับคนเชิบุญ ท้าวโลกรู้ครุฑวิ ศรีสุนทร

ครูสมศรี : ดีมาก ขอแต่งกลอนได้ไพเราะจริง ๆ ครูขอชมเชย

นักเรียนทุกคนต่างปรบมือ แสดงความชื่นชม

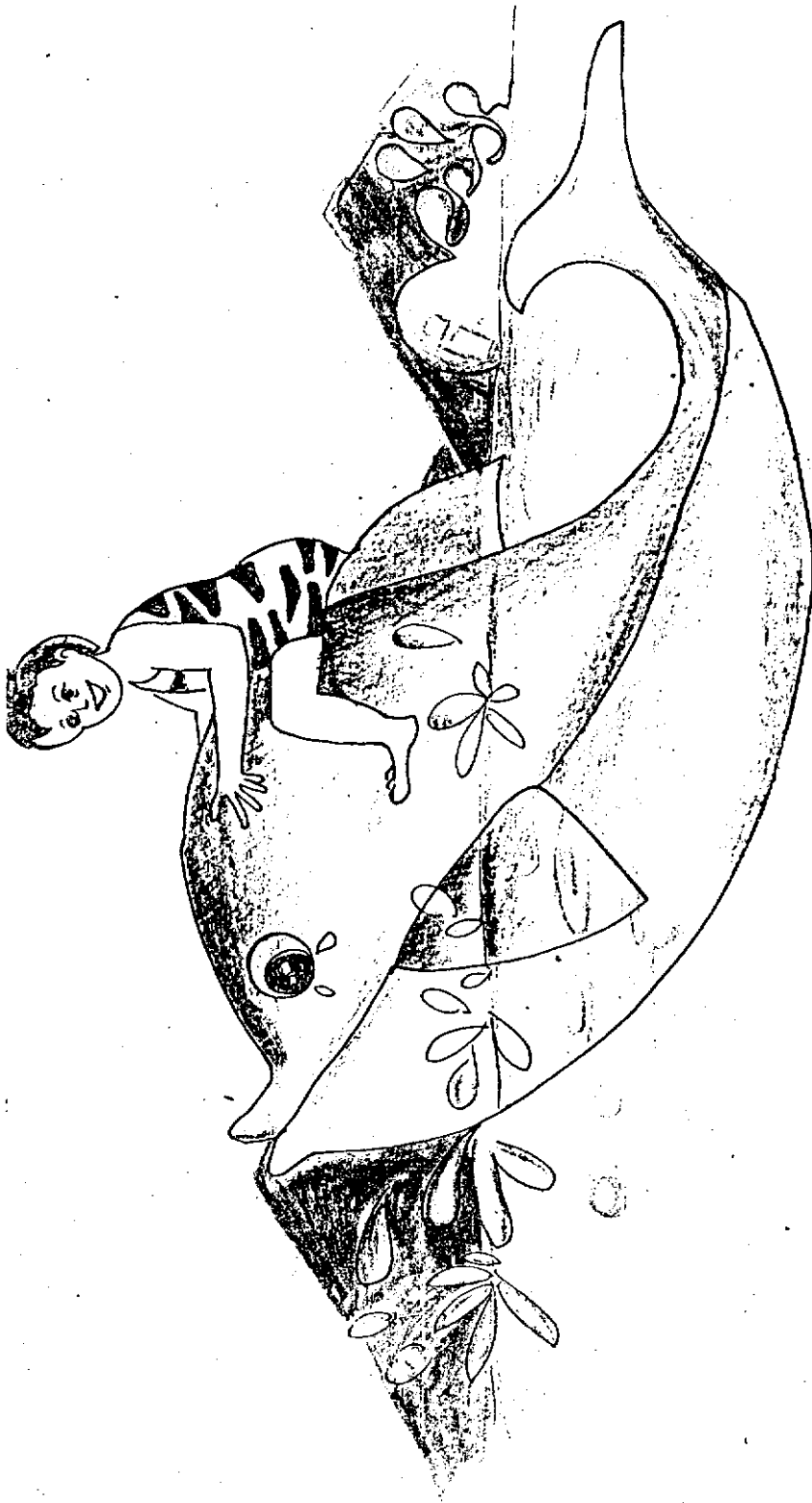
ครูสมศรี : สุนทรอยู่ท่านเป็นกวีเอกของชาวไทยและของโลก ทั้งโลกต่างยกย่องท่าน เพราะท่านแต่งบทกวีที่ดีไว้มากมาย

คุณ : คุณครูคะ หนูทราบว่า ท่านแต่งนิทานเรื่องพระอภัยมณีได้สนุกมาก ขอให้ครูดูกรุณาเล่าให้พวกเราฟังด้วยค่ะ

ครูสมศรี : เรื่องพระอภัยมณี เป็นนิทานที่แต่งเป็นคำกลอนมีหลายตอน ยาวมาก เล่าวันเดียวคงไม่จบหรอก ครูจะเล่าตอนที่สนุกและมีคติสอนใจให้ฟังนะ ตอนสุดท้ายดีไหม เรื่องมีอยู่ว่า ...

สุตสาครเป็นลูกของพระอรหันต์กับนางเจือก จนหนึ่งสี่อบางทีเรียกว่า นางมีจฉา
แม่ของสุตสาครอาศัยอยู่กับ พระดาบส ที่เกาะแก้วพิสดาร เมื่อสุตสาครเกิด พระอรหันต์
ได้ออกตามหาน้องชาย สุตสาครจึงอยู่กับแม่และพระดาบส สุตสาครเป็นเด็กฉลาด กล้าหาญ
แข็งแรง โตเร็วกว่าอายุ และซุกซนมาก

คำกลอนที่กล่าวถึงสุตศาศกรมีดังนี้

๖ ศักดิ์สืบเตือนเหมือนได้สักสิบบวบ

ออกวิ่งเต้นเล่นได้ไกลกุ่ม

แล้วลงน้ำปล้ำปลาไกลาหล

สอนให้หลานอ่านเขียนรำเรียนาป

ดูขาวอวบน้ำวันทวัน เป็นนวลฉวี

เที่ยวไล่ผีรำควายสบายใจ

คาบส่นปากเปือกเรือกไม่ไหว

แล้วก็ให้วิทยาริชาการ

วันหนึ่งสุตศากร เหมือกไปว่ายน้ำทะเลเล่น พบสัตว์รูปร่างประหลาดตัวหนึ่ง สุตศากร
พยายามจับ แต่จับไม่ได้ จึงมาเล่าให้พระดาบสฟัง

สุตศากร : หลวงดาครับ หลานออกไปว่ายน้ำทะเลได้ พบสัตว์รูปร่างประหลาดมาก
หัวและหางเหมือนมังกร แต่ตัวเป็นม้า เขี้ยวเป็นเพชร เกสิดเป็นนิล
สิ้นเป็นปาน วิชาวนพาค้นอย่างไรก็มีมาครอน หลวงตาช่วยบอก
วิธีจับเจ้าตัวนี้ ำให้หลานด้วยครับ

พระดาบส : หลานรัก สัตว์ที่เจ้าพบคงจะเป็นม้านิลมังกร อ้ายเดรัจฉาน ตัวนี้มี
เสน่ห์เหลือมและเก่งมาก ถ้าเจ้าได้มาเป็นพาหนะ จะช่วยให้พ้นภัย
อันตรายนั้น หลวงตาจะบอกวิธีจับม้านิลนี้ให้

ผู้ศสาควออกตามจับม้านิลมังกรได้ และขี่เล่นไปรอบเกาะด้วยความสนุกสนาน

เวลาบวรินทร์ต่อมา พระลดาบสเรียกสุคตศสาควไปพบ

พระลดาบส : เหล่านารัก ตอนนีเจ้าก็โตพอช่วยเหือตนเองได้แล้ว ถึงเวลาทีเจ้าคววออกตามหาพ่อของเจ้าเสียที ส่วนแม่ของเจ้านั้นหลวงตาจะช่วยเหลือดูแลๆให้ก่อนจะออกเดินทาง หลวงตาคะมอบไม้เท้าวิเศษให้เจ้าเอาไว้ป้องกันตัว หากเจ้ามีภัยมาถึงตัว ขอรให้นึกถึงหลวงตาไว้นะ

ผู้ศสาควกราบลาพระลดาบสและแม่ ด้วยความขอล้าย แล้วออกเดินทางไปพริ้อมกับม้านิลมังกร

สุดสาครเดินทางพบภัยอันตรายและถูกตีปีศาจมากมาย แต่สามารถต่อสู้จนชนะเรื่อยมา
วันหนึ่งสุดสาครเดินทางมาพบซีเปลือยเจ้าเล่ห์ นอนหลับอยู่บนเกาะแห่งหนึ่ง

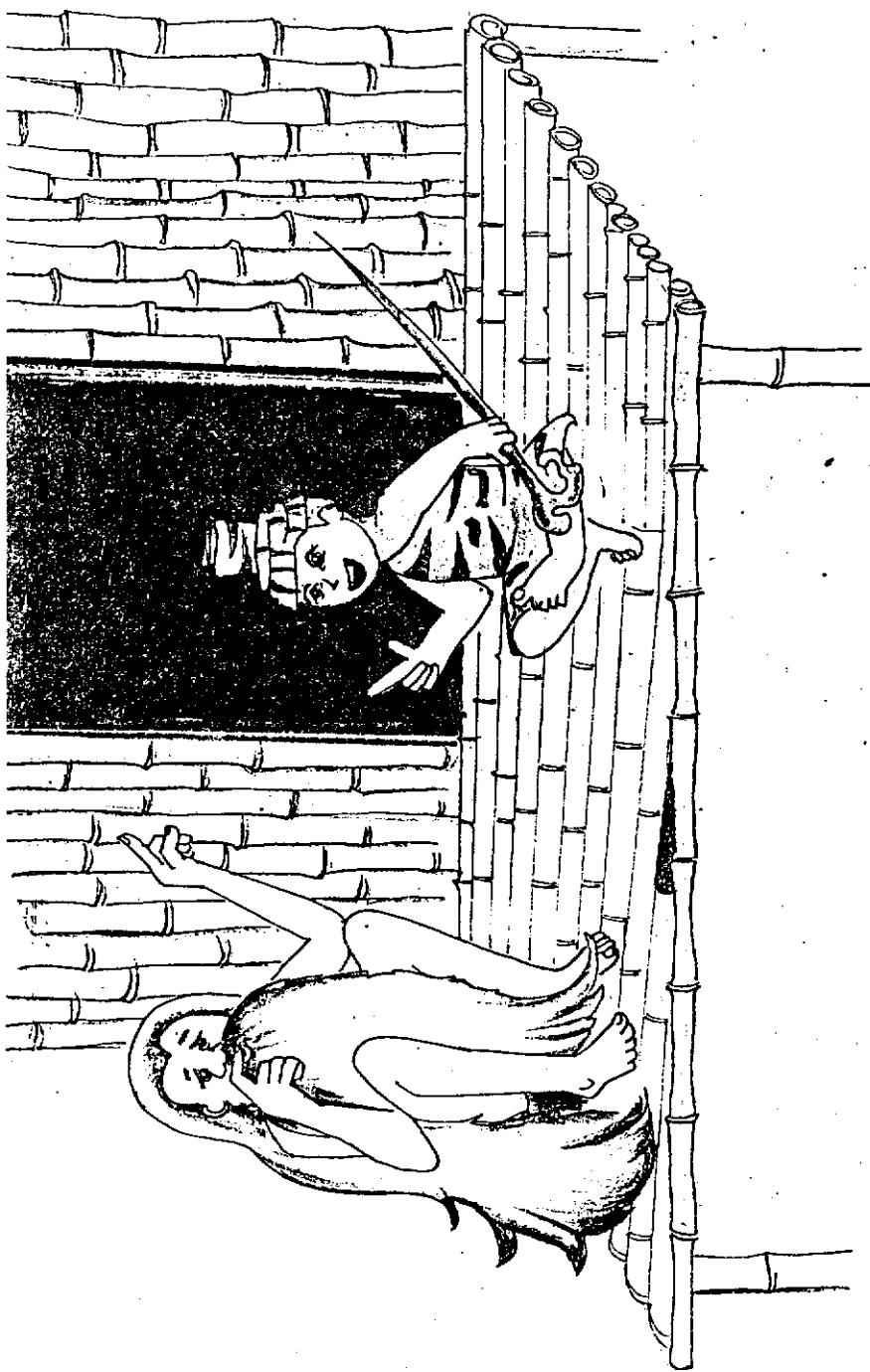
สุดสาคร : เขี่ยตาแก่ .. ลูกขึ้นซิ...หมี่ผ้านุ่งหรืออย่างไรวะจึงนอนแก้ผ้าอย่างนี้
: ผมก็ยาวรุงรัง ชีฟันก็โผล่ออกมาเสียบ้าง

ซีเปลือยสะอื้นด้วยความตกใจ พบสุดสาครจึงวิ่งหนีไป แต่พอเห็นมีน้ำดื่มจึงวิ่งกลับมา

ซีเปลือย : พ่อตาบสน้อย ท่านเป็นใคร มีบุตรอันใดหรือ แล้วที่ขี้อยู่ที่นี่มันสัตว์อะไรกัน

สุดสาคร : ข้าชื่อสุดสาคร เป็นลูกของพระอภัยมณี กำลังตามหาพ่อของข้าอยู่

สัตว์ที่ท่านเห็นคือ ม้านิลมังกร ท่านเป็นใคร...

ชีเบส็อยนีกอยากได้รำนิลมังกรและไม้เท้าวิเศษไว้เป็นของตน จึงคิดอุบายหลอกสุตสาคร
 ชีเบส็อย : ข้าเป็นผู้ทรงศีลประจำเกาะนี้ รอบรู้เวทมนตร์ต่าง ๆ มากมาย
 สุตสาคร : โอ... ข้าขอโทษที่แสดงกิริยาล่วงเกินท่าน ขอให้ท่านช่วยบอกด้วยเถิด
 ว่าพ่อของข้าอยู่ที่ไหน
 ชีเบส็อย : ข้ารู้ที่อยู่ของพ่อเจ้า แต่การเดินทางไปพบพ่อของเจ้านั้นลำบากมาก
 เจ้าต้องเรียนเวทมนตร์จากข้าบนเนินเขา ก่อน ซึ่งจะเดินทางไปได้

ซีเปลือยพาสุตสาคกรขึ้นไปบนเนินเขาจนถึงปากเหวแห่งหนึ่ง ซีเปลือยบอกให้สุตสาคกร
นั่งพนมมือที่ปากเหว พอสุตสาคกรปล่อยตัวจึงถูกซีเปลือยผลักตกลงไปนอนสลบอยู่กันเหว
ซีเปลือยนึกว่าสุตสาคกรตายแล้วรีบฉวยไม้เท้าวิเศษไปขึงค้ำบ้านิลมังกร ม้านิลมังกรกลัว
ไม้เท้าวิเศษจึงยอมมาให้ซีเปลือยขี่เหาะขึ้นไป

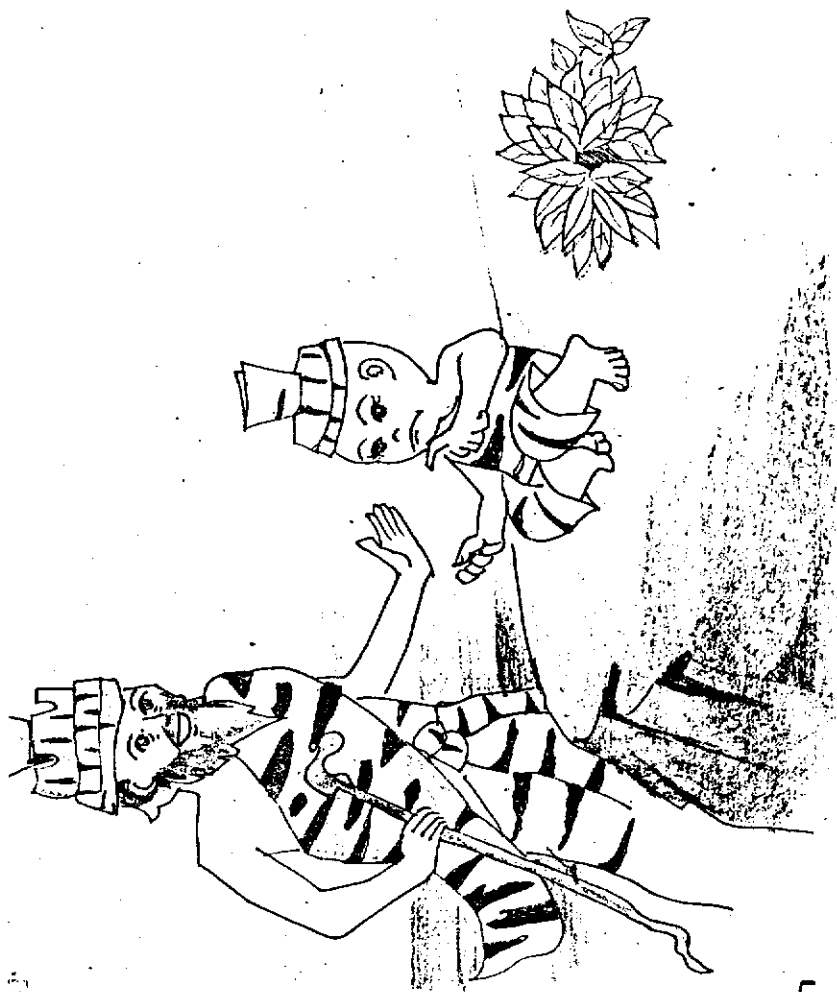
พอซี เปลือยลงจากเล้งน้ำนิตมังกว มันได้โอกาสรีบวิ่งกลับมากตามหาสุคตสาครทันที
 มันนิตมังกววิ่งตามกลิ่นของสุคตสาครมาถึงปากเหว มันเดินชะเงว่กหาตามบปล่องหิน
 แล้วร้องเรียกกหาเจ้านายของมันตามประสาหมาแต่ก็ไม่มีใครพบ มันรู้สึกวุ่นวายใจยิ่งนัก
 ได้แต่เดินหันเหียนวนเวียนไปมาจนอ่อนใจ มันจึงหมอบลงปากลึกปากเหว น้ำตาไหลนองหน้า
 ด้วยความคิดถึงสุคตสาคร

สุดสัปดาห์นอนสลบอยู่กันแถวเป็นเวลาหลายวันจึงฟื้นคืนสติ

สุดสัปดาห์ : ายอ .. บวคไปหมดทั้งตัวเลย ทางที่จะป็นขึ้นจากกันแถวก็ไม่มี
ฮือ ... ฮือ ... หลวงตาครับ ช่วยเหล่านด้วยครับ ฮือ ... ฮือ ...

ทันใดนั้น พระคาบสก็ขี้รุ่งปรากผกายมาำให้เ็น และช่วยยสุดสัปดาห์ขึ้นจากกันแถวได้
แล้วสอนสุดสัปดาห์ให้รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของคน

พระดาบสสอนลูกสาวว่า

แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์

ถึงแก่ภัยอันเกิดขึ้นที่เลี้ยวตลอด

มนุษย์นั้นที่รักอยู่สองสถาน

ที่พึ่งหนึ่งพึ่งได้แต่กายตน

แม้ใครรักรักมั่งยังซึ่งตอบ

ผู้ซึ่งเขาไม่ผู้วิหา

มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกาหนด

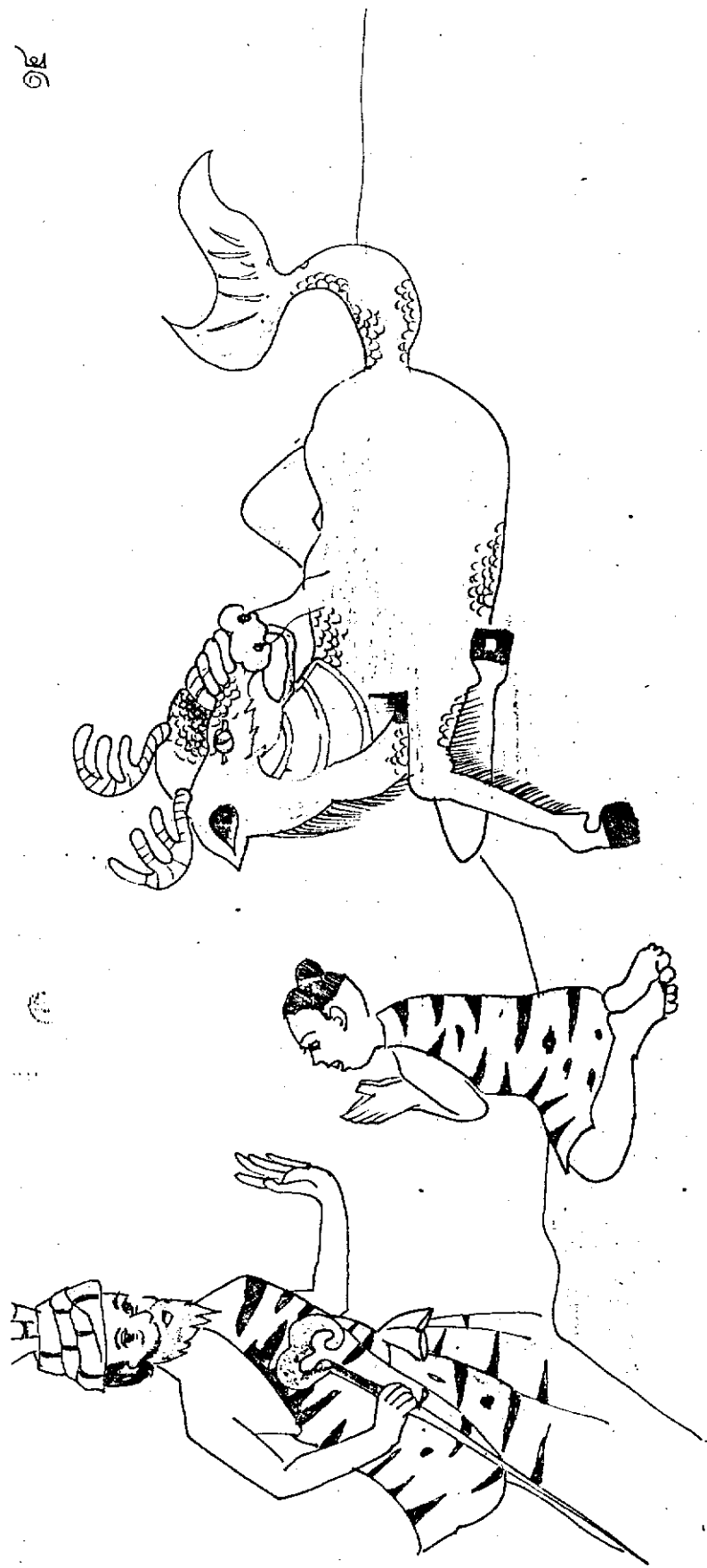
ก็หมัดเมื่อนหนึ่งน้ำใจคน

บิดามารดาก็รักเป็นผล

เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา

หรือตอบคิดอ่านระยะเวลา

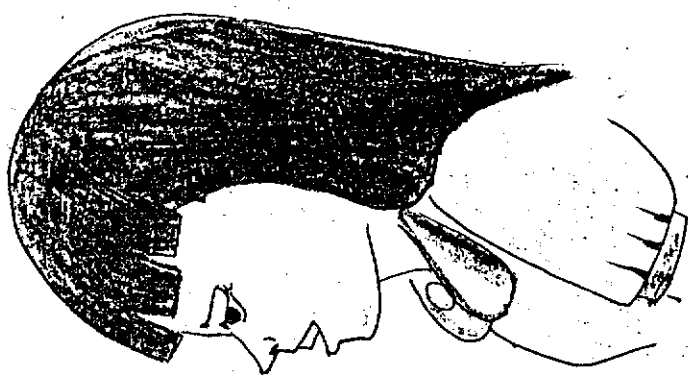
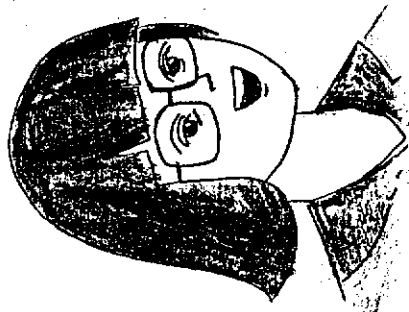
ผู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี

พระดาบส : จำที่หลวงตาสอนไว้ให้ดิฉัน จะเชื่อใจใครของให้คิดให้เสียก่อน

ผู้คิดสาร : ครั้นหลวงตา ต่อมานี้เวลานจะไขว่ไขว่จางราย ๆ อิกแล้ว

พระดาบสบอกให้ผู้คิดสารไปถามเอาแม่เท้าวิ เพชรหินมาให้ได้ แล้วเอาไป
ผู้คิดสารก็รีบนำมัลการไปถามเอาแม่เท้าวิ เพชรจากพี่เปสิอมาจนได้ และถือตามหา
พระอภัยมณีต่อไป

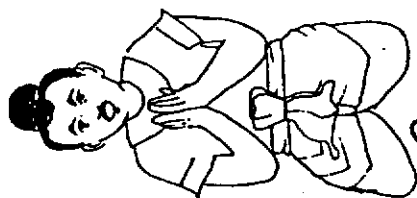
ครูสมศรี : เรื่องสูตรफलภัย ก็จบลงเพียงแค่นี้ เป็นยังไงสนุกไหม

คช.ทองจันทร์ : สนุกมากครับ แหม .. อยากฟังต่อจังเลย

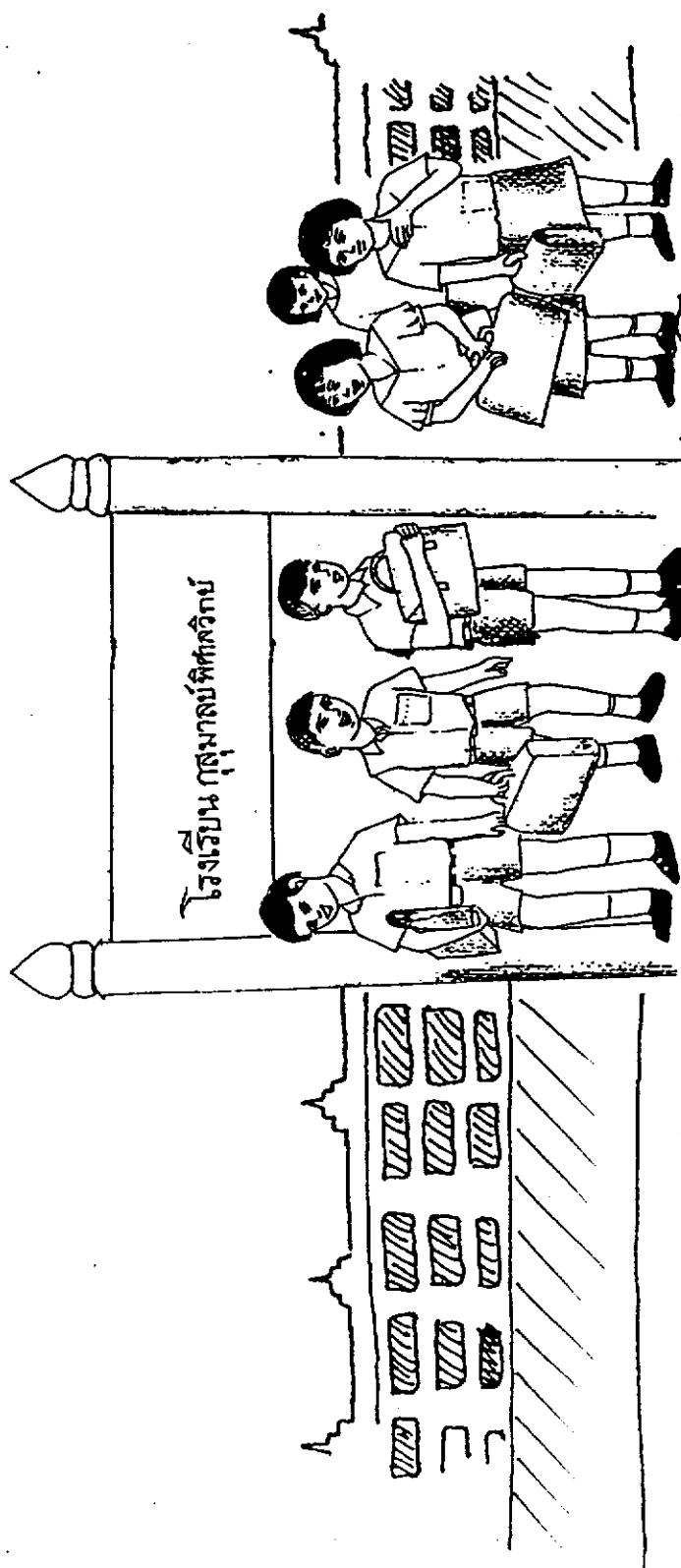
ครูสมศรี : ถ้านักเรียนสนใจเรื่องพระอภัยมณีอีก สามารถหาอ่านตามห้องสมุด
ก็ได้ นิทานเรื่องนี้ไม่เพียงแต่ให้ความสนุกเท่านั้นนะ ยังให้ข้อคิดที่ดี
หลายอย่างทีเดียว ครูฝากให้นักเรียนไปคิดว่า การหลงเชื่อ
คนอื่นโดยไม่คิดห้รอบคอบ จะเกิดผลเสียต่อตัวเราอย่างไร ...
สวัสดีค่ะ

พ่อขุนผาเมือง

๑

บุญใหญ่ ไครบุตร..... เรือง
มดชัย สังขศิริอหาร..... ภาพ.

เด็กชายป๋อง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่๓ ของโรงเรียนประถมศึกษา
 แห่งหนึ่ง ป๋องเป็นเด็กที่มีนิสัยรักการอ่าน และตั้งใจเรียนมาก ครั้นจะกล่าว
 คำชมอยู่เสมอว่า ป๋องฉลาดจำเรื่องราวต่างๆ ได้รวดเร็วและแม่นยำ
 ในวันหยุดเรียน ป๋องมักจะทำการบ้านอยู่ที่หน้ามุ้งของบ้าน พ่อของป๋อง
 คอยให้คำแนะนำป๋องอยู่เสมอ

๒

ทำหน้าที่ของบ้าน ป๋องกำลังหึ่งกัมหน้ำทำการบ้านวิชาภาษาไทย

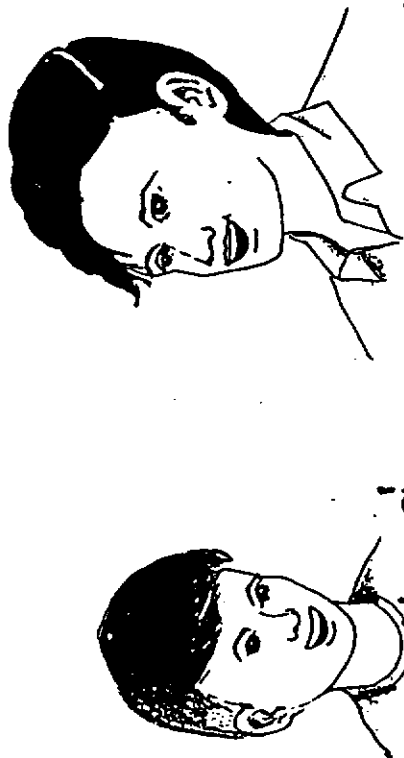
ป๋อง : พ่อครับ คำว่า "หาก" เขียนสะกดด้วยตัว ก. หรือ ค. ครับ

พ่อ : สะกดได้ทั้งสองตัวนั้นแหละลูก

ป๋อง : ถ้าหมายถึงสัตว์ชนิดหนึ่งก็ว่า "หาก" ขอบคอบก็ยังไม่ไปสร้างรังอยู่ตาม

ลำธาร เราจะสะกดด้วยตัว ค. หรือตัว ก. ครับ

พ่อ : สะกดด้วยตัว ก. ชัดอีก อย่างว่า "หาก" ส่วนคำที่สะกดด้วยตัว ค. นั้นก็อ่านว่า "หาก" เหมือนกัน แต่หมายถึง พญานาค ที่เขาเขียนเป็นรูปเหมือนหงอน นนแหละ...

ป๋อง : แหม... ตัวหนึ่งสื่อไทยให้เปลี่ยนละครับ อ่านเหมือนกัน แต่เขียน

ต่างกัน ความหมายก็ต่างกันด้วย

พ่อ : ถูกต้องลูก ดังนั้น เราเป็นคนไทยต้องใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เพราะ
เรามีภาษาของเราเองมาแต่โบราณ ซึ่งแสดงถึงความภูมิใจเป็นเอกกราช
ของชาติไทยมาหลายร้อยปีแล้ว

ป๋อง : ใครนะ ช่างเก่งจังเลย สามารถคิดประดิษฐ์ตัวอักษรให้คนเขียนรู้เรื่องกันได้

พ่อ : ผู้คิดประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นเป็นครั้งแรก คือ พระมหากษัตริย์ไทย
พระองค์หนึ่ง เอาละ... พ่อจะเล่าให้ฟัง ตั้งใจฟังนะ...

พ่อหนึ่งรักบาทาความจำสักรู้ ได้ให้ป้องกัน

พ่อ : ชาติไทยของเรา ก่อตั้งมาได้หลายร้อยปีแล้ว คนไทยแต่โบราณไม่ว่า พระมหากษัตริย์ หรือพลเมืองต่างช่วยกันต่อสู้ชาติกัมภีรภาพ เพื่อ รักษาเอกราชของชาติไทยให้มั่นคงอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้ ชาติไทยของเรา แบ่งเป็นหลายสมัย เริ่มตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย เป็นราชธานี หรือ เมืองหลวงนั่นเอง ต่อมาสมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยกรุงธนบุรี จนกระทั่ง ถึงปัจจุบันคือสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มีกรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวง

ป่องหนึ่งฟังตาไม่กระพริบ ด้วยความสนใจ

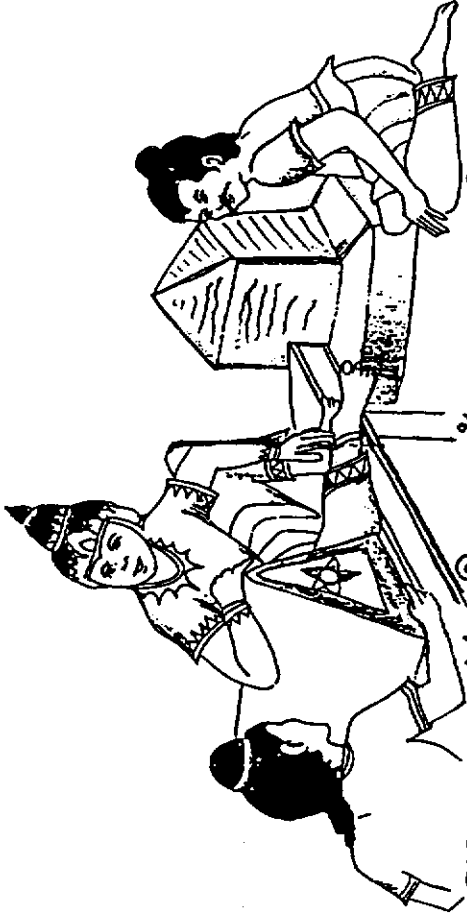
พ่อ : ไม่แต่สมัยจะมีพระมหากษัตริย์อยู่หลายพระองค์ เช่น
สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มีพระมหากษัตริย์อยู่ถึงเก้ารัชกาล และ

พระมหากษัตริย์องค์ปัจจุบันคือ รัชกาลที่เก้า

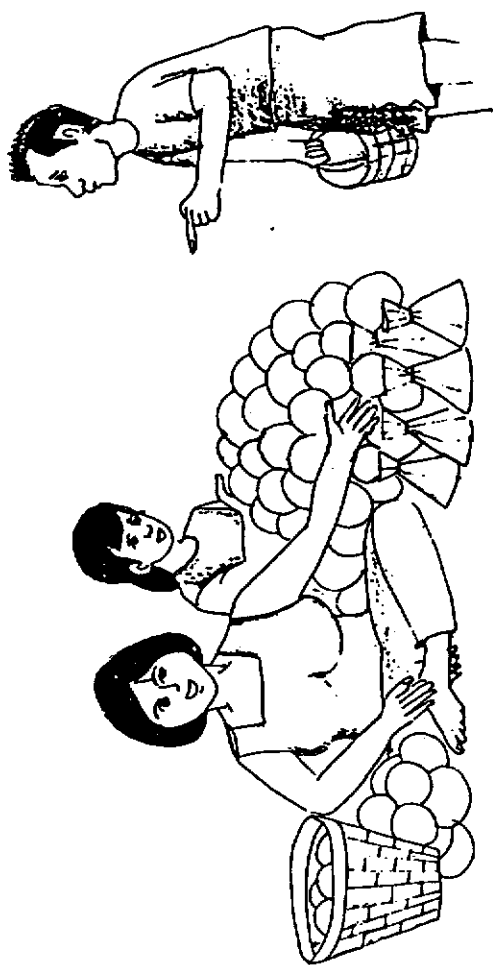
ป่อง : พระมหากษัตริย์พระองค์ไหนล่ะครับ ที่ประดิษฐานอยู่ภายในเป็นครั้งแรก

พ่อ : ก็พ่อเองเราไงล่ะลูก พระองค์เป็นพระมหากษัตริย์องค์ที่สามใน

สมัยกรุงสุโขทัย

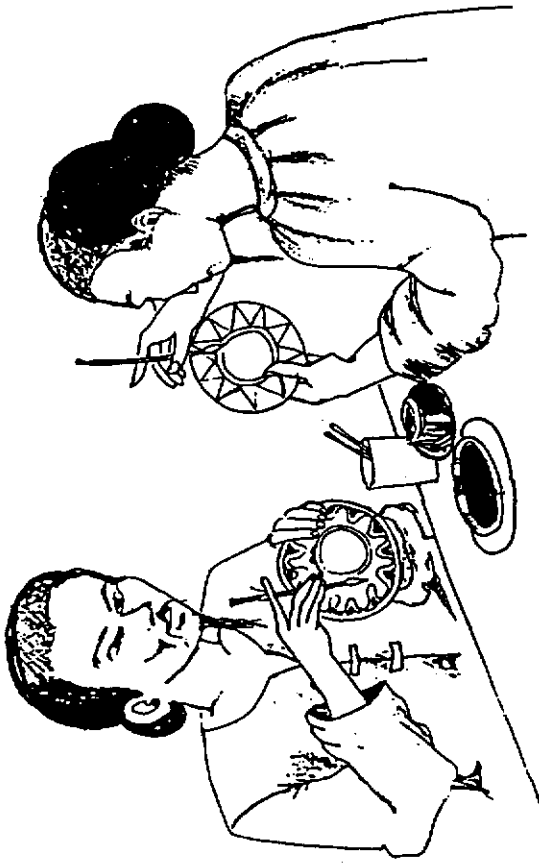

ปอง : โอ้ได้!... งั้นเราก็มีตัวอักษรไทยให้มาต่างหากแล้วสิครับ
 พ่อ : ถูกต้องลูก พ่อเองเราทรงประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.
 ๑๘๒๖ ของคิดตกก็แล้วกันหา เป็นเวลาที่ผ่านไปนานแล้ว ทรงเรียกว่า
 ลายสือไทย และจารึกประวัติศาสตร์ลงในศิลาจารึก เพื่อให้ชนรุ่นหลัง
 ศักษาค้นคว้าความป็นมาของชาติไทยต่อไป นับว่าการประดิษฐ์อักษรไทย
 ของพ่อเป็นประโยชน์ต่อคนไทยมาก เพราะเราได้อ่านได้เขียนเป็นภาษา
 ของเราเอง ไม่ต้องใช้ภาษาชาติอื่น

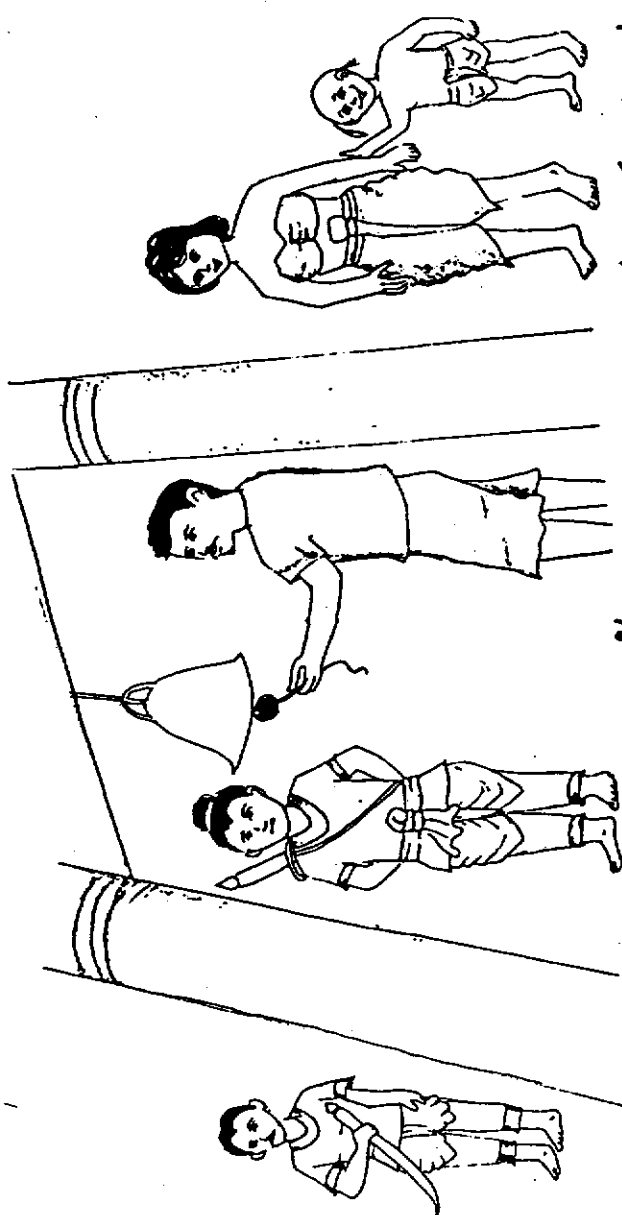
๗

พ่อ : ในสมัยของพ่อขุนมีการติดต่อเป็นไมตรีกับต่างประเทศ ทำให้การค้าขาย
กับต่างประเทศเจริญรุ่งเรืองมาก พระองค์เปิดโอกาสให้พลเมืองทำ
การค้าขายได้ตามใจชอบ ใครจะขายอะไรก็ได้
ป๋อง : การค้า แปลว่า พาณิชย์ ใ้หม่มาครับพ่อ
พ่อ : ถกต่าง ลูกจำแม่นอย่าจริงจัง เแต่ในโลก... เวลาคนอื่นกำลังพูดอยู่แล้วลูกจะ
พูดแทรกต่างกล่าวคำว่า “เอ๊เอ๊เอ๊” กอนนะ...
ป๋องยิ้มด้วยความเกอเขิน

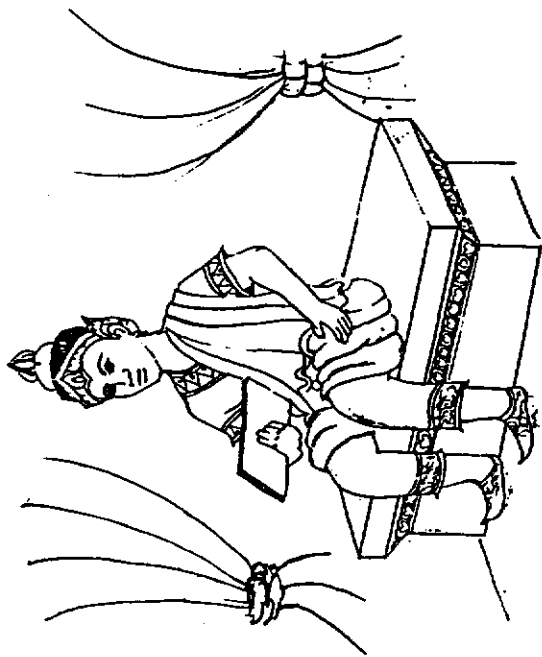

พ่อ : พระองค์เสด็จไปเมื่องจินสอของครึ่ง พระองค์พาข้าลงไปถวายชาวมอญ
กลับมาสอหาวิธีการไปถวายชาวมอญแก่คนไทย ทำให้คนไทยรู้จักทำอาหาร
เครื่องปั้นดินเผา ซึ่งหาหนึ่งหมื่นเป็นครั้งแรก ใช้สำหรับใส่อาหาร
บ้านเมื่องมีความอุดมสมบูรณ์มากจนมีคำกล่าวไว้ว่า ไหมสามปลาไหม
สามข้าว

พ่อ : พ่อขุนเป็นนักปราชญ์ที่เก่งจริง ๆ นะครับ พระองค์รู้จักหนังสือที่ต่างจากต่างประเทศ
กลับมาก็ใช้เป็นบ้านเมืองของเรา

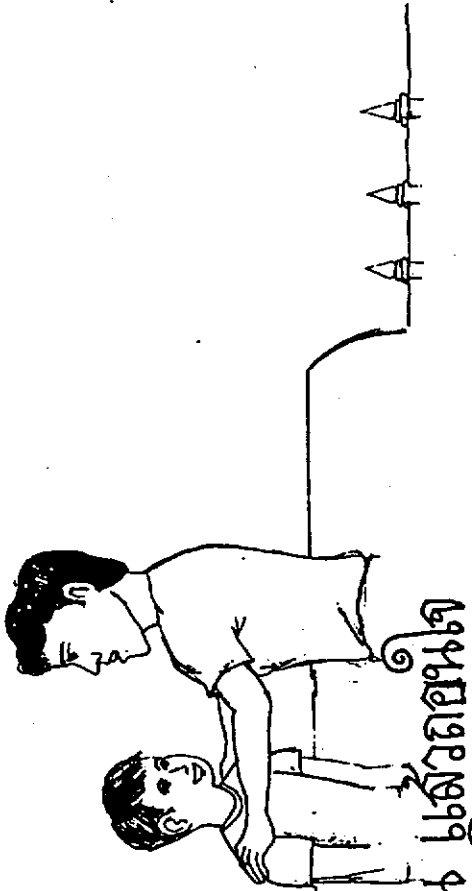

พ่อ : ไม่เพียงแต่เป็นนักปราชญ์เท่านั้นหรอก พระองค์ยังเป็นผู้ให้หลักปกครองที่ม
 ความสามารถมาก คนไทยยกย่องมเย็นเป็นผู้สูง พระองค์ใช้วิธี
 ปกครองแบบ “พ่อปกครองลูก” โดยนำเอากฎตั้งไปแทนที่กฎหมาย
 ประต้วง ใครมีเรื่องเดือดร้อนก็ไปส่งมาระวัง พระองค์จะพาคน
 ทำร้ายการ มาตัดสินคดีอย่างยุติธรรม และช่วยเหยื่อให้หายเจ็บตร้อน
 แม้ปัจจุบันวิถีการบางอย่างได้ปรับปรุงมาจากสมัยพระองค์

พ่อ : ในสมัยของพ่อขุนนั้น บ้านเมืองมีความเจริญรุ่งเรืองมาก นับว่าพระองค์
ได้ทำประโยชน์ให้กับชาติไทยของเวลายาวนานหลายชั่วคน จนประชาชน ปรารถนา
ให้ถวายพระนามของพระองค์ว่า “พ่อขุนรามคำแหงมหาราช”
ปอ : ออ !... พ่อกุณของเราก็คงหมายถึง “พ่อขุนรามคำแหงมหาราช”
นะสิครับ
พ่อ : ลูกต้องเลื่อมใส

๑๑

ป้องกันความเสียหายของพืช แล้วถอยห่าง

ข้อ : ทำอย่างไรเราจะได้ผลผลิตจากการทำประโยชน์แก่บ้านเมืองบ้างครับพ่อ

พ่อ : อย่างแรกก็ใช้หลัก หากคนมีโอกาสนำประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองได้เช่นไหน
ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ คนจนหรือเศรษฐีก็ตาม ลูกก็เห็นกันเสมออยู่
ในวัยเด็กควรตั้งใจศึกษาเล่าเรียนจะได้ไม่เงา รู้จักช่วยเหลือตัวเองไม่เป็น
ภาระของใคร รู้จักช่วยชาติช่วยไทย อย่างประมุขชาติ ชาติซึ่งผสมเผ่าต่าง ๆ ออก
ไป ถ้าทำได้อย่างนี้ พ่อทายล่วงหน้าได้เลยว่า ลูกจะก้าวหน้าไปยิ่งขึ้น
แก่บ้านเมืองได้มากกว่าเดี๋ยว

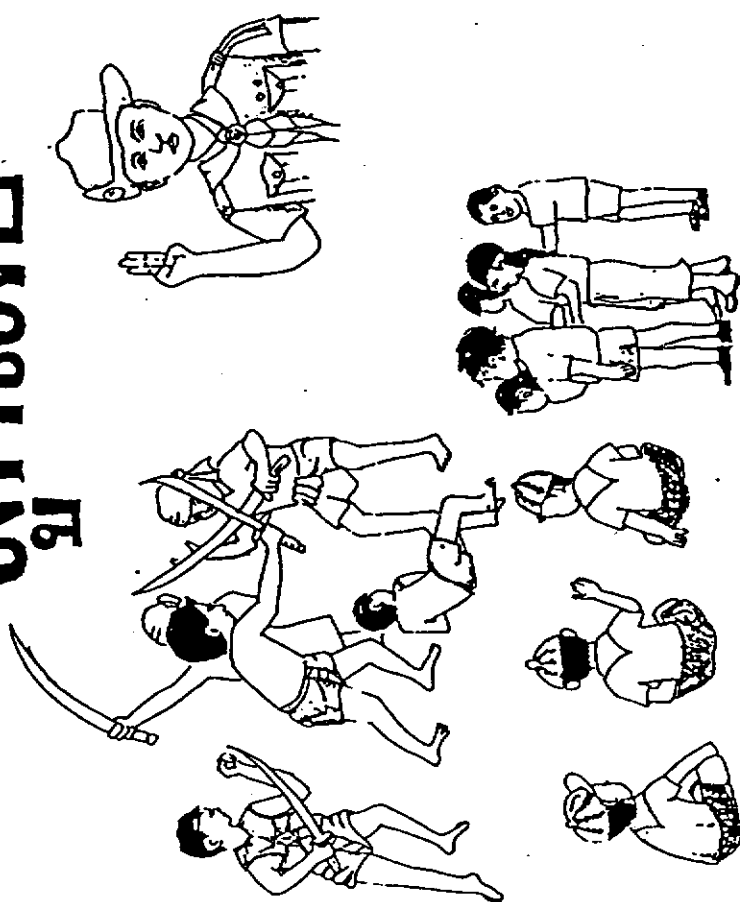
๑๒

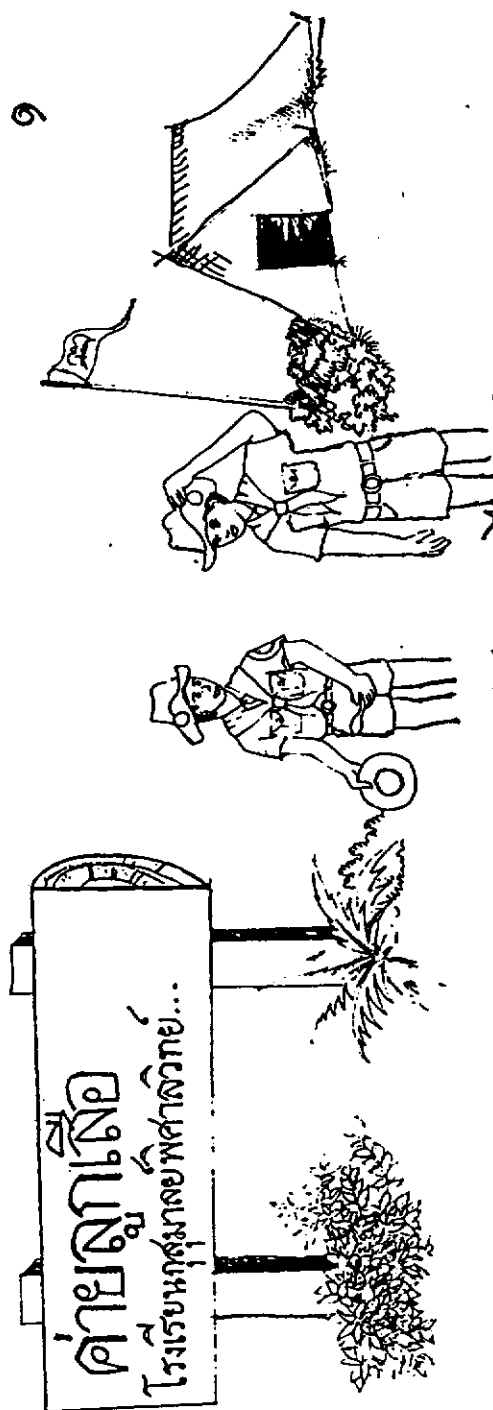
พ่อ : ตราบใดที่ถ้า ถ้าบ้านผมของเราได้เจอผู้ร้ายที่ทำการผิดจนเดือดร้อน
รัฐบาลก็ต้องเพิ่มงบประมาณจ้างเจ้าหน้าที่ตำรวจ มาคอยดูแลกวาดต้อน
และปราบปรามมากขึ้น ยิ่งเจอผู้ร้ายมาก บ้านผมของก็พินาศเร็วขึ้น แล้ว
ชาติไทยของเราจะอยู่ได้ไหม

ป๋อง : จริงครับพ่อ ต่อไปในผมรู้แล้วว่า ความสำเร็จทำได้ง่าย
เหลือที่บ้านผมของเราให้ตำรวจอยู่ได้ต่อไป

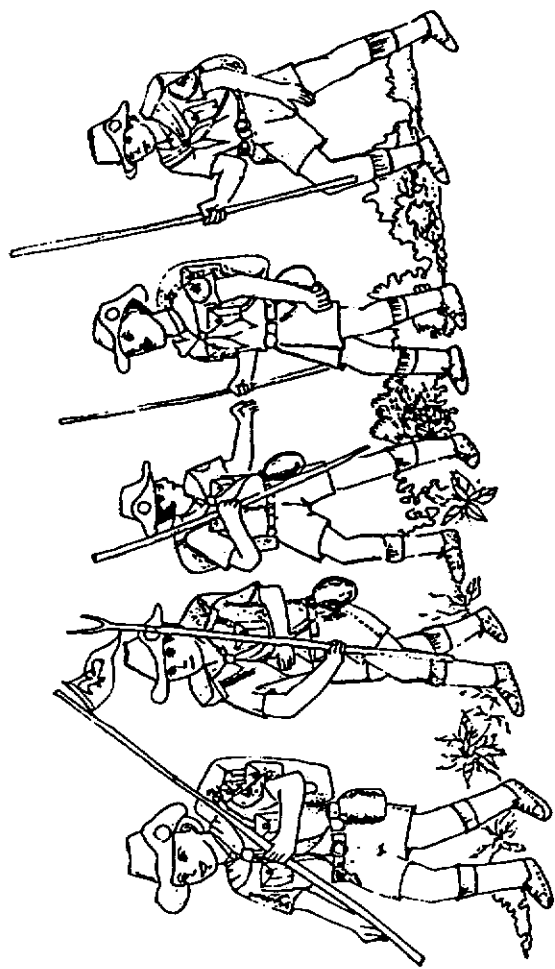
อาชญากรรม

อาชญากรรม คืออะไร... เรื่อง
มลายู สังคมอินทรี... ภาพ

ณโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง ทางโรงเรียนได้จัดตั้งค่ายพักแรม
ลูกเสือชั่วคราวขึ้นมีลูกเสือและผู้เฒ่าและลูกเสือล้าของ เข้าร่วมมากมาย ครูแบ่ง
ลูกเสือออกเป็นหมู่ๆ มีชื่อและธงประจำหมู่ เช่น หมู่หน้าอินทรี เป็นต้น
แต่ละหมู่ คัดเลือกนายหมู่ ขึ้นมาคนหนึ่ง

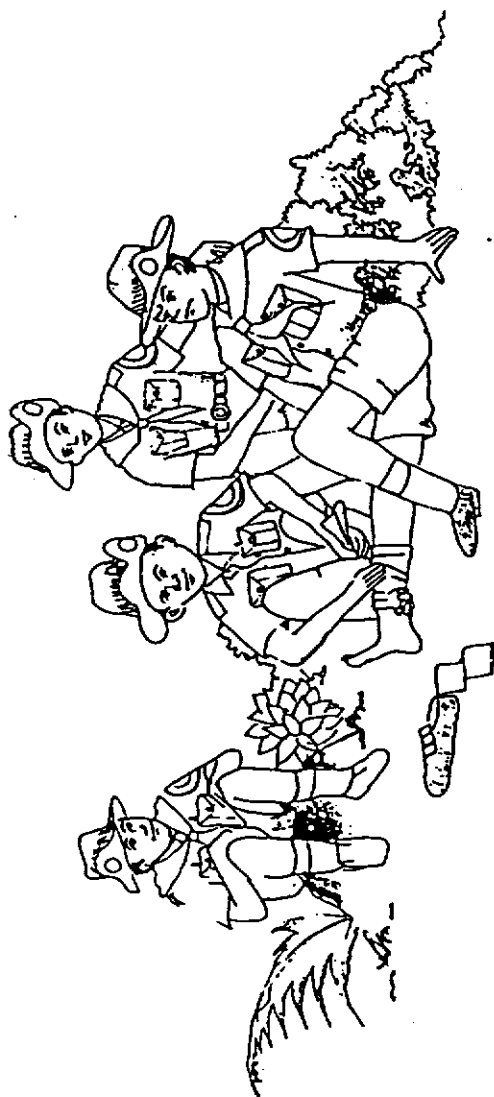
ลูกเสือสามัญเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕-๖. ครูจัดกิจกรรม
เดินทางไกล เป็นระยะทาง ๕ กิโลเมตร ไปยังหมู่บ้านทางทิศใต้ของ
โรงเรียนและพักค้างคืน ๑ คืน

ลูกเสือสามัญเดินทางไกลเป็นหมู่ๆ หากคนถือไม้พลอง สะพายกระติกน้ำ
ย่ามใส่ของใช้ส่วนตัว ครูแจกเข็มทิศ ซึ่งสีแฉ่งเหล็กเล็กๆ ซึ่งทิศทางให้ และ
แจกแผนที่เพื่อให้เห็น สะดวกสบาย ตามเครื่องหมายที่ครูทำไว้.

ลากเลื้อยสามัญทุกคน รู้สึกลำบากในการเดินทางมาก เพราะได้พบญาติ
 ฝาอันตราย เล็กๆน้อยๆบางคนเดินไม่ระวัง ร่างกายจึงถูกต้นไม้กิ่งไม้ทำ
 พิวพาทเป็นตุ่มใหญ่ สีสันแดงๆ หรือเป็นพื่นหนา มีอาการคันมาก ครูใช้ฟางยาทา
 ให้จึงหาย.

๔

ลูกเสือทุกคนเดินทางด้วยความสนุกสนาน แม้จะเหนื่อยเพียงใดก็ตาม บางคนเดินสะดุดกิ่งไม้ ทำให้เกิดแผลที่ข้อเท้า เลือดไหลออกมาฉีบบๆ เพื่อบรรเทา
กันเอาผ้าพันคอลูกเสือพันแผลเอาไว้

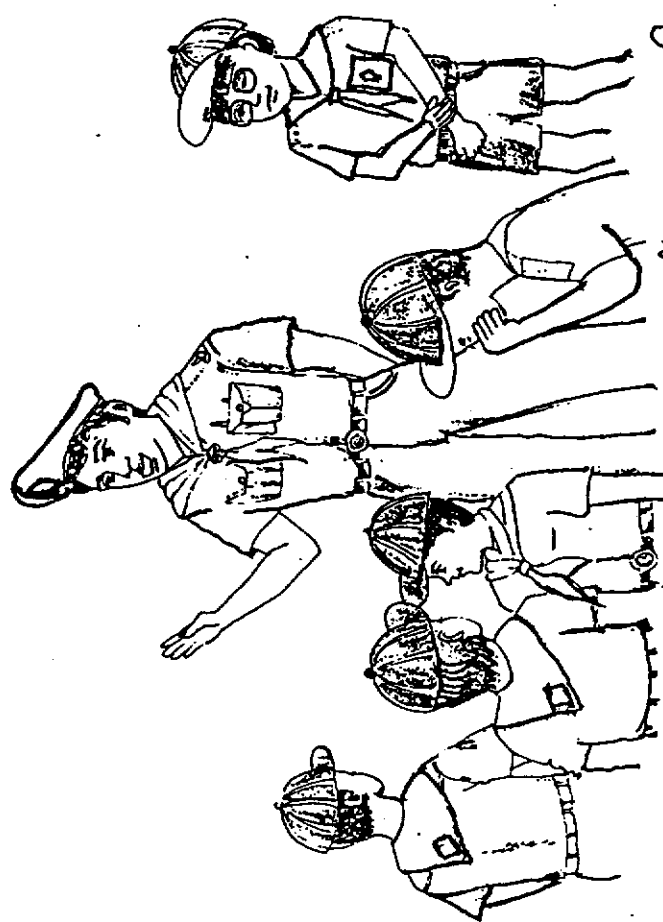
เมื่อมาถึงที่หมาย ครูกล่าวยกย่องว่าทุกคนเป็นผู้ที่มีความอดทน ช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกัน รู้จักเสียสละสละกับเป็นลูกเสือ ครูให้ทุกคนสร้างค่ายพัก
ชั่วคราวขึ้น ในตอนกลางคืนมีการเล่นผสมรวมกองไฟ สันทนาการมาก

๑๔

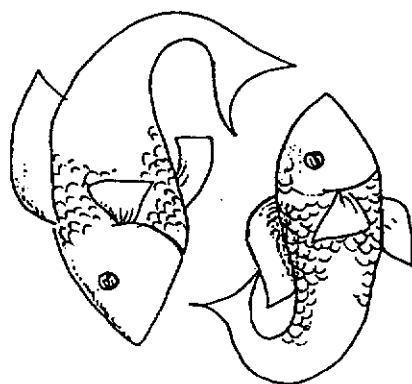
ส่วนลูกเลื้อยสำรวจนั้น เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ และ ๘ ครูแบ่งเป็นหมู่ๆ แต่ละหมู่มีพ่อลัดดาเป็นสื่อ ครูพาลูกเลื้อยสำรวจตามหมู่บ้านในใกล้ต้นสนด้านหลังโรงเรียนออกจาดอย เพื่อให้เป็นลานกลางแจ้ง สำหรับตั้งค่ายพักค้างคืนที่โรงเรียน

กิจกรรมของลูกเลื้อยสำรวจเป็นกิจกรรมง่ายๆ มีการแบ่งเป็นหมู่ ครูเป็นผู้กำหนดกติกา และคอยให้คะแนน เวลาแข่งขัน ทุกคนแข่งขันด้วยความสนุกสนาน

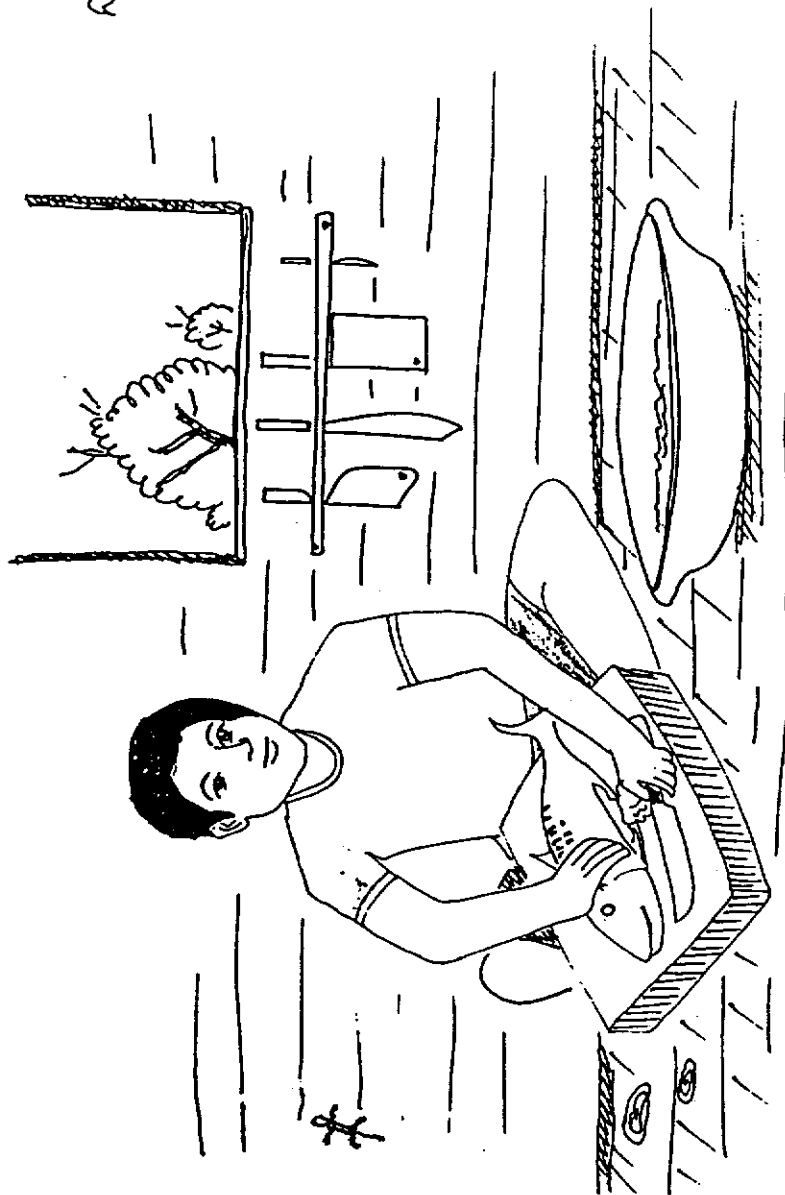

ครู : ลูกเลือกล้างของที่รักที่ภาคเหนือ ใครจะสอนให้ทุกคนหยุดทำอาหาร
อย่างง่าย ๆ เมื่อกลับจะได้ช่วยพ่อแม่ทำอาหารได้ อาหารก็จะให้ทำในวันนี้
ต่อไปบ้าง ถ้าอยากทำให้ช่วย ก็ตั้งใจฟังให้หน่อย...

๓

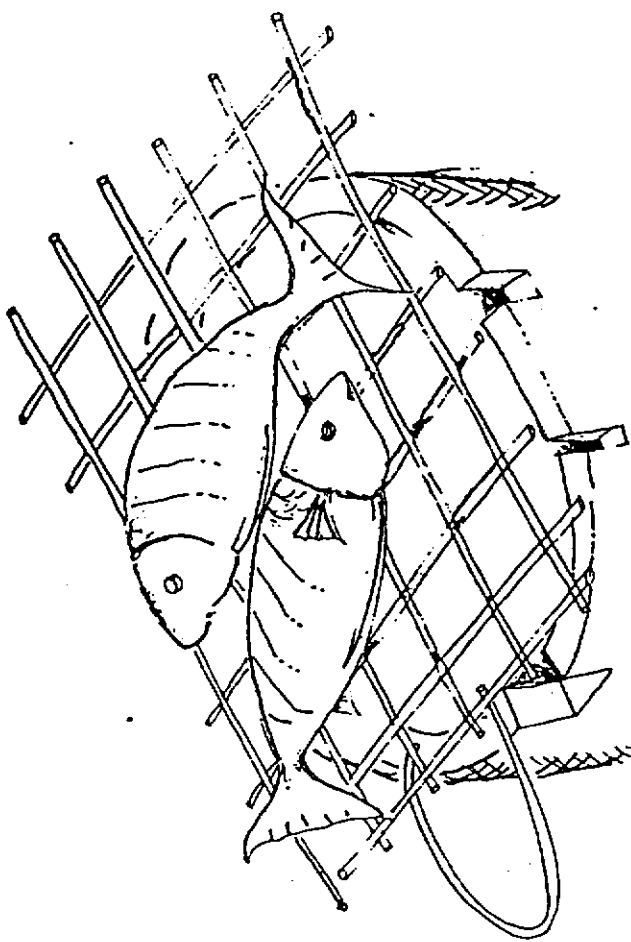

- เครื่องมือปรุงสิ่งนี้
- ๑ ปลาสด เช่น ปลาส้ม ปลาดุก หรือปลาอื่นๆ ๒ ตัว
 ๒. เกลือป่น ๑ ช้อนโต๊ะ

๒

วิธีทำดังนี้... ขอดเกล็ดออกให้หมด ฟาทองตีใส่และไปลาออกให้หมด
แล้วล้างให้สะอาด.

๓

นำปลาไปเลี้ยงทั้งสองตัวสามครั้ง หากปล่อยไปให้ตัวปลา
 ต่อจากนั้น นำปลาไปปล่อยบนเตาไฟ โดยใช้ไฟอ่อนๆ จนกว่าปลาจะสุกทั้งสองตัว
 เอาล่ะ... ครั้นให้ลูกเสือทุกหมู่แยกย้ายกันไปทำอาหาร เพื่อรับประทานใน
 ตอนเย็นกัน แล้วเราจะมาเล่นเกมจรวดบอลลูนในตอนกลางคืน

ในตอนกลางคืน คราวนี้อาณาเขต บ่นกลางแจ้งในบริเวณค่าย
เพื่อให้อุณหภูมิของร่มนวมอบอไฟ ลูกเสือแต่ละหมู่ต่างแสดงกิจกรรม
รอบกองไฟอย่างสนุกสนาน เพราะมีเกมมาชงอย่างคึกคัก มีการจัดหาถ้วย
งามเป็นพิเศษ ผู้แสดงและแยกที่มาชม ต่างได้รับความสนุกสนานไปตามทั่ว

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายชัยไธ ขี้สกุล ไครบุตร

เกิดวันที่ 28 เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2504

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 18 ถนนสุขเกษม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
47000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนชุมชนบ้านโพนงาม อำเภออากาศอำนวย
จังหวัดสกลนคร 47170

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2522 ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. 5)

จากโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล

อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

พ.ศ. 2526 ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ.) จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น

อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

พ.ศ. 2534 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาการประถมศึกษา

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

กรุงเทพมหานคร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและพฤติกรรม
กล้าแสดงออกในชั้นเรียน ของนักเรียนไทยกะใช้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการสอน
โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ

บทคัดย่อ

ของ

ชัยใหญ่ ไครบุตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มีนาคม 2535

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนคำ และพฤติกรรมกล้ำแสดงออกในชั้นเรียน ของนักเรียนไทยกะใช้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนปกติ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนไทยกะใช้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร จำนวน 50 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 25 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเอง โดยใช้แบบแผนการทดลอง แบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม และมีการสอบก่อนกับการสอบหลัง (Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. เรื่องที่ใช้ในการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแผนการสอนปกติ
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำและแบบสังเกตพฤติกรรมกล้ำแสดงออกในชั้นเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test แบบ Difference Score

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่านักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. พฤติกรรมกล้ำแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่า นักเรียนไทยกะใช้ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF PRATHOM SUKSA III THAI KASEAU STUDENTS'S READING
COMPREHENSION, WRITING ABILITY AND ASSERTIVE CLASSROOM
BEHAVIOURS USING CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER
TEACHING METHOD AND THE TRADITIONAL METHOD AT
KUSUMAN DISTRICT IN SAKOL NAKHON PROVINCE

AN ABSTRACT

BY

CHANYO KRAIBUTR

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in elementary Educational
at Srinakharinvirot University

March 1992

The purpose of this study was to compare Prathom Suksa III Thai Kaseau students's reading comprehension, writing ability and assertive classroom behaviours using concentrated Language Encounter teaching method and the traditional method.

The sample used in this study was 50 Prathom Suksa III Thai Kaseau students in the second semester of the 1989 academic year from Kusumanpisanwit School Sakol Nakhon Province. This sample was simple randomized and divided into the experimental and control groups with 25 students in each

The experimental group was taught through Concentrated Language Encounter teaching method ; whereas the contral group was taught through the traditional method. The eight weeks' experiment was conducted by the researcher through the Randomized Control - Group Pretest- Posttest Design. The instruments used in this Study were as Follows :

1. The Text developed through concentrated Language Encounter approach.
2. The lesson plans organized through the Concentrated Langauge Encounter teaching method and traditional method.
3. The reading comprehension and writing test including the observational from of students' behaviours in the classroom.

The data were statistically analysed by the t-test difference score.

The finding results were as follows:

1. The reading comprehension of Thai Kaseau students taught through the Concentrated Language Encounter teaching method was

significantly higher ($p < 0.01$) Than that of the traditional student group.

2. The writing ability of Thai Kaseau students taught through the Concentrated Language Encounter teaching method was significantly higher ($p < 0.01$) than that of the traditional student group.

3. The assertive classroom behaviours of thai Kaseau students taught through the Concentrated Language Encounter teaching method was significantly higher ($p < 0.05$) than that of the traditional student group.